

ZAKON

O KREDITNIM INSTITUCIJAMA

Neslužbeni pročišćeni tekst
("Narodne novine", br. 159/2013., 19/2015. i 102/2015.)

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju:

- 1) uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj te supervizija njihova poslovanja
- 2) uvjeti pod kojima pravne osobe sa sjedištem izvan Republike Hrvatske mogu pružati bankovne i/ili financijske usluge u Republici Hrvatskoj i
- 3) javna objava od strane Hrvatske narodne banke na području bonitetne regulative i supervizije kreditnih institucija.

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

- 1) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Direktiva 2013/36/EU), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014.)

2) Direktiva Vijeća 86/635/EEZ od 8. prosinca 1986. o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija (SL L 372, 31. 12. 1986.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2006/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 78/660/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava, Direktive Vijeća 83/349/EEZ o konsolidiranim financijskim izvještajima, Direktive Vijeća 86/635/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima banaka i drugih financijskih institucija i Direktive Vijeća 91/674/EEZ o godišnjim financijskim izvještajima i konsolidiranim financijskim izvještajima osiguravajućih poduzeća (SL L 224, 16. 8. 2006.)

3) Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita (SL L 135, 31. 5. 1994.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009. o izmjeni Direktive 94/19/EZ o sustavima osiguranja depozita u odnosu na razine pokrića i odgode isplate (SL L 68, 13. 3. 2009.)

4) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12. 6. 2014.)

5) Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija (SL L 125, 5. 5. 2001.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014.)

6) Direktiva Vijeća 89/117/EEZ od 13. veljače 1989. o obvezama podružnica osnovanih u državi članici kreditnih i financijskih institucija koje imaju sjedište izvan te države članice, u pogledu objavljivanja godišnjih računovodstvenih dokumenata (SL L 44, 16. 2. 1989.) i

7) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12. 6. 2014., u daljnjem tekstu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) Ovim se Zakonom detaljnije uređuje provođenje Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27. 6. 2013., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 575/2013).

Pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu

Članak 3.

Pojedini pojmovi koji se upotrebljavaju u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1) *član uže obitelji osobe* jest:

1. bračni drug ili osoba s kojom duže živi u zajedničkom kućanstvu koja, prema posebnom zakonu, ima položaj jednak položaju u bračnoj zajednici
2. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći te osobe
3. sin, posvojeni sin, kći ili posvojena kći osobe iz podtočke 1. ove točke
4. druga osoba koja nema punu poslovnu sposobnost i koja je stavljena pod skrbništvo te osobe
- 2) *diskrecijske mirovinske pogodnosti* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 73. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 3) *društvo kći* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 16. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 4) *društvo za osiguranje* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 5) *društvo za pomoćne usluge* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 18. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 6) *društvo za reosiguranje* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 7) *društvo za upravljanje imovinom* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 19. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 8) *država članica domaćin* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 44. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 9) *financijska institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 26. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 10) *financijska poluga* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 93. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 11) *financijski holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 20. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 12) *financijski instrument* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 13) *financijski ugovori* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 97. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava
- 14) *grupa* je matično društvo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 15. podtočkom (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 i njegovo društvo kći kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 16. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 15) *grupa kreditnih institucija* kako je uređeno člankom 17. ovoga Zakona

16) *grupa kreditnih institucija u EU-u* jest grupa kreditnih institucija kojoj je krajnje matično društvo matična kreditna institucija u Europskoj uniji, matični financijski holding u Europskoj uniji ili matični mješoviti financijski holding u Europskoj uniji, koja nije ujedno i grupa kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj

17) *grupa kreditnih institucija u RH* kako je uređeno člankom 278. ovoga Zakona

18) *grupa povezanih osoba* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 39. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) *imenovano tijelo* je tijelo koje je ovlašteno za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja, stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik ili zaštitnog sloja za GSV i OSV kreditnu instituciju

20) *instrument sanacije* kako je uređeno člankom 56. stavkom 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

21) *interni pristupi* jesu pristup zasnovan na internim rejting-sustavima iz članka 143. stavka 1., pristup internih modela iz članka 221., pristup vlastitih procjena iz članka 225., napredni pristup iz članka 312. stavka 2., metoda internih modela iz članaka 283. i 363. i pristup interne procjene iz članka 259. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

22) *investicijsko društvo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

23) *knjiga trgovanja* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 86. Uredbe (EU) br. 575/2013

24) *konsolidirajuće nadzorno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 41. Uredbe (EU) br. 575/2013

25) *konsolidirana osnova* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 48. Uredbe (EU) br. 575/2013

26) *konsolidirani položaj* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 47. Uredbe (EU) br. 575/2013

27) *kontrola* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 37. Uredbe (EU) br. 575/2013

28) *kreditna institucija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

29) *kvalificirani udio* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 36. Uredbe (EU) br. 575/2013

30) *matična država članica* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 43. Uredbe (EU) br. 575/2013

31) *matična kreditna institucija u državi članici* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 28. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matičnu kreditnu instituciju u Republici Hrvatskoj

32) *matična kreditna institucija u EU-u* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013

33) *matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH* je kreditna institucija koja ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 29. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj

34) *matična kreditna institucija u RH* je kreditna institucija koja u Republici Hrvatskoj ima kao društvo kći kreditnu instituciju, investicijsko društvo ili financijsku instituciju ili koja ima sudjelujući udio u takvoj kreditnoj instituciji, investicijskom društvu ili financijskoj instituciji te koja sama nije društvo kći neke druge kreditne institucije ili investicijskog društva koje je dobilo odobrenje za rad u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matičnu kreditnu instituciju u Europskoj uniji

35) *matični financijski holding u državi članici* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 30. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matični financijski holding u Republici Hrvatskoj

36) *matični financijski holding u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 31. Uredbe (EU) br. 575/2013

37) *matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH* je financijski holding koji ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 31. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj

38) *matični financijski holding u RH* je financijski holding koji sam nije društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje je odobrenje za rad dobilo u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matični financijski holding u Europskoj uniji

39) *matični mješoviti financijski holding u državi članici* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 32. Uredbe (EU) br. 575/2013, a ne uključuje matični mješoviti financijski holding u Republici Hrvatskoj

40) *matični mješoviti financijski holding u EU-u* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 33. Uredbe (EU) br. 575/2013

41) *matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH* je mješoviti financijski holding koji ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. točke 33. Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji ima sjedište u Republici Hrvatskoj

42) *matični mješoviti financijski holding u RH* je mješoviti financijski holding koji sam nije društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje je odobrenje za rad dobilo u Republici Hrvatskoj ili financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji su osnovani u Republici Hrvatskoj, a ne uključuje matični mješoviti financijski holding u EU-u

43) *matično društvo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 15. Uredbe (EU) br. 575/2013

44) *mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća* kako je uređeno s obzirom na kriterij godišnjeg prometa iz članka 2. stavka 1. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003.)

45) *mjera za sprječavanje krize* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 98. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

46) *mješoviti financijski holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 21. Uredbe (EU) br. 575/2013

47) *mješoviti holding* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 22. Uredbe (EU) br. 575/2013

48) *nadležno tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 40. Uredbe (EU) br. 575/2013,

49) *odobrenje za rad* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 42. Uredbe (EU) br. 575/2013,

50) *ovlast za sanaciju* kako je uređeno glavom X. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

51) *podložni depoziti* jesu depoziti koji podliježu osiguranju prema propisima kojima se uređuje osiguranje depozita, kojima se prenosi odredba članka 2. stavka 1. točke 4. Direktive 2014/49/EU

52) *podružnica* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 17. Uredbe (EU) br. 575/2013

53) *posredni imatelj* je imatelj dionica, poslovnih udjela ili drugih prava koja mu osiguravaju udio u kapitalu pravne osobe ili u glasačkim pravima u pravnoj osobi, i to:

1. osoba za čiji je račun druga osoba (izravni imatelj) stekla dionice, poslovne udjele ili druga prava u pravnoj osobi

2. osoba koja je usko povezana s izravnim imateljem dionica, poslovnih udjela ili drugih prava u pravnoj osobi kao i članovima uže obitelji te osobe ili

3. osoba koja je član uže obitelji izravnog imatelja

54) *posredno ulaganje* je ulaganje u kapital pravne osobe ili stjecanje glasačkih prava u pravnoj osobi preko treće osobe

55) *potkonsolidirana osnova* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 49. Uredbe (EU) br. 575/2013

56) *povrijeđena zaštićena vrijednost* jest očuvanje stabilnosti bankovnog sustava i zaštita sredstava klijenata koja se za svrhe prekršajnog i drugog sudskog postupka, a s ciljem

ostvarivanja svrhe kažnjavanja izražava kao neto kamatni prihod i neto prihod od provizija i naknada u poslovnoj godini koja prethodi godini počinjenja djela, a koji u sebi sadrži bruto prihod i objavljen je u registru godišnjih financijskih izvještaja koji vodi Financijska agencija. Iznimno, ako je prekršaj počinilo društvo koje je društvo kći matičnog društva u Republici Hrvatskoj, relevantni neto prihod po kamatama i naknadama utvrđuje se iz konsolidiranog godišnjeg financijskog izvještaja krajnjeg matičnog društva u Republici Hrvatskoj

57) *priznati kapital* je priznati kapital na način kako je definiran člankom 4. stavkom 1. točkom 71. podtočkom b) Uredbe (EU) br. 575/2013

58) *protuciklički zaštitni sloj kapitala* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 118. ovoga Zakona, pri čemu se taj iznos izračunava za svaku kreditnu instituciju

59) *raspodjela* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 110. Uredbe (EU) br. 575/2013

60) *redovni osnovni kapital* kako je uređeno člankom 50. Uredbe (EU) br. 575/2013

61) *referentni pokazatelj* je referentna stopa zaštitnog sloja kapitala izračunata u skladu sa smjericama Europskog odbora za sistemske rizike donesene na temelju članka 135. stavka 1. Direktive 2013/36/EU u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnoga sloja

62) *regulatorni kapital* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 118. Uredbe (EU) br. 575/2013

63) *sanacija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

64) *sanacijska mjera* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 38. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

65) *sanacijska uprava* kako je uređeno člancima od 44. do 53. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

66) *sanacijski kolegij* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 44. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

67) *sanacijski program za grupu* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 43. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

68) *sanacijsko tijelo* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 18. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

69) *sanacijsko tijelo za grupu* kako je uređeno člankom 4. stavkom 2. točkom 42. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava

70) *sekuritizacija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 61. Uredbe (EU) br. 575/2013

71) *sekuritizacijska pozicija* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 62. Uredbe (EU) br. 575/2013

72) *sekuritizacijski subjekt posebne namjene* ili *SSPN* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 66. Uredbe (EU) br. 575/2013

73) »*sistemska rizik*« je rizik od poremećaja u financijskom sustavu koji bi mogao imati ozbiljne negativne posljedice za financijski sustav i gospodarstvo u cjelini

74) *sistemska važna kreditna institucija* je matična kreditna institucija u Europskoj uniji, matični financijski holding u Europskoj uniji, matični mješoviti financijski holding u Europskoj uniji ili kreditna institucija kod koje poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja može dovesti do sistemskog rizika

75) *smanjenje kreditnog rizika* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 57. Uredbe (EU) br. 575/2013

76) *specifična stopa protucikličkoga zaštitnog sloja kapitala* je stopa koju pojedina kreditna institucija izračunava primjenom pravila iz članka 126. ovoga Zakona u svrhu izračuna protucikličkoga zaštitnog sloja kapitala

77) *središnja druga ugovorna strana* ili *CCP* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 34. Uredbe (EU) br. 575/2013

78) *središnje banke* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 46. Uredbe (EU) br. 575/2013

79) *središnje banke članice Europskog sustava središnjih banaka* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 45. Uredbe (EU) br. 575/2013

80) *stopa protucikličkog zaštitnog sloja* je stopa koju je kreditna institucija dužna primjenjivati pri izračunu svog protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, a određuje se u skladu s člankom 119. ili člankom 124. ovoga Zakona ili je određuje relevantno tijelo iz treće zemlje, ovisno o slučaju

81) *strukturni sistemski rizik* je neciklički sistemski ili makrobonitetni rizik dugoročnog karaktera, odnosno rizik koji proizlazi iz strukture i uređenja financijskog sustava

82) *sudjelujući udio* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 35. Uredbe (EU) br. 575/2013

83) *uska povezanost* kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 38. Uredbe (EU) br. 575/2013

84) *velika izloženost* je izloženost na način kako je definirana člankom 392. Uredbe (EU) br. 575/2013

85) *više rukovodstvo* jesu fizičke osobe koje obavljaju izvršne funkcije unutar kreditne institucije odgovorne za svakodnevno vođenje njezina poslovanja i za to odgovaraju upravi

86) *zahtjev za kombinirani zaštitni sloj* je redovni osnovni kapital koji je potreban za ispunjavanje zahtjeva za zaštitni sloj za očuvanje kapitala, uvećan za sljedeće zaštitne slojeve, ovisno o tome što je primjenjivo:

1. protuciklički zaštitni sloj kapitala
2. zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju
3. zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju
4. zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik

87) *zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju* je regulatorni kapital koji je globalna sistemski važna kreditna institucija (u daljnjem tekstu: GSV kreditna institucija) dužna održavati u skladu s člankom 135. ovoga Zakona

88) *zaštitni sloj za očuvanje kapitala* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 117. ovoga Zakona

89) *zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju* je regulatorni kapital koji je ostala sistemski važna kreditna institucija (u daljnjem tekstu: OSV kreditna institucija) dužna održavati u skladu s člankom 137. ovoga Zakona

90) *zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik* je regulatorni kapital koji je kreditna institucija dužna održavati u skladu s člankom 130. ovoga Zakona

91) *ukupni iznos izloženosti riziku* je ukupni iznos izloženosti riziku utvrđen u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Suradnja unutar Europskog sustava financijskog nadzora

Članak 4.

(1) U izvršavanju svojih ovlasti Hrvatska narodna banka vodit će računa o ujednačavanju supervizorskih alata i postupaka pri primjeni ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugih propisa, a u tu će svrhu:

1) kao članica Europskog sustava financijskog nadzora, surađivati s povjerenjem i potpunim međusobnim poštovanjem s ostalim članicama tog tijela, posebno pri osiguranju protoka primjerenih i pouzdanih informacija s drugim članicama u skladu s načelom otvorene suradnje navedenim u članku 4. stavku 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

2) sudjelovati u aktivnostima Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i, kada je to primjereno, kolegija supervizora

3) poduzeti sve aktivnosti u svrhu usklađivanja sa smjernicama i preporukama koje je izdalo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i reagirati na upozorenja i preporuke koje je izdao Europski odbor za sistemske rizike u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 i

4) blisko surađivati s Europskim odborom za sistemske rizike.

(2) Hrvatska narodna banka će u izvršavanju svojih ovlasti, a osobito u izvanrednim situacijama, na temelju raspoloživih informacija voditi računa o mogućim učincima svojih odluka i postupaka na stabilnost financijskog sustava u relevantnim državama članicama.

Kreditna institucija

Članak 5.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj može se, pod uvjetima utvrđenima ovim Zakonom, osnovati kao banka, štedna banka ili stambena štedionica.

(2) Pojam »kreditna institucija« koji ne sadrži dodatak »iz države članice« ili »iz treće zemlje«, u smislu ovoga Zakona, odnosi se na kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za rad. Iznimno, pojam »kreditna institucija«, u smislu ove glave, upotrebljava se za svaku kreditnu instituciju neovisno o državi u kojoj se nalazi njezino sjedište. Pojam »kreditna institucija kćeri«, u smislu glave XXII. Supervizija na konsolidiranoj osnovi, upotrebljava se za svaku kreditnu instituciju koja ima položaj kreditne institucije kćeri neovisno o državi u kojoj kreditna institucija ima sjedište.

Uporaba naziva u pravnom prometu

Članak 6.

(1) Riječi »kreditna institucija« i »banka« ili izvedenice tih riječi ako su one sadržane u nazivu tvrtke, može upisati u sudski registar ili upotrebljavati u pravnom prometu samo:

- 1) pravna osoba koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za rad kao banka
- 2) kreditna institucija koja pruža usluge na temelju članka 85. ili članka 89. ovoga Zakona
- 3) kreditna institucija iz članka 87. ovoga Zakona
- 4) članica grupe kreditnih institucija i
- 5) predstavništvo kreditne institucije iz države članice ili treće zemlje za obavljanje poslova na području Republike Hrvatske.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, riječi: »kreditna institucija« i »banka« ili izvedenice tih riječi ako su one sadržane u nazivu tvrtke, može upisati u sudski registar i upotrebljavati u pravnom prometu i druga pravna osoba ako je to drugim zakonom dopušteno.

(3) Pravna osoba koja je dobila odobrenje za rad kao banka propisano ovim Zakonom, može riječ: »štedionica« ili izvedenicu te riječi ako je ona sadržana u nazivu tvrtke upisati u sudski registar i upotrebljavati u pravnom prometu.

(4) Kreditna institucija iz druge države članice može u Republici Hrvatskoj upotrebljavati isti naziv tvrtke kojim se koristi u matičnoj državi članici. Iznimno, kada u Republici Hrvatskoj

posluje kreditna institucija s istim ili sličnim nazivom, Hrvatska narodna banka može zatražiti od kreditne institucije iz druge države članice da se naziv tvrtke dopuni radi razlikovanja.

Bankovne usluge

Članak 7.

(1) Bankovne usluge su primanje depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti i odobravanje kredita iz tih sredstava, a za svoj račun.

(2) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, depozitom se smatra novčani polog na način definiran Zakonom o obveznim odnosima.

(3) U smislu ovoga Zakona, pod primanjem depozita ili drugih povratnih sredstava od javnosti iz stavka 1. ovoga članka ne smatraju se:

1) primici institucije za elektronički novac u obliku uplata koje se odmah zamjenjuju za elektronički novac

2) primici Republike Hrvatske i drugih država članica, jedinica regionalne ili lokalne uprave Republike Hrvatske i drugih država članica ili javnog međunarodnog tijela u kojem su jedna ili više država članica članice

3) primici u obliku depozita koje kreditna unija primi od svojih članova

4) primici članarina, dobrovoljnih priloga i sličnih nepovratnih sredstava udruga

5) primici od izdavanja dužničkih vrijednosnih papira pravne osobe koja nije kreditna institucija kojima ona financira obavljanje svoje osnovne djelatnosti, a pod uvjetom da njezina osnovna djelatnost nije odobravanje zajmova ili

6) primici novčanih sredstava koje institucija za platni promet primi od korisnika platnih usluga radi pružanja platnih usluga u skladu s posebnim zakonom.

Osnovne i dodatne financijske usluge

Članak 8.

(1) U smislu ovoga Zakona, osnovne financijske usluge jesu:

1) primanje depozita ili drugih povratnih sredstava

2) odobravanje kredita i zajmova, uključujući potrošačke kredite i zajmove te hipotekarne kredite i zajmove ako je to dopušteno posebnim zakonom, i financiranje komercijalnih poslova, uključujući izvozno financiranje na osnovi otkupa s diskontom i bez regresa dugoročnih nedospjelih potraživanja osiguranih financijskim instrumentima (engl. *forfeiting*)

3) otkup potraživanja s regresom ili bez njega (engl. *factoring*)

4) financijski najam (engl. *leasing*)

- 5) izdavanje garancija ili drugih jamstava
 - 6) trgovanje za svoj račun ili za račun klijenta:
 - instrumentima tržišta novca
 - prenosivim vrijednosnim papirima
 - stranim sredstvima plaćanja, uključujući mjenjačke poslove
 - financijskim ročnicama i opcijama
 - valutnim i kamatnim instrumentima
 - 7) platne usluge u skladu s posebnim zakonima
 - 8) usluge vezane uz poslove kreditiranja, npr. prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti pravnih i fizičkih osoba koje samostalno obavljaju djelatnost
 - 9) izdavanje drugih instrumenata plaćanja i upravljanje njima ako se pružanje tih usluga ne smatra pružanjem usluga u smislu točke 7. ovoga stavka, a u skladu s posebnim zakonom,
 - 10) iznajmljivanje sefova
 - 11) posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu
 - 12) sudjelovanje u izdavanju financijskih instrumenata i pružanje usluga vezanih uz izdavanje financijskih instrumenata u skladu sa zakonom kojim se uređuje tržište kapitala
 - 13) upravljanje imovinom klijenata i savjetovanje u vezi s tim
 - 14) poslovi skrbništva nad financijskim instrumentima i usluge vezane uz skrbništvo nad financijskim instrumentima u skladu sa zakonom kojim se uređuje tržište kapitala
 - 15) savjetovanje pravnih osoba glede strukture kapitala, poslovne strategije i sličnih pitanja te pružanje usluga koje se odnose na poslovna spajanja i stjecanje dionica i poslovnih udjela u drugim društvima
 - 16) izdavanje elektroničkog novca i
 - 17) investicijske i pomoćne usluge i aktivnosti propisane posebnim zakonom kojim se uređuje tržište kapitala, a koje nisu uključene u usluge iz točaka 1. do 16. ovoga stavka.
- (2) U smislu ovoga Zakona, dodatne financijske usluge jesu:
- 1) poslovi vezani uz prodaju polica osiguranja u skladu s propisima kojima se uređuje osiguranje
 - 2) pružanje usluga upravljanja platnim sustavima u skladu s odredbama posebnog zakona

3) druge usluge koje kreditna institucija može pružati u skladu s odredbama posebnog zakona i

4) druge usluge ili poslovi koji s obzirom na način pružanja i rizik kojem je kreditna institucija izložena, imaju slične karakteristike kao i osnovne financijske usluge iz stavka 1. ovoga članka, a navedene su u odobrenju za rad kreditne institucije.

Uzajamno priznate usluge

Članak 9.

(1) U smislu ovoga Zakona, uzajamno priznate usluge jesu:

1) uzajamno priznate bankovne usluge i

2) uzajamno priznate financijske usluge.

(2) Uzajamno priznatim bankovnim uslugama smatraju se usluge iz članka 7. ovoga Zakona.

(3) Uzajamno priznatim financijskim uslugama smatraju se usluge iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona.

Oglašavanje

Članak 10.

Kreditna institucija sa sjedištem u drugoj državi članici može na području Republike Hrvatske oglašavati svoje usluge uz poštivanje propisa Republike Hrvatske donesenih u području oglašavanja i donesenih radi zaštite općeg dobra.

Nadležnost Hrvatske narodne banke

Članak 11.

(1) Hrvatska narodna banka je u smislu ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 nadležno tijelo za kreditne institucije te je ovlaštena donositi podzakonske propise radi provedbe Uredbe (EU) br. 575/2013 u slučajevima kada Uredba (EU) br. 575/2013 na to ovlašćuje nadležno tijelo, radi provedbe provedbenih i regulatornih tehničkih standarda kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija, radi usklađivanja sa smjernicama i preporukama koje je izdalo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 te radi usklađivanja s upozorenjima i preporukama koje je izdao Europski odbor za sistemske rizike u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010.

(2) Hrvatska narodna banka je nadležno tijelo u smislu članka 458. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 u dijelu koji se tiče propisivanja mjera za ograničavanje sistemskog rizika koje se odnose na kreditne institucije.

(3) Hrvatska narodna banka ovlaštena je nadzirati pridržavanje provedbenih i regulatornih tehničkih standarda koje je kreditna institucija dužna provoditi.

Neposredno pružanje usluga

Članak 12.

(1) U smislu ovoga Zakona, smatra se da institucija iz države članice neposredno pruža uzajamno priznate usluge na području druge države članice ako nije osnovala podružnicu i:

1) ako na području te druge države sklapa pravne poslove kojima je predmet jedna ili više uzajamno priznatih usluga ili

2) ako na području te druge države fizičkoj ili pravnoj osobi koja ima prebivalište ili boravište, odnosno sjedište na području te države, ponudi takvu uslugu preko svojih zastupnika, posrednika ili nekim drugim putem.

(2) U smislu ovoga Zakona, smatra se da institucija privremeno neposredno pruža usluge na području Republike Hrvatske ako uzajamno priznate usluge ne pruža redovito, učestalo ili kontinuirano.

Država članica i treća zemlja

Članak 13.

(1) Državom članicom, u smislu ovoga Zakona, smatra se država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (SL, L 1, 3. 1. 1994.).

(2) Trećom zemljom, u smislu ovoga Zakona, smatra se strana država koja nije država članica.

Predstavništvo kreditne institucije

Članak 14.

Predstavništvo kreditne institucije, u smislu ovoga Zakona, pravno je ovisni dio kreditne institucije koji može obavljati samo poslove istraživanja tržišta, predstavljanja te promidžbe i informiranja o kreditnoj instituciji koja ga je osnovala.

Društva povezana zajedničkim vođenjem

Članak 15.

(1) Društva povezana zajedničkim vođenjem jesu društva koja nisu povezana na način iz članka 3. točke 27. ovoga Zakona, ali su povezana na jedan od sljedećih načina:

1) društva su ravnopravna i spojena zajedničkim vođenjem u skladu sa sklopljenim ugovorom ili odredbama statuta

2) kontrolira ih ista treća osoba ili

3) većina su članova uprava ili nadzornih odbora tih društava iste osobe.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka rješenjem će odrediti način provođenja konsolidacije.

Zajedničko djelovanje

Članak 16.

(1) Osobe koje djeluju zajednički jesu:

1) fizičke ili pravne osobe koje surađuju međusobno ili s kreditnom institucijom na temelju sporazuma, izričitoga ili prešutnoga, usmenoga ili pisanoga, čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa ili usklađeno ostvarivanje prava glasa ili

2) pravne osobe koje su međusobno povezane u smislu odredbi Zakona o trgovačkim društvima.

(2) Smatra se da zajednički djeluju:

1) osobe koje povezuju samo okolnosti u vezi sa stjecanjem dionica, a koje upućuju na usklađenost u stjecanju dionica ili u zajedničkoj namjeri osoba

2) članovi uprava ili nadzornih odbora društava koja djeluju zajednički

3) članovi uprave ili nadzornog odbora s društvima u kojima su članovi tih organa ili

4) društvo za upravljanje i svi investicijski fondovi kojima to društvo upravlja.

(3) Pravne osobe te fizičke i/ili pravne osobe djeluju zajednički kada jedna od njih izravno ili neizravno kontrolira drugu ili druge pravne osobe.

(4) Fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji zaključno do braće i sestara, te ako su braćni ili izvanbraćni drugovi.

(5) Osobe djeluju zajednički i ako su međusobno povezane u smislu odredbi zakona kojim se uređuje preuzimanje dioničkih društava.

Grupa kreditnih institucija

Članak 17.

(1) U smislu ovoga Zakona, grupu kreditnih institucija čine kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije od kojih barem jedna institucija ima položaj:

1) matične kreditne institucije

2) matičnog financijskog holdinga kojemu je društvo kći barem jedna kreditna institucija

3) kreditne institucije koja je s drugom pravnom osobom iz grupe kreditnih institucija povezana zajedničkim vođenjem na način iz članka 15. stavka 1. točke 1. ili točke 3. ovoga Zakona ili

4) matičnog mješovitog financijskoga holdinga kojemu je društvo kći barem jedna kreditna institucija.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, grupom kreditnih institucija smatra se grupa kreditnih institucija koju kao takvu, u skladu sa svojom nadležnošću, utvrdi nadležno tijelo druge države članice ili treće zemlje.

II. STATUSNE ODREDBE

II.1. PRIMJENA ODREDBI ZAKONA O TRGOVAČKIM DRUŠTVIMA

Primjena odredbi Zakona o trgovačkim društvima

Članak 18.

Na kreditnu instituciju primjenjuju se odredbe Zakona o trgovačkim društvima, osim ako nije drukčije propisano ovim Zakonom.

II.2. INICIJALNI KAPITAL I DIONICE KREDITNE INSTITUCIJE

Inicijalni kapital kreditne institucije

Članak 19.

(1) Inicijalni kapital banke iznosi najmanje 40 milijuna kuna.

(2) Inicijalni kapital štedne banke iznosi najmanje 8 milijuna kuna.

(3) Inicijalni kapital stambene štedionice iznosi najmanje 20 milijuna kuna.

(4) Inicijalni kapital sastoji se od jedne ili više stavki navedenih u članku 26. stavku 1. točkama a) do e) Uredbe (EU) br. 575/2013.

Dionice kreditne institucije

Članak 20.

(1) Kreditna institucija je dioničko društvo.

(2) Dionice kreditne institucije glase na ime.

(3) Dionice kreditne institucije moraju biti u cijelosti uplaćene u novcu prije upisa osnivanja ili upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, dionice kreditne institucije ne moraju biti uplaćene u novcu ako se temeljni kapital povećao:

1) zbog provođenja statusnih promjena iz članka 63. ovoga Zakona u kojima sudjeluje kreditna institucija ako je za to dobila prethodno odobrenje Hrvatske narodne banke ili

2) pretvaranjem instrumenta kapitala, odnosno druge novčane obveze kreditne institucije u temeljni kapital u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

(5) Dionice kreditne institucije izdaju se u nematerijaliziranom obliku.

(6) Imatelji dionica kreditne institucije dužni su pri ostvarivanju svojih dioničarskih prava djelovati u interesu kreditne institucije.

(7) Ako se dionice kreditne institucije vode na skrbničkom računu, skrbnički račun mora glasiti na ime.

Kredit i jamstva za stjecanje dionica odnosno udjela i drugih instrumenata regulatornog kapitala

Članak 21.

(1) Kreditna institucija ne može, izravno ili neizravno, kreditirati stjecanje ili izdavati garancije ili druga jamstva za stjecanje svojih dionica ili dionica, odnosno poslovnih udjela društava u čijem kapitalu sudjeluje s 20% ili više udjela, osim ako takvim stjecanjem dionica odnosno poslovnih udjela prestaje svaka kapitalna povezanost kreditne institucije s odnosnim društvom.

(2) Kreditiranjem iz stavaka 1. i 3. ovoga članka smatra se i svaki drugi pravni posao koji je po svojoj ekonomskoj namjeni jednak kreditu.

(3) Kreditna institucija ne može, izravno ili neizravno, kreditirati stjecanje ili izdavati garancije ili druga jamstva za stjecanje drugih financijskih instrumenata koje sama izdaje, odnosno koje izdaje društvo u čijem kapitalu sudjeluje s 20% ili više udjela, a koji se s obzirom na svoje karakteristike uključuju u izračun regulatornog kapitala te kreditne institucije.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija može davati kredite ili jamstva za kredite svojim radnicima i radnicima društava u kojima kreditna institucija ima sudjelujući udio, i to za kupnju vlastitih dionica te kreditne institucije. Ukupan iznos takvih kredita i jamstava ne smije prelaziti 10% temeljnog kapitala te kreditne institucije.

Povlaštene dionice kreditne institucije

Članak 22.

Ukupan iznos temeljnog kapitala koji se odnosi na povlaštene dionice ne smije prijeći jednu četvrtinu iznosa temeljnog kapitala kreditne institucije.

Zabrana stjecanja dionica

Članak 23.

(1) Ako kreditna institucija ima kvalificirani udio u drugoj pravnoj osobi, ta pravna osoba ne može steći kvalificirani udio u toj kreditnoj instituciji.

(2) Ako pravna osoba ima kvalificirani udio u kreditnoj instituciji, ta kreditna institucija ne može steći kvalificirani udio u toj pravnoj osobi.

(3) Iznimke od ograničenja ulaganja iz članka 148. stavka 2. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ograničenja iz stavka 2. ovoga članka.

II.3. DIONIČARI KREDITNE INSTITUCIJE

Suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 24.

(1) Pravna ili fizička osoba i osobe koje zajednički djeluju dužne su za stjecanje dionica kreditne institucije na temelju kojih pojedinačno ili zajednički, neposredno ili posredno, stječu kvalificirani udio u kreditnoj instituciji, Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti.

(2) Imatelj kvalificiranog udjela dužan je dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke i za svako daljnje posredno ili neposredno stjecanje dionica kreditne institucije na temelju kojih stječe jednako ili više od 20%, 30%, odnosno 50% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji.

(3) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužna je u roku od 12 mjeseci od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela i udjela iz stavka 2. ovoga članka i o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(4) Ako osoba koja je dobila prethodnu suglasnost iz stavaka 1. i 2. ovoga članka neće dovršiti stjecanje kvalificiranog udjela u roku iz stavka 3. ovoga članka, može najkasnije 15 dana prije isteka toga roka Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje toga roka koji se može produljiti za najviše šest mjeseci.

(5) Ako je osoba koja je dobila prethodnu suglasnost iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donijela odluku da proda ili na drugi način otuđi svoje dionice tako da će se zbog toga njezin udio smanjiti ispod visine za koju je dobila prethodnu suglasnost, dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(6) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, a koja je prodala ili na drugi način otuđila svoje dionice tako da se zbog toga njezin udio smanjio ispod visine za koju je dobila prethodnu suglasnost, dužna je Hrvatskoj narodnoj banci podnijeti zahtjev za davanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela ili udjela iz stavka 2. ovoga članka u slučaju kada nakon proteka roka od 12 mjeseci od dana donošenja rješenja o davanju prethodne suglasnosti namjerava ponovo steći kvalificirani udio ili udio iz stavka 2. ovoga članka u visini za koju je dobila prethodnu suglasnost.

(7) Hrvatska narodna banka savjetovat će se prije donošenja odluke o davanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela ili udjela iz stavka 2. ovoga članka s drugim nadležnim nadzornim tijelom ako je stjecatelj:

1) kreditna institucija, društvo za osiguranje i reosiguranje, društvo za upravljanje u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje otvorenih investicijskih fondova (u daljnjem tekstu: društvo za upravljanje UCITS-om), mirovinsko društvo u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje mirovinskih fondova (u nastavku teksta: mirovinsko društvo) ili investicijsko društvo kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecanje nadležno drugo nadzorno tijelo

2) matično društvo kreditnoj instituciji, društvu za osiguranje i reosiguranje, društvu za upravljanje UCITS-om, mirovinskom društvu ili investicijskom društvu kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo ili

3) fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje i reosiguranje, društvo za upravljanje UCITS-om, mirovinsko društvo ili investicijsko društvo kojem je odobrenje za rad izdano u drugoj državi članici ili je za stjecatelja nadležno drugo nadzorno tijelo.

(8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka, u obrazloženju odluke o davanju prethodne suglasnosti Hrvatska narodna banka navest će mišljenja drugih nadležnih tijela.

(9) Pravna osoba imatelj kvalificiranog udjela dužna je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti o sudjelovanju u postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva te o svakoj drugoj statusnoj promjeni, u roku od osam dana od dana provođenja statusne promjene.

(10) Financijski holding i mješoviti financijski holding, koji u skladu sa suglasnošću za stjecanje kvalificiranog udjela ima položaj matičnog društva u odnosu na kreditnu instituciju, dužan je Hrvatsku narodnu banku obavijestiti i o svakoj promjeni svojih članova uprave, i to u roku od osam dana od dana provođenja promjene.

(11) Pri utvrđivanju postotka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje tržište kapitala koje se odnose na postotak glasačkih prava.

(12) Pri procjeni visine kvalificiranog udjela odnosno udjela iz stavka 2. ovoga članka neće se uzeti u obzir glasačka prava ili dionice koje kreditna institucija drži kao rezultat pružanja investicijske usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa, pod uvjetom da se ta prava ne koriste za ostvarivanje utjecaja na upravljanje izdavateljem te da se navedene dionice ne drže dulje od godine dana od dana stjecanja.

(13) Dioničari kreditne institucije kod kojih nakon stjecanja dionica kreditne institucije nastane zajedničko djelovanje zbog kojeg oni kao osobe koje djeluju zajednički postanu imatelji 10%, 20%, 30%, odnosno 50% udjela u kapitalu, odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji, dužni su podnijeti zahtjev za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela u roku od 30 dana od nastanka takvog djelovanja. Ako to ne učine, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(14) Ako osoba pojedinačno ili ako neka od osoba koje zajednički djeluju stekne kvalificirani udio, udio od 20% i više, 30% i više, odnosno 50% i više u kapitalu ili glasačkim pravima nasljeđivanjem ili u drugom slučaju kad nije znala ili morala znati da će premašiti navedene postotke, dužna je podnijeti zahtjev za takvo stjecanje u roku od 30 dana od dana kada je

saznala ili morala saznati za takvo stjecanje. Ako to ne učini, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(15) Ako se udio kvalificiranog imatelja poveća zbog smanjenja temeljnog kapitala kreditne institucije ili zbog sličnog njezina djelovanja na način da prelazi 10%, 20%, 30%, odnosno 50%, kvalificirani imatelj dužan je podnijeti zahtjev za daljnje stjecanje dionica u kapitalu ili glasačkim pravima u roku od 30 dana od dana kada je saznao ili morao saznati da se njegov udio povećao zbog djelovanja kreditne institucije. Ako to ne učini, Hrvatska narodna banka postupit će u skladu s člankom 30. ovoga Zakona.

(16) Na imatelja kvalificiranog udjela iz stavaka 13., 14. i 15. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ove glave Zakona.

Zahtjev za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 25.

(1) Zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela odnosno udjela iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona potrebno je priložiti:

1) za pravnu osobu stjecatelja kvalificiranog udjela:

a) izvadak iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra, u izvorniku ili ovjerenoj preslici, ne stariji od tri mjeseca, ako je sjedište pravne osobe izvan Republike Hrvatske

b) ispis iz registra dioničara (knjige dionica) ili knjige udjela, u izvorniku ili ovjerenoj preslici

c) popis fizičkih osoba koje su krajnji dioničari, odnosno imatelji poslovnih udjela stjecatelja, u kojem su navedeni sljedeći podaci: ime i prezime, adresa stanovanja odnosno prebivališta i drugi identifikacijski podaci, ukupan nominalni iznos dionica i postotni udio u temeljnom kapitalu stjecatelja kvalificiranog udjela te podaci iz stavka 1. točke 2. podtočaka b) i c) ovoga članka

d) popis osoba povezanih na način iz članka 16. ovoga Zakona sa stjecateljem kvalificiranog udjela i opis načina na koji su povezane

e) revidirane financijske izvještaje stjecatelja za posljednje dvije godine

f) dokaz o osiguranim sredstvima za stjecanje kvalificiranog udjela i opis načina, odnosno izvor financiranja

g) opis zahtjevom tražene prethodne suglasnosti koji uključuje ukupan nominalni iznos dionica i postotni udio u temeljnom kapitalu kreditne institucije u kojoj se stječe kvalificirani udio, obrazloženje ciljeva koji se žele postići stjecanjem toga udjela te strateška usmjerenja stjecatelja u odnosu na ulaganja u kreditne i financijske institucije

h) opis aktivnosti stjecatelja u vezi sa stjecanjem, a koje su prethodile podnošenju zahtjeva

i) podatke o prekršajnoj neosuđivanosti stjecatelja, o tome vodi li se protiv stjecatelja kazneni ili prekršajni postupak te o tome da stjecatelj nije pravomoćno osuđen ni za jedno od sljedećih kaznenih djela:

– kaznena djela protiv života i tijela (glava X.), kaznena djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII.), kaznena djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV.), kaznena djela protiv imovine (glava XVII.), osim kaznenih djela povrede prava autora ili umjetnika izvođača (članak 229.), nedozvoljene uporabe autorskog djela ili izvedbe umjetnika izvođača (članak 230.), povrede prava proizvođača zvučne ili slikovne snimke i prava u svezi s radiodifuzijskim emisijama (članak 231.) i povrede prava iz prijavljenog ili zaštićenog izuma (članak 232.), kaznena djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI.), kaznena djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII.), kaznena djela protiv službene dužnosti (glava XXV.), osim kaznenih djela neizvršavanja zapovijedi (članak 340.) i povrede čuvanja državne granice (članak 341.), iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)

– kaznena djela iz Zakona o tržištu vrijednosnih papira (»Narodne novine«, br. 84/02. i 138/06.)

– kaznena djela iz Zakona o kaznenim djelima protiv tržišta kapitala (»Narodne novine«, br. 152/08.)

– kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznena djela protiv života i tijela (glava X.), kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznena djela protiv spolnih sloboda (glava XVI.), kaznena djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznena djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznena djela računalnog krivotvorenja (članak 270.), računalne prijevare (članak 271.), kaznena djela krivotvorenja (glava XXVI.) i kaznena djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.) iz Kaznenog zakona

– kaznena djela iz Zakona o trgovačkim društvima

– kaznena djela iz Zakona o investicijskim fondovima ili

– kaznena djela iz Zakona o računovodstvu

j) dokaz da nije pokrenut ili otvoren stečajni postupak nad imovinom stjecatelja

k) mišljenje ili suglasnost nadležnog tijela kreditne institucije iz države članice ili nadležnog tijela kreditne institucije iz treće zemlje o namjeravanom stjecanju i

1. ako je stjecatelj kvalificiranog udjela financijski holding ili mješoviti financijski holding, potrebno je priložiti i dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 38. ovoga Zakona

2. za fizičku osobu stjecatelja kvalificiranog udjela:

a) ime i prezime, adresu stanovanja, odnosno prebivališta i druge identifikacijske podatke stjecatelja

b) životopis stjecatelja, koji uključuje popis svih tvrtki i njihovih adresa u kojima stjecatelj radi ili je član uprave ili nadzornog odbora, odnosno u kojima je radio, bio član uprave ili nadzornog odbora te u kojima jest ili je bio imatelj kvalificiranog udjela

c) podatke o prekršajnoj neosuđivanosti stjecatelja, o tome vodi li se protiv stjecatelja kazneni ili prekršajni postupak te o tome da stjecatelj nije pravomoćno osuđen ni za jedno od kaznenih djela iz stavka 1. točke 1. podtočke i) ovoga članka

d) dokumente navedene u točki 1. podtočkama d), f), g) i h) ovoga stavka.

(2) Hrvatska narodna banka ovlaštena je podatke o pravomoćnoj osuđivanosti stjecatelja za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj i kaznena djela u državi članici pribaviti iz kaznene, odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija. Za pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, Hrvatska narodna banka pribavit će izvadak iz sudskog registra po službenoj dužnosti.

(3) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(4) Ako se stjecanjem kvalificiranog udjela omogućava značajan utjecaj ili kontrola nad poslovanjem kreditne institucije, osim dokumenata navedenih u stavku 1. točkama 1. ili 2. ovoga članka, stjecatelj je dužan zahtjevu priložiti i:

1) poslovnu strategiju kreditne institucije u kojoj se stječe kvalificirani udio

2) poslovni plan za iduće tri poslovne godine, koji uključuje bilancu i račun dobiti i gubitka

3) planirane promjene u organizacijskoj, upravljačkoj i kadrovskoj strukturi kreditne institucije

4) plan aktivnosti na izradi novih ili izmjeni postojećih internih akata kreditne institucije i

5) plan aktivnosti na izmjeni postojeće ili uvođenju nove informacijske tehnologije kreditne institucije.

(5) Osim dokumenata navedenih u stavcima 1. i 4. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može tijekom postupka odlučivanja o zahtjevu zatražiti od stjecatelja i kreditne institucije da u roku iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona dostave i dodatnu dokumentaciju koju Hrvatska narodna banka ocijeni potrebnom za odlučivanje o izdavanju prethodne suglasnosti uključujući informacije koje su propisane zakonom kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, a koju prikupljaju obveznici toga zakona.

(6) Hrvatska narodna banka ispitat će, pri odlučivanju o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela i udjela iz članka 24. ovoga Zakona, primjerenost izvora sredstava kojima stjecatelj namjerava steći kvalificirani udio kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka može, radi pribavljanja informacija potrebnih za odlučivanje o davanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela, obaviti provjeru podataka koje je dostavio stjecatelj kvalificiranog udjela.

(8) Podatkom iz stavka 1. točke 1. podtočke i) i točke 2. podtočke c) ovoga članka smatrat će se podatak iz kaznene odnosno prekršajne evidencije tijela odgovarajuće države koje je nadležno za vođenje kaznene, odnosno prekršajne evidencije, koji nije stariji od 90 dana, a ako se takav podatak prema propisima te države ne može dobiti, izjava pravne ili fizičke osobe na koju se podatak odnosi, koja nije starija od 30 dana.

Postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 26.

(1) Hrvatska narodna banka izdat će u roku od dva radna dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela ili udjela iz članka 24. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: zahtjev), podnositelju zahtjeva pisanu potvrdu o zaprimanju zahtjeva.

(2) Urednim zahtjevom iz stavka 1. ovoga članka smatra se zahtjev kojem je priložena dokumentacija iz članka 25. stavaka 1. i 4. ovoga Zakona te, ako Hrvatska narodna banka zatraži dodatnu dokumentaciju od stjecatelja, dokumentacija iz članka 25. stavka 5. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka provest će u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva postupak odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela (u daljnjem tekstu: postupak odlučivanja). Hrvatska narodna banka pri izdavanju potvrde iz stavka 1. ovoga članka obavijestit će podnositelja zahtjeva o danu isteka roka za provođenje postupka odlučivanja.

(4) Nakon donošenja odluke o zahtjevu Hrvatska narodna banka o tome će u roku od dva radna dana, a unutar roka iz stavka 3. ovoga članka, podnositelju zahtjeva otpremiti rješenje. Hrvatska narodna banka objavit će na zahtjev podnositelja zahtjeva za izdavanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela, a čiji je zahtjev za stjecanje kvalificiranog udjela odbila, odgovarajuće priopćenje i navesti razloge odbijanja.

(5) Ako Hrvatska narodna banka ne odluči o zahtjevu u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatra se da je izdala prethodnu suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela.

(6) Ako je Hrvatska narodna banka zaprimila dva ili više zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela, odnosit će se prema svim namjeravanim stjecateljima ravnopravno.

Dodatni zahtjevi u tijeku postupka odlučivanja o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 27.

(1) Tijekom provođenja postupka odlučivanja, a u roku od 40 dana od dana podnošenja zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela, Hrvatska narodna banka može pisanim putem zatražiti i dodatnu dokumentaciju iz članka 25. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Podnositelj zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela dužan je dostaviti zatraženu dokumentaciju u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti duži od 20 dana.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može odrediti rok iz stavka 2. ovoga članka do 30 dana u sljedećim slučajevima:

1) kada stjecatelj kvalificiranog udjela ima prebivalište ili sjedište u trećoj zemlji, odnosno kada podliježe propisima treće zemlje ili

2) kada stjecatelj kvalificiranog udjela, fizička ili pravna osoba, nije subjekt supervizije odnosno nadzora prema odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje tržište kapitala, zakona kojim se uređuje osiguranje imovine i osoba i zakona kojim se uređuju otvoreni investicijski fondovi s javnom ponudom odnosno propisa države članice u kojoj je njezino prebivalište ili sjedište kojima se prenose Direktive 2013/36/EU, 2009/65/EZ, 2009/138/EZ ili 2004/39/EZ.

Odlučivanje o prethodnoj suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 28.

(1) Pri odlučivanju o izdavanju prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela Hrvatska narodna banka procjenjuje primjerenost i financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela prema sljedećim kriterijima:

1) ugledu stjecatelja

2) ugledu, odgovarajućim stručnim znanjima, sposobnostima i iskustvu osoba koje stjecatelj namjerava predložiti na funkcije članova uprave kreditne institucije u skladu s člankom 35. stavkom 2. i člankom 38. ovoga Zakona i članova nadzornog odbora u skladu s člankom 35. stavkom 3. i člankom 45. ovoga Zakona.

3) stručnim znanjima, sposobnostima i iskustvu bilo kojeg člana višeg rukovodstva kreditne institucije ako će voditi poslove kreditne institucije, potrebnima za obavljanje izvršnih funkcija

4) financijskom stanju stjecatelja, posebno u odnosu na vrstu poslova koje obavlja kreditna institucija u kojoj se stječe kvalificirani udio

5) mogućnostima kreditne institucije da se pridržava, odnosno nastavi pridržavati odredbi ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 i kada je primjenjivo ostalih propisa Europske unije, propisa kojima se uređuje poslovanje financijskih konglomerata i propisa kojima se uređuje poslovanje institucija za elektronički novac, a posebno prema tome ima li grupa čijim će članom postati kreditna institucija strukturu koja omogućava provođenje djelotvorne supervizije, djelotvornu razmjenu informacija među nadležnim nadzornim tijelima i određivanje podjele odgovornosti među nadležnim tijelima te

6) prema tome postoje li opravdani razlozi za sumnju, u skladu s propisima o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma, da se u vezi s predmetnim stjecanjem provodi ili pokušava provesti pranje novca ili financiranje terorizma, ili da predmetno stjecanje može povećati rizik od provođenja pranja novca ili financiranja terorizma.

(2) Hrvatska narodna banka neće postavljati prethodne uvjete u vezi s visinom udjela koje stjecatelj namjerava steći niti će procjenjivati zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela s osnova ekonomskih potreba tržišta.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje kriterije na temelju kojih procjenjuje primjerenost i financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela.

Razlog za odbijanje zahtjeva za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 29.

Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela ako ocijeni da primjerenost ili financijsko stanje stjecatelja kvalificiranog udjela ne ispunjava kriterije iz članka 28. ovoga Zakona.

Pravne posljedice stjecanja bez prethodne suglasnosti

Članak 30.

(1) Ako osoba stekne kvalificirani udio u kreditnoj instituciji ili udio iz članka 24. ovoga Zakona bez suglasnosti Hrvatske narodne banke, Hrvatska narodna banka naložit će joj rješenjem da proda dionice koje je stekla bez potrebne suglasnosti te da dostavi dokaz o prodaji i, ako joj je poznato, podatke o kupcu.

(2) Ako osobe koje zajednički djeluju steknu kvalificirani udio ili udio iz članka 24. ovoga Zakona u kreditnoj instituciji bez suglasnosti Hrvatske narodne banke, bez obzira na to u kojem postotku svaki od njih pojedinačno ima udio u kreditnoj instituciji i je li taj pojedinačni udio kvalificirani udio, Hrvatska narodna banka naložit će im rješenjem da prodaju dionice koje su stekli bez prethodne suglasnosti te da zajednički ne prelaze kvalificirani udio za koji imaju suglasnost. Te osobe dužne su Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti dokaz o prodaji i, ako im je poznato, podatke o kupcu.

(3) Hrvatska narodna banka zatražit će u postupku donošenja rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka očitovanje od svakog stjecatelja. Osobe koje zajednički djeluju mogu predložiti pojedinačne iznose za prodaju dionica, koji ne moraju biti razmjerni ukupnom broju njihovih dionica.

(4) Hrvatska narodna banka naložit će u rješenju iz stavka 2. ovoga članka prodaju dionica svakom stjecatelju pojedinačno, i to u iznosu razmjernom ukupnom broju dionica koji imaju zajednički. Iznimno, ako stjecatelji podnesu prijedlog iz stavka 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može naložiti prodaju dionica svakom stjecatelju pojedinačno, u iznosu koji ne mora biti razmjerni ukupnom broju njihovih dionica.

(5) Hrvatska narodna banka odredit će rješenjem iz stavaka 1. i 2. ovoga članka rok za prodaju, koji ne može biti kraći od tri mjeseca ni duži od devet mjeseci.

(6) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dostavlja se osobama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, kreditnoj instituciji i Središnjem klirinškom depozitarnom društvu.

(7) Od izvršnosti rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stjecatelj ne može ostvarivati nikakva prava ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja, a kvorum za valjano odlučivanje i potrebna većina za donošenje odluka glavne skupštine računaju se u odnosu na temeljni kapital umanjen za iznos dionica na temelju kojih stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa.

(8) Kreditna institucija dužna je:

1) osigurati da stjecatelj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne ostvaruje nikakva prava ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja i

2) od primitka rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka do isteka naloženih rokova za prodaju dionica mjesečno izvještavati Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama dioničara.

(9) U izreci rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će:

1) da će se izreka rješenja javno objaviti i

2) da stjecatelj ne može ostvarivati nikakva prava ni iz jedne dionice za koju je naložena prodaja.

Delegat za glasovanje

Članak 31.

(1) Iznimno od članka 30. stavka 7. ovoga Zakona, ako bi nakon smanjenja kvoruma za valjano odlučivanje stjecatelj koji nema suglasnost imao većinu potrebnu za donošenje odluke na glavnoj skupštini dioničara, Hrvatska narodna banka može imenovati delegata za glasovanje.

(2) Delegat za glasovanje ostvaruje sva upravljačka prava iz dionica za koje je naložena prodaja, a imovinska prava iz dionica ostvaruje kreditna institucija.

(3) Hrvatska narodna banka imenovat će rješenjem delegata za glasovanje.

(4) Delegat za glasovanje na glavnoj skupštini glasuje u skladu s uputom Hrvatske narodne banke.

(5) Mandat delegata za glasovanje traje do dana prodaje dionica.

Poništavanje i ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 32.

(1) Hrvatska narodna banka može poništiti rješenje kojim je dana suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela ako je kvalificirani imatelj dobio suglasnost davanjem neistinitih ili netočnih podataka.

(2) Hrvatska narodna banka može ukinuti zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela:

1) ako imatelj kvalificiranog udjela krši svoje obveze iz glave XXII. ovoga Zakona, odnosno ako ne postupi u skladu s rješenjem Hrvatske narodne banke ili tijela druge države članice nadležnog za superviziju na konsolidiranoj osnovi kojim mu se nalaže uklanjanje nedostataka

2) ako nastupe okolnosti iz članka 29. ovoga Zakona ili

3) ako se kvalificirani imatelj koristi svojim utjecajem protivno dobrom i razboritom upravljanju kreditnom institucijom ili ne postupi s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.

(3) Na kvalificiranog imatelja kojem je u skladu sa stavkom 1. ovoga članka poništena ili u skladu sa stavkom 2. ovoga članka ukinuta suglasnost za stjecanje kvalificiranog udjela, primjenjuju se odredbe članaka 30. i 31. ovoga Zakona.

Privremena zabrana ostvarivanja prava glasa kvalificiranog imatelja

Članak 33.

(1) Hrvatska narodna banka može kvalificiranom imatelju privremeno zabraniti ostvarivanje prava glasa na glavnoj skupštini ako postoji vjerojatnost da će se svojim utjecajem koristiti protivno dobrom i razboritom upravljanju kreditnom institucijom ili da neće postupiti s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.

(2) Privremena zabrana iz stavka 1. ovoga članka ne može trajati duže od 12 mjeseci.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se kvalificiranom imatelju i kreditnoj instituciji.

(4) Od izvršnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka kvalificirani imatelj ne može ostvarivati ni iz jedne dionice pravo glasa za koje mu je potrebna suglasnost Hrvatske narodne banke, a kvorum za valjano odlučivanje i potrebna većina za donošenje odluka glavne skupštine računaju se u odnosu na temeljni kapital umanjen za iznos dionica na temelju kojih stjecatelj ne može ostvarivati pravo glasa.

(5) Kreditna institucija dužna je osigurati da stjecatelj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne ostvaruje pravo glasa ni iz jedne dionice za koju je privremeno zabranjeno ostvarivanje prava glasa.

(6) Ako bi nakon smanjenja kvoruma za valjano odlučivanje imatelj kvalificiranog udjela kojem je privremeno zabranjeno ostvarivanje prava glasa imao većinu potrebnu za donošenje odluke na glavnoj skupštini dioničara, može se primijeniti članak 31. ovoga Zakona.

Ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela

Članak 34.

(1) Ako kvalificirani imatelj u roku iz članka 24. stavka 3. ili stavka 4. ovoga Zakona ne stekne dionice kreditne institucije na temelju kojih bi dosegnuo najmanje 10% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima kreditne institucije, suglasnost se ukida u cijelosti.

(2) Ako kvalificirani imatelj u roku iz članka 24. stavka 3. ili stavka 4. ovoga Zakona stekne najmanje 10% udjela u kapitalu odnosno glasačkim pravima u kreditnoj instituciji, a u cijelosti ne stekne udio za koji je izdana suglasnost, suglasnost vrijedi samo u dijelu do postotka iz članka 24. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koji je imatelj ostvario, a ukida se u preostalom dijelu za koji je dobio suglasnost.

(3) Ako je stjecatelj kvalificiranog udjela u roku iz članka 24. stavka 6. ovoga Zakona smanjio udio ispod visine za koju je dobio prethodnu suglasnost, na snazi ostaje suglasnost u dijelu koji prelazi postotak iz članka 24. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koji kvalificirani imatelj na dan isteka roka ima.

II.4. UPRAVA I NADZORNI ODBOR KREDITNE INSTITUCIJE

Uprava i nadzorni odbor kreditne institucije

Članak 35.

- (1) Kreditna institucija mora imati upravu i nadzorni odbor.
- (2) Članovi uprave moraju zajedno imati stručna znanja, sposobnosti i iskustvo potrebne za neovisno i samostalno vođenje poslova kreditne institucije, a posebice za razumijevanje poslova i značajnih rizika kreditne institucije.
- (3) Članovi nadzornog odbora moraju zajedno imati stručna znanja, sposobnosti i iskustvo potrebne za neovisno i samostalno nadziranje poslova kreditne institucije, a posebice za razumijevanje poslova i značajnih rizika kreditne institucije.
- (4) Kreditna institucija dužna je bez odgađanja, a najkasnije u roku od tri radna dana, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o prestanku mandata člana uprave i nadzornog odbora te navesti razloge za prestanak mandata.

Uprava kreditne institucije

Članak 36.

- (1) Uprava kreditne institucije mora imati najmanje dva člana koji vode poslove i zastupaju kreditnu instituciju. Jedan od članova uprave mora biti imenovan za predsjednika uprave.
- (2) Uprava je dužna voditi poslove kreditne institucije s područja Republike Hrvatske.
- (3) Ako statutom kreditne institucije nije drukčije određeno, članovi uprave vode poslove i zastupaju kreditnu instituciju zajedno.
- (4) Uprava kreditne institucije može ovlastiti prokurista (jednoga ili više njih) za zastupanje kreditne institucije, odnosno sklapanje ugovora i poduzimanje pravnih radnji u ime i za račun kreditne institucije koje proizlaze iz usluga za koje je kreditna institucija dobila odobrenje Hrvatske narodne banke, ali samo zajedno s barem jednim članom uprave kreditne institucije.
- (5) Uprava kreditne institucije dužna je pri upisu prokurista u sudski registar upisati i ograničenje prokure.

(6) Uvjeti koje treba ispunjavati osoba kojoj se daje prokura, vrsta i način davanja prokure, opseg ovlasti iz prokure, uključujući i ograničenja u poduzimanju određenih radnji od strane prokurista, utvrđuju se statutom kreditne institucije.

(7) Najmanje jedan član uprave kreditne institucije mora poznavati hrvatski jezik tečno u govoru i pismu da bi mogao obavljati tu funkciju.

Radni odnos članova uprave

Članak 37.

(1) Članovi uprave kreditne institucije moraju obavljati poslove upravljanja kreditnom institucijom u punom radnom vremenu i biti u radnom odnosu s kreditnom institucijom.

(2) Ugovori na temelju kojih su članovi uprave u radnom odnosu s kreditnom institucijom moraju sadržavati odredbu kojom je ugovoreno da takvi ugovori prestaju uvođenjem posebne uprave kreditnoj instituciji, imenovanjem likvidatora iz članka 258. ovoga Zakona ili uvođenjem sanacijske uprave.

(3) Kreditna institucija članu uprave kojem radni odnos prestane temeljem ugovorne odredbe iz stavka 2. ovoga članka, odnosno temeljem članka 240. ili 259. ovoga Zakona, ne smije isplatiti otpremninu i varijabilne primitke te su ugovorene odredbe o takvom pravu na isplatu ništete.

Uvjeti za članstvo u upravi kreditne institucije

Članak 38.

(1) Član uprave kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

1) koja ima dobar ugled

2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije

3) koja nije u sukobu interesa u odnosu na kreditnu instituciju, dioničare, članove nadzornog odbora, nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo kreditne institucije

4) za koju je na osnovi dosadašnjeg ponašanja moguće opravdano zaključiti da će pošteno i savjesno obavljati poslove člana uprave kreditne institucije

5) koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima i

6) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti.

(2) Uprava kreditne institucije dužna je donijeti primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za članove uprave kreditne institucije, uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora. Kreditna institucija dužna je provoditi tu politiku.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim se pobliže uređuju:

– uvjeti iz stavka 1. ovoga članka za članstvo u upravi kreditne institucije

– postupak za izdavanje prethodne suglasnosti

– dokumentacija koja se prilaže zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje predsjednika odnosno člana uprave i

– sadržaj politike iz stavka 2. ovoga članka i dinamika procjene ispunjenja uvjeta za članove uprave kreditne institucije.

(4) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela iz članka 25. stavka 1. točke 1. podtočke i) ovoga Zakona nema dobar ugled.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije

Članak 39.

(1) Članom uprave kreditne institucije može biti imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije člana uprave.

(2) Zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka podnosi nadzorni odbor kreditne institucije za mandat koji ne može biti duži od pet godina.

(3) Iznimno, ako člana uprave kreditne institucije imenuje nadležni sud u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, njegov mandat ne može trajati duže od šest mjeseci, ali i u tom slučaju osoba koja se imenuje mora ispunjavati uvjete iz članka 38. ovoga Zakona.

(4) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka potrebno je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 38. ovoga Zakona i program rada uprave s projekcijom financijskih izvještaja za razdoblje mandata na koji se imenuje član uprave.

(5) Hrvatska narodna banka podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje u Republici Hrvatskoj za osobe za koje je podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka pribavlja iz kaznene, odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.

(6) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(7) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka izdaje prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka na rok predloženog trajanja mandata. Iznimno, Hrvatska narodna banka može, ako ocijeni da je to opravdano, izdati prethodnu suglasnost na rok koji je kraći od predloženog trajanja mandata.

(8) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka može zatražiti od kandidata za člana uprave prezentaciju o vođenju poslova kreditne institucije koja se odnosi na poslove iz njegove nadležnosti.

(9) Hrvatska narodna banka odlučuje o izdavanju prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka na temelju:

1) dokumentacije iz stavka 4. ovoga članka

2) prezentacije iz stavka 8. ovoga članka

3) podataka o pravomoćnoj presudi za prekršaje koje je kandidat za člana uprave kreditne institucije počinio u vezi s dosadašnjim radom i izrečenim opomenama iz članka 43. ovoga Zakona i

4) ostalih podataka i informacija kojima raspolaže.

(10) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije ako ocijeni:

1) da kandidat za člana uprave ne ispunjava uvjete iz članka 38. ovoga Zakona ili

2) da podaci i informacije iz stavka 9. ovoga članka upućuju na to da kandidat za člana uprave nije primjeren.

(11) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave kreditne institucije dužna je prije nego što bude imenovana na tu funkciju u drugoj kreditnoj instituciji ponovo dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Odredbe stavka 2. i stavaka 4. do 10. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na suglasnost iz ovoga stavka.

(12) Osoba koja je već dobila suglasnost za obavljanje funkcije člana uprave i koju nadzorni odbor želi ponovo imenovati dužna je ponovo proći postupak propisan ovim Zakonom.

(13) Nadzorni odbor kreditne institucije dužan je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. odnosno stavka 11. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana uprave.

(14) Kada uprava nije u punom sastavu ili kada članovi uprave ne mogu obavljati svoju funkciju, nadzorni odbor kreditne institucije može, bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke, jednokratno imenovati svoje članove za zamjenike članova uprave, i to najviše na rok od tri mjeseca.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika uprave kreditne institucije

Članak 40.

(1) Predsjednikom uprave kreditne institucije može biti imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije predsjednika uprave.

(2) Na izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika uprave na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 38. i 39. ovoga Zakona.

(3) U postupku odlučivanja o izdavanju prethodne suglasnosti Hrvatska narodna banka može zatražiti od kandidata za predsjednika uprave prezentaciju o vođenju poslova kreditne institucije u cijelosti.

Dužnosti i odgovornosti uprave

Članak 41.

(1) Uprava kreditne institucije dužna je osigurati da kreditna institucija posluje u skladu s:

1) pravilima struke

2) ovim Zakonom, propisima donesenima na temelju ovoga Zakona te, kada je primjenjivo, ostalih propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i

3) drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije.

(2) Uprava je dužna osigurati provođenje supervizorskih mjera koje je naložila Hrvatska narodna banka.

(3) Uprava kreditne institucije dužna je uspostaviti i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja kreditnom institucijom u skladu s člankom 101. ovoga Zakona, koji osigurava učinkovito i razborito upravljanje kreditnom institucijom.

(4) U svrhu uspostavljanja i provedbe djelotvornog i pouzdanog sustava upravljanja uprava kreditne institucije dužna je:

1) donijeti poslovnu politiku kreditne institucije

2) odobriti i redovito preispitivati strateške ciljeve te strategije i politike upravljanja rizicima, uključujući i upravljanje rizicima koji proizlaze iz makroekonomskog okružja u kojem kreditna institucija posluje, te stanje poslovnog ciklusa u kojem je kreditna institucija

3) osigurati integritet računovodstvenog sustava i sustava financijskog izvještavanja i financijske i operativne kontrole

4) redovito preispitati ispravnost postupaka objave i priopćavanja informacija

5) osigurati djelotvoran nadzor višeg rukovodstva i

6) uspostaviti točno utvrđene, jasne i dosljedne unutarnje odnose u vezi s odgovornošću, koji će osiguravati jasno razgraničavanje ovlasti i odgovornosti te sprječavati nastanak sukoba interesa.

(5) Uprava kreditne institucije dužna je periodično, a najmanje jedanput godišnje, preispitati učinkovitost sustava upravljanja kreditnom institucijom, uključujući primjerenost postupaka i djelotvornost kontrolnih funkcija, svoje zaključke dokumentirati i o njima obavijestiti nadzorni odbor te poduzeti odgovarajuće mjere za ispravljanje utvrđenih nedostataka.

(6) Članovi uprave kreditne institucije solidarno odgovaraju kreditnoj instituciji za štetu koja nastane kao posljedica činjenja, nečinjenja i propuštanja ispunjavanja svojih dužnosti, osim ako ne dokažu da su u ispunjavanju svojih dužnosti upravljanja kreditnom institucijom postupali s pažnjom dobrog i savjesnoga gospodarstvenika.

Obavješćavanje nadzornog odbora

Članak 42.

(1) Uprava kreditne institucije dužna je bez odgode, u pisanom obliku, obavijestiti nadzorni odbor kreditne institucije o sljedećim događajima:

- 1) ako je ugrožena likvidnost ili solventnost kreditne institucije
- 2) ako nastupe okolnosti za prestanak važenja odobrenja za rad, razlozi za ukidanje odobrenja za rad ili razlozi za ukidanje odobrenja za pružanje pojedine financijske usluge
- 3) ako se financijsko stanje kreditne institucije promijeni tako da neka od stopa kapitala padne ispod razine iz članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili iz članka 228. ovoga Zakona
- 4) ako kreditna institucija prekorači dopuštenu izloženost prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba zbog smanjenja regulatornog kapitala ili ako u skladu s člancima 396. i 397. Uredbe (EU) br. 575/2013 poveća izloženost zbog okolnosti na koje nije mogla utjecati te
- 5) o svim mjerama Hrvatske narodne banke i drugih nadzornih tijela koje su donesene u postupku supervizije kreditne institucije ili nadzora nad njom.

(2) Član uprave kreditne institucije dužan je bez odgode, u pisanom obliku, obavijestiti nadzorni odbor kreditne institucije o:

- 1) svojem izboru ili opozivu u nadzorno tijelo druge pravne osobe i
- 2) pravnim poslovima na temelju kojih je sam član uprave ili netko od članova njegove uže obitelji neposredno ili posredno stekao dionice ili poslovne udjele u pravnoj osobi na temelju kojih je sam član uprave zajedno s članovima svoje uže obitelji stekao kvalificirani udio u toj drugoj pravnoj osobi ili na temelju kojih su njihovi udjeli pali ispod granice kvalificiranog udjela.

Opomena članu uprave

Članak 43.

(1) Hrvatska narodna banka izreći će odgovornoj osobi iz uprave kreditne institucije pisanu opomenu:

- 1) ako kreditna institucija ne postupi na način i u rokovima određenima sporazumom o razumijevanju sklopljenim u skladu s ovim Zakonom ili
- 2) ako kreditna institucija ne izvrši naložene supervizorske mjere na način i u rokovima utvrđenima rješenjem Hrvatske narodne banke.

(2) Pisana opomena iz stavka 1. ovoga članka izriče se odgovornoj osobi bez obzira na to je li u trenutku izricanja opomene osoba i dalje član ili predsjednik uprave kreditne institucije.

Poništenje i ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika, odnosno člana uprave kreditne institucije

Članak 44.

(1) Hrvatska narodna banka može poništiti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika, odnosno člana uprave kreditne institucije ako je predsjednik odnosno član uprave dobio suglasnost na temelju davanja neistinite ili netočne dokumentacije ili neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za obavljanje funkcije predsjednika, odnosno člana uprave.

(2) Hrvatska narodna banka ukinut će zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije:

1) ako predsjednik, odnosno član uprave krši odredbe o dužnostima uprave iz Zakona o trgovačkim društvima čija je posljedica opoziv člana uprave

2) ako predsjednik, odnosno član uprave više ne ispunjava uvjete za članstvo u upravi kreditne institucije iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona

3) ako je predsjedniku odnosno članu uprave izrečena treća opomena unutar razdoblja od pet godina

4) ako je uvedena posebna uprava ili sanacijska uprava

5) ako osoba u roku od šest mjeseci od izdavanja suglasnosti ne bude imenovana ili ne stupi na dužnost na koju se suglasnost odnosi

6) ako osobi prestane dužnost na koju se suglasnost odnosi, i to s danom prestanka dužnosti ili

7) ako osobi istekne ugovor o radu u kreditnoj instituciji, i to s danom isteka ugovora.

(3) Rok od pet godina iz stavka 2. točke 3. ovoga članka računa se za svaku izrečenu opomenu, i to od dana izricanja opomene.

(4) Hrvatska narodna banka može ukinuti zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije:

1) ako predsjednik, odnosno član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo supervizorske mjere koje je naložila Hrvatska narodna banka

2) ako je predsjednik, odnosno član uprave teže prekršio dužnosti člana uprave iz članka 41. ovoga Zakona

3) ako je predsjednik odnosno član uprave prekršio dužnosti člana uprave iz članka 42. ovoga Zakona

4) ako se kreditna institucija koja je dobila odobrenje za interni model ne pridržava tog odobrenja te

5) ako nastupe uvjeti za ranu intervenciju u skladu s člankom 235.a ovoga Zakona.

(5) Smatrat će se da je predsjednik, odnosno član uprave teže prekršio obveze iz članka 41. ovoga Zakona ako je zbog tog kršenja bila ugrožena likvidnost ili solventnost kreditne institucije.

(6) Radi provođenja postupka iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavlja kontrolu nad predsjednikom, odnosno članovima uprave u opsegu i na način koji omogućuje da se provjeri postoje li činjenice i okolnosti iz stavaka 1., 2. i 4. ovoga članka.

(7) Ako Hrvatska narodna banka ukine ili poništi suglasnost za imenovanje predsjednika, odnosno člana uprave, nadzorni odbor kreditne institucije dužan je bez odgode donijeti odluku o opozivu imenovanja predsjednika, odnosno člana uprave.

(8) Ako je postupak za ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije pokrenut zbog kršenja propisa i pravila o upravljanju rizicima zbog kojeg je protiv kreditne institucije pokrenut postupak za ukidanje odobrenja za rad, Hrvatska narodna banka može spojiti ta dva postupka.

Članovi nadzornog odbora

Članak 45.

(1) Član nadzornog odbora kreditne institucije može biti osoba koja, u svakom trenutku, ispunjava sljedeće uvjete:

1) koja ima dobar ugled

2) koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti

3) koja nije u sukobu interesa u odnosu na kreditnu instituciju, dioničare, članove nadzornog odbora, nositelje ključnih funkcija i više rukovodstvo kreditne institucije

4) koja može posvetiti dovoljno vremena ispunjavanju obveza iz svoje nadležnosti i

5) koja može biti član nadzornog odbora prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

(2) Nadzorni odbor kreditne institucije mora imati najmanje jednog neovisnog člana.

(3) Radnici kreditne institucije ne mogu biti članovi nadzornog odbora te kreditne institucije.

(4) Na prijedlog uprave glavna skupština kreditne institucije donosi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za članove nadzornog odbora. Kreditna institucija dužna je provoditi tu politiku.

(5) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- uvjete iz ovoga članka za članstvo u nadzornom odboru kreditne institucije
 - postupak za izdavanje prethodne suglasnosti i dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje člana nadzornog odbora i
 - sadržaj politike iz stavka 4. ovoga članka i dinamiku procjene ispunjenja uvjeta za članove nadzornog odbora kreditne institucije.
- (6) Smatra se da osoba koja je pravomoćno osuđena za kaznena djela iz članka 25. stavka 1. točke 1. podtočke i) ovoga Zakona nema dobar ugled.

Prethodna suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 46.

- (1) Članom nadzornog odbora kreditne institucije može biti izabrana, odnosno imenovana samo osoba koja je dobila prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora.
- (2) Zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka podnosi kreditna institucija ili osnivači za mandat koji ne može biti duži od četiri godine.
- (3) Iznimno, ako člana nadzornog odbora kreditne institucije imenuje nadležni sud u skladu s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, njegov mandat ne može trajati duže od šest mjeseci, ali i u tom slučaju osoba koja se imenuje mora ispunjavati uvjete iz članka 45. ovoga Zakona.
- (4) Zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka potrebno je priložiti dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 45. ovoga Zakona i odluku glavne skupštine o izboru kandidata za člana nadzornog odbora odnosno ako je statutom predviđeno da određeni dioničar imenuje određeni broj članova nadzornog odbora, potrebno je priložiti odluku tog dioničara o imenovanju člana nadzornog odbora.
- (5) Hrvatska narodna banka podatke o pravomoćnoj osuđivanosti za kaznena djela i prekršaje za osobe za koje je podnesen zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka, pribavlja iz kaznene odnosno prekršajne evidencije na temelju obrazloženog zahtjeva ili iz Europskog sustava kaznenih evidencija u skladu sa zakonom kojim se uređuju pravne posljedice osude, kaznena evidencija i rehabilitacija.
- (6) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka provjerit će podatke o izrečenim sankcijama u evidenciji Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.
- (7) U postupku odlučivanja o prethodnoj suglasnosti Hrvatska narodna banka izdaje prethodnu suglasnost iz stavka 1. ovoga članka na rok predloženog trajanja mandata. Iznimno, Hrvatska narodna banka može izdati prethodnu suglasnost na rok koji je kraći od predloženog trajanja mandata.
- (8) Hrvatska narodna banka odlučuje o izdavanju prethodne suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka na temelju:

1) dokumentacije iz stavka 4. ovoga članka

2) podataka o pravomoćnoj presudi za prekršaje koje je kandidat za člana nadzornog odbora kreditne institucije počinio u vezi s dosadašnjim radom i

3) ostalih podataka i informacija kojima raspolaže.

(9) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako ocijeni:

1) da kandidat za člana nadzornog odbora ne ispunjava uvjete iz članka 45. ovoga Zakona ili

2) da podaci i informacije iz stavka 8. ovoga članka upućuju na to da kandidat za člana nadzornog odbora nije primjeren.

(10) Osoba koja je dobila prethodnu suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije dužna je prije nego što bude imenovana na tu funkciju u drugoj kreditnoj instituciji ponovo dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Odredbe stavka 2. i stavaka 4. do 9. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju na suglasnost iz ovoga stavka.

(11) Osoba koja je već dobila suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora i koju glavna skupština želi ponovo izabrati odnosno koju dioničar kojem je statutom predviđeno pravo imenovanja jednog ili više članova nadzornog odbora želi ponovno imenovati dužna je ponovo proći postupak propisan ovim Zakonom.

(12) Kreditna institucija dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka, odnosno stavka 11. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka mandata pojedinog člana nadzornog odbora.

Poništenje i ukidanje suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 47.

(1) Hrvatska narodna banka može poništiti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako je član nadzornog odbora dobio suglasnost na temelju davanja neistinite ili netočne dokumentacije ili neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora.

(2) Hrvatska narodna banka ukinut će zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije:

1) ako član nadzornog odbora više ne ispunjava uvjete za članstvo u nadzornom odboru kreditne institucije iz članka 45. ovoga Zakona

2) ako član nadzornog odbora krši odredbe o dužnostima i odgovornostima nadzornog odbora iz članaka 48. i 49. ovoga Zakona

3) ako je uvedena posebna uprava ili sanacijska uprava

4) ako osoba u roku od šest mjeseci od izdavanja suglasnosti ne stupi na dužnost na koju se suglasnost odnosi ili

5) ako osobi prestane dužnost na koju se suglasnost odnosi, i to s danom prestanka dužnosti.

(3) Hrvatska narodna banka može ukinuti zakonito rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije ako nastupe uvjeti za ranu intervenciju u skladu s člankom 235.a ovoga Zakona.

(4) Radi provođenja postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka obavlja kontrolu nad članovima nadzornog odbora u opsegu i na način koji omogućuje da se provjeri postoje li činjenice i okolnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(5) Ako Hrvatska narodna banka poništi ili ukine rješenje kojim je dana suglasnost za imenovanje člana nadzornog odbora, glavna skupština kreditne institucije dužna je bez odgode donijeti odluku o opozivu imenovanja člana nadzornog odbora.

Nadležnosti nadzornog odbora

Članak 48.

Osim nadležnosti koje nadzorni odbor ima prema Zakonu o trgovačkim društvima, nadzorni odbor kreditne institucije ima i sljedeće nadležnosti:

1) daje suglasnost upravi na poslovnu politiku kreditne institucije

2) daje suglasnost upravi na strateške ciljeve

3) daje suglasnost upravi na financijski plan kreditne institucije

4) daje suglasnost upravi na strategije i politike preuzimanja rizika i upravljanja njima, uključujući rizike koji proizlaze iz makroekonomskog okruženja u kojem kreditna institucija posluje s obzirom na poslovni ciklus

5) daje suglasnost upravi na strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internoga kapitala kreditne institucije

6) daje suglasnost upravi na akt o unutarnjoj reviziji i na godišnji plan rada unutarnje revizije i

7) donosi odluke o drugim pitanjima određenima ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona.

Dužnosti i odgovornosti članova nadzornog odbora kreditne institucije

Članak 49.

(1) Osim dužnosti i odgovornosti članova nadzornog odbora koje proizlaze iz Zakona o trgovačkim društvima, članovi nadzornog odbora dužni su:

1) zauzimati stavove o nalazima Hrvatske narodne banke i drugih nadzornih tijela u postupcima supervizije kreditne institucije ili nadzora nad njom, i to u roku od 30 dana od dana dostave zapisnika Hrvatske narodne banke o obavljenoj superviziji ili zapisnika drugih nadzornih tijela o obavljenom nadzoru

2) nadzirati primjerenost postupaka i djelotvornost unutarnje revizije

3) zauzimati stavove o polugodišnjim izvješćima unutarnje revizije

4) odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o:

– imenovanju ili prestanku svoje funkcije u upravnim i nadzornim organima drugih pravnih osoba i

– pravnim poslovima na temelju kojih je sam član nadzornog odbora ili netko od njegove uže obitelji neposredno ili posredno stekao dionice ili poslovne udjele u pravnoj osobi na temelju kojih je taj član nadzornog odbora zajedno s članovima svoje uže obitelji stekao kvalificirani udio u toj pravnoj osobi ili na temelju kojih su njihovi udjeli pali ispod granice kvalificiranog udjela

5) nadzirati provedbu i učinkovitost sustava upravljanja kreditnom institucijom

6) nadzirati provedbu poslovne politike kreditne institucije, strateških ciljeva i strategije i politike preuzimanja rizika i upravljanja njima i

7) nadzirati postupak objave i priopćavanja informacija.

(2) Članovi nadzornog odbora kreditne institucije solidarno odgovaraju kreditnoj instituciji za štetu koja nastane kao posljedica činjenja, nečinjenja ili propuštanja ispunjavanja njihovih dužnosti, osim ako ne dokažu da su u ispunjavanju svojih dužnosti obavljanja nadzora nad upravljanjem kreditnom institucijom postupali s pažnjom dobrog i savjesnog gospodarstvenika.

Odbori nadzornog odbora

Članak 50.

(1) Nadzorni odbor kreditne institucije koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja dužan je osnovati odbor za primitke, odbor za imenovanja i odbor za rizike.

(2) Ako kreditna institucija nije značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, opseg i složenost poslova i nema odbor za primitke ili odbor za imenovanja, nadzorni odbor dužan je izvršavati zadatke iz članka 51. i/ili članka 53. ovoga Zakona.

(3) Značajnost kreditne institucije određuje se u skladu s propisima donesenima na temelju stavka 6. ovoga članka i članka 101. stavka 2. točaka 1. i 5. ovoga Zakona.

(4) Članovi odbora iz stavka 1. ovoga članka imenuju se iz redova članova nadzornog odbora kreditne institucije. Svaki od odbora mora imati najmanje tri člana, od kojih jedan mora biti imenovan za predsjednika odbora.

(5) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na kreditne institucije u Republici Hrvatskoj koje imaju položaj društva kćeri kreditne institucije čija matična kreditna institucija u RH ima osnovan pojedini odbor, te pod uvjetom da taj odbor obavlja poslove za cijelu grupu kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

(6) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje zadatke i način organizacije i rada pojedinog odbora iz ovoga članka, te način i opseg primjene zahtjeva za osnivanje odbora.

Odbor za imenovanja

Članak 51.

Odbor za imenovanja dužan je:

- 1) predlagati članove uprave i članove nadzornog odbora
- 2) redovito, a najmanje jednom godišnje, procijeniti strukturu, veličinu, sastav i djelovanje uprave i nadzornog odbora i, ako je potrebno, predložiti promjene
- 3) redovito, a najmanje jednom godišnje, procijeniti znanje, sposobnosti i iskustvo pojedinih članova uprave i nadzornog odbora, te uprave i nadzornog odbora kao cjeline, te o procjeni izvijestiti ta tijela
- 4) redovito preispitivati politike za odabir članova uprave i nadzornog odbora i imenovanje višeg rukovodstva i davati preporuke upravi i nadzornom odboru i, ako smatra potrebnim, predlagati njihove izmjene
- 5) kontinuirano, u mjeri u kojoj je to moguće, osigurati nepostojanje dominacije pojedinaca ili male grupe pojedinaca pri odlučivanju uprave i nadzornog odbora u svrhu zaštite interesa kreditne institucije u cjelini i
- 6) obavljati druge poslove određene propisima.

Odbor za rizike

Članak 52.

(1) Članovi odbora za rizike moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost kako bi u potpunosti razumjeli i pratili strategiju rizika i sklonost preuzimanju rizika kreditne institucije.

(2) Odbor za rizike dužan je:

- 1) savjetovati nadzorni odbor o cjelokupnoj trenutačnoj i budućoj sklonosti preuzimanja rizika i strategiji te pomagati u nadziranju provedbe te strategije od strane višeg rukovodstva, pri

tom ne dovodeći u pitanje odgovornost uprave i nadzornog odbora kreditne institucije u cjelokupnom upravljanju rizicima i nadziranju kreditne institucije

2) preispitati jesu li se pri određivanju cijena potraživanja i obveza prema klijentima uzeli u obzir model poslovanja kreditne institucije i strategija rizika te ako ta cijena ne odražava rizik preuzet u odnosu na model poslovanja i strategiju rizika, predložiti upravi kreditne institucije plan za otklanjanje nedostataka

3) neovisno o poslovima odbora za primitke, s ciljem uspostave i provođenja odgovarajućih politika primitaka preispitati jesu li pri određivanju poticaja predviđenih sustavom primitaka uzeti u obzir rizik, kapital, likvidnost te vjerojatnost i očekivano razdoblje ostvarivanja dobiti i

4) obavljati druge poslove određene propisima.

(3) Kreditna institucija koja nije značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju, vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja može osnovati kombinirani odbor za rizike i reviziju. Članovi odbora za rizike i reviziju moraju imati odgovarajuće znanje, vještine i stručnost koji se zahtijevaju za članove odbora za rizike.

(4) Kreditna institucija dužna je osigurati da članovi odbora za rizike ili odbora za rizike i reviziju imaju odgovarajući pristup informacijama o profilu rizičnosti kreditne institucije te, ako je to potrebno i primjereno, pristup funkciji upravljanja rizicima i savjetima vanjskih stručnjaka.

(5) Odbor za rizike, ili odbor za rizike i reviziju, određuje vrstu, količinu, oblik i učestalost informacija o riziku koje će primati od organizacijskih jedinica/osoba ili funkcija unutar kreditne institucije.

Odbor za primitke

Članak 53.

(1) Odbor za primitke mora se uspostaviti na način koji mu omogućuje donošenje stručne i neovisne prosudbe o politikama i praksama vezanim uz primitke te o utjecaju primitaka na upravljanje rizicima, kapitalom i likvidnošću.

(2) Odbor za primitke dužan je:

1) pripremati odluke nadzornog odbora vezane uz primitke radnika, uključujući odluke koje imaju utjecaj na izloženost kreditne institucije rizicima te na upravljanje rizicima i

2) obavljati druge poslove određene propisima.

(3) Pri obavljanju svojih poslova odbor za primitke dužan je uzeti u obzir dugoročne interese dioničara, investitora i ostalih zainteresiranih strana u kreditnoj instituciji te javni interes.

Nositelji ključnih funkcija

Članak 54.

(1) Kreditna institucija dužna je identificirati ključne funkcije u kreditnoj instituciji. Nositelji ključnih funkcija u kreditnoj instituciji osobe su koje obnašaju one funkcije koje im omogućavaju značajan utjecaj na upravljanje kreditnom institucijom, ali koje nisu ni članovi uprave, ni članovi nadzornog odbora.

(2) Uprava kreditne institucije dužna je donijeti i provoditi primjerene politike za izbor i procjenu primjerenosti nositelja ključnih funkcija u kreditnoj instituciji.

(3) Ako kreditna institucija procijeni da nositelj ključne funkcije u kreditnoj instituciji nije primjeren, dužna je poduzeti odgovarajuće mjere, kojima će osigurati da nositelj ključne funkcije bude primjeren.

(4) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje sadržaj politike iz stavka 2. ovoga članka, uvjete koje je kreditna institucija dužna procjenjivati pri procjeni primjerenosti nositelja ključnih funkcija u kreditnoj instituciji i dinamiku procjene ispunjenja uvjeta za nositelje ključnih funkcija u kreditnoj instituciji.

Uvjeti za članstvo u upravi i nadzornom odboru financijskog holdinga i mješovitog financijskog holdinga u Republici Hrvatskoj

Članak 55.

Na članove uprave i nadzornog odbora financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga koji imaju sjedište u Republici Hrvatskoj na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 38. i 45. ovoga Zakona.

III. PRUŽANJE BANKOVNIH I/ILI FINANCIJSKIH USLUGA

III.1. PRUŽANJE BANKOVNIH USLUGA

Pružanje bankovnih usluga

Članak 56.

Bankovne usluge na području Republike Hrvatske može pružati:

1) kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za pružanje bankovnih usluga

2) kreditna institucija države članice koja u skladu s ovim Zakonom osnuje podružnicu na području Republike Hrvatske ili je ovlaštena neposredno pružati bankovne usluge na području Republike Hrvatske i

3) podružnica kreditne institucije iz treće zemlje koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za pružanje bankovnih usluga na području Republike Hrvatske.

Zabrana primanja depozita i drugih povratnih sredstava od javnosti

Članak 57.

Depozite i druga povratna sredstva od javnosti u Republici Hrvatskoj ne smiju primati druge osobe osim osoba iz članka 56. ovoga Zakona.

Postupanje Hrvatske narodne banke u slučaju nezakonitog prikupljanja depozita i drugih povratnih sredstava od javnosti

Članak 58.

Ako Hrvatska narodna banka iz podataka koje prikupi pri izvršavanju zadataka iz svoje nadležnosti utvrdi da postoje činjenice i okolnosti koje upućuju da depozite i druga povratna sredstva od javnosti primaju osobe koje nisu osobe iz članka 56. ovoga Zakona, o tome će bez odgađanja izvijestiti državno odvjetništvo ili neko drugo nadzorno tijelo.

Zabrana obavljanja djelatnosti i pružanja usluga

Članak 59.

Kreditna institucija ne smije obavljati nijednu drugu djelatnost, osim pružanja bankovnih ili financijskih usluga za koje je dobila odobrenje nadležnog tijela te pomoćnih usluga.

III.2. ODOBRENJA ZA PRUŽANJE BANKOVNIH I/ILI FINANCIJSKIH USLUGA

Odobrenje za rad

Članak 60.

(1) Hrvatska narodna banka izdaje kreditnoj instituciji odobrenje za rad kao banka, štedna banka ili stambena štedionica (u daljnjem tekstu: odobrenje za rad).

(2) Odobrenje za rad sadrži odobrenje za pružanje bankovnih usluga.

(3) Odobrenje za rad može sadržavati i odobrenje za pružanje osnovnih i dodatnih financijskih usluga (u daljnjem tekstu: odobrenje za pružanje financijskih usluga).

(4) Nakon dobivanja odobrenja za rad kreditna se institucija može upisati u sudski registar.

(5) Iznimno od stavaka 3. i 4. ovoga članka, ako kreditna institucija namjerava pružati dodatnu financijsku uslugu iz članka 8. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona, a za koju nije potrebno odobrenje u skladu s posebnim zakonom, može pružati tu uslugu bez dobivanja odobrenja za pružanje te dodatne financijske usluge i upisati pružanje te usluge u sudski registar.

Naknadna odobrenja

Članak 61.

Sva naknadna odobrenja koja kreditna institucija dobije na temelju članka 60. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona smatraju se sastavnim dijelom odobrenja za rad iz stavka 1. istoga članka.

Odobrenje za pružanje financijskih usluga

Članak 62.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnica kreditne institucije iz treće zemlje dužna je, prije upisa financijskih usluga koje namjerava pružati u sudski registar, dobiti od Hrvatske narodne banke odobrenje za pružanje tih financijskih usluga.

(2) Hrvatska narodna banka donosi odluku o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka istodobno kad i odluku o odobrenju za rad, odnosno odobrenju za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, osim ako je zahtjev za izdavanje odobrenja iz ovoga članka podnesen nakon što je kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka dobila odobrenje za rad odnosno odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje.

Ostala odobrenja

Članak 63.

(1) Kreditna institucija koja pripaja drugu kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje ili drugu pravnu osobu sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje dužna je, prije upisa odluke o pripajanju u sudski registar, dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke za to pripajanje (u daljnjem tekstu: odobrenje za pripajanje).

(2) Kreditna institucija koja se namjerava pripojiti drugoj kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za pripajanje.

(3) Prijenos cjelokupne imovine i obveza smatra se pripajanjem u smislu stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Kreditne se institucije mogu spajati s kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje ili s drugim pravnim osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje samo ako su dobile odobrenja nadležnih tijela svih sudionika u spajanju (u daljnjem tekstu: odobrenje za spajanje) i ako tim spajanjem nastaje nova kreditna institucija. Za upis u sudski registar nove kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj potrebno je odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke. Danom upisa nove kreditne institucije u sudski ili drugi odgovarajući registar kreditne institucije koje su sudjelovale u spajanju prestaju postojati, a njihova odobrenja od nadležnih tijela prestaju važiti.

(5) Kreditna se institucija može razdvojiti tako da svu svoju imovinu prenese na dvije ili više novih kreditnih institucija osnovanih u tu svrhu sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, a prije upisa novih kreditnih institucija u sudski ili drugi odgovarajući registar dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje razdvajanja (u daljnjem tekstu:

odobrenje za razdvajanje s osnivanjem). Danom upisa novih kreditnih institucija u sudski ili drugi odgovarajući registar kreditna institucija koja se razdvaja prestaje postojati, a njezina odobrenja od Hrvatske narodne banke prestaju važiti.

(6) Kreditna institucija koja se razdvaja tako da svu svoju imovinu prenese na dvije ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, a koje već postoje, dužna je, prije upisa odluke o razdvajanju u sudski registar, od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje razdvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za razdvajanje s preuzimanjem).

(7) Kreditna institucija može odvojiti jedan ili više dijelova svoje imovine tako da ih prenese na jednu ili više novih kreditnih institucija osnovanih u tu svrhu sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, a prije upisa odluke o odvajanju u sudski registar dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje odvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za odvajanje s osnivanjem).

(8) Kreditna institucija koja odvaja jedan ili više dijelova svoje imovine tako da ih prenese na jednu ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, ako već postoje, dužna je, prije upisa odluke o odvajanju u sudski registar, od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje za provođenje odvajanja (u daljnjem tekstu: odobrenje za odvajanje s preuzimanjem).

(9) Kreditna institucija koja namjerava prenijeti dio svoje imovine zajedno s razmjernim dijelom obveza na drugu kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, dužna je prije sklapanja tog ugovora dobiti odobrenje od Hrvatske narodne banke.

(10) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način dobivanja odobrenja iz ovoga članka.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje ostalih odobrenja

Članak 64.

Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 63. stavaka 1. i 2. te stavaka 4. do 9. ovoga Zakona ako bi time u Republici Hrvatskoj došlo ili moglo doći do narušavanja sigurnosti i stabilnosti poslovanja jedne kreditne institucije ili financijskog sustava u cjelini.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za rad

Članak 65.

(1) Zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad potrebno je priložiti:

1) statut u obliku ovjerene preslike javnobilježničkog akta

2) poslovni plan za prve tri poslovne godine koji uključuje bilancu i račun dobiti i gubitka, planirane vrste poslova, primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu kreditne institucije, računovodstvenu politiku te organizaciju unutarnje revizije

- 3) zahtjev za stjecanje kvalificiranog udjela i dokumentaciju iz članka 25. ovoga Zakona
 - 4) ako u kreditnoj instituciji nijedan dioničar nije stjecatelj kvalificiranog udjela, popis 20 najvećih dioničara
 - 5) zahtjev iz članka 39. stavka 2. i članka 40. ovoga Zakona s prijedlogom predsjednika i članova uprave te dokumentaciju iz članka 39. stavka 4. ovoga Zakona i
 - 6) zahtjev iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona s prijedlogom članova nadzornog odbora te dokumentaciju iz članka 46. stavka 4. ovoga Zakona
 - 7) dokaz o namjenski izdvojenim sredstvima za inicijalni kapital kreditne institucije koja se osniva
 - 8) mišljenje ili suglasnost nadležnog tijela države članice ili nadležnog tijela kreditne institucije iz treće zemlje o kreditnoj instituciji iz države članice ili treće zemlje koja namjerava osnovati kreditnu instituciju u Republici Hrvatskoj i
 - 9) odgovarajući akt nadležnog tijela kojim se dopušta obavljanje određenih financijskih usluga ako to proizlazi iz propisa kojima se uređuje obavljanje određenih financijskih usluga predviđenih poslovnim planom kreditne institucije.
- (2) Ako kreditna institucija osim bankovnih namjerava pružati i financijske usluge, u zahtjevu za izdavanje odobrenja mora navesti vrste financijskih usluga koje namjerava pružati.
- (3) Ako kreditna institucija nakon dobivanja odobrenja za rad želi pružati druge financijske usluge za koje nema odobrenje, zahtjevu za pružanje financijskih usluga dužna je priložiti dokumentaciju iz stavka 1. točaka 2. i 9. ovoga članka i obrazloženje utjecaja novih usluga na bilancu, račun dobiti i gubitka, organizaciju, kadrovsku strukturu i računovodstvenu i druge politike kreditne institucije.
- (4) Kreditna institucija koja namjerava pružati dodatnu financijsku uslugu iz članka 8. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona dužna je Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti dokumentaciju propisanu posebnim zakonom.
- (5) Hrvatska narodna banka može zatražiti i drugu dokumentaciju na temelju koje je moguće utvrditi postoje li kadrovski, tehnički i organizacijski uvjeti za pružanje usluga na koje se odnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad.
- (6) Prije izdavanja odobrenja iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka savjetovat će se i razmijeniti informacije s nadležnim tijelom države članice, u skladu s člankom 24. stavkom 7. ovoga Zakona osobito u odnosu na primjerenost stjecatelja kvalificiranog udjela, ugled, odgovarajuće sposobnosti i iskustvo članova uprave i nadzornog odbora društava unutar iste grupe.

Spajanje postupaka pri odlučivanju o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad

Članak 66.

Hrvatska narodna banka može istodobno odlučivati o sljedećim zahtjevima pri izdavanju odobrenja za rad kreditne institucije:

- 1) o zahtjevu za stjecanje kvalificiranog udjela
- 2) o zahtjevu kandidata za izdavanje prethodne suglasnosti za predsjednika, članove uprave i članove nadzornog odbora kreditne institucije i
- 3) o zahtjevu kreditne institucije za pružanje financijskih usluga iz članka 8. ovoga Zakona ako je kreditna institucija istodobno podnijela zahtjev za pružanje tih usluga.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad

Članak 67.

(1) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje odobrenja za rad:

- 1) ako postoji razlog iz članka 29. ovoga Zakona
- 2) ako bi obavljanje supervizije poslovanja kreditne institucije prema odredbama ovoga Zakona moglo biti otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti kreditne institucije s drugim pravnim ili fizičkim osobama
- 3) ako bi obavljanje supervizije poslovanja kreditne institucije prema odredbama ovoga Zakona moglo biti otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti kreditne institucije s drugim pravnim ili fizičkim osobama sa sjedištem, odnosno prebivalištem ili boravištem u trećoj zemlji čiji propisi onemogućuju provedbu supervizije ili ako postoje drugi razlozi zbog kojih nije moguće provesti superviziju
- 4) ako osobe predložene za predsjednika odnosno članove uprave kreditne institucije ne ispunjavaju uvjete iz članka 38. ili članka 40. ovoga Zakona ili ako osobe predložene za članove nadzornog odbora ne ispunjavaju uvjete iz članka 45. ovoga Zakona
- 5) ako proizlazi da kreditna institucija nije organizirana u skladu s ovim Zakonom, odnosno da nisu osigurani uvjeti za poslovanje kreditne institucije određeni ovim Zakonom, propisima donesenima na temelju ovoga Zakona ili propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije
- 6) ako proizlazi da kreditna institucija neće biti fizički prisutna u Republici Hrvatskoj i da neće poslove voditi s područja Republike Hrvatske (engl. *shell bank*)
- 7) ako su odredbe statuta kreditne institucije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona ili odredbama propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

8) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da kreditna institucija kadrovski, organizacijski i tehnički nije sposobna pružati bankovne i/ili financijske usluge na način i u opsegu koji je predviđen njezinim poslovnim planom ili

9) ako iz zahtjeva i priložene dokumentacije proizlazi da kreditna institucija ne ispunjava druge uvjete za pružanje bankovnih i/ili financijskih usluga na koje se odnosi zahtjev za izdavanje odobrenja.

(2) Pri odlučivanju o zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad Hrvatska narodna banka neće se voditi ekonomskim potrebama tržišta.

Prestanak važenja odobrenja za rad

Članak 68.

(1) Odobrenje za rad prestaje važiti:

1) danom otvaranja redovne likvidacije kreditne institucije

2) danom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom

3) danom upisa nove kreditne institucije u sudski registar u slučaju spajanja kreditnih institucija

4) danom brisanja kreditne institucije iz sudskog registra u slučajevima iz članka 63. stavaka 2., 4. i 5. ovoga Zakona ili

5) danom, satom i minutom navedenom u izrijeci odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije zbog razloga određenog člankom 255. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona.

(2) Prestankom važenja odobrenja za rad prestaje važiti odobrenje za pružanje financijskih usluga, kao i sva ostala odobrenja dana toj kreditnoj instituciji.

Razlozi za poništavanje i ukidanje odobrenja za rad

Članak 69.

(1) Hrvatska narodna banka poništiti će rješenje kojim je dano odobrenje za rad ako je kreditna institucija dobila odobrenje za rad na temelju neistinite ili netočne dokumentacije, odnosno neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za poslovanje kreditne institucije.

(2) Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim je dano odobrenje za rad:

1) ako kreditna institucija ne počne poslovati unutar 12 mjeseci od izdavanja odobrenja

2) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci u pisanom obliku dostavi obavijest da više ne namjerava pružati bankovne i/ili financijske usluge za koje je izdano odobrenje

3) ako kreditna institucija samostalno prestane pružati bankovne usluge duže od šest mjeseci ili

4) ako kreditna institucija prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje za rad.

(3) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za rad:

1) ako kreditna institucija više ne ispunjava bonitetne zahtjeve iz dijela trećeg, četvrtog i šestog Uredbe (EU) br. 575/2013, ili zahtjeve vezane uz visinu regulatornog kapitala koje je svojim rješenjem naložila Hrvatska narodna banka u skladu s člancima 224. i 228. ovoga Zakona, ili posebne zahtjeve vezane uz likvidnost u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona

2) ako se ne može očekivati da će nastaviti ispunjavati svoje obveze prema vjerovnicima te posebno ako više ne pruža sigurnost za imovinu koja joj je povjerena, osobito što se tiče isplate depozita

3) ako kreditna institucija ne ispunjava uvjete vezane uz interni kapital i ostale uvjete za poslovanje u skladu s propisima o upravljanju rizicima

4) ako kreditna institucija u razdoblju od tri godine više puta prekrši dužnost pravodobnog i pravilnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke

5) ako kreditna institucija na bilo koji način onemogućuje obavljanje supervizije svojeg poslovanja

6) ako kreditna institucija ne izvršava supervizorske mjere koje je Hrvatska narodna banka naložila svojim rješenjem

7) ako postoji razlog za poništenje ili ukidanje suglasnosti za stjecanje kvalificiranog udjela iz članka 32. ovoga Zakona

8) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze koje se odnose na osiguranje depozita u skladu sa zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita

9) ako kreditna institucija ne ispunjava tehničke, organizacijske, kadrovske ili ostale uvjete za pružanje bankovnih usluga

10) ako kreditna institucija nije postupila u skladu s člankom 151. stavkom 2. točkom 5. i stavkom 3. točkom 2. ovoga Zakona

11) ako kreditna institucija nema uspostavljene sustave upravljanja na način uređen člankom 101. ovoga Zakona i podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona

12) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju obveza vezanih uz stope kapitala u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 99. stavku 1. te Uredbe

13) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke u skladu s člankom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

14) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 394. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

15) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

16) ako kreditna institucija Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 430. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

17) ako kreditna institucija ponovljeno ili kontinuirano ne ispunjava zahtjeve vezane uz likvidnu imovinu, što je postupanje protivno članku 412. Uredbe (EU) br. 575/2013

18) ako kreditna institucija postupa protivno odredbi o ograničenju izloženosti iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

19) ako je kreditna institucija izložena kreditnom riziku pozicije sekuritizacije, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) br. 575/2013

20) ako kreditna institucija ne objavljuje informacije ili su objavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je postupanje protivno članku 431. stavcima 1., 2. i 3. ili članku 451. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013

21) ako kreditna institucija isplaćuje sredstva imateljima instrumenata koji su uključeni u izračun regulatornog kapitala protivno članku 140. ovoga Zakona ili u slučajevima kada u skladu s člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) br. 575/2013 nije dopuštena takva isplata

22) ako je kreditna institucija pravomoćno proglašena krivom zbog težeg kršenja odredbi zakona kojim se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma ili

23) ako kreditna institucija omogućava jednoj ili više osoba koje ne ispunjavaju uvjete iz članka 38. ovoga Zakona da budu član uprave ili omogućava jednoj ili više osoba koje ne ispunjavaju uvjete iz članka 45. ovoga Zakona da budu članovi nadzornog odbora kreditne institucije.

(4) U izreci rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će da će se izreka rješenja javno objaviti.

Nedostupnost depozita

Članak 70.

(1) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje o nedostupnosti depozita kada ocijeni da kreditna institucija u danom trenutku nema dovoljno novčanih sredstava za isplatu depozita utvrđenog zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita, a koji je dospio i za koji je

zatražena isplata, i kada ocijeni da se u tom trenutku ne može očekivati da će biti sposobna to učiniti zbog svoje financijske situacije.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će rješenje iz stavka 1. ovoga članka u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je utvrdila da kreditna institucija nije isplatila dospjele depozite utvrđene zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita za koje je zatražena isplata.

(3) U slučajevima kada je prestalo važiti odobrenje za rad kreditne institucije na temelju članka 68. stavka 1. točke 1. ili točke 5. ovoga Zakona ili kada je rješenje poništeno ili ukinuto, Hrvatska narodna banka može, ako utvrdi postojanje razloga iz stavka 1. ovoga članka, donijeti rješenje o nedostupnosti njezinih depozita.

(4) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavit će bez odgode Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i drugim nadležnim i nadzornim tijelima te objaviti u »Narodnim novinama«.

(5) Hrvatska narodna banka može ukinuti rješenje o nedostupnosti depozita kada prestanu razlozi iz stavka 1. ovoga članka.

Rješenje o poništavanju ili ukidanju odobrenja za rad

Članak 71.

(1) Hrvatska narodna banka obvezna je dostaviti kreditnoj instituciji rješenje o poništavanju ili ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za rad u roku od tri dana od dana njegova donošenja.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je rješenje o poništavanju ili ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za rad objaviti u »Narodnim novinama«, dostaviti ga nadležnom trgovačkom sudu i Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka te o tome izdati priopćenje za javnost.

Odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja za pružanje pojedinih financijskih usluga

Članak 72.

Hrvatska narodna banka može odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje financijskih usluga:

1) ako iz dokumentacije i drugih poznatih činjenica proizlazi da kreditna institucija ne ispunjava tehničke, kadrovske, organizacijske ili ostale uvjete za pružanje pojedinih vrsta osnovnih ili dodatnih financijskih usluga

2) ako su kreditnoj instituciji izrečene supervizorske mjere Hrvatske narodne banke, a uvođenje nove usluge moglo bi negativno utjecati na izvršenje supervizorskih mjera ili

3) ako kreditna institucija ne ispunjava posebne uvjete koje, glede financijskih usluga predviđenih njezinim poslovnim planom, propisuje bilo koji drugi propis kojim se uređuje pružanje financijskih usluga.

Ukidanje odobrenja za pružanje pojedinih financijskih usluga

Članak 73.

(1) Hrvatska narodna banka poništiti će rješenje kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga ako je kreditna institucija dobila odobrenje za rad na temelju neistinite ili netočne dokumentacije, odnosno neistinito prezentiranih podataka koji su bitni za poslovanje kreditne institucije.

(2) Ako kreditna institucija više ne ispunjava tehničke, kadrovske, organizacijske ili ostale uvjete za pružanje pojedinih vrsta financijskih usluga, Hrvatska narodna banka može donijeti odluku o ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga za koje kreditna institucija ne ispunjava uvjete.

(3) Hrvatska narodna banka donijet će odluku o ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za pružanje svih ili pojedinih financijskih usluga ako kreditna institucija više ne ispunjava uvjete propisane drugim propisima kojima se uređuje pružanje financijskih usluga.

(4) Na poništavanje i ukidanje rješenja kojim je dano odobrenje za pružanje financijskih usluga na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 71. ovoga Zakona.

III.3. PRUŽANJE UZAJAMNO PRIZNATIH USLUGA IZVAN PODRUČJA REPUBLIKE HRVATSKE KREDITNIH INSTITUCIJA SA SJEDIŠTEM U REPUBLICI HRVATSKOJ

III.3.1. Pružanje usluga na području druge države članice

Pružanje usluga u drugoj državi članici

Članak 74.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili financijska institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ispunjava uvjete iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona može, pod uvjetima iz ovoga Zakona, na području druge države članice, preko podružnice ili neposredno, pružati uzajamno priznate usluge koje je ovlaštena pružati na području Republike Hrvatske.

(2) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj može, pod uvjetima iz ovoga Zakona, na području druge države članice, preko podružnice ili neposredno, pružati i dodatne financijske usluge ako je to dopušteno propisima države članice domaćina i ako je za njih dobila odobrenje Hrvatske narodne banke.

Pružanje usluga od strane kreditne institucije u drugoj državi članici preko podružnice

Članak 75.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja namjerava osnovati podružnicu u drugoj državi članici dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja

Hrvatskoj narodnoj banci i navesti državu članicu u kojoj namjerava otvoriti svoju podružnicu te zahtjevu priložiti:

1) poslovni plan za prve tri poslovne godine, koji mora sadržavati vrstu i opseg usluga koje namjerava pružati preko podružnice te organizacijski ustroj podružnice

2) adresu u državi članici domaćinu na kojoj će Hrvatska narodna banka moći dobiti dokumentaciju o podružnici i

3) popis imena, prezimena i adresa fizičkih osoba koje će biti odgovorne za vođenje poslova podružnice.

(2) Hrvatska narodna banka može u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka tražiti i dodatnu dokumentaciju. Ako je Hrvatska narodna banka zatražila dodatnu dokumentaciju, danom njezine dostave smatra se dan zaprimanja urednog zahtjeva.

(3) Hrvatska narodna banka donijet će najkasnije u roku od 60 dana od dana dostave urednog zahtjeva rješenje kojim odlučuje o zahtjevu kreditne institucije za osnivanje podružnice (u daljnjem tekstu: odobrenje za osnivanje podružnice u državi članici) i o tome obavijestiti kreditnu instituciju.

(4) Hrvatska narodna banka bez odgode će dostaviti nadležnom tijelu države članice domaćina obavijest o izdavanju odobrenja zajedno s priložima iz stavka 1. ovoga članka i podacima o iznosu i sastavu regulatornog kapitala i iznosu kapitalnih zahtjeva kreditne institucije izračunatima u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 te o tome obavijestiti kreditnu instituciju.

(5) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev kreditne institucije ako na temelju podataka kojima raspolaže ocijeni da:

1) kreditna institucija nema primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu ili primjeren financijski položaj da bi pružala planirani opseg usluga u navedenoj državi članici preko podružnice

2) kreditna institucija na taj način izbjegava strože propise i pravila koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili

3) bi time mogla biti ugrožena sigurnost i stabilnost poslovanja kreditne institucije.

(6) Hrvatska narodna banka može pobliže propisati postupak za davanje odobrenja iz stavka 3. ovoga članka.

Pružanje usluga od strane financijske institucije u drugoj državi članici preko podružnice

Članak 76.

(1) Ako financijska institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ispunjava uvjete iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona, a koja je društvo kći kreditne institucije ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, namjerava pružati uzajamno priznate

financijske usluge na području druge države članice preko svoje podružnice, matična kreditna institucija te financijske institucije o tome će obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(2) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka matična kreditna institucija dužna je priložiti:

1) dokumentaciju iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona

2) dokumentaciju o ispunjavanju uvjeta iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona

3) podatak o iznosu i sastavu regulatornog kapitala ili iznosu nekog drugog propisanog oblika kapitala te financijske institucije i ukupni iznos izloženosti riziku, izračunat u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditne institucije koja je njezino matično društvo i

4) odobrenje nadzornog tijela, ako je to potrebno, za osnivanje podružnice financijske institucije u drugoj državi članici.

(3) Hrvatska narodna banka može u roku od mjesec dana od zaprimanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka tražiti i dodatnu dokumentaciju. Ako je Hrvatska narodna banka zatražila dodatnu dokumentaciju, danom njezine dostave smatra se dan zaprimanja urednog zahtjeva.

(4) Hrvatska narodna banka provjerit će najkasnije u roku od 60 dana od dana dostave urednog zahtjeva ispunjava li financijska institucija uvjete iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona te, ako ocijeni da su ispunjeni uvjeti iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona, financijskoj instituciji dostavit će potvrdu o ispunjavanju uvjeta preko matične kreditne institucije.

(5) Hrvatska narodna banka bez odgode će dostaviti obavijest iz stavka 1. ovoga članka i potvrdu o ispunjavanju uvjeta nadležnom tijelu države članice domaćina te priložiti podatak o iznosu i sastavu regulatornog ili nekog drugog propisanog oblika kapitala te financijske institucije, iznosu konsolidiranog regulatornog kapitala i iznosu kapitalnih zahtjeva grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: grupe kreditnih institucija u RH) kojoj ta financijska institucija pripada kao i podatak o ukupnom iznosu izloženosti riziku grupe kreditnih institucija, izračunate u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(6) Hrvatska narodna banka neće dostaviti obavijesti iz stavaka 4. i 5. ovoga članka, nego donosi i dostavlja rješenje kojim odbija dostavljanje obavijesti, ako na temelju podataka kojima raspolaže ocijeni da:

1) financijska institucija nema primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu ili primjeren financijski položaj da bi pružala planirani opseg usluga u navedenoj državi članici preko podružnice ili

2) bi time mogla biti ugrožena sigurnost i stabilnost poslovanja kreditne ili financijske institucije.

(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, financijske institucije koje su dobile odobrenje za rad od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj dužne su za pružanje usluga u drugoj državi članici postupati u skladu sa zakonima kojima se regulira njihovo poslovanje.

(8) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da je financijska institucija prestala ispunjavati neki od uvjeta iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona, o tome će bez odgađanja obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina.

(9) Na društva kćeri financijskih institucija koja ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ove glave.

(10) Na financijske institucije iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se članci 192. do 197. i članak 214. stavak 1. točka 1. ovoga Zakona.

Početak pružanja usluga preko podružnice

Članak 77.

(1) Kreditna institucija koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za osnivanje podružnice u drugoj državi članici može početi pružati usluge na području druge države članice preko podružnice:

1) od dana kada od nadležnog tijela države članice domaćina dobije obavijest o uvjetima koje radi zaštite općeg dobra mora poštivati tijekom pružanja usluga u toj državi članici ili

2) ako takvu obavijest nije zaprimila, istekom roka od dva mjeseca od dana kada je nadležno tijelo države članice domaćina zaprimilo obavijest s dokumentacijom iz članka 75. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako kreditna institucija koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za osnivanje podružnice u drugoj državi članici namjerava u istoj državi članici osnovati drugu, odnosno svaku sljedeću podružnicu, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Na te slučajeve ne primjenjuju se odredbe članka 75. ovoga Zakona.

(3) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se i na financijsku instituciju iz članka 76. ovoga Zakona.

Promjena podataka o poslovanju podružnice

Članak 78.

Kreditna institucija koja je dobila odobrenje za osnivanje podružnice u drugoj državi članici ili matična kreditna institucija financijskoj instituciji iz članka 76. ovoga Zakona koja namjerava promijeniti neki od podataka iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona, dužna je najmanje mjesec dana prije provođenja promjene o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku radi njezina postupanja u skladu s člancima 75. i 76. ovoga Zakona, i nadležno tijelo države članice domaćina.

Poništavanje ili ukidanje odobrenja za osnivanje podružnice u drugoj državi članici

Članak 79.

(1) Hrvatska narodna banka poništiti će kreditnoj instituciji odobrenje za osnivanje podružnice u drugoj državi članici ako je kreditna institucija dobila odobrenje za osnivanje podružnice na

temelju neistinitih ili netočnih podataka, a koji su bili bitni za dobivanje odobrenja za osnivanje podružnice.

(2) Hrvatska narodna banka ukinut će kreditnoj instituciji odobrenje za osnivanje podružnice u drugoj državi članici:

- 1) ako podružnica ne počne poslovati u roku od šest mjeseci od dana dobivanja odobrenja
- 2) ako je nadležno tijelo države članice domaćina zabranilo kreditnoj instituciji da pruža usluge na njezinu području ili
- 3) ako podružnica više od šest mjeseci ne obavlja poslove obuhvaćene odobrenjem.

(3) Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji ukinuti odobrenje za osnivanje podružnice u drugoj državi članici:

- 1) ako se utvrdi da kreditna institucija više nije organizacijski, tehnički i kadrovski osposobljena za usluge koje pruža
- 2) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze s osnove osiguranja depozita deponenata podružnice
- 3) ako kreditna institucija u poslovanju podružnice ne poštuje propise države članice domaćina ili
- 4) ako iz teritorijalne rasprostranjenosti pružanja usluga proizlazi da kreditna institucija tako izbjegava strože propise i pravila koji su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(4) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja pruža usluge u drugoj državi članici preko podružnice može podnijeti zahtjev za brisanje podružnice iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra koji se vodi u državi članici domaćinu tek nakon namire svih obveza nastalih poslovanjem te podružnice.

Neposredno pružanje usluga u drugoj državi članici

Članak 80.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja namjerava početi neposredno pružati uzajamno priznate usluge na području druge države članice dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i navesti državu članicu u kojoj namjerava početi neposredno pružati usluge.

(2) Matična kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj kojoj je financijska institucija društvo kći, koja ispunjava uvjete iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona, a koja namjerava početi neposredno pružati uzajamno priznate usluge na području druge države članice, dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i navesti državu članicu u kojoj ta financijska institucija namjerava početi neposredno pružati usluge.

(3) Obavijesti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kreditna institucija dužna je priložiti popis usluga koje namjerava pružati u državi članici te poslovni plan za prve tri poslovne godine.

(4) Hrvatska narodna banka najkasnije će u roku od mjesec dana od dana primitka obavijesti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka tu obavijest dostaviti nadležnom tijelu države članice domaćina i o tome obavijestiti kreditnu instituciju.

(5) Kreditna ili financijska institucija može početi neposredno pružati uzajamno priznate usluge navedene u obavijesti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka od dana primitka obavijesti od Hrvatske narodne banke da je nadležnom tijelu države članice dostavila obavijest iz prethodnog stavka.

III.3.2. Pružanje bankovnih i/ili financijskih usluga u trećoj zemlji

Pružanje usluga u trećoj zemlji

Članak 81.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj može pružati bankovne i/ili financijske usluge u trećoj zemlji samo preko podružnice.

(2) Za osnivanje podružnice u trećoj zemlji kreditna institucija dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje (u daljnjem tekstu: odobrenje za osnivanje podružnice u trećoj zemlji).

(3) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja namjerava osnovati podružnicu u trećoj zemlji dužna je podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja Hrvatskoj narodnoj banci i navesti državu u kojoj namjerava otvoriti svoju podružnicu te zahtjevu priložiti:

1) poslovni plan za prve tri poslovne godine, koji mora sadržavati vrstu i opseg usluga koje namjerava pružati preko podružnice te organizacijski ustroj podružnice

2) adresu u državi domaćinu na kojoj će Hrvatska narodna banka moći dobiti dokumentaciju o podružnici i

3) popis imena, prezimena i adresa fizičkih osoba koje će biti odgovorne za vođenje poslova podružnice.

(4) Hrvatska narodna banka može u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka tražiti i dodatnu dokumentaciju. Ako je Hrvatska narodna banka zatražila dodatnu dokumentaciju, dan njezine dostave smatra se danom zaprimanja urednog zahtjeva.

(5) Hrvatska narodna banka najkasnije će u roku od 60 dana od dana dostave urednog zahtjeva donijeti rješenje kojim odlučuje o zahtjevu kreditne institucije za osnivanje podružnice.

(6) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev ako na temelju podataka kojima raspolaže ocijeni da kreditna institucija koja namjerava osnovati podružnicu:

1) nema primjeren organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu ili primjeren financijski položaj da bi pružala planirani opseg usluga u trećoj zemlji

2) ako je, uzimajući u obzir propise te treće zemlje ili praksu vezanu uz provođenje tih propisa, vjerojatno da će obavljanje supervizije u skladu s odredbama ovoga Zakona biti otežano ili onemogućeno ili

3) tako izbjegava stroža pravila koja su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(7) Ako kreditna institucija koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za osnivanje podružnice u trećoj zemlji namjerava u istoj državi osnovati drugu, odnosno svaku sljedeću podružnicu, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Na te slučajeve ne primjenjuju se odredbe stavaka 1. do 6. ovoga članka.

(8) Kreditna institucija koja je dobila odobrenje za osnivanje podružnice u trećoj zemlji koja namjerava promijeniti neki od podataka iz stavka 3. ovoga članka dužna je najmanje mjesec dana prije provođenja promjene o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(9) Hrvatska narodna banka poništiti će kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj rješenje kojim je dano odobrenje za osnivanje podružnice u trećoj zemlji ako je kreditna institucija dobila odobrenje za osnivanje podružnice na temelju neistinitih ili netočnih podataka, a koji su bili bitni za dobivanje odobrenja za osnivanje podružnice.

(10) Hrvatska narodna banka ukinut će kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj rješenje kojim je dano odobrenje za osnivanje podružnice u trećoj zemlji:

1) ako je nadležno tijelo države domaćina zabranilo kreditnoj instituciji da pruža usluge na njezinu području

2) ako podružnica ne počne poslovati u roku od šest mjeseci od dana dobivanja odobrenja

3) ako podružnica više od šest mjeseci ne obavlja poslove obuhvaćene odobrenjem ili

4) ako podružnica prestane ispunjavati uvjete na temelju kojih je dobila odobrenje.

(11) Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ukinuti rješenje kojim je dano odobrenje za osnivanje podružnice u trećoj zemlji:

1) ako se utvrdi da kreditna institucija više nije organizacijski, tehnički i kadrovski osposobljena za usluge koje pruža

2) ako kreditna institucija ne ispunjava obveze s osnove osiguranja depozita deponenata podružnice

3) ako kreditna institucija u poslovanju podružnice ne poštuje propise te treće zemlje ili

4) ako iz teritorijalne rasprostranjenosti pružanja usluga proizlazi da kreditna institucija tako izbjegava strože propise i pravila koji su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(12) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja pruža usluge u trećoj zemlji može podnijeti zahtjev za brisanje podružnice iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra koji se vodi u toj državi tek nakon namire svih obveza nastalih poslovanjem te podružnice.

III.3.3. Osnivanje predstavništva izvan Republike Hrvatske

Osnivanje predstavništva izvan Republike Hrvatske

Članak 82.

Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja namjerava osnovati predstavništvo dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i navesti državu u kojoj namjerava osnovati predstavništvo.

III.4. PRUŽANJE UZAJAMNO PRIZNATIH USLUGA KREDITNIH INSTITUCIJA SA SJEDIŠTEM IZVAN REPUBLIKE HRVATSKE NA PODRUČJU REPUBLIKE HRVATSKE

III.4.1. Podružnice i sloboda pružanja uzajamno priznatih usluga od strane kreditnih institucija iz država članica

Pružanje usluga od strane kreditne institucije iz druge države članice

Članak 83.

(1) Kreditna institucija iz druge države članice može, pod uvjetima određenima ovim Zakonom, osnovati podružnicu u Republici Hrvatskoj i preko nje pružati uzajamno priznate usluge koje je ovlaštena pružati u matičnoj državi članici.

(2) Kreditna institucija iz države članice može, pod uvjetima određenima ovim Zakonom, uzajamno priznate usluge koje je ovlaštena pružati u matičnoj državi članici privremeno pružati i neposredno na području Republike Hrvatske.

Pružanje uzajamno priznatih financijskih usluga od strane financijske institucije iz države članice

Članak 84.

(1) Financijska institucija iz druge države članice može uzajamno priznate usluge iz članka 9. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona, koje je ovlaštena pružati u matičnoj državi članici, pružati preko podružnice ili, privremeno, neposredno na području Republike Hrvatske ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- 1) ako joj je matično društvo kreditna institucija ili više kreditnih institucija sa sjedištem u državi članici koje su od nadležnog tijela dobile odobrenje za rad
- 2) ako pruža priznate financijske usluge u matičnoj državi članici u skladu sa svojim statutom ili drugim aktom
- 3) ako financijske usluge stvarno pruža u toj državi članici
- 4) ako matična kreditna institucija ili matične kreditne institucije posjeduju 90% ili više glasačkih prava u toj financijskoj instituciji

5) ako njezine matične kreditne institucije, prema ocjeni nadležnog tijela matične države članice, na primjeren način upravljaju ovom institucijom te uz dopuštenje nadležnih nadzornih tijela solidarno odgovaraju za sve obveze financijske institucije i

6) ako je financijska institucija uključena u superviziju matične kreditne institucije na konsolidiranoj osnovi, ili svake od matičnih kreditnih institucija u skladu s glavom XXII. ovoga Zakona i dijelom prvim, glavom II, poglavljem 2 Uredbe (EU) br. 575/2013, osobito za potrebe izračuna stopa kapitala na način uređen člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 te velikih izloženosti iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013 i u svrhu ograničavanja ulaganja u kvalificirane udjele izvan financijskog sektora iz članaka 89. i 90. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(2) Na društva kćeri financijskih institucija koja ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ove glave.

(3) Na financijske institucije iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se članak 10., članci 192. do 197. i članak 214. stavak 1. točka 1. ovoga Zakona.

Pružanje usluga preko podružnice u Republici Hrvatskoj

Članak 85.

(1) Kreditna institucija iz druge države članice ili financijska institucija iz članka 84. ovoga Zakona koja namjerava osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske može podnijeti zahtjev za upis podružnice u sudski registar i početi pružati usluge:

1) nakon što od Hrvatske narodne banke dobije obavijest o uvjetima koje radi zaštite općeg dobra mora poštivati tijekom pružanja usluga na području Republike Hrvatske ili

2) ako takvu obavijest nije zaprimila, nakon isteka dva mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka od nadležnog tijela matične države članice zaprimila obavijest i priloge sa sadržajem iz članka 76. ovoga Zakona.

(2) Ako kreditna ili financijska institucija iz stavka 1. ovoga članka naknadno namjerava promijeniti neki od podataka iz članka 76. ovoga Zakona dostavljenih nadležnom tijelu matične države članice, dužna je o tome, u pisanom obliku, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku najmanje mjesec dana prije izvršenja te promjene radi postupanja Hrvatske narodne banke u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Ako nadležno tijelo matične države članice obavijesti Hrvatsku narodnu banku da financijska institucija ne ispunjava neki od uvjeta iz članka 84. stavka 1. ovoga Zakona, na poslovanje te financijske institucije primjenjivat će se propisi koji reguliraju poslovanje financijskih institucija u Republici Hrvatskoj. U tom slučaju Hrvatska narodna banka dužna je proslijediti tu obavijest nadzornom tijelu u Republici Hrvatskoj.

Osiguranje depozita podružnice kreditne institucije iz druge države članice

Članak 86.

(1) Kreditna institucija iz druge države članice dužna je u matičnoj državi članici osigurati depozite u podružnicama koje posluju na području Republike Hrvatske.

(2) Ako su opseg i visina osiguranja depozita u matičnoj državi članici manji od opsega i visine u sustavu osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj, podružnica kreditne institucije iz druge države članice može se na odgovarajući način uključiti u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj.

Neposredno pružanje usluga u Republici Hrvatskoj

Članak 87.

(1) Kreditna institucija iz druge države članice ili financijska institucija iz članka 84. ovoga Zakona može početi neposredno pružati uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske od dana kada Hrvatska narodna banka primi obavijest o tome, uključujući popis usluga koje namjerava pružati na području Republike Hrvatske, od nadležnog tijela države članice.

(2) Kreditna ili financijska institucija iz stavka 1. ovoga članka dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj namjeravanoj promjeni vezanoj uz podatke iz obavijesti iz prethodnog stavka najmanje mjesec dana prije njezine provedbe.

Primjena drugih odredbi ovoga Zakona te ostalih propisa na kreditnu instituciju iz druge države članice

Članak 88.

(1) Na kreditnu instituciju iz druge države članice koja neposredno pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju:

1) odredbe ovoga Zakona koje se odnose na obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156., 157. i 158.)

2) odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu potrošača (članci 300. do 312.)

3) propisi u Republici Hrvatskoj kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma

4) drugi propisi koji se radi zaštite općeg dobra primjenjuju na području Republike Hrvatske i

5) propisi Republike Hrvatske kojima se uređuje vođenje monetarne politike.

(2) Na kreditnu instituciju iz druge države članice koja preko podružnice pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske, na odgovarajući se način primjenjuju:

- 1) odredbe ovoga Zakona koje se odnose na obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156., 157. i 158.)
- 2) odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu potrošača (članci 300. do 312.)
- 3) propisi u Republici Hrvatskoj kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma
- 4) drugi propisi koji se radi zaštite općeg dobra primjenjuju na području Republike Hrvatske
- 5) propisi Republike Hrvatske kojima se uređuje vođenje monetarne politike
- 6) odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se odnose na izvješća i informacije iz područja praćenja likvidnosnog rizika potrebne za obavljanje poslova iz nadležnosti Hrvatske narodne banke (članak 101. stavak 2. točka 1. podtočka 5. i članak 225.)
- 7) propisi koje Hrvatska narodna banka donosi za potrebe monetarne statistike
- 8) propisi koji se odnose na opseg podataka koje moraju objaviti podružnice kreditnih institucija država članica
- 9) odredbe članka 163. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona o revidiranim godišnjim financijskim izvještajima
- 10) odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se odnose na superviziju kreditne institucije i
- 11) odredbe članka 200. ovoga Zakona o godišnjoj naknadi za superviziju i propisa donesenih na temelju toga članka.

III.4.2. Podružnica kreditne institucije iz treće zemlje

Pružanje usluga preko podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 89.

- (1) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) može na području Republike Hrvatske pružati bankovne i/ili financijske usluge samo preko podružnice, i to pod uvjetom da je te usluge ovlaštena pružati u toj državi.
- (2) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) koja namjerava osnovati podružnicu na području Republike Hrvatske dužna je za to dobiti odobrenje od Hrvatske narodne banke (u daljnjem tekstu: odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje).
- (3) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka sadrži popis usluga koje podružnica kreditne institucije iz treće zemlje može pružati na području Republike Hrvatske.

(4) Podružnica kreditne institucije iz treće zemlje može se upisati u sudski registar nakon dobivanja odobrenja od Hrvatske narodne banke.

(5) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) može na području Republike Hrvatske osnovati samo jednu podružnicu. Ako kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) želi obavljati poslove na više lokacija na području Republike Hrvatske, može otvoriti jednu ili više organizacijskih jedinica.

Osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 90.

(1) Zahtjevu za izdavanje odobrenja za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj potrebno je priložiti:

1) dokaz, ne stariji od tri mjeseca, da je kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) upisana u sudski ili drugi odgovarajući registar u državi u kojoj ima registrirano sjedište, iz kojega se vidi njezin pravni oblik i vrijeme kada je upisan u taj registar te osobe ovlaštene za zastupanje i opseg njihovih ovlasti ili ako je osnovana u državi gdje se ne upisuje u takav registar, valjane isprave o osnivanju javno ovjerene prema propisima države u kojoj kreditna institucija ima registrirano sjedište, iz kojih se vidi njezin pravni oblik i vrijeme osnivanja te osobe ovlaštene za zastupanje i opseg njihovih ovlasti

2) odluku kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) o osnivanju podružnice

3) prijepis izjave o osnivanju, društvenog ugovora ili statuta kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača), javno ovjeren prema propisima države u kojoj kreditna institucija ima registrirano sjedište

4) podatke o članovima upravnih i nadzornih organa kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača)

5) zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za osobe koje će biti odgovorne za vođenje poslova podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

6) revizorsko izvješće kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) za posljednje tri poslovne godine

7) dokument koji vjerodostojno prikazuje imatelje i njihove udjele u upravljanju kreditnom institucijom iz treće zemlje (osnivačem)

8) izvadak iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra države u kojoj se nalazi sjedište pravnih osoba imatelja kvalificiranih udjela kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača), uključujući popis fizičkih osoba koje su krajnji dioničari u tim pravnim osobama

9) odobrenje za pružanje bankovnih i financijskih usluga koje je kreditnoj instituciji iz treće zemlje (osnivaču) izdalo nadležno tijelo

10) popis bankovnih i financijskih usluga koje podružnica kreditne institucije iz treće zemlje namjerava pružati u Republici Hrvatskoj i poslovni plan za prve tri godine poslovanja

11) odgovarajući akt nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj ako to proizlazi iz propisa kojima se uređuje pružanje financijskih usluga koji su predviđeni poslovnim planom iz točke 10. ovoga stavka

12) popis osoba povezanih s kreditnom institucijom iz treće zemlje (osnivačem) na način iz članka 16. ovoga Zakona

13) odobrenje nadležnog tijela kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) za osnivanje podružnice ili izjavu toga tijela da takvo odobrenje nije potrebno prema propisima države sjedišta te kreditne institucije, ne starije od šest mjeseci

14) izjavu kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) da će podružnica voditi svu dokumentaciju koja se odnosi na njezino poslovanje na hrvatskom jeziku i pohraniti je u sjedištu podružnice te da će sastavljati financijske izvještaje u skladu s ovim Zakonom ili propisima donesenima na temelju ovoga Zakona i propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i

15) informaciju o sustavu osiguranja depozita kojem kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) pripada.

(2) Hrvatska narodna banka može u roku od mjesec dana od dana zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka zatražiti dodatne informacije i dokumentaciju. Ako je Hrvatska narodna banka zatražila dodatne informacije ili dokumentaciju, dan njihove dostave smatra se danom zaprimanja urednog zahtjeva.

(3) Na postupak izdavanja, poništavanja i ukidanja rješenja kojim je dana prethodna suglasnost za osobe koje će biti odgovorne za vođenje poslova podružnice kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 36. do 40. i članka 44. ovoga Zakona i propisi Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije u dijelu kojim se uređuju prava i obveze članova uprave.

(4) Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev za izdavanje odobrenja za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje:

1) ako na osnovi podataka kojima raspolaže i dokumentacije priložene zahtjevu za izdavanje odobrenja utvrdi da kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) nema primjeren financijski položaj ili primjerenu organizacijsku, tehničku i kadrovsku strukturu da bi podružnica koju namjerava osnovati mogla poslovati u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

2) ako je, uzimajući u obzir propise države sjedišta kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) ili prakse vezane uz provođenje tih propisa, vjerojatno da će obavljanje supervizije u skladu s odredbama ovoga Zakona biti otežano ili onemogućeno

3) ako ocijeni da osoba odgovorna za vođenje poslova podružnice kreditne institucije iz treće zemlje ne ispunjava uvjete za člana uprave kreditne institucije propisane člankom 38. ovoga Zakona ili propisima Europske unije, kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije u dijelu kojim se uređuju prava i obveze članova uprave

4) ako u trećoj zemlji u kojoj je sjedište kreditne institucije ne postoje propisi o sprječavanju pranja novca i/ili ako ti propisi ne omogućuju djelotvoran nadzor nad sprječavanjem pranja novca te ako su kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) ili osobe iz stavka 1. točke 8. ovoga članka na bilo koji način povezani s financiranjem terorizma ili postoje indicije za to

5) ako Hrvatska narodna banka nema zaključen sporazum o suradnji na području supervizije s nadležnim tijelom iz treće zemlje u kojoj se nalazi sjedište kreditne institucije osnivača podružnice ili

6) ako kreditnim institucijama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj u državi u kojoj je sjedište kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) nije omogućeno osnivanje podružnice barem pod istim uvjetima pod kojima je to u Republici Hrvatskoj omogućeno i kreditnoj instituciji iz treće zemlje (osnivaču).

(5) Hrvatska narodna banka izdat će odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje uz uvjet da ta kreditna institucija položi na račun bilo koje kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj novčani iznos koji ne može biti manji od 40 milijuna kuna. Ta će se sredstva na tom računu držati do upisa podružnice kreditne institucije iz treće zemlje (osnivača) u sudski registar nakon čega se prenose na račun za namiru podružnice koji se vodi kod Hrvatske narodne banke. Ta sredstva smatrat će se regulatornim kapitalom u smislu ovoga Zakona.

(6) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) može povećati iznos regulatornog kapitala iz prethodnog stavka ovoga članka. Povećanje regulatornog kapitala može se izvršiti jedino uplatom u novcu na račun podružnice koji se vodi u Republici Hrvatskoj.

(7) Ako kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) u Republici Hrvatskoj namjerava preko svoje podružnice početi pružati druge usluge, a koje nisu navedene u odobrenju za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje, dužna je dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke za pružanje tih usluga.

(8) Za odobrenje iz stavka 7. ovoga članka kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) obvezna je dostaviti dokumentaciju iz stavka 1. točaka 9. i 10. i stavka 2. ovoga članka. Pritom se na odgovarajući način primjenjuju odredbe stavka 4. ovoga članka.

Prestanak podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 91.

(1) Odobrenje za osnivanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje prestaje važiti:

1) ako je nadležno tijelo ukinulo ili poništilo kreditnoj instituciji iz treće zemlje (osnivaču) odobrenje za rad, i to danom ukidanja ili poništenja odobrenja,

2) ako kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) prestane postojati u državi u kojoj ima sjedište ili po propisima te države izgubi poslovnu sposobnost, odnosno ako nadležni registarski sud izbriše kreditnu instituciju iz treće zemlje (osnivača) iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra, ili pravo raspolaganja imovinom, i to danom nastupanja jednog od navedenih razloga

3) ako kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) donese odluku o likvidaciji poslovanja podružnice

4) ako je Hrvatska narodna banka donijela odluku o prisilnoj likvidaciji podružnice kreditne institucije iz treće zemlje ili

5) ako je nadležni sud donio odluku o otvaranju stečaja nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje.

(2) Hrvatska narodna banka kreditnoj će instituciji iz treće zemlje (osnivaču) poništiti odobrenje za osnivanje podružnice ako je ta kreditna institucija dobila odobrenje za osnivanje podružnice na osnovi neistinitih ili netočnih podataka, a koji su bili bitni za izdavanje odobrenja za osnivanje podružnice.

(3) Hrvatska narodna banka kreditnoj će instituciji iz treće zemlje (osnivaču) ukinuti odobrenje za osnivanje podružnice:

1) ako nastupe uvjeti za odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja iz članka 90. stavka 4. točaka 1., 2., 3. i 6. ovoga Zakona

2) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne ispunjava obveze s osnove osiguranja depozita propisane zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita

3) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne počne poslovati unutar šest mjeseci od dana izdavanja odobrenja

4) ako prestanak poslovanja podružnice kreditne institucije iz treće zemlje traje duže od šest mjeseci

5) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne posluje po važećim propisima Republike Hrvatske i propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije ili

6) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne ispunjava svoje financijske obveze u Republici Hrvatskoj.

(4) Ako nadležno tijelo kreditnoj instituciji iz treće zemlje (osnivaču) poništi ili ukine odobrenje za pružanje određene financijske usluge, ta je kreditna institucija dužna o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku. Hrvatska narodna banka poništiti će ili ukinuti odobrenje za pružanje te usluge podružnici kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj.

(5) Hrvatska narodna banka može naložiti podružnici kreditne institucije iz treće zemlje čija imovina i potencijalne obveze iskazane u njezinim revidiranim godišnjim financijskim izvještajima prelaze 5% ukupne imovine i potencijalnih obveza svih kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj da svoje poslovanje u Republici Hrvatskoj nastavi kao kreditna institucija.

(6) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) može podnijeti zahtjev za brisanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje iz sudskog registra tek nakon namire svih obveza nastalih poslovanjem te podružnice.

Primjena drugih odredbi ovoga Zakona na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 92.

(1) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju odredbi ovoga Zakona te odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 o:

- 1) upravi kreditne institucije (članci 36. do 44.)
- 2) sustavu upravljanja (članci 98. do 100.)
- 3) sustavu upravljanja rizicima (članci 101. do 103.)
- 4) sustavu unutarnjih kontrola (članci 104. do 108.)
- 5) eksternalizaciji poslovnih procesa (članci 109. do 111.)
- 6) adekvatnosti kapitala (članci 112. do 115.)
- 7) zaštitnim slojevima i mjerama za očuvanje kapitala (članci 116. do 144.)
- 8) suglasnostima za izloženosti (članci 145. do 147.)
- 9) posebnim uvjetima u vezi s ulaganjima u materijalnu imovinu i kapital drugih pravnih osoba (članci 148. i 149.)
- 10) kupoprodaji plasmana (članak 150.)
- 11) izvještavanju Hrvatske narodne banke (članci 151. do 154.)
- 12) bankovnoj tajni (članci 156. do 158.)
- 13) poslovnim knjigama i financijskim izvještajima (članci 159. do 164.)
- 14) javnom objavljivanju informacija (članci 165. do 167.)
- 15) vanjskoj reviziji (članci 168. do 174.)
- 16) superviziji kreditnih institucija (članci 175. do 190., članci 199. i 200.)
- 17) supervizorskim mjerama (članci 217. do 234.)
- 18) prestanku i reorganizaciji poslovanja (članci 246. do 249., članci 263. i 276. te članci 345. do 357.)

19) zaštiti potrošača (članci 300. do 312.)

20) postupcima odlučivanja Hrvatske narodne banke (članci 322. do 328.) i

21) prekršajima (članci 360. do 367.).

(2) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 i propisa donesenih na temelju te Uredbe.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje odredbe o osnivanju, poslovanju, izvješćivanju Hrvatske narodne banke i prestanku podružnice kreditne institucije iz treće zemlje te način primjene odredbi iz stavka 1. ovoga članka na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje.

Osiguranje depozita podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 93.

(1) Kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač) dužna je depozite koje je primila u podružnicama koje posluju na području Republike Hrvatske osigurati u toj trećoj zemlji.

(2) Razina i opseg jamstava za depozite koje je primila podružnica kreditne institucije iz treće zemlje ne smiju prelaziti razinu i opseg određen propisima Republike Hrvatske o osiguranju depozita.

(3) Ako u državi sjedišta kreditne institucije ne postoji sustav osiguranja depozita ili su razina i/ili opseg jamstava za depozite manji nego u Republici Hrvatskoj, podružnica kreditne institucije iz treće zemlje dužna je uključiti se u sustav osiguranja depozita u Republici Hrvatskoj.

III.4.3. Predstavništvo kreditne institucije iz treće zemlje

Odobrenje za osnivanje predstavništva kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 94.

(1) Za osnivanje predstavništva u Republici Hrvatskoj kreditna institucija iz treće zemlje dužna je od Hrvatske narodne banke dobiti odobrenje (u daljnjem tekstu: odobrenje za osnivanje predstavništva kreditne institucije iz treće zemlje).

(2) Zahtjevu za izdavanje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka potrebno je priložiti:

1) izvadak iz sudskog ili drugog odgovarajućeg registra u koji je upisana kreditna institucija, koji ne smije biti stariji od tri mjeseca i iz kojeg se vidi njezin pravni oblik i vrijeme kada je upisana u taj registar te osobe ovlaštene na zastupanje i opseg njihovih ovlasti ili ako je osnovana u državi gdje se ne upisuje u takav registar, valjane isprave o osnivanju javno ovjerene prema propisima države u kojoj kreditna institucija ima registrirano sjedište, iz kojih su vidljivi njezin pravni oblik i vrijeme osnivanja te osobe ovlaštene na zastupanje i opseg njihovih ovlasti

- 2) prijepis izjave o osnivanju, društvenog ugovora ili statuta kreditne institucije iz treće zemlje, javno ovjeren prema propisima države u kojoj kreditna institucija ima registrirano sjedište
- 3) revizorsko izvješće, uključujući revidirane financijske izvještaje kreditne institucije iz treće zemlje za posljednje tri poslovne godine
- 4) odluku kreditne institucije iz treće zemlje o osnivanju predstavništva
- 5) podatke o sjedištu (adresi) predstavništva i o poslovnom prostoru
- 6) odobrenje nadležnog tijela kreditne institucije iz treće zemlje za osnivanje predstavništva u Republici Hrvatskoj ili potvrdu da takvo odobrenje nije potrebno
- 7) ovjerenu izjavu kreditne institucije iz treće zemlje da će podmiriti sve obveze koje nastanu u Republici Hrvatskoj u vezi s radom predstavništva
- 8) dokaz o uplati upravnih pristojbi i
- 9) popis odgovornih osoba za rad predstavništva.

(3) Hrvatska narodna banka u roku od 60 dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva odbit će zahtjev za izdavanje odobrenja za osnivanje predstavništva kreditne institucije iz treće zemlje ako utvrdi:

1) da ne postoji mogućnost ostvarivanja suradnje između nadležnog tijela kreditne institucije iz treće zemlje i Hrvatske narodne banke te

2) da postoji opravdana sumnja da je ta kreditna institucija iz treće zemlje na bilo koji način povezana s financiranjem terorističkih aktivnosti, prikrivanjem protuzakonito pribavljenog novca i sličnim.

(4) Hrvatska narodna banka će nakon izvršnosti odobrenja za osnivanje predstavništva kreditne institucije iz treće zemlje upisati predstavništvo u registar predstavništava kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

(5) Ako predstavništvo kreditne institucije iz treće zemlje postupa protivno propisima Republike Hrvatske, Hrvatska narodna banka može mu ukinuti odobrenje za osnivanje predstavništva kreditne institucije iz treće zemlje.

(6) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete za osnivanje i rad predstavništva kreditne institucije iz treće zemlje.

Registar predstavništava kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj

Članak 95.

(1) Hrvatska narodna banka vodi registar predstavništava kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.

(2) Hrvatska narodna banka može propisati način vođenja registra predstavništava kreditnih institucija i način objavljivanja podataka iz tog registra.

IV. OBUHVAT PRIMJENE BONITETNIH ZAHTJEVA

Ispunjavanje zahtjeva na pojedinačnoj osnovi

Članak 96.

(1) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjeve u vezi sa:

- 1) sustavom upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona
- 2) adekvatnošću kapitala iz članka 112. ovoga Zakona i strategijama i postupcima procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala iz članka 113. ovoga Zakona
- 3) zaštitnim slojem za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona
- 4) protucikličkim zaštitnim slojem kapitala iz članka 118. ovoga Zakona
- 5) zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik iz članka 130. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona
- 6) zaštitnim slojem za OSV kreditne institucije iz članka 137. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona
- 7) ulaganjem u materijalnu imovinu iz članka 148. ovoga Zakona i
- 8) sastavljanjem i dostavljanjem financijskih i drugih izvještaja za potrebe Hrvatske narodne banke.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 2. ovoga članka, kreditna institucija koja je uključena u grupu kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, nije dužna na pojedinačnoj osnovi ispunjavati te zahtjeve ako u Republici Hrvatskoj ima položaj:

- 1) matične kreditne institucije ili
- 2) kreditne institucije koja je društvo kći matične kreditne institucije u Republici Hrvatskoj, matičnog financijskog holdinga u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj.
- (3) Obveza iz stavka 1. točke 2. ovoga članka odnosi se i na kreditnu instituciju koja je prema članku 19. Uredbe (EU) br. 575/2013 isključena iz grupe kreditnih institucija u RH.

Ispunjavanje zahtjeva na konsolidiranoj osnovi

Članak 97.

(1) Matična kreditna institucija u RH i matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH dužne su za svoju grupu kreditnih institucija u RH na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve u vezi sa:

1) sustavom upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013

2) adekvatnošću kapitala iz članka 112. ovoga Zakona i strategijama i postupcima procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala iz članka 113. ovoga Zakona na način propisan dijelom prvim, glavom II. poglavljem 2. odjeljcima 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) sastavljanjem i dostavljanjem financijskih i drugih izvještaja za potrebe Hrvatske narodne banke

4) zaštitnim slojem za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013

5) protucikličkim zaštitnim slojem kapitala iz članka 118. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013

6) zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik iz članka 130. ovoga Zakona, u skladu s dijelom prvim, glavom II Uredbe (EU) br. 575/2013, a na način iz članka 139. ovoga Zakona, ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona

7) zaštitnim slojem za GSV kreditne institucije iz članka 135. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona

8) zaštitnim slojem za OSV kreditne institucije iz članka 137. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona, ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona i

9) ulaganjem u materijalnu imovinu iz članka 148. ovoga Zakona.

(2) Kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je matičnom financijskom holdingu ili matičnom mješovitom financijskom holdingu društvo kći na način iz članka 278. ovoga Zakona dužna je na konsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve iz stavka 1. ovoga članka za grupu kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj kojoj pripada. Ako je više kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj društvo kći istom matičnom financijskom holdingu ili istom matičnom mješovitom financijskom holdingu, obveza ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na onu kreditnu instituciju koja ima najveći bilančni iznos.

(3) Matična kreditna institucija dužna je za svoju grupu kreditnih institucija u RH na potkonsolidiranoj osnovi ispunjavati zahtjeve u vezi sa:

1) sustavom upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona

2) zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik iz članka 130. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona, ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona i

3) zaštitnim slojem za OSV kreditne institucije iz članka 137. ovoga Zakona, a na način iz članka 139. ovoga Zakona ako je tako uređeno podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 129. stavka 1. ili članka 138. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Društvo kći koje je kreditna institucija, matični mješoviti financijski holding u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj ili matični financijski holding u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj koji su matična društva ili imaju sudjelujući udio u drugoj kreditnoj instituciji, financijskoj instituciji ili društvu za upravljanje UCITS-om ili mirovinskom društvu sa sjedištem u trećoj zemlji, dužni su obveze iz stavka 1. točke 2. ovoga članka ispunjavati na potkonsolidiranoj osnovi.

(5) Matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj dužni su na konsolidiranoj ili na potkonsolidiranoj osnovi ispunjavati obveze o sustavu upravljanja iz članka 101. ovoga Zakona na razini grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, s ciljem da se osigura da organizacijski ustroj, postupci i sustavi unutar grupe kreditnih institucija budu usklađeni i propisno primijenjeni te da omogućavaju neometano prikupljanje svih podataka i informacija potrebnih za obavljanje supervizije.

(6) Matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj dužni su osigurati da organizacijski ustroj, postupci i sustavi iz stavka 5. ovoga članka budu uspostavljeni u njihovim društvima kćerima u trećim zemljama, i to na način da ta društva kćeri mogu neometano prikupljati sve podatke i informacije potrebne za obavljanje supervizije.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, matična kreditna institucija u grupi kreditnih institucija u RH, matični financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona i matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona te njihova društva kćeri u grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj nisu dužni primijeniti obveze propisane člankom 101. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na društva kćeri u trećim zemljama, ako Hrvatskoj narodnoj banci mogu dokazati da bi ispunjavanje tih zahtjeva bilo protivno propisima treće zemlje u kojoj je društvo kći osnovano.

V. SUSTAV UPRAVLJANJA

V.1. OPĆE ODREDBE

Načelo likvidnosti i načelo solventnosti

Članak 98.

Kreditna institucija dužna je poslovati tako da je u svakom trenutku sposobna pravodobno ispunjavati dospelje novčane obveze (načelo likvidnosti) te da je trajno sposobna ispunjavati sve svoje obveze (načelo solventnosti).

Zabrana isplaćivanja dobiti

Članak 99.

(1) Kreditna institucija ne smije isplaćivati akontaciju dobiti ili dividende, dobit ili dividendu niti obavljati isplate na temelju sudjelovanja uprave, nadzornog odbora i radnika u dobiti društva u sljedećim slučajevima:

1) ako je regulatorni kapital kreditne institucije manji od inicijalnog kapitala iz članka 19. ovoga Zakona

2) ako kreditna institucija na vrijeme ne podmiruje svoje dospelje obveze ili ako kreditna institucija zbog isplaćivanja dobiti ne bi mogla podmirivati dospelje obveze

3) ako je Hrvatska narodna banka naložila kreditnoj instituciji da otkloni slabosti i propuste vezane uz netočno iskazivanje aktivnih i pasivnih bilančnih i izvanbilančnih stavki, a čije bi točno iskazivanje utjecalo na iskazani poslovni rezultat u računu dobiti i gubitka kreditne institucije ili

4) ako Hrvatska narodna banka tako odredi svojim rješenjem zbog načina na koji kreditna institucija upravlja rizicima kojima je izložena ili kojima bi mogla biti izložena u svojem poslovanju.

(2) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka vrijede:

1) u slučaju iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, sve dok kreditna institucija ne dosegne propisanu visinu kapitala

2) u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, sve dok kreditna institucija ne otkloni poremećaje u svojoj likvidnosti

3) u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovoga članka, sve dok kreditna institucija ne otkloni svoje slabosti i propuste u iskazivanju stavki, osim ako na temelju pravilnog iskazivanja nastupi razlog za zabranu iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka te

4) u slučaju iz stavka 1. točke 4. ovoga članka, sve dok teku rokovi ili dok se ne izvrše mjere iz rješenja.

Isplata varijabilnih primitaka

Članak 100.

Kreditna institucija koja ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno odredbama ovoga Zakona ili odredbama podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona, ne smije isplaćivati tako ugovorene varijabilne primitke te su tako ugovorene odredbe ništete.

V.2. SUSTAV UPRAVLJANJA

Sustav upravljanja

Članak 101.

(1) Kreditna institucija dužna je, razmjerno vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja i rizicima svojstvenih modelu poslovanja, uspostaviti i provoditi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja koji obuhvaća:

- 1) jasan organizacijski ustroj s dobro definiranim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti unutar kreditne institucije, uspostavljen na način da se izbjegne sukob interesa
- 2) djelotvorno upravljanje svim rizicima kojima je izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju
- 3) primjerene sustave unutarnjih kontrola koji uključuju i primjerene administrativne i računovodstvene postupke
- 4) politike primitaka koje su u skladu s odgovarajućim i djelotvornim upravljanjem rizicima i koje promiču odgovarajuće i djelotvorno upravljanje rizicima i
- 5) plan oporavka.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje zahtjeve vezane uz sustav upravljanja, a osobito:

1) u vezi s pravilima o upravljanju rizicima:

– opća pravila o upravljanju rizicima

– pravila o upravljanju kreditnim rizikom

– pravila o upravljanju tržišnim rizicima

– standardni kamatni šok, način izračuna ekonomske vrijednosti kreditne institucije, izvješćivanje Hrvatske narodne banke te ostale postupke i načela za upravljanje kamatnim rizikom u knjizi banke

– način izračuna likvidnosnih pozicija i pravila o upravljanju likvidnosnim rizikom

- pravila o upravljanju operativnim rizikom
 - pravila o upravljanju informacijskim sustavom i rizicima koji proizlaze iz uporabe informacijskog sustava
 - pravila o upravljanju ostalim rizicima
- 2) u vezi s praćenjem portfelja koji nose kreditni rizik:
- kriterije klasifikacije plasmana i izvanbilančnih obveza na osnovi kojih je kreditna institucija izložena kreditnom riziku
 - način utvrđivanja gubitaka koji proizlaze iz kreditnog rizika
 - način provođenja vrijednosnih usklađivanja (ispravaka vrijednosti) bilančnih stavki i rezerviranja za izvanbilančne stavke
 - rangiranje instrumenata osiguranja potraživanja i
 - vođenje kreditnih spisa
- 3) u vezi s izračunom velike izloženosti definiranje kriterija povezanosti
- 4) obvezu rezerviranja sredstava za sudske sporove i pravni rizik
- 5) pravila, postupke i kriterije u vezi s politikama primitaka, a osobito:
- definiciju primitaka radnika
 - zahtjeve vezane uz primitke radnika, te način i opseg primjene tih zahtjeva i
 - način i rokove izvješćivanja Hrvatske narodne banke o primicima
- 6) u vezi s ograničenjem ulaganja u materijalnu imovinu:
- način procjenjivanja i uključivanja pojedinačnih ulaganja u izračun ograničenja ulaganja u materijalnu imovinu
 - način izračuna ograničenja ulaganja
 - način i rokove izvješćivanja Hrvatske narodne banke
- 7) u vezi s izvješćivanjem Hrvatske narodne banke:
- sadržaj izvješća i obavijesti
 - rokove i način izvješćivanja
- 8) način i opseg primjene zahtjeva vezanih uz izradu planova oporavka kreditne institucije te sadržaj, način i rokove dostave tih planova.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim uređuje formiranje rezerva za opće bankovne rizike, način izračuna stanja pojedinačnih i svih otvorenih stavki i najveće dopuštene razlike između tih stavki i ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditnih institucija.

V.2.1. ORGANIZACIJSKI USTROJ

Organizacijski ustroj

Članak 102.

(1) Kreditna institucija uspostavila je jasan organizacijski ustroj s dobro definiranim, preglednim i dosljednim linijama ovlasti i odgovornosti unutar kreditne institucije, kojim se izbjegava sukob interesa ako on:

- 1) omogućuje učinkovitu komunikaciju i suradnju na svim organizacijskim razinama, uključujući primjeren tijek informacija u kreditnoj instituciji
- 2) ograničava i sprječava sukob interesa i
- 3) uspostavlja jasan i dokumentiran proces donošenja odluka.

(2) Kreditna institucija dužna je pravodobno utvrditi područja poslovanja u kojima postoji mogući sukob interesa te osigurati da se na odgovarajući način spriječi sukob interesa u bilo kojem obliku.

V.2.2. UPRAVLJANJE RIZICIMA

Upravljanje rizicima

Članak 103.

(1) Upravljanje rizicima je, u smislu ovoga Zakona, skup postupaka i metoda za utvrđivanje, mjerenje, odnosno procjenjivanje, ovladavanje i praćenje rizika, uključujući i izvješćivanje o rizicima kojima je kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju.

(2) Kreditna institucija dužna je sustavom upravljanja rizicima obuhvatiti kreditni rizik, koncentracijski rizik, sekuritizacijske rizike, rezidualni rizik, tržišne rizike, operativni rizik, likvidnosni rizik, kamatni rizik u knjizi pozicija kojima se ne trguje, rizik prekomjerne financijske poluge i ostale rizike kojima je izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju.

(3) Kreditna institucija dužna je osigurati odgovarajuće resurse za upravljanje svim značajnim rizicima, uključujući odgovarajući broj radnika s potrebnim stručnim znanjem i iskustvom u upravljanju rizicima, te za poslove vrednovanja imovine, upotrebu vanjskih kreditnih rejtinga i interne modele za te rizike.

(4) Kreditna institucija dužna je uspostaviti odgovarajuće linije izvještavanja o rizicima prema upravi i nadzornom odboru koje pokrivaju sve značajne rizike i politike upravljanja rizicima te njihove promjene.

(5) Kreditna institucija dužna je, radi dosljedne primjene strategija i politika upravljanja rizicima, utvrditi i dosljedno primjenjivati primjerene administrativne, računovodstvene i druge postupke za djelotvoran sustav unutarnjih kontrola, a osobito:

- 1) za izračunavanje i preispitivanje iznosa kapitalnih zahtjeva za te rizike i
- 2) za utvrđivanje i praćenje velikih izloženosti, promjena u velikim izloženostima i za provjeravanje usklađenosti velikih izloženosti s politikama kreditne institucije u odnosu na tu vrstu izloženosti.

V.2.3. SUSTAV UNUTARNJIH KONTROLA

Sustav unutarnjih kontrola

Članak 104.

(1) Sustav unutarnjih kontrola jest skup procesa i postupaka uspostavljenih za adekvatnu kontrolu rizika, praćenje učinkovitosti i djelotvornosti poslovanja kreditne institucije, pouzdanosti njezinih financijskih i ostalih informacija te usklađenosti s propisima, internim aktima, standardima i kodeksima radi osiguranja stabilnosti poslovanja kreditne institucije.

(2) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i provoditi djelotvoran sustav unutarnjih kontrola u svim područjima poslovanja koji obuhvaća najmanje:

- 1) primjeren organizacijski ustroj
- 2) organizacijsku kulturu
- 3) uspostavu kontrolnih funkcija kreditne institucije
- 4) adekvatne kontrolne aktivnosti i podjelu dužnosti
- 5) prikladne unutarnje kontrole integrirane u poslovne procese i aktivnosti kreditne institucije i
- 6) prikladne administrativne i računovodstvene postupke.

Kontrolne funkcije

Članak 105.

(1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti tri kontrolne funkcije:

- 1) funkciju kontrole rizika
- 2) funkciju praćenja usklađenosti i
- 3) funkciju unutarnje revizije.

(2) Uprava kreditne institucije dužna je, uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora, donijeti interni akt za svaku kontrolnu funkciju.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje sadržaj internih akata za svaku kontrolnu funkciju, uvjete koje moraju ispunjavati osobe koje obavljaju poslove kontrolnih funkcija, sadržaj i dinamiku izvješća kontrolnih funkcija, osobe kojima se izvješća dostavljaju te opseg i način obavljanja poslova svake funkcije iz stavka 1. ovoga članka te način na koji uprava kreditne institucije preispituje primjerenost i djelotvornost kontrolnih funkcija u skladu s člankom 41. stavkom 5. ovoga Zakona.

Organizacijski ustroj kontrolnih funkcija

Članak 106.

(1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti stalne i djelotvorne kontrolne funkcije s odgovarajućim ovlastima neovisne o poslovnim procesima i aktivnostima u kojima rizik nastaje, odnosno koje kontrolne funkcije prate i nadziru, razmjerno svojoj veličini te vrsti, opsegu i složenosti poslova u skladu sa svojim profilom rizičnosti.

(2) Pojedina kontrolna funkcija ne može biti organizirana u sklopu druge kontrolne funkcije.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, kreditna institucija može obavljanje poslova funkcije praćenja usklađenosti organizirati unutar funkcije kontrole rizika ili neke funkcije podrške ako je to primjereno njezinoj veličini te vrsti, opsegu i složenosti poslova, s time da se poslovi te funkcije ne mogu organizirati unutar funkcije unutarnje revizije.

(4) Kreditna institucija dužna je organizirati funkciju unutarnje revizije kao poseban organizacijski dio, funkcionalno i organizacijski neovisnu o aktivnostima koje revidira i o drugim organizacijskim dijelovima kreditne institucije.

(5) Kreditna institucija dužna je organizirati kontrolne funkcije na način da pokrije sve značajne rizike kojima jest ili kojima bi kreditna institucija mogla biti izložena u svom poslovanju.

(6) Kreditna institucija dužna je uspostaviti kontrolne funkcije na način da se izbjegne sukob interesa.

(7) Kreditna institucija ne smije u cijelosti eksternalizirati kontrolne funkcije. Kreditna institucija može obavljanje dijela poslova kontrolnih funkcija povjeriti pružatelju usluga u skladu s ovom glavom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona.

Osobe koje obavljaju poslove kontrolne funkcije

Članak 107.

(1) Kreditna institucija dužna je, razmjerno svojoj veličini, vrsti, opsegu i složenosti poslova, za obavljanje poslova svake kontrolne funkcije osigurati dostatan broj osoba koje moraju imati odgovarajuće stručno znanje i iskustvo.

(2) Ako se obavljanje poslova pojedine kontrolne funkcije povjerava većem broju osoba, mora se imenovati osoba odgovorna za rad kontrolne funkcije kao cjeline.

(3) Uprava kreditne institucije ne može imenovati ni zamijeniti osobu odgovornu za rad pojedine kontrolne funkcije bez suglasnosti nadzornog odbora kreditne institucije.

(4) Kreditna institucija dužna je bez odgode, a najkasnije u roku od tri radna dana, obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o imenovanju osoba odgovornih za rad svake kontrolne funkcije te o razlozima za zamjenu tih osoba.

(5) Osoba odgovorna za rad pojedine kontrolne funkcije izvještava izravno upravu i nadzorni odbor te revizorski odbor i/ili drugi odgovarajući odbor koji je osnovao nadzorni odbor. Organi i tijela koje osoba odgovorna za rad pojedine kontrolne funkcije izravno izvještava dužni su osigurati da ta osoba najmanje jednom godišnje sudjeluje na sjednicama tih organa i tijela kada se raspravlja o izvještaju te osobe.

(6) Kreditna institucija dužna je osigurati redovito stručno obrazovanje i osposobljavanje osoba koje obavljaju poslove kontrolnih funkcija.

Obavještavanje uprave i nadzornog odbora kreditne institucije te Hrvatske narodne banke

Članak 108.

Ako osoba odgovorna za rad pojedine kontrolne funkcije tijekom obavljanja svojih poslova utvrdi nezakonitost u poslovanju ili kršenje pravila o upravljanju rizicima, odnosno kretanje (razvoj) rizika zbog čega je ugrožena likvidnost, solventnost ili sigurnost poslovanja kreditne institucije, dužna je o tome odmah obavijestiti upravu, nadzorni odbor kreditne institucije i Hrvatsku narodnu banku.

V.2.4. EKSTERNALIZACIJA POSLOVNIH AKTIVNOSTI KREDITNIH INSTITUCIJA

Pojam eksternalizacije

Članak 109.

(1) Eksternalizacija je ugovorno povjeravanje obavljanja aktivnosti kreditne institucije pružateljima usluga, koje bi inače kreditna institucija sama obavljala.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka eksternalizacijom se ne smatra:

- nabava robe i radova
- najam ili zakup i
- komunalne usluge.

Uvjeti za eksternalizaciju

Članak 110.

(1) Kreditna institucija dužna je uspostaviti odgovarajući sustav upravljanja rizicima koji su povezani s eksternalizacijom.

(2) Kreditna institucija dužna je osigurati da eksternalizacija ne narušava:

1) obavljanje redovitog poslovanja kreditne institucije

2) djelotvorno upravljanje rizicima kreditne institucije

3) sustav unutarnjih kontrola kreditne institucije i

4) mogućnost obavljanja supervizije od strane Hrvatske narodne banke.

(3) Ako kreditna institucija namjerava eksternalizirati materijalno značajne aktivnosti, dužna je o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dostaviti propisanu dokumentaciju.

(4) Hrvatska narodna banka procijenit će nakon primitka obavijesti i potpune dokumentacije iz stavka 3. ovoga članka u roku od 90 dana jesu li ispunjeni uvjeti za eksternalizaciju propisani ovim Zakonom i drugim propisima te o rezultatima procjene obavijestiti kreditnu instituciju.

Propisi Hrvatske narodne banke u vezi s eksternalizacijom

Članak 111.

Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

1) pojam materijalno značajnih aktivnosti

2) iscrpne uvjete za eksternalizaciju i

3) sadržaj dokumentacije uz obavijest i rokove za dostavu obavijesti iz članka 110. stavka 3. ovoga Zakona.

VI. ADEKVATNOST KAPITALA

Adekvatnost kapitala

Članak 112.

Kreditna institucija dužna je osigurati da u svakom trenutku ima iznos kapitala adekvatan vrstama, opsegu i složenosti poslova koje obavlja i rizicima kojima je izložena ili bi mogla biti izložena u pružanju tih usluga.

Strategija i postupci procjenjivanja adekvatnosti internoga kapitala

Članak 113.

- (1) Kreditna institucija dužna je utvrditi i provoditi primjerenu, djelotvornu i sveobuhvatnu strategiju i postupke za kontinuirano procjenjivanje i održavanje iznosa, vrste i rasporeda internog kapitala.
- (2) Internim kapitalom smatra se kapital koji je kreditna institucija ocijenila adekvatnim u odnosu na vrstu i razinu rizika kojima je izložena ili bi mogla biti izložena u svojem poslovanju.
- (3) Kreditna institucija dužna je redovito preispitivati strategiju i postupke iz stavka 1. ovoga članka kako bi osigurala da su sveobuhvatni i razmjerni vrsti, opsegu i složenosti poslova koje obavlja.
- (4) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje postupke procjenjivanja, način i rokove izvješćivanja Hrvatske narodne banke o adekvatnosti internog kapitala kreditne institucije i izračun internog kapitala na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi.

Odobrenja Hrvatske narodne banke

Članak 114.

- (1) Ako obavješćivanje o planiranoj izmjeni internog modela već nije propisano Uredbom (EU) br. 575/2013 ili uredbama koje su donesene na temelju te Uredbe, kreditna institucija dužna je odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o planiranoj izmjeni internog modela za koji je dobila odobrenje Hrvatske narodne banke.
- (2) Hrvatska narodna banka ocijenit će u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, na temelju dostavljene dokumentacije i informacija kojima raspolaže, zahtijeva li planirana izmjena izmjenu odobrenja.
- (3) Ako obavješćivanje o prestanku ispunjavanja uvjeta već nije propisano Uredbom (EU) br. 575/2013 ili uredbama koje su donesene na temelju te Uredbe, kreditna institucija dužna je odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o prestanku ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja i priložiti:
 - 1) dokaz da odstupanja nisu materijalno značajna ili
 - 2) plan za osiguravanje ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja.

Interni pristup za izračunavanje kapitalnih zahtjeva

Članak 115.

- (1) Kreditna institucija, koja je značajna s obzirom na veličinu, unutarnju organizaciju te na vrstu, opseg i složenost poslova koje obavlja, dužna je:

1) poduzimati odgovarajuće mjere za razvijanje interne procjene kreditnog rizika i upotrebu pristupa zasnovanog na internom rejting-sustavu za izračun kapitalnog zahtjeva za kreditni rizik:

a) za izloženosti koje su značajne u apsolutnom iznosu i

b) ako istodobno ima velik broj značajnih drugih ugovornih strana

2) poduzimati odgovarajuće mjere za razvijanje interne procjene specifičnih rizika i za razvijanje i upotrebu internih modela za izračun kapitalnog zahtjeva za specifični rizik dužničkih instrumenata u knjizi trgovanja, zajedno s internim modelima za izračun kapitalnih zahtjeva za rizik nastanka statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik:

a) za izloženosti koje su značajne u apsolutnom iznosu i

b) ako imaju velik broj značajnih pozicija u dužničkim instrumentima različitih izdavatelja.

(2) Značajne kreditne institucije ne smiju se pri procjeni kreditne sposobnosti klijenta ili financijskog instrumenta isključivo rukovoditi vanjskim kreditnim rejtingom.

VII. ZAŠTITNI SLOJEVI KAPITALA

Definicije pojmova

Članak 116.

Brisan.

VII.1. ZAŠTITNI SLOJ ZA OČUVANJE KAPITALA

Zaštitni sloj za očuvanje kapitala

Članak 117.

(1) Kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za očuvanje kapitala u visini od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku u obliku redovnog osnovnog kapitala.

(2) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, kao ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(3) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je primijeniti odredbe članka 140. stavaka 2., 3. i 5. te članka 143. ovoga Zakona.

VII.2. PROTUCIKLIČKI ZAŠTITNI SLOJ KAPITALA

Opće odredbe

Članak 118.

(1) Kreditna institucija dužna je u obliku redovnog osnovnog kapitala održavati protuciklički zaštitni sloj kapitala koji je jednak njezinom ukupnom iznosu izloženosti riziku pomnoženom sa specifičnom stopom protucikličkog zaštitnog sloja iz članka 126. ovoga Zakona.

(2) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(3) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev iz stavka 1. ovoga članka dužna je primijeniti odredbe članka 140. stavaka 2., 3. i 5. te članka 143. ovoga Zakona.

Određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za Republiku Hrvatsku

Članak 119.

(1) Hrvatska narodna banka je imenovano tijelo za određivanje stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske, odnosno imenovano tijelo za potrebe članka 136. stavka 1. Direktive 2013/36/EU.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je za svako tromjesečje izračunati referentni pokazatelj na kojem zasniva svoju procjenu potrebne visine stope protucikličkog zaštitnog sloja u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

(3) Referentni pokazatelj iz stavka 2. ovoga članka mora na smislen način odražavati kreditni ciklus i rizike koji proizlaze iz prekomjernog kreditnog rasta u Republici Hrvatskoj kao i specifičnosti gospodarstva Republike Hrvatske. Referentni pokazatelj obvezno se zasniva na odstupanju omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda od njegova dugoročnog trenda, uzimajući u obzir, među ostalim, sljedeće:

1) pokazatelj rasta razine kredita u Republici Hrvatskoj, a osobito pokazatelj koji odražava promjenu omjera odobrenih kredita u Republici Hrvatskoj i bruto domaćeg proizvoda

2) važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike u vezi s načinom mjerenja i izračuna odstupanja omjera kredita i bruto domaćeg proizvoda od dugoročnog trenda te u vezi s izračunom referentnih pokazatelja, sve u skladu s člankom 135. stavkom 1. točkom b) Direktive 2013/36/EU.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je u svakom tromjesečju procijeniti primjerenu visinu stope protucikličkog zaštitnog sloja za područje Republike Hrvatske i o tome donijeti podzakonski propis uzimajući u obzir:

1) referentni pokazatelj iz stavaka 2. i 3. ovoga članka

2) važeće smjernice Europskog odbora za sistemske rizike donesene na temelju članka 135. stavka 1. točaka a), c) i d) Direktive 2013/36/EU i sve preporuke tog odbora u vezi s određivanjem stope protucikličkog zaštitnog sloja i

3) ostale varijable koje Hrvatska narodna banka smatra relevantnima za rješavanje pitanja cikličkog sistemskog rizika.

(5) Odluka iz stavka 4. ovoga članka sadrži stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i datum početka primjene te stope.

Visina stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

Članak 120.

(1) Hrvatska narodna banka određuje stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala u rasponu između 0% i 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, pri čemu je podešava u iznosima od 0,25 postotnih bodova ili višekratnicima 0,25 postotnih bodova.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veću od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku ako je to opravdano na osnovi procjene iz članka 119. stavka 4. ovoga Zakona. Tako utvrđena stopa primjenjivat će se za izračun specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala u skladu s člankom 126. ovoga Zakona.

Početak ili povećanje obveze održavanja protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

Članak 121.

(1) Kada Hrvatska narodna banka prvi put odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veću od 0% ili kada poveća važeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, dužna je odrediti datum početka primjene te stope pri izračunu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka jest 12 mjeseci od dana objave iz članka 123. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako je to zbog izvanrednih okolnosti opravdano, Hrvatska narodna banka može odrediti da je rok kraći od 12 mjeseci od dana objave povećane stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 123. ovoga Zakona.

Smanjenje ili ukidanje obveze održavanja protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

Članak 122.

(1) Ako Hrvatska narodna banka smanji važeću stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala ili je odredi u visini od 0%, u objavi iz članka 123. ovoga Zakona odredit će indikativno razdoblje u kojem ne očekuje da će povećati tu stopu.

(2) Indikativno razdoblje iz stavka 1. ovoga članka nije obvezujuće za Hrvatsku narodnu banku.

Objava stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za Republiku Hrvatsku

Članak 123.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je odluku iz članka 119. stavka 4. ovoga Zakona objaviti u »Narodnim novinama« i na svojim mrežnim stranicama, pri čemu objava na mrežnim stranicama uključuje najmanje sljedeće informacije:

- 1) stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala koja će se primjenjivati
- 2) relevantni omjer kredita i bruto domaćeg proizvoda i odstupanje od njegova dugoročnog trenda
- 3) referentni pokazatelj iz članka 119. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona
- 4) objašnjenje razloga za određivanje te stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala
- 5) u slučaju povećanja stope, datum od kojeg su kreditne institucije dužne početi primjenjivati tu povećanu stopu radi izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala
- 6) ako je rok iz točke 5. ovoga stavka kraći od 12 mjeseci od dana objave prema ovom stavku, napomenu o izvanrednim okolnostima koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu i
- 7) u slučaju smanjenja stope, indikativno razdoblje u kojem se ne očekuje povećanje stope, zajedno s objašnjenjem razloga za određivanje tog razdoblja.

(2) Hrvatska narodna banka nastojat će vrijeme objave iz stavka 1. ovoga članka uskladiti s vremenom objave imenovanih tijela iz drugih država članica.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europski odbor za sistemske rizike o svakoj tromjesečnoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i o informacijama iz stavka 1. ovoga članka.

Priznavanje stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veće od 2,5%

Članak 124.

(1) Ako imenovano tijelo druge države članice ili relevantno tijelo treće zemlje odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veću od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, Hrvatska narodna banka može donijeti odluku o priznavanju te stope za izračun protucikličkog zaštitnog sloja kapitala.

(2) Ako Hrvatska narodna banka donese odluku o priznavanju stope iz stavka 1. ovoga članka, dužna je tu odluku objaviti u »Narodnim novinama« i na svojim mrežnim stranicama, pri čemu objava na mrežnim stranicama sadrži sljedeće:

- 1) stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala koja će se primjenjivati
- 2) naziv države članice ili treće zemlje na koju se primjenjuje stopa iz stavka 1. ovoga članka

3) u slučaju povećanja stope, datum od kojeg su kreditne institucije dužne početi primjenjivati tu povećanu stopu radi izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i

4) ako je rok iz točke 3. ovoga stavka kraći od 12 mjeseci od dana objave prema ovom stavku, napomenu o izvanrednim okolnostima koje opravdavaju taj kraći rok za primjenu.

(3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, naziv države članice ili treće zemlje na koju se primjenjuje ta stopa i datum početka primjene.

Odlučivanje o stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za treće zemlje

Članak 125.

(1) Za potrebe izračuna protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za kreditne institucije za izloženosti s područja trećih zemalja, Hrvatska narodna banka može donijeti odluku o:

1) stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje treće zemlje ako relevantno tijelo treće zemlje nije odredilo i objavilo stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za tu državu i

2) drukčijoj stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje treće zemlje od one koju je odredilo i objavilo relevantno tijelo treće zemlje ako opravdano smatra da ta stopa koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje nije primjerena za zaštitu kreditnih institucija od rizika koji proizlaze iz prekomjernog kreditnog rasta u toj državi.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka ne može odrediti stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala manju od one koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje, osim ako je ta stopa veća od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku.

(3) Ako Hrvatska narodna banka odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje treće zemlje u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 2. ovoga članka koja je veća od važeće stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala koju je odredilo relevantno tijelo iz treće zemlje, dužna je odrediti datum početka primjene te stope pri izračunu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala.

(4) Rok iz stavka 3. ovoga članka jest 12 mjeseci od dana objave povećane stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala u skladu sa stavkom 6. ovoga članka.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, ako je to zbog izvanrednih okolnosti opravdano, Hrvatska narodna banka može odrediti da je rok iz stavka 3. ovoga članka kraći od 12 mjeseci od dana objave povećane stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala u skladu sa stavkom 6. ovoga članka.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je odluku o stopi protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje treće zemlje određenu u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 2. ovoga članka objaviti u »Narodnim novinama« i na svojim mrežnim stranicama, pri čemu objava na mrežnim stranicama uključuje najmanje sljedeće informacije:

1) stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i naziv treće zemlje na koju se primjenjuje

2) obrazloženje visine te stope

3) ako je stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala prvi put određena u visini iznad 0% ili ako je povećana, datum od kojeg su kreditne institucije dužne početi primjenjivati tu povećanu stopu pri izračunu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i

4) ako je rok iz točke 3. ovoga stavka kraći od 12 mjeseci od dana objave prema ovom stavku, napomenu o izvanrednim okolnostima koje opravdavaju taj kraći rok početka primjene.

(7) Odluka iz stavka 6. ovoga članka sadrži stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i datum početka primjene te stope.

Izračun specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

Članak 126.

(1) Kreditna institucija dužna je specifičnu stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala izračunavati kao ponderirani prosjek stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala koje su određene i objavljene za područje Republike Hrvatske, drugih država članica i trećih zemalja u kojima kreditna institucija ima relevantne kreditne izloženosti ili koje se primjenjuju u skladu s člankom 125. ovoga Zakona.

(2) Za potrebe stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija dužna je osigurati odgovarajuću evidenciju primjenjivih stopa protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za države u kojima ima relevantne kreditne izloženosti te uspostaviti postupke u vezi s pravodobnim ažuriranjem te evidencije.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način izračuna specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz stavka 1. ovoga članka.

Primjena stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veće od 2,5%

Članak 127.

(1) Ako Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 120. stavkom 2. ovoga Zakona odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veću od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, kreditna institucija dužna je pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona za relevantne kreditne izloženosti koje ima u Republici Hrvatskoj primjenjivati tu stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala.

(2) Ako imenovano tijelo druge države članice odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veću od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, kreditna institucija dužna je pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona za relevantne kreditne izloženosti koje ima u državi članici čije je imenovano tijelo odredilo tu stopu primjenjivati sljedeće:

– stopu u visini od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, ako Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 124. ovoga Zakona nije priznala stopu veću od 2,5%

– stopu koju je odredilo imenovano tijelo druge države članice, ako je tu stopu priznala Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 124. ovoga Zakona.

(3) Ako relevantno tijelo treće zemlje odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala veću od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, kreditna institucija dužna je pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona za relevantne kreditne izloženosti koje ima u trećoj zemlji čije je relevantno tijelo odredilo tu stopu primjenjivati sljedeće:

– stopu u visini od 2,5% ukupnog iznosa izloženosti riziku, ako Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 124. ovoga Zakona nije priznala stopu veću od 2,5%

– stopu koju je odredilo relevantno tijelo treće zemlje, ako je tu stopu priznala Hrvatska narodna banka u skladu s člankom 124. ovoga Zakona.

(4) Kreditna institucija dužna je stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz stavaka 1. do 3. ovoga članka primjenjivati pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona u svrhu izračuna dijela konsolidiranog kapitala koji se odnosi na predmetnu kreditnu instituciju.

Početak primjene stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

Članak 128.

(1) U slučaju povećanja stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje Republike Hrvatske i drugih država članica, ta se stopa počinje primjenjivati pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona od datuma navedenog u objavi odluke iz članka 123. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona ili u objavi odluke iz članka 124. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

(2) U slučaju povećanja stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje treće zemlje, ta se stopa počinje primjenjivati pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona po isteku 12 mjeseci nakon što je relevantno tijelo treće zemlje objavilo promjenu stope, bez obzira na to zahtijeva li to tijelo od kreditnih institucija koje imaju sjedište u toj trećoj zemlji primjenu promijenjene stope u kraćem razdoblju.

(3) U smislu stavka 2. ovoga članka danom objave promjene stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za područje treće zemlje smatra se datum kada je relevantno tijelo treće zemlje promjenu stope objavilo u skladu s propisima te države.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju povećanja stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, ako Hrvatska narodna banka odredi stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za treću zemlju u skladu s člankom 125. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona ili ako prizna stopu protucikličkog zaštitnog sloja kapitala za treću zemlju u skladu s člankom 124. ovoga Zakona, ta se stopa počinje primjenjivati pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona počevši od datuma navedenog u objavi odluke iz članka 124. stavka 2. točke 3. ili članka 125. stavka 6. ovoga Zakona.

(5) U slučaju smanjenja stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala, ta se stopa počinje primjenjivati pri izračunu specifične stope protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 126. ovoga Zakona od dana objave odluke o smanjenju te stope.

VII.3. ZAŠTITNI SLOJ ZA STRUKTURNI SISTEMSKI RIZIK

Opće odredbe

Članak 129.

(1) Hrvatska narodna banka odlukom će odrediti stopu i način održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za sve kreditne institucije ili za jednu ili više podskupina kreditnih institucija s ciljem sprječavanja ili smanjenja strukturnih sistemskih rizika koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EU) br. 575/2013.

(2) Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka može propisati samo pod uvjetom da se strukturni sistemski rizici ne mogu riješiti primjenom drugih mjera na temelju ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uzimajući u obzir članke 458. i 459. te Uredbe.

(3) Hrvatska narodna banka je nadležno tijelo za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik prema članku 133. stavku 2. Direktive 2013/36/EU za kreditne institucije.

Zahtjev za održavanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 130.

(1) Kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u obliku redovnog osnovnog kapitala u visini i na način koji odredi Hrvatska narodna banka.

(2) Kreditna institucija ne smije se iznosom redovnog osnovnog kapitala koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(3) Na kreditnu instituciju koja ne ispunjava zahtjev iz stavka 2. ovoga članka primjenjuju se odredbe članka 140. stavaka 2., 3. i 5. i članka 143. ovoga Zakona. Ako primjena tih odredbi ne dovede do zadovoljavajućeg poboljšanja redovnog osnovnog kapitala kreditne institucije za potrebe relevantnog strukturnog sistemskog rizika, Hrvatska narodna banka može naložiti dodatne mjere u skladu s ovim Zakonom.

Način određivanja stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 131.

(1) Hrvatska narodna banka određuje stopu iz članka 129. stavka 1. ovoga Zakona u visini od najmanje 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku kreditne institucije u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici ili trećoj zemlji na koju se primjenjuje zaštitni sloj za strukturni

sistemske rizik, i to kao višekratnik 0,5 postotnih bodova. Ta stopa može biti različita za različite podskupine kreditnih institucija.

(2) Ako Hrvatska narodna banka odlučiti primijeniti zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u visini do 3% na osnovi izloženosti iz drugih država članica, dužna je odrediti istu stopu zaštitnog sloja za sve te države članice.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je pri određivanju potrebnog zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik voditi računa o tome da obveza njegova održavanja ne dovodi do nerazmjerno nepovoljnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Europske unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je preispitati obvezu održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik najmanje svake dvije godine.

Postupak pri određivanju zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 132.

(1) Ako Hrvatska narodna banka odredi ili promijeni stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u visini do 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku kreditne institucije u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici ili trećoj zemlji, dužna je najkasnije mjesec dana prije nego što objavi odluku u skladu s člankom 133. ovoga Zakona obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica. Ako se obveza održavanja ovoga zaštitnog sloja primjenjuje i na izloženosti iz trećih zemalja, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti i njihova nadležna tijela.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

1) sistemski ili makrobonitetni rizik u Republici Hrvatskoj

2) razloge zbog kojih veličina sistemskog ili makrobonitetnog rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava u Republici Hrvatskoj te opravdava stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

3) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik biti razmjerni i učinkoviti za smanjenje rizika

4) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija

5) obrazloženje zašto nijedna od mjera propisanih na osnovi ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uzimajući u obzir članke 458. i 459. te Uredbe, kad bi se naložile pojedinačno ili zajedno, ne bi bila dovoljna za rješavanje pitanja utvrđenog makrobonitetnog ili sistemskog rizika uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera i

6) visinu stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za izloženosti u Republici Hrvatskoj i trećim zemljama Hrvatska narodna banka može odrediti stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik veću od 3%, ali ne veću od 5% ukupnog iznosa izloženosti riziku pod uvjetom da je prethodno obavijestila Europsku komisiju i od nje dobila mišljenje. Ako je mišljenje Europske komisije negativno, Hrvatska narodna banka dužna je donijeti odluku u skladu s tim mišljenjem ili obrazložiti zašto to nije učinila.

(4) Ako se primjena zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 3. ovoga članka odnosi na kreditnu instituciju kćer iz Republike Hrvatske čije matično društvo ima sjedište u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti relevantna tijela te države članice, Europsku komisiju i Europski odbor za sistemske rizike.

(5) Ako u roku od mjesec dana od dana obavijesti iz stavka 4. ovoga članka relevantna tijela druge države članice iskažu neslaganje s predloženim zaštitnim slojem za strukturni sistemski rizik i ako Europska komisija i Europski odbor za sistemske rizike u tom roku izdaju negativne preporuke o predloženoj mjeri, Hrvatska narodna banka ne smije primijeniti predloženi zaštitni sloj, ali može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(6) Hrvatska narodna banka pričekat će s donošenjem odluke o zaštitnom sloju dok Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku iz stavka 5. ovoga članka te će donijeti odluku u skladu s tom odlukom.

(7) Ako barem jedno tijelo iz stavka 5. ovoga članka nije iskazalo neslaganje ili izdalo negativnu preporuku, Hrvatska narodna banka može primijeniti predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.

(8) Hrvatska narodna banka može izraziti neslaganje kada je relevantno tijelo druge države članice obavijesti o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik iz stavka 3. ovoga članka koji se odnosi na kreditnu instituciju kćer iz te države članice čije matično društvo ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(9) Ako Hrvatska narodna banka namjerava odrediti ili promijeniti stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik za izloženosti u Republici Hrvatskoj i trećim zemljama tako da bude veća od 5% ukupnog iznosa izloženosti riziku ili za izloženosti u drugim državama članicama veća od 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, dužna je prethodno obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica. Ako se obveza održavanja ovoga zaštitnog sloja primjenjuje i na izloženosti iz trećih zemalja, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti i njihova nadležna tijela.

(10) Obavijest iz stavka 9. ovoga članka mora sadržavati sve informacije iz stavka 2. ovoga članka.

(11) Hrvatska narodna banka može primijeniti stopu iz stavka 9. ovoga članka nakon što Europska komisija provedbenim aktom odobri primjenu te stope.

(12) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način utvrđivanja geografskog položaja izloženosti za potrebe održavanja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

Objava zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 133.

(1) Nakon ispunjenja uvjeta za primjenu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 132. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka dužna je u »Narodnim novinama« i na svojim mrežnim stranicama objaviti odluku o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, pri čemu objava na mrežnim stranicama sadrži najmanje sljedeće informacije:

- 1) stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik
- 2) kreditne institucije na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje
- 3) obrazloženje za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik osim u slučaju kada bi to obrazloženje moglo narušiti stabilnost financijskog sustava
- 4) datum od kojeg su kreditne institucije dužne primijeniti zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik i
- 5) nazive država ako se na izloženosti u tim državama primjenjuje zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, naznaku kreditnih institucija na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje, datum početka primjene i nazive država na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje.

Priznavanje stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 134.

(1) Hrvatska narodna banka može donijeti odluku kojom priznaje stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredilo relevantno tijelo druge države članice i u tom slučaju propisati primjenu te stope zaštitnog sloja na kreditne institucije za izloženosti u toj državi članici.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je tu odluku objaviti u »Narodnim novinama« i na svojim mrežnim stranicama te o tome obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te relevantno tijelo države članice koja je odredila stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je pri donošenju odluke o priznavanju stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju je odredilo relevantno tijelo druge države članice uzeti u obzir informacije koje je dostavila ta država članica u vezi s određivanjem zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(4) Ako odredi stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, Hrvatska narodna banka može Europskom odboru za sistemske rizike podnijeti zahtjev za izdavanje preporuke u

skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010 jednoj ili više država članica za priznavanje te stope zaštitnog sloja za izloženosti u Republici Hrvatskoj.

VII.4. ZAŠTITNI SLOJ ZA GLOBALNE SISTEMSKI VAŽNE KREDITNE INSTITUCIJE I OSTALE SISTEMSKI VAŽNE KREDITNE INSTITUCIJE

Globalne sistemski važne kreditne institucije

Članak 135.

(1) Hrvatska narodna banka na konsolidiranoj osnovi utvrđuje GSV kreditne institucije kojima je izdala odobrenje za rad.

(2) Hrvatska narodna banka nadležno je tijelo za utvrđivanje GSV kreditnih institucija prema članku 131. stavku 1. Direktive 2013/36/EU.

(3) GSV kreditna institucija može biti sljedeće sistemski važno društvo kod kojeg poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja mogu dovesti do sistemskog rizika s globalnim učincima:

1) matična kreditna institucija u EU-u

2) matični financijski holding u EU-u

3) matični mješoviti financijski holding u EU-u te

4) kreditna institucija koja nije društvo kći matične kreditne institucije u EU-u, matičnog financijskog holdinga u EU-u ili matičnog mješovitog financijskog holdinga u EU-u.

(4) GSV kreditna institucija dužna je, na konsolidiranoj osnovi, održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije koji odgovara potkategoriji iz članka 136. stavka 4. ovoga Zakona u koju je ta kreditna institucija svrstana. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

(5) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskoj komisiji, Europskom odboru za sistemske rizike i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo nazive GSV kreditnih institucija i potkategorije u koje su one svrstane i te informacije javno objaviti na svojim mrežnim stranicama.

(7) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi GSV kreditnu instituciju i potkategoriju iz članka 136. stavka 4. ovoga Zakona u koju je svrstana.

Metodologija za utvrđivanje GSV kreditnih institucija

Članak 136.

(1) Metodologija za utvrđivanje GSV kreditnih institucija temelji se na sljedećim mjerljivim i jednako važnim kategorijama pokazatelja:

- 1) veličina grupe
- 2) povezanost grupe s financijskim sustavom
- 3) zamjenjivost usluga ili financijske infrastrukture koju osigurava grupa
- 4) složenost grupe
- 5) prekogranična aktivnost grupe, uključujući prekograničnu aktivnost između Republike Hrvatske i drugih država članica, te između Republike Hrvatske i trećih zemalja.

(2) Primjena metodologije iz stavka 1. ovoga članka treba rezultirati ukupnom ocjenom za svako društvo koje se ocjenjuje iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, na temelju čega se utvrđuju GSV kreditne institucije i svrstavaju u pet potkategorija u skladu sa stavkom 3. ovoga članka.

(3) Hrvatska narodna banka utvrđuje, na temelju ukupnih ocjena dobivenih metodologijom za utvrđivanje GSV kreditnih institucija, najnižu granicu i granice između svake potkategorije GSV kreditnih institucija. Granične ocjene između susjednih potkategorija moraju biti jasno definirane i moraju poštovati načelo stalnog linearnog povećavanja systemske značajnosti između svake potkategorije, što dovodi do linearnog povećanja zahtjeva za redovni osnovni kapital, osim najviše potkategorije. Systemska značajnost je očekivani učinak poteškoća u poslovanju GSV kreditnih institucija na globalno financijsko tržište.

(4) GSV kreditne institucije dužne su održavati zaštitni sloj za GSV kreditne institucije u visini sljedećih postotaka ukupnog iznosa izloženosti riziku:

- 1) za prvu potkategoriju, koja je najniža, 1%
- 2) za drugu potkategoriju, 1,5%
- 3) za treću potkategoriju, 2%
- 4) za četvrtu potkategoriju, 2,5% i
- 5) za petu potkategoriju, koja je najviša, 3,5%.

(5) Neovisno o rezultatima metodologije iz ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na osnovi supervizorske prosudbe:

- 1) svrstati GSV kreditnu instituciju iz niže u višu potkategoriju

2) društvo iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona čija je ukupna ocjena niža od granične ocjene za najnižu potkategoriju svrstati u tu ili u višu potkategoriju te ga na taj način odrediti kao GSV kreditnu instituciju, o čemu je dužna obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i navesti razloge za donošenje takve odluke.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje GSV kreditnih institucija i potkategorija u koje su svrstane. O rezultatu tog preispitivanja Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti GSV kreditne institucije, Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te na svojim mrežnim stranicama javno objaviti ažurirani popis utvrđenih GSV kreditnih institucija i potkategorija u koje su svrstane.

Ostale sistemske važne kreditne institucije

Članak 137.

(1) Hrvatska narodna banka utvrđuje na pojedinačnoj, potkonsolidiranoj ili konsolidiranoj osnovi OSV kreditne institucije kojima je izdala odobrenje za rad.

(2) Hrvatska narodna banka nadležno je tijelo za utvrđivanje OSV kreditnih institucija prema članku 131. stavku 1. Direktive 2013/36/EU.

(3) OSV kreditna institucija može biti sljedeće sistemski važno društvo kod kojeg poremećaj u poslovanju ili prestanak poslovanja mogu dovesti do sistemskog rizika u Republici Hrvatskoj:

- 1) matična kreditna institucija u EU-u
- 2) matični financijski holding u EU-u
- 3) matični mješoviti financijski holding u EU-u ili
- 4) kreditna institucija.

(4) Hrvatska narodna banka odredit će stopu zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju u visini od 0% do 2% ukupnog iznosa izloženosti riziku, na konsolidiranoj, potkonsolidiranoj ili pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir uvjete za utvrđivanje OSV kreditne institucije. Taj zaštitni sloj sastoji se od redovnog osnovnog kapitala.

(5) OSV kreditna institucija dužna je održavati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju u visini koju odredi Hrvatska narodna banka.

(6) Iznimno od stavka 4. ovoga članka i članka 129. ovoga Zakona, ako je OSV kreditna institucija društvo kći GSV kreditne institucije ili OSV kreditne institucije koja je matična kreditna institucija u EU-u i na koju se primjenjuje zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju na konsolidiranoj osnovi, zaštitni sloj koji se primjenjuje na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj razini za OSV kreditnu instituciju ne smije prelaziti veću od sljedećih vrijednosti:

- 1) 1% ukupnog iznosa izloženosti riziku i

2) stope zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju ili stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koja se primjenjuje na grupu na konsolidiranoj razini.

(7) Kreditna institucija ne smije se redovnim osnovnim kapitalom koji održava radi ispunjavanja zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka koristiti za ispunjavanje zahtjeva iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, zahtjeva za održavanje zaštitnog sloja za očuvanje kapitala iz članka 117. ovoga Zakona, zahtjeva za održavanje protucikličkog zaštitnog sloja kapitala iz članka 118. ovoga Zakona ni zahtjeva koje je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 220., 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti Europskoj komisiji, Europskom odboru za sistemske rizike i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo nazive OSV kreditnih institucija i dužna je te informacije javno objaviti na svojim mrežnim stranicama.

(9) Hrvatska narodna banka dužna je rješenjem utvrditi OSV kreditnu instituciju i stopu zaštitnog sloja za tu OSV kreditnu instituciju.

Metodologija za utvrđivanje OSV kreditnih institucija

Članak 138.

(1) Sistemska važnost za potrebe utvrđivanja OSV kreditnih institucija ocjenjuje se na osnovi najmanje jednog od sljedećih uvjeta:

1) veličina

2) značenje za gospodarstvo Europske unije ili Republike Hrvatske

3) značenje prekogranične aktivnosti i

4) povezanost kreditne institucije ili grupe s financijskim sustavom.

(2) Ako Hrvatska narodna banka zahtijeva održavanje zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, dužna je pridržavati se sljedećeg:

1) zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju ne smije dovesti do nerazmjernih nepovoljnih učinaka na cijeli financijski sustav drugih država članica ili na dijelove tog sustava ili na financijski sustav Europske unije kao cjeline stvaranjem zapreka funkcioniranju unutarnjeg tržišta

2) najmanje jednom godišnje treba preispitivati zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju.

(3) Prije određivanja ili promjene zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju, Hrvatska narodna banka dužna je o tome obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica mjesec dana prije objave odluke iz članka 137. stavka 4. ovoga Zakona. Ta obavijest sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

1) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju biti razmjerni i učinkoviti za smanjenje rizika

2) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija

3) visinu stope zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati.

(4) Hrvatska narodna banka dužna je jednom godišnje preispitati utvrđivanje OSV kreditnih institucija. O rezultatu tog preispitivanja Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti OSV kreditne institucije, Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te na svojim mrežnim stranicama javno objaviti ažurirani popis utvrđenih OSV kreditnih institucija.

(5) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način određivanja OSV kreditnih institucija.

VII.5. MEĐUODNOS ZAŠTITNIH SLOJEVA ZA SISTEMSKE RIZIKE

Međuodnos zaštitnih slojeva za strukturni sistemski rizik, GSV i OSV kreditne institucije te kombinirani zaštitni sloj

Članak 139.

(1) GSV ili OSV kreditna institucija dužna je na konsolidiranoj osnovi primjenjivati sljedeće zaštitne slojeve primjenjive na nju na konsolidiranoj osnovi:

1) zaštitni sloj za GSV kreditnu instituciju ili zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju, ovisno o tome koji je veći ili

2) najveći između zaštitnog sloja za GSV kreditnu instituciju, OSV kreditnu instituciju i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u Republici Hrvatskoj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika u Republici Hrvatskoj, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan Republike Hrvatske, GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija dužna je na konsolidiranoj osnovi primjenjivati zbroj sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na konsolidiranoj osnovi:

1) veći od zaštitnog sloja za GSV i OSV kreditnu instituciju i

2) zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.

(3) Ako se na OSV kreditnu instituciju na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi primjenjuju zaštitni sloj za OSV kreditnu instituciju i zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik, OSV kreditna institucija dužna je primjenjivati zaštitni sloj koji je veći.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ako se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u Republici Hrvatskoj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika u Republici Hrvatskoj, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan Republike Hrvatske, OSV kreditna institucija dužna je na pojedinačnoj ili na potkonsolidiranoj osnovi primjenjivati zbroj oba zaštitna sloja iz stavka 3. ovoga članka.

(5) U slučaju primjene stavaka 1. i 3. ovoga članka i ako je kreditna institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija, kreditna institucija dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

- 1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala
- 2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala i
- 3) zaštitnog sloja za OSV kreditnu instituciju ili zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, ovisno o tome koji je veći.

(6) U slučaju primjene stavaka 2. i 4. ovoga članka i ako je kreditna institucija dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija, kreditna institucija dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

- 1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala
- 2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala
- 3) zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i
- 4) zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(7) Kreditna institucija koja nije dio grupe ili podgrupe kojoj pripada GSV kreditna institucija ili OSV kreditna institucija i kreditna institucija koja je na pojedinačnoj osnovi utvrđena kao OSV kreditna institucija, dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

- 1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala
- 2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala
- 3) zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, ovisno o tome koji je veći.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje na sve izloženosti u Republici Hrvatskoj radi rješavanja pitanja makrobonitetnog rizika u Republici Hrvatskoj, ali se ne primjenjuje na izloženosti izvan Republike Hrvatske, kreditna institucija iz stavka 7. ovoga članka dužna je na pojedinačnoj osnovi ispunjavati zahtjev za kombinirani zaštitni sloj koji je najmanje jednak zbroju sljedećih zaštitnih slojeva primjenjivih na nju na pojedinačnoj osnovi:

- 1) zaštitnog sloja za očuvanje kapitala,
- 2) protucikličkog zaštitnog sloja kapitala

3) zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i

4) zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

(9) Kreditna institucija ne smije se istim redovnim osnovnim kapitalom koristiti za održavanje zaštitnog sloja za GSV kreditne institucije, zaštitnog sloja za OSV kreditne institucije i zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik.

VII.6. MJERE ZA OČUVANJE KAPITALA

Ograničenja raspodjela

Članak 140.

(1) Kreditna institucija koja ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj ne smije provoditi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom ako to smanjuje redovni osnovni kapital do razine na kojoj se više ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(2) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izračunati najveći raspodjeljiv iznos u skladu s podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke iz stavka 6. ovoga članka te o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(3) Kreditna institucija iz stavka 2. ovoga članka ne smije, prije nego što izračuna najveći raspodjeljiv iznos, učiniti sljedeće:

1) provoditi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom

2) stvoriti obvezu isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti ili isplatiti varijabilne primitke ako je obveza plaćanja nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i

3) provoditi plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala.

(4) Raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom u smislu stavaka 1. i 3. ovoga članka uključuju sljedeće:

1) isplatu dividendi u novcu

2) raspodjelu potpuno ili djelomično plaćenih bonusnih dionica ili drugih instrumenata kapitala navedenih u članku 26. stavku 1. točki a) Uredbe (EU) br. 575/2013

3) otkup ili kupnju vlastitih dionica ili drugih instrumenata kapitala kreditne institucije iz članka 26. stavka 1. točke a) Uredbe (EU) br. 575/2013

4) otplatu iznosa uplaćenih u vezi s instrumentima kapitala iz članka 26. stavka 1. točke a) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

5) raspodjelu stavki iz članka 26. stavka 1. točaka od (b) do (e) Uredbe (EU) br. 575/2013.

(5) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj najmanje u visini kako je propisano ovim Zakonom, ne smije radnjama iz stavka 3. ovoga članka raspodjeljivati iznos koji prelazi najveći raspodjeljiv iznos izračunat u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(6) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje način izračuna najvećeg raspodjeljivog iznosa.

Plaćanja koja podliježu ograničenjima raspodjela

Članak 141.

Ograničenja raspodjela propisana člankom 140. ovoga Zakona primjenjuju se samo na plaćanja koja dovode do smanjenja redovnog osnovnog kapitala ili smanjenja dobiti te ako privremena obustava plaćanja ili neprovođenje plaćanja ne znače nastanak statusa neispunjavanja obveza ili uvjet za pokretanje postupka u skladu s odredbama ovoga Zakona i drugim propisima kojima se uređuje postupak u slučaju insolventnosti kreditne institucije.

Raspodjele u slučaju neispunjavanja zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj

Članak 142.

(1) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj, a namjerava raspodijeliti određeni dio dobiti raspoložive za raspodjelu ili provesti radnje iz članka 140. stavka 3. ovoga Zakona, dužna je o tome prethodno obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dostaviti sljedeće informacije:

1) iznos kapitala kreditne institucije, iskazan po sljedećim vrstama:

a) redovni osnovni kapital

b) dodatni osnovni kapital

c) dopunski kapital

2) iznos dobiti tekuće godine ostvarene tijekom i na kraju poslovne godine

3) najveći raspodjeljiv iznos izračunat u skladu s člankom 140. stavcima 2. i 6. ovoga Zakona

4) iznos dobiti raspoložive za raspodjelu koju namjerava rasporediti na sljedeće stavke:

a) isplatu dividendi

b) otkup dionica

c) plaćanja po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala

d) isplatu varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, stvaranjem nove obveze plaćanja ili plaćanjem na temelju obveze koja je nastala u vrijeme kada kreditna institucija nije ispunjavala zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(2) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i održavati sustave kojima osigurava točan izračun iznosa dobiti raspoložive za raspodjelu i najveći raspodjeljiv iznos, a tu je točnost dužna na zahtjev Hrvatske narodne banke dokazati.

Plan za očuvanje kapitala

Članak 143.

(1) Kreditna institucija koja ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj dužna je izraditi plan za očuvanje kapitala i dostaviti ga Hrvatskoj narodnoj banci najkasnije u roku od pet radnih dana nakon što je ustanovila da ne ispunjava taj zahtjev.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može na zahtjev pojedinačne kreditne institucije odobriti da plan za očuvanje kapitala dostavi u roku od najviše 10 dana uzimajući u obzir opseg i složenost poslova koje ta kreditna institucija obavlja.

(3) Plan za očuvanje kapitala mora sadržavati sljedeće:

1) procjene prihoda i rashoda te projekciju bilance

2) mjere za povećanje stopa kapitala kreditne institucije

3) plan i vremenski okvir za povećanje regulatornog kapitala kako bi se u cijelosti ispunio zahtjev za kombinirani zaštitni sloj.

(4) Hrvatska narodna banka može od kreditne institucije zahtijevati i druge podatke koje smatra potrebnima za provođenje procjene iz stavka 5. ovoga članka.

(5) Hrvatska narodna banka procjenjuje plan za očuvanje kapitala te ga odobrava samo ako smatra da je vrlo vjerojatno da će se provođenjem plana očuvati kapital ili prikupiti dovoljno dodatnog kapitala koji bi kreditnoj instituciji omogućio ispunjavanje njezinog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u roku koji Hrvatska narodna banka smatra primjerenim.

(6) Ako Hrvatska narodna banka ne odobri plan za očuvanje kapitala u skladu sa stavkom 5. ovoga članka, poduzet će jednu ili obje sljedeće mjere:

1) naložit će kreditnoj instituciji da poveća regulatorni kapital do određenih razina u određenim rokovima

2) na osnovi svojih ovlasti u skladu s člankom 220. ovoga Zakona, naložit će stroža ograničenja raspodjele od onih iz članaka 140. do 142. ovoga Zakona.

VII.7. IZVJEŠTAVANJE

Izvještavanje

Članak 144.

Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način i rokove izvještavanja o zaštitnim slojevima kapitala iz članaka 117., 118., 130., 135. i 137. ovoga Zakona i mjerama za očuvanje kapitala iz članaka 140. do 143. ovoga Zakona.

VIII. OSTALE IZLOŽENOSTI I SUGLASNOSTI

Definicija izloženosti

Članak 145.

Izloženost u smislu ove glave je izloženost na način kako je definirana člankom 389. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Osobe u posebnom odnosu s kreditnom institucijom

Članak 146.

(1) Osobe u posebnom odnosu s kreditnom institucijom prema kojima bi nastala ili bi se povećala izloženost kreditne institucije jesu:

- 1) dioničar kreditne institucije koji ima 5% ili više dionica kreditne institucije s pravom glasa u glavnoj skupštini kreditne institucije
- 2) član uprave, član nadzornog odbora i prokurist kreditne institucije
- 3) osoba koja s kreditnom institucijom ima ugovor o radu čije odredbe impliciraju značajan utjecaj te osobe na poslovanje kreditne institucije, odnosno koji sadrži odredbe kojima se određuje nagrada za rad te osobe po posebnim kriterijima koji se razlikuju od kriterija za osobe koje imaju sklopljene standardne ugovore o radu, pod uvjetom da nije riječ o nekoj od osoba iz točke 1. ili točke 2. ovoga stavka
- 4) pravna osoba u kojoj kreditna institucija, član uprave, član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije ima sudjelujući udio
- 5) pravna osoba čiji je član upravnog ili nadzornog organa ili prokurist istodobno i član uprave ili član nadzornog odbora ili prokurist kreditne institucije
- 6) pravna osoba čiji član uprave ima 10% ili više dionica kreditne institucije s pravom glasa u glavnoj skupštini kreditne institucije
- 7) član uprave, član nadzornog odbora i prokurist društva koje je, izravno ili neizravno, matično društvo kreditne institucije ili koje je društvo kći kreditne institucije

8) treća osoba koja djeluje za račun osobe iz točaka 1. do 7. ovoga stavka u vezi s poslovima kojima bi nastala ili bi se povećala izloženost kreditne institucije.

(2) Osobama u posebnom odnosu s kreditnom institucijom smatraju se također:

1) osoba povezana s osobom iz stavka 1. točaka 1. do 7. ovoga članka, a na način iz članka 3. točke 18. ovoga Zakona i

2) član uže obitelji fizičke osobe iz stavka 1. točaka 1. do 7. ovoga članka.

(3) U osobe u posebnom odnosu u smislu stavka 1. točke 1. ovoga članka uključuju se i fondovi imatelji dionica kreditne institucije.

Odlučivanje o poslovanju s osobama u posebnom odnosu s kreditnom institucijom

Članak 146.a

(1) Kreditna institucija može s osobom iz članka 146. ovoga Zakona sklopiti pravni posao samo ako je taj posao ugovoren pod uvjetima koji nisu povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije.

(2) Izloženost kreditne institucije prema osobi iz članka 146. ovoga Zakona koja prelazi 50.000,00 kuna može nastati ili se povećati samo uz jednoglasnu odluku svih članova uprave i uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora. Iznimno, član uprave ili nadzornog odbora ne može glasovati o odobravanju izloženosti ako bi ona nastala prema njemu ili s njim povezanim osobama.

Pravne posljedice sklapanja poslova protivno odredbama ovoga Zakona

Članak 146.b

(1) Ako se pravni posao kojim nastaje ili se povećava izloženost kreditne institucije u obliku kredita ili drugih aktivnih bilančnih stavki prema osobi iz članka 146. stavka 1. točaka 2., 3. i 7. ovoga Zakona, uključujući i osobe koje su s tom osobom povezane ili su članovi njezine uže obitelji na način iz članka 146. stavka 2. ovoga Zakona, sklopi protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona, ta je osoba dužna kreditnoj instituciji bez odgađanja vratiti sve što je na osnovi tog pravnog posla primila bez obzira na ugovorne odredbe.

(2) Iznimno, stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se ako se u roku od tri mjeseca od dana nastanka pravnog posla taj pravni posao odobri jednoglasnom odlukom uprave i suglasnošću nadzornog odbora te ako na kraju toga roka ugovorni uvjeti toga posla nisu povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije.

(3) Ako se pravni posao kojim nastaje ili se povećava izloženost kreditne institucije u obliku stavki izvan bilance prema osobi iz članka 146. stavka 1. točaka 2., 3. i 7. ovoga Zakona, uključujući i osobe koje su s tom osobom povezane ili su članovi njezine uže obitelji na način iz članka 146. stavka 2. ovoga Zakona, sklopi protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona, taj pravni posao ne proizvodi pravni učinak.

Ovlasti Hrvatske narodne banke za podzakonski propis

Članak 146.c

Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim propisuje obvezu i pobliže uređuje način i rokove izvještavanja o izloženostima prema osobama u posebnom odnosu iz članka 146. ovoga Zakona.

Prethodna suglasnost nadzornog odbora

Članak 147.

Za zaključivanje pojedinačnog pravnog posla na temelju kojeg bi ukupna izloženost kreditne institucije mogla rezultirati velikom izloženošću kreditne institucije prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba potrebna je prethodna suglasnost nadzornog odbora kreditne institucije. Prethodna suglasnost nadzornog odbora potrebna je i za zaključivanje pravnog posla zbog kojeg bi se velika izloženost kreditne institucije prema jednoj osobi ili grupi povezanih osoba povećala tako da postane jednaka ili da prijeđe 15%, odnosno 20% i svakih daljnjih 5% priznatog kapitala kreditne institucije.

Ulaganje u materijalnu imovinu

Članak 148.

(1) Ukupna ulaganja kreditne institucije u materijalnu imovinu ne smiju prelaziti 40% priznatog kapitala kreditne institucije.

(2) Ulaganjima iz stavka 1. ovoga članka ne smatraju se ulaganja koja je kreditna institucija stekla, u prve dvije godine nakon stjecanja, u zamjenu za svoje tražbine u postupku financijskog restrukturiranja, u stečajnom i ovršnom postupku te primjenom instrumenata osiguranja tražbina u skladu s Ovršnim zakonom.

Prethodna suglasnost Hrvatske narodne banke za pojedina ulaganja

Članak 149.

(1) Kreditna institucija dužna je prije osnivanja društva ili sklapanja pravnog posla kojim, postupno ili odjednom, izravno stječe udio od 20% i više u drugoj pravnoj osobi, a koji je veći od 10% priznatog kapitala kreditne institucije, dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(2) Kreditna institucija dužna je prije osnivanja društva ili sklapanja pravnog posla kojim izravno stječe većinski udio u kapitalu ili većinsko pravo odlučivanja u drugoj pravnoj osobi za to dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, kreditna institucija ne mora dobiti prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke za sklapanje pravnog posla kojim izravno stječe dionice ili udjele koje namjerava držati u knjizi trgovanja.

(4) Kreditna institucija dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj promjeni djelatnosti pravne osobe u kojoj ima većinski udio u kapitalu ili većinsko pravo odlučivanja prije upisa te djelatnosti u sudski registar. Kreditna institucija dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku u slučaju da pravna osoba u kojoj ima većinski udio u kapitalu ili većinsko pravo odlučivanja donese odluku o osnivanju druge pravne osobe, kao i o djelatnostima te pravne osobe, i to u roku od osam dana od dana donošenja odluke o osnivanju.

(5) Zahtjevu za izdavanje prethodne suglasnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka prilaže se sljedeća dokumentacija:

1) detaljan opis pravnog posla za koji se zahtjev podnosi

2) opis radnji koje je podnositelj zahtjeva već poduzeo u vezi s pravnim poslom za koji se zahtjev podnosi

3) opis utjecaja stjecanja većinskog udjela u kapitalu ili većinskog prava odlučivanja na postojeće poslovanje podnositelja zahtjeva i

4) poslovni plan s projekcijama financijskih izvještaja za iduće tri godine.

IX. KUPOPRODAJA PLASMANA KREDITNE INSTITUCIJE

Kupoprodaja plasmana kreditne institucije

Članak 150.

(1) Kupoprodaja plasmana, u smislu ovoga članka, jest svaki ugovor kojim se prenosi plasman ili se prenose rizici i koristi s osnove plasmana s kreditne institucije prodavatelja (u daljnjem tekstu ovoga članka: prodavatelj) na stjecatelja te čija će posljedica biti prestanak priznavanja plasmana u bilanci kreditne institucije u skladu s Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (u daljnjem tekstu ovoga članka: ugovor).

(2) Prodavatelj može sklopiti ugovor ako se njime ispunjavaju opći uvjeti koji su propisani podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke iz stavka 7. ovoga članka.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, prodavatelj može sklopiti ugovor za materijalno značajan iznos plasmana ako se njime ispunjavaju opći i posebni uvjeti koji su propisani podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke iz stavka 7. ovoga članka i ako je najmanje 60 dana prije sklapanja ugovora o ispunjavanju tih uvjeta pisanim putem obavijestio Hrvatsku narodnu banku i dostavio potpunu dokumentaciju.

(4) Prodavatelj može vratiti u bilancu materijalno značajan iznos plasmana, odnosno rizike i koristi s osnove materijalno značajnog iznosa plasmana pod uvjetima propisanim podzakonskim propisom Hrvatske narodne banke iz stavka 7. ovoga članka.

(5) Prodavatelj je dužan osigurati da potrošači čiji su plasmani predmet ugovora ne dođu kod stjecatelja ili kod treće osobe na koju je stjecatelj prenio plasmane, odnosno rizike i koristi s osnove plasmana, u nepovoljniji položaj na osnovi zaštite potrošača u odnosu na položaj koji su kao dužnici imali prema prodavatelju. Prodavatelj solidarno odgovara sa stjecateljem ili trećom osobom na koju su plasmani dalje preneseni za štetu nastalu potrošaču zbog toga što je

potrošač došao pravno ili stvarno u nepovoljniji položaj u odnosu na položaj koji je kao dužnik imao prema prodavatelju. Odredba ovoga stavka odnosi se na sve ugovore, neovisno o materijalnoj značajnosti iznosa plasmana.

(6) Odredbe stavaka 2. do 5. ovoga članka ne odnose se na ugovore koji se sklapaju u sklopu mjera koje je za kreditne institucije u financijskim poteškoćama naložila Hrvatska narodna banka ili relevantna administrativna tijela ili koje je poduzela posebna uprava kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- definiciju i obuhvat plasmana
- materijalno značajan iznos plasmana
- uvjete za kupoprodaju plasmana i vraćanje plasmana u bilancu prodavatelja
- slučajeve u kojima je moguće određene plasmane vratiti prodavatelju i
- dokumentaciju koju je kreditna institucija dužna dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci radi provjere ispunjavaju li se propisani uvjeti.

X. IZVJEŠTAVANJE HRVATSKE NARODNE BANKE

Izvještavanje

Članak 151.

(1) Kreditna institucija dužna je izvještavati Hrvatsku narodnu banku u skladu s ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, Uredbom (EU) br. 575/2013, propisima donesenima na temelju te Uredbe i drugim propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(2) Kreditna institucija dužna je bez odgode izvijestiti Hrvatsku narodnu banku o:

1) svim činjenicama koje se upisuju u sudski registar, i to o svakoj podnesenoj prijavi za upis podataka u sudski registar te o svakom izvršenom upisu promjene podataka u sudskom registru

2) sazivanju i datumu održavanja glavne skupštine

3) održanoj glavnoj skupštini i svim odlukama donesenima na toj skupštini

4) svakoj planiranoj promjeni u temeljnom kapitalu kreditne institucije od 10% ili više

5) prestanku pružanja pojedinih bankovnih i/ili financijskih usluga i

6) saznanju da je fizička ili pravna osoba stekla kvalificirani udio ili udio iz članka 24. ovoga Zakona, odnosno da je kvalificirani imatelj prodao ili na drugi način otuđio svoje dionice tako

da se zbog toga njegov udio povećao iznad odnosno smanjio ispod visine za koju je dobio prethodnu suglasnost.

(3) Osim o činjenicama iz stavka 2. ovoga članka, kreditna institucija dužna je izvješćivati Hrvatsku narodnu banku o:

1) dužnicima kreditne institucije čiji dug prelazi iznos koji odredi Hrvatska narodna banka, radi obavještavanja svih kreditnih institucija o tim dužnicima

2) dioničarima kreditne institucije i s njima povezanim osobama koje imaju 3% i više dionica s pravom glasa u glavnoj skupštini kreditne institucije

3) uskim povezanostima kreditne institucije i drugih fizičkih i pravnih osoba i

4) sastavu grupa povezanih osoba prema kojima je kreditna institucija izložena.

(4) Kreditna institucija čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu dužna je najmanje jednom godišnje obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o dioničarima koji su imatelji kvalificiranog udjela te o veličini tih udjela.

(5) Uprava kreditne institucije dužna je bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o sljedećem:

1) ako je ugrožena likvidnost ili solventnost kreditne institucije

2) ako nastupe okolnosti za prestanak važenja odobrenja za rad, razlozi za ukidanje odobrenja za rad ili razlozi za ukidanje odobrenja za pružanje pojedine financijske usluge i

3) ako se financijsko stanje kreditne institucije promijeni tako da regulatorni kapital kreditne institucije padne ispod visine propisane u članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, odnosno ispod visine koju je Hrvatska narodna banka naložila u skladu s člancima 224., 228. i 285. ovoga Zakona.

(6) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje sadržaj izvješća iz stavaka 2. i 3. ovoga članka te rokove i način izvještavanja.

Referentni trendovi vezani uz primitke radnika

Članak 152.

Hrvatska narodna banka prikuplja podatke u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h) i i) Uredbe (EU) br. 575/2013 i na temelju tih podataka utvrđuje referentne trendove i prakse kreditnih institucija vezane uz primitke radnika na osnovi raspoloživih informacija o primicima radnika.

Izveštavanje na zahtjev Hrvatske narodne banke

Članak 153.

Kreditna institucija dužna je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti izvješća i informacije o svim pitanjima važnima za provođenje supervizije odnosno nadzora ili za izvršavanje ostalih zadataka iz nadležnosti Hrvatske narodne banke.

X.a PLAN OPORAVKA

Plan oporavka

Članak 154.

(1) Plan oporavka u kojem utvrđuje mjere za poboljšanje financijskog položaja za situacije ozbiljnog financijskog poremećaja dužna je izraditi i Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti:

1) kreditna institucija koja nije dio grupe kreditnih institucija u EU-u ni dio grupe kreditnih institucija u RH, i to na pojedinačnoj osnovi

2) matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona, i to za svoju grupu kreditnih institucija u RH na konsolidiranoj osnovi

3) kreditna institucija koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u, i to na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi, ako je tako odlučeno u skladu s člankom 154.c ovoga Zakona i naloženo rješenjem Hrvatske narodne banke i

4) kreditna institucija koja je isključena iz grupe kreditnih institucija u RH na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013, i to na pojedinačnoj osnovi.

(2) Uprava kreditne institucije donosi plan oporavka, uz prethodnu suglasnost nadzornog odbora.

(3) Plan oporavka iz stavka 1. ovoga članka izrađuje se i dostavlja na način propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.

(4) Kreditna institucija dužna je primjenjivati plan oporavka donesen u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(5) Kreditna institucija dužna je plan oporavka ažurirati najmanje jednom godišnje ili nakon promjene u pravnoj ili organizacijskoj strukturi kreditne institucije ili članice grupe kreditnih institucija za koju se plan oporavka izrađuje ili nakon promjene njihove poslovne ili financijske situacije, a koja bi mogla bitno utjecati na plan oporavka ili stvoriti potrebu za njegovom promjenom.

(6) Kreditna institucija dužna je propisati, dokumentirati i redovito nadzirati postupak izrade i ažuriranja plana oporavka.

(7) Hrvatska narodna banka može pojedinoj kreditnoj instituciji, ako ocijeni potrebnim, naložiti i češće ažuriranje planova oporavka.

(8) Kreditna institucija dužna je osigurati Hrvatskoj narodnoj banci uvid u potpune i detaljne informacije o postupku izrade i ažuriranja plana oporavka.

(9) Hrvatska narodna banka može podzakonskim propisom iz članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona za kreditnu instituciju urediti manji opseg plana oporavka i manju učestalost njegova ažuriranja uzimajući u obzir sljedeće:

1) utjecaj koji bi propast kreditne institucije mogla izazvati zbog prirode njezina poslovanja, njezine dioničarske strukture, pravnog oblika, profila rizičnosti, veličine, međusobne povezanosti s drugim kreditnim institucijama ili općenito s financijskim sustavom, opsega i složenosti njezinih poslova, i pružanja investicijskih usluga ili aktivnosti definiranih posebnim zakonom kojim se uređuje tržište kapitala, kojim se prenosi odredba članka 4. stavka 1. točke 2. Direktive 2014/65/EU te

2) procjenu bi li se njezina propast i naknadni stečaj mogli značajno negativno odraziti na financijska tržišta, druge kreditne institucije ili investicijska društva, uvjete financiranja ili na šire gospodarstvo.

(10) Prije donošenja podzakonskog propisa iz članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka će se, o okolnostima iz stavka 9. ovoga članka, savjetovati s Vijećem za financijsku stabilnost.

(11) Primjena manjeg opsega plana oporavka i manje učestalosti njegova ažuriranja kako je utvrđeno stavkom 9. ovoga članka ne utječe na ovlast Hrvatske narodne banke za poduzimanje mjera za sprječavanje krize.

(12) Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o donošenju propisa iz stavka 9. ovoga članka i načina na koji je uređen manji opseg plana oporavka i manja učestalost njegova ažuriranja.

(13) Kreditna institucija dužna je uspostaviti i redovito ažurirati popis svih financijskih ugovora u kojima je ta kreditna institucija ugovorna strana.

Procjena plana oporavka

Članak 154.a

(1) Kreditna institucija dužna je osigurati da plan oporavka ispunjava sljedeće uvjete:

1) provedba mjera predloženih u planu osigurava ili ponovno uspostavlja održivost redovnog poslovanja i stabilnost financijskog položaja kreditne institucije ili grupe kreditnih institucija za koju se plan izrađuje, u situacijama ozbiljnog financijskog poremećaja, uzimajući u obzir pripremne mjere koje je kreditna institucija poduzela ili planira poduzeti i

2) plan oporavka i mjere predviđene njime mogu se u situacijama ozbiljnog financijskog poremećaja brzo i učinkovito provesti te neće dovesti do značajnih štetnih posljedica u

financijskom sustavu, čak i u slučaju istodobnog provođenja plana oporavka u drugoj kreditnoj instituciji.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je u roku od šest mjeseci od dostave plana oporavka provjeriti jesu li ispunjeni zahtjevi iz članka 154. ovoga Zakona i uvjeti iz stavka 1. ovoga članka te o tome obavijestiti kreditnu instituciju. Ako kreditna institucija ima značajnu podružnicu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka u navedenom će se roku savjetovati i s nadležnim tijelom države članice u kojoj se nalazi ta podružnica, u onoj mjeri u kojoj je to važno za tu podružnicu.

(3) Pri procjeni iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka vodit će računa o primjerenosti strukture kapitala i izvora financiranja kreditne institucije ovisno o složenosti organizacijske strukture i profilu rizičnosti te kreditne institucije.

(4) Hrvatska narodna banka će bez odgađanja dostaviti plan oporavka sanacijskom tijelu nadležnom za izradu sanacijskog plana kreditne institucije, koje može, ako smatra da mjere predložene planom oporavka mogu negativno utjecati na mogućnost sanacije te kreditne institucije, u primjerenom roku dati preporuke. Pri nalaganju mjera prema kreditnoj instituciji uzet će se u obzir dobivene preporuke.

(5) Ako Hrvatska narodna banka u roku iz stavka 2. ovoga članka ocijeni da postoje značajni nedostaci u planu oporavka ili značajne prepreke mogućnosti njegove provedbe, naložit će kreditnoj instituciji da u roku od najviše dva mjeseca dostavi izmijenjeni plan oporavka kojim se utvrđeni nedostaci ili prepreke uklanjaju. Rok za dostavu izmijenjenog plana oporavka Hrvatska narodna banka može na zahtjev kreditne institucije produžiti za najviše mjesec dana. Prije nego što kreditnoj instituciji naloži da dostavi izmijenjeni plan oporavka, Hrvatska narodna banka kreditnoj će instituciji dati mogućnost da dade mišljenje o tom zahtjevu.

(6) Ako ocijeni da ni izmijenjenim planom oporavka nisu uklonjeni utvrđeni nedostaci ili prepreke, Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji da izvrši točno određene promjene plana oporavka.

(7) Ako kreditna institucija ne dostavi izmijenjeni plan oporavka ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da izmijenjenim planom oporavka nisu uklonjeni prvotno utvrđeni nedostaci ili prepreke, i ako ih nije moguće ukloniti nalaganjem točno određenih promjena plana oporavka, Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji da odredi koje je promjene u poslovanju moguće provesti kako bi uklonila nedostatke ili prepreke u provedbi plana oporavka te rokove u kojima bi te promjene mogla provesti.

(8) Ako Hrvatska narodna banka ocijeni da su promjene u poslovanju koje je odredila kreditna institucija adekvatne za uklanjanje nedostataka ili prepreka u provedbi plana oporavka, naložit će kreditnoj instituciji da te promjene provede.

(9) Ako kreditna institucija ne odredi promjene u poslovanju za uklanjanje nedostataka ili prepreka u provedbi plana oporavka ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da predložene promjene ili rokovi nisu adekvatni, Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti bilo koju mjeru koju smatra potrebnom za uklanjanje nedostataka ili prepreka u provedbi plana oporavka i razmjernom s obzirom na ozbiljnost nedostataka i prepreka te učinke mjera na poslovanje kreditne institucije.

(10) U smislu stavka 9. ovoga članka Hrvatska narodna banka može, osim drugih mjera iz ovoga Zakona, naložiti osobito:

- 1) smanjivanje profila rizičnosti, uključujući i likvidnosni rizik
- 2) stvaranje uvjeta za pravodobno povećanje temeljnog kapitala ili regulatornog kapitala
- 3) preispitivanje strategije i organizacijske strukture
- 4) promjenu strategije izvora financiranja s ciljem povećanja otpornosti temeljnih poslovnih linija i ključnih funkcija i
- 5) uvođenje promjena u sustavu upravljanja.

(11) Mjere iz stavka 10. ovoga članka mogu biti mjere koje se ispunjavaju na konsolidiranoj osnovi, mjere koje na pojedinačnoj osnovi ispunjava matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona ili mjere koje na pojedinačnoj osnovi ispunjava pojedina članica grupe kreditnih institucija.

Procjena planova oporavka za grupu kreditnih institucija kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 154.b

(1) Plan oporavka koji matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona donosi za svoju grupu kreditnih institucija u RH sadrži mjere koje na pojedinačnoj osnovi ispunjava matična kreditna institucija i mjere koje na pojedinačnoj osnovi ispunjava svako društvo kći pojedinačno. Cilj toga plana jest postizanje stabilnosti grupe kreditnih institucija u RH kao cjeline ili bilo koje članice te grupe u situacijama ozbiljnoga financijskog poremećaja, radi rješavanja ili uklanjanja uzroka poremećaja ili poboljšanja financijskog položaja te grupe ili članica te grupe, pri čemu valja istodobno voditi računa o financijskom položaju drugih društava u toj grupi.

(2) Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo, u skladu sa zahtjevima za razmjenu povjerljivih informacija iz Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, zaprimljene planove oporavka za grupu kreditnih institucija dostavlja:

- 1) nadležnim tijelima država članica koja su uključena u kolegij supervizora
- 2) nadležnim tijelima država članica u kojima se nalaze značajne podružnice, ako je to važno za tu podružnicu
- 3) sanacijskom tijelu za grupu i
- 4) sanacijskom tijelu za društvo kći.

(3) Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima uključenim u kolegij supervizora i ako je to važno za tu podružnicu, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima država članica u kojima se nalaze značajne podružnice, Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u

grupu kreditnih institucija u RH provjeravaju, na način iz članka 154.a ovoga Zakona i ovoga članka, ispunjava li plan oporavka za grupu kreditnih institucija zahtjeve i uvjete propisane člankom 154.a ovoga Zakona, ovim člankom i podzakonskim propisom donesenim temeljem članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.

(4) Pri provjeri iz stavka 3. ovoga članka uzima se u obzir mogući utjecaj mjera oporavka predloženih planom oporavka na financijsku stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa kreditnih institucija u RH posluje.

(5) Hrvatska narodna banka surađivat će s nadležnim tijelima država članica u kojima je sjedište drugih društava kćeri koja su uključena u tu grupu kreditnih institucija u RH radi donošenja zajedničke odluke:

1) o provjeri i procjeni plana oporavka za grupu kreditnih institucija u RH

2) o zahtjevu za izradu pojedinačnog plana oporavka za pojedinu kreditnu instituciju koja je dio grupe kreditnih institucija u RH

3) o primjeni mjera iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona na matičnu kreditnu instituciju u EU-u sa sjedištem u RH ili na kreditnu instituciju iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i

4) o primjeni mjera iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona na društvo kći u grupi kreditnih institucija u RH.

(6) Zajednička odluka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana kad je Hrvatska narodna banka nadležnim tijelima drugih država članica dostavila plan oporavka za grupu kreditnih institucija u RH. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku matičnoj kreditnoj instituciji za koju je nadležna.

(7) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 5. ovoga članka zatražiti pomoć od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Hrvatska narodna banka na temelju odluke iz stavka 5. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u RH za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(9) Ako je zajedničkom odlukom iz stavka 5. ovoga članka ocijenjeno da postoje značajni nedostaci u planu oporavka ili značajne prepreke mogućnosti njegove provedbe, na odgovarajući se način primjenjuje postupak iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona.

(10) Ako zajednička odluka iz stavka 5. ovoga članka nije donesena u roku od četiri mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka nadležnim tijelima država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH dostavila plan oporavka za tu grupu, Hrvatska narodna banka samostalno će donijeti odluku iz stavka 5. točke 1. i 3. ovoga članka za kreditne institucije za koje je nadležna, vodeći računa o stavovima i izdvojenim mišljenjima tih nadležnih tijela te o istoj obavijestiti matičnu kreditnu instituciju za koju je nadležna i ta nadležna tijela.

(11) Iznimno od stavka 10. ovoga članka, ako u roku od četiri mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka nadležnim tijelima država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH dostavila plan oporavka za tu grupu, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo druge države članice u kojoj je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu sa člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 pri donošenju zajedničke odluke o procjeni plana oporavka ili o nalaganju mjera iz članka 154.a stavka 10. točaka 1., 2. ili 4. ovoga Zakona i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(12) U slučaju iz stavka 11. ovoga članka, ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka samostalno će donijeti odluku iz stavka 5. točke 1. i 3. ovoga članka za kreditne institucije za koje je nadležna, vodeći računa o stavovima i izdvojenim mišljenjima drugih nadležnih tijela te o njoj obavijestiti matičnu kreditnu instituciju za koju je nadležna i nadležna tijela država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u tu grupu kreditnih institucija u RH.

(13) Hrvatska narodna banka i druga nadležna tijela koja se ne protive donošenju zajedničke odluke iz stavka 5. točke 2. i 4. ovoga članka mogu donijeti zajedničku odluku o planu oporavka za grupu kreditnih institucija u RH koji obuhvaća članice te grupe za koje su ta tijela nadležna.

(14) Odluke iz stavaka 5. i 11. ovoga članka obvezuju sva nadležna tijela država članica u kojima je sjedište društava koja su uključena u tu grupu kreditnih institucija u RH.

Procjena planova oporavka za grupu kreditnih institucija kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 154.c

(1) Ako je nadležno tijelo druge države članice ujedno i konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka sudjelovat će na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela u postupku donošenja zajedničke odluke:

1) o provjeri i procjeni plana oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u u skladu s člankom 154.a ovoga Zakona

2) o zahtjevu za izradu pojedinačnog plana oporavka za pojedinu kreditnu instituciju koja je dio grupe kreditnih institucija u EU-u

3) o primjeni mjera iz članka 154.a stavaka od 5. do 10. ovoga Zakona na matičnu kreditnu instituciju u EU-u i

4) o primjeni mjera iz članka 154.a stavaka od 5. do 10. ovoga Zakona na društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u.

(2) Hrvatska narodna banka može konsolidirajućem nadzornom tijelu podnijeti zahtjev da kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u izrađuje plan oporavka na pojedinačnoj ili potkonsolidiranoj osnovi.

(3) Hrvatska narodna banka sudjelovat će s nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u EU-u u provjeri, na način iz članka 154.a ovoga Zakona i ovoga članka, ispunjava li plan oporavka zahtjeve i uvjete propisane člankom 154.a ovoga Zakona, ovim člankom i podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.

(4) Pri provjeri iz stavka 1. točke 1. ovoga članka uzima se u obzir mogući utjecaj mjera oporavka predloženih planom oporavka na financijsku stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa kreditnih institucija u EU-u posluje.

(5) Zajednička odluka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana kad je konsolidirajuće nadzorno tijelo Hrvatskoj narodnoj banci dostavilo plan oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u. Hrvatska narodna banka donosi odluku u skladu s tom odlukom.

(6) Hrvatska narodna banka na temelju odluke iz stavka 1. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u EU-u za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(7) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Ako je zajedničkom odlukom iz stavka 1. ovoga članka ocijenjeno da postoje značajni nedostaci u planu oporavka ili značajne prepreke mogućnosti njegove provedbe, Hrvatska narodna banka sudjeluje u postupku donošenja zajedničkih odluka za potrebe postupka iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona.

(9) Ako zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka nije donesena u roku od četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo Hrvatskoj narodnoj banci dostavilo plan oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u, Hrvatska narodna banka donijet će odluku o potrebi izrade plana oporavka i primjeni mjera iz članka 154.a stavaka 5. do 10. ovoga Zakona za svaku članicu grupe pojedinačno ili na potkonsolidiranoj osnovi, a za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(10) Iznimno od stavka 9. ovoga članka, ako u roku od četiri mjeseca od dana dostave plana oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo druge države članice u kojoj je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u EU-u zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu sa člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 pri donošenju zajedničke odluke o procjeni plana oporavka ili o nalaganju mjera iz članka 154.a stavka 10. točaka 1., 2. ili 4. ovoga Zakona i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) U slučaju iz stavka 10. ovoga članka, ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo ne donese odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku iz stavka 1. točke 2. ili 4. ovoga članka na način iz stavka 9. ovoga članka.

(12) Hrvatska narodna banka i druga nadležna tijela koja se ne protive donošenju zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka mogu donijeti zajedničku odluku o planu oporavka za grupu kreditnih institucija u EU-u koji obuhvaća članice te grupe za koje su ta tijela nadležna.

XI. OSIGURANJE DEPOZITA

Osigurani depoziti

Članak 155.

Brisan.

XII. BANKOVNA TAJNA

Bankovna tajna

Članak 156.

(1) Bankovna tajna su svi podaci, činjenice i okolnosti koje je kreditna institucija saznala na osnovi pružanja usluga klijentima i u obavljanju poslova s pojedinačnim klijentom. Kreditna institucija dužna je čuvati bankovnu tajnu.

(2) U smislu ovoga Zakona klijentom kreditne institucije smatra se svaka osoba koja je zatražila ili primila bankovnu i/ili financijsku uslugu od kreditne institucije.

Obveza čuvanja bankovne tajne

Članak 157.

(1) Članovi tijela kreditne institucije, dioničari kreditne institucije, radnici kreditne institucije i druge osobe koje zbog prirode poslova koje obavljaju s kreditnom institucijom ili za kreditnu instituciju imaju pristup povjerljivim podacima, moraju čuvati bankovnu tajnu te je ne smiju priopćiti trećim osobama, iskoristiti je protiv interesa kreditne institucije i njezinih klijenata ili omogućiti trećim osobama da je iskoriste.

(2) Obveza čuvanja bankovne tajne postoji za osobe iz stavka 1. ovoga članka i nakon prestanka njihova rada u kreditnoj instituciji, odnosno nakon prestanka svojstva dioničara ili članstva u tijelima kreditne institucije, kao i nakon prestanka ugovornog odnosa o obavljanju poslova za kreditnu instituciju.

(3) Obveza kreditne institucije da čuva bankovnu tajnu ne odnosi se na sljedeće slučajeve:

1) ako se klijent pisano izričito suglasi da se određeni povjerljivi podaci mogu priopćiti

2) ako to omogućuje ostvarenje interesa kreditne institucije za prodaju potraživanja klijenta

- 3) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Hrvatskoj narodnoj banci, Financijskom inspektoratu Republike Hrvatske ili drugom nadzornom ili nadležnom tijelu za potrebe supervizije ili nadzora, a u okvirima njihove nadležnosti
- 4) ako se povjerljivi podaci razmjenjuju unutar grupe kreditnih institucija radi upravljanja rizicima
- 5) ako se povjerljivi podaci priopćavaju pravnoj osobi koja je osnovana radi prikupljanja i pružanja podataka o bonitetu pravnih i fizičkih osoba, i to u skladu s posebnim zakonom
- 6) ako se povjerljivi podaci o klijentima koji nisu ispunili svoju dospjelu obvezu u roku priopćavaju pravnoj osobi koja prikuplja i razmjenjuje ove podatke između kreditnih i/ili financijskih institucija
- 7) ako je priopćavanje povjerljivih podataka nužno za prikupljanje i utvrđivanje činjenica u kaznenom postupku i postupku koji mu prethodi, pod uvjetom da to pisano zatraži ili naloži nadležni sud
- 8) ako je priopćavanje povjerljivih podataka potrebno za provedbu ovrhe ili stečaja nad imovinom klijenta, ostavinskog ili drugog imovinskopravnog postupka, a to pisano zatraži ili naloži nadležni sud ili javni bilježnik u obavljanju poslova koji su im povjereni na temelju zakona
- 9) ako interesi ili obveze kreditne institucije ili klijenta zahtijevaju priopćavanje povjerljivih podataka u svrhu razjašnjenja međusobnog pravnog odnosa između kreditne institucije i klijenta u sudskom postupku, arbitražnom postupku ili postupku mirenja
- 10) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Uredu za sprječavanje pranja novca, a na temelju zakona kojim se regulira sprječavanje pranja novca i financiranje terorizma
- 11) ako se povjerljivi podaci priopćavaju Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminala, a na temelju zakona kojim se regulira suzbijanje korupcije i organiziranoga kriminala
- 12) ako su povjerljivi podaci potrebni poreznim tijelima (Poreznoj i Carinskoj upravi) u postupku koji ona provode u okviru svojih zakonskih ovlasti, a priopćavaju se na njihov pisani zahtjev
- 13) ako se povjerljivi podaci priopćavaju za potrebe Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, a na temelju zakona kojim se regulira osiguranje depozita
- 14) ako je iz stanja računa vidljiva nesposobnost za plaćanje, a izdavanje potvrde traži se radi dokazivanja postojanja stečajnog razloga
- 15) ako je riječ o odavanju podataka društvima za osiguranje u postupku osiguranja potraživanja kreditne institucije
- 16) ako je riječ o odavanju podataka pri sklapanju pravnih poslova koji imaju učinak osiguranja potraživanja kreditne institucije kao što su kreditni izvedeni instrumenti, bankarsko jamstvo i drugi slični poslovi

17) ako je riječ o odavanju podataka, uz pisanu suglasnost uprave kreditne institucije, imatelju kvalificiranog udjela te kreditne institucije, osobi koja namjerava steći kvalificirani udio u toj kreditnoj instituciji, osobi kojoj se pripaja ili s kojom se spaja kreditna institucija, pravnoj osobi koja namjerava preuzeti kreditnu instituciju kao i revizorima, pravnim i drugim stručnim osobama ovlaštenima od imatelja kvalificiranog udjela ili potencijalnog imatelja

18) ako je riječ o odavanju podataka koji su nužni za provedbu aktivnosti kreditne institucije, a koje su predmet eksternalizacije, ako se podaci otkrivaju pružateljima eksternalizacije

19) ako kreditna institucija koja pruža usluge pohrane i administriranja financijskih instrumenata za račun klijenata, uključujući poslove skrbništva, dostavi kreditnoj instituciji koja je izdavatelj nematerijaliziranih vrijednosnih papira na njezin zahtjev podatke o imatelju tih vrijednosnih papira

20) ako se povjerljivi podaci na temelju pisanog zahtjeva priopćavaju centrima za socijalnu skrb u okviru njihovih zakonskih ovlasti, a za potrebe poduzimanja mjera radi zaštite prava djece (osoba mlađih od 18 godina) i osoba pod skrbništvom

21) ako to pisanim putem zatraži Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ili ako Državno odvjetništvo Republike Hrvatske pisanim putem naloži Ministarstvu unutarnjih poslova prikupljanje podataka u predistražnom postupku

22) ako se povjerljivi podaci priopćavaju sudužniku, založnom dužniku, jamcu ili drugom sudioniku kreditnog odnosa, i to samo podaci o tom kreditnom odnosu

23) ako se povjerljivi podaci priopćavaju na pisani zahtjev osobi koja je pogrešno uplatila novčana sredstva na račun klijenta kreditne institucije, i to samo podaci koji su potrebni u svrhu pokretanja sudskog postupka radi povrata pogrešno uplaćenih novčanih sredstava

24) ako se povjerljivi podaci priopćavaju sanacijskim tijelima i Ministarstvu financija na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i

25) ako je to propisano drugim zakonima.

(4) Odavanjem povjerljivih podataka ne smatra se:

1) odavanje podataka u agregiranom obliku iz kojih nije moguće utvrditi osobne ili poslovne podatke o klijentu i

2) odavanje javnih podataka iz jedinstvenog registra računa.

(5) Kreditna institucija dužna je osigurati da potrošač pri zaključenju svakog pojedinog ugovora o pružanju bankovnih i/ili financijskih usluga pisanu suglasnost iz stavka 3. točke 1. ovoga članka daje u zasebnom dokumentu.

(6) Kada se razmjena povjerljivih podataka obavlja na temelju pisane suglasnosti klijenta iz stavka 3. točke 1. ovoga članka ili u skladu sa stavkom 3. točkom 6. ovoga članka, kreditna institucija dužna je ispuniti sljedeće uvjete:

– osigurati da su podaci koji se dostavljaju točni, potpuni i ažurni

- klijentu omogućiti uvid u njegove podatke koje ona dostavlja
 - osigurati da se na taj način ne razmjenjuju podaci u opsegu većem nego što je potrebno za svrhu u koju se podaci razmjenjuju i
 - čuvati tako primljene podatke ne duže nego što je potrebno za svrhu u koju se podaci dostavljaju.
- (7) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete iz stavka 6. ovoga članka.

Upotreba i zaštita povjerljivih podataka

Članak 158.

- (1) Hrvatska narodna banka, sudovi, druga nadzorna tijela te druge osobe iz članka 157. stavka 3. ovoga Zakona dužni su koristiti se povjerljivim podacima do kojih su došli na temelju istog članka isključivo u svrhu za koju su dani te ih ne smiju priopćiti trećim osobama ili im omogućiti da ih doznaju i iskoriste, osim u slučajevima propisanim zakonom.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka odnosi se i na sve fizičke osobe koje u svojstvu radnika ili u drugom svojstvu rade ili su radile u Hrvatskoj narodnoj banci, sudovima, drugim nadzornim tijelima ili drugim osobama iz članka 157. stavka 3. ovoga Zakona.

XIII. POSLOVNE KNJIGE I FINACIJSKI IZVJEŠTAJI

Primjena drugih zakona i standarda

Članak 159.

- (1) Kreditna institucija dužna je voditi poslovne knjige, ostalu poslovnu dokumentaciju i evidencije, vrednovati imovinu i obveze te sastavljati i objavljivati godišnje financijske izvještaje i godišnje izvješće u skladu s važećim propisima i standardima struke.
- (2) Kreditna institucija dužna je poslovne knjige i ostalu poslovnu dokumentaciju i evidencije voditi na način koji omogućuje, u bilo koje vrijeme, provjeru posluje li kreditna institucija u skladu s važećim propisima i standardima struke.

Knjigovodstvene isprave

Članak 160.

- (1) Kreditna institucija dužna je sastavljati, kontrolirati i čuvati knjigovodstvene isprave u skladu s važećim propisima i standardima struke.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija dužna je najmanje jedanaest godina čuvati:
- 1) isprave koje se odnose na otvaranje i zatvaranje te evidentiranje promjena stanja na računima za plaćanje te depozita

2) isprave o ostalim promjenama koje nisu obuhvaćene točkom 1. ovoga stavka, a na temelju kojih su podaci uneseni u poslovne knjige kreditne institucije te

3) ugovore i druge isprave o zasnivanju poslovnog odnosa.

(3) Pod rokovima iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva se razdoblje nakon isteka godine u kojoj je poslovna promjena nastala, odnosno u kojoj su knjigovodstvene isprave sastavljene. Ako se isprave odnose na dugoročne poslove, takve se isprave čuvaju tijekom cijelog razdoblja trajanja poslovnog odnosa i najmanje jedanaest godina nakon isteka godine u kojoj je poslovni odnos prestao.

(4) Kreditna institucija dužna je poslovne knjige čuvati najmanje jedanaest godina.

Kontni plan

Članak 161.

(1) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim uređuje kontni plan za kreditne institucije.

(2) Kreditna institucija dužna je primjenjivati kontni plan iz stavka 1. ovoga članka.

Propisi o izvještajima

Članak 162.

(1) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

1) oblik i sadržaj godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih godišnjih financijskih izvještaja koje je kreditna institucija dužna dostavljati Financijskoj agenciji radi uvrštavanja u Registar godišnjih financijskih izvještaja

2) oblik i sadržaj financijskih i drugih izvještaja kreditne institucije za potrebe Hrvatske narodne banke te način i rokove dostavljanja tih izvještaja Hrvatskoj narodnoj banci i

3) oblik i sadržaj godišnjeg izvješća i konsolidiranog godišnjeg izvješća te rokove njihova javnog objavljivanja i dostavljanja Hrvatskoj narodnoj banci.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje opseg i sadržaj izvještaja i drugih podataka podružnica kreditnih institucija iz drugih država članica te način i rokove javnog objavljivanja odnosno dostavljanja tih izvještaja i drugih podataka Hrvatskoj narodnoj banci.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje opseg i sadržaj financijskih izvještaja i drugih podataka podružnica kreditnih institucija iz trećih zemalja te način i rokove objavljivanja odnosno dostavljanja tih izvještaja i drugih podataka Hrvatskoj narodnoj banci.

Dostavljanje izvještaja Hrvatskoj narodnoj banci i njihovo objavljivanje

Članak 163.

(1) Kreditna institucija dužna je Hrvatskoj narodnoj banci u roku od 15 dana od dana primitka revizorskog izvješća, a najkasnije u roku od četiri mjeseca od isteka poslovne godine na koju se odnose godišnji financijski izvještaji dostaviti sljedeća izvješća:

1) revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji godišnjih financijskih izvještaja iz članka 168. ovoga Zakona, uključujući i te financijske izvještaje i

2) godišnje izvješće i konsolidirano godišnje izvješće u skladu s propisima kojima se uređuje sadržaj tih izvješća.

(2) Poslovna godina u smislu stavka 1. ovoga članka jednaka je kalendarskoj godini.

(3) Kreditna institucija dužna je svoje revidirane nekonsolidirane godišnje financijske izvještaje zajedno sa svojim godišnjim izvješćem objaviti na svojim mrežnim stranicama i učiniti dostupnim najkasnije u roku od pet mjeseci od isteka poslovne godine na koju se oni odnose.

(4) Matična kreditna institucija dužna je objaviti svoje revidirane konsolidirane godišnje financijske izvještaje i konsolidirano godišnje izvješće za grupu određenu prema Zakonu o računovodstvu na način i u roku iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Podružnica kreditne institucije iz druge države članice, odnosno podružnica kreditne institucije iz treće zemlje dužna je na svojim mrežnim stranicama objaviti na hrvatskom jeziku revidirane godišnje financijske izvještaje i revidirane konsolidirane godišnje financijske izvještaje svojeg osnivača te godišnje izvješće svojeg osnivača, uključujući revizorsko izvješće, najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka roka za objavu tih izvještaja u državi sjedišta osnivača podružnice.

(6) Izvještaji iz stavka 5. ovoga članka sastavljaju se i revidiraju u skladu s propisima države sjedišta osnivača podružnice.

Dostavljanje podataka Hrvatskoj narodnoj banci i njihovo objavljivanje

Članak 164.

(1) Kreditna institucija dužna je u roku iz članka 163. stavka 1. ovoga Zakona dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci podatke koji se odnose na proteklu financijsku godinu, i to:

1) bankovnim i financijskim uslugama koje pruža, prirodi njezinih aktivnosti i geografskom položaju tih usluga

2) iznosu ukupnih prihoda

3) broju radnika na osnovi ekvivalenta punom radnom vremenu

4) iznosu dobiti ili gubitka prije oporezivanja

5) iznosu poreza na dobit i

6) iznosu primljenih javnih subvencija.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka moraju biti revidirani i objavljeni kao prilog godišnjem financijskom izvještaju i, kada je primjenjivo, konsolidiranom godišnjem financijskom izvještaju.

(3) Kreditna institucija dužna je, kada je primjenjivo, pri objavi podataka iz stavka 1. ovoga članka razgraničiti podatke po pojedinim državama članicama te trećim zemljama u kojima kreditna institucija pruža usluge.

XIV. JAVNA OBJAVA

Način i rokovi javnog objavljivanja informacija

Članak 165.

(1) Kreditna institucija dužna je objaviti informacije iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013 na svojim mrežnim stranicama.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje učestalost i rokove javnog objavljivanja informacija iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013 i češće od jedanput godišnje.

Javno objavljivanje informacija o upravljanju

Članak 166.

(1) Kreditna institucija dužna je javno objaviti na koji se način uskladila s odredbama o:

1) organizacijskom ustroju na način propisan člankom 102. ovoga Zakona i podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. ovoga Zakona

2) sastavu, dužnostima i odgovornostima uprave i nadzornog odbora propisanim člancima 35. do 49. ovoga Zakona

3) obvezi nadzornog odbora da osnuje odbor za primitke, odbor za imenovanja i odbor za rizike na način propisan člancima 50. do 53. ovoga Zakona, i podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 50. stavka 6. ovoga Zakona

4) politikama primitaka na način propisan podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona.

(2) Informacije iz ovoga članka kreditna institucija dužna je objaviti i redovito ažurirati na svojim mrežnim stranicama.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje učestalost i rokove javnog objavljivanja informacija iz ovoga članka.

Javno objavljivanje informacija o organizaciji

Članak 167.

(1) Matična kreditna institucija u RH dužna je javno objaviti opis pravnih odnosa u svojoj grupi kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj i opis sustava upravljanja i organizacijske strukture svoje grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj. Umjesto spomenutog detaljnog opisa kreditna institucija može navesti poveznice na već objavljene ekvivalentne informacije.

(2) Kreditna institucija dužna je u svojim godišnjim izvješćima objaviti, u okviru glavnih pokazatelja, svoj povrat na imovinu, izračunat kao neto-dobit podijeljena s ukupnom imovinom.

(3) Informacije iz ovoga članka kreditna institucija dužna je objaviti i redovito ažurirati na svojim mrežnim stranicama.

(4) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje učestalost i rokove javnog objavljivanja informacija iz ovoga članka.

XV. ODNOS HRVATSKE NARODNE BANKE I VANJSKIH REVIZORA

Obveza obavljanja revizije

Članak 168.

(1) Godišnji financijski izvještaji kreditne institucije, konsolidirani godišnji financijski izvještaji grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj i konsolidirani godišnji financijski izvještaji cijele grupe ako su članovi grupe i nefinancijske institucije moraju se revidirati za svaku poslovnu godinu.

(2) Revizija iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu sa zakonima kojima se uređuju računovodstvo i revizija ako ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona nije drukčije određeno.

Imenovanje revizorskog društva

Članak 169.

(1) Glavna skupština kreditne institucije imenuje revizorsko društvo koje će obaviti reviziju financijskih izvještaja za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije do 30. rujna te poslovne godine.

(2) Odluku o imenovanju revizorskog društva uprava kreditne institucije dužna je dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci u roku od osam dana od dana donošenja odluke.

(3) Ugovor o obavljanju revizije financijskih izvještaja za poslovnu godinu mora biti sklopljen u pisanom obliku.

(4) Revizorsko društvo dužno je za svaku kreditnu instituciju koja mu je povjerila obavljanje revizije do 31. listopada tekuće godine dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci plan obavljanja revizije za tu poslovnu godinu, iz kojeg se vide područja poslovanja koja će biti predmet revizije, opis sadržaja planirane revizije po pojedinim područjima i predviđeno trajanje revizije.

Ograničenje obavljanja revizije

Članak 170.

(1) Isto revizorsko društvo može obavljati reviziju financijskih izvještaja određene kreditne institucije najviše za sedam uzastopnih godina.

(2) Reviziju financijskih izvještaja kreditnih institucija obavljaju dvije ili više fizičkih osoba koje su radnici revizorskog društva ovlašteni za obavljanje revizije (u daljnjem tekstu: ovlašteni revizori).

(3) Isto revizorsko društvo ne može preuzeti niti mu kreditna institucija može povjeriti obavljanje revizije svojih financijskih izvještaja ako je to revizorsko društvo u prethodnoj godini više od polovine svojih ukupnih prihoda ostvarilo obavljanjem revizije financijskih izvještaja te kreditne institucije ili grupe kreditnih institucija kojoj ta kreditna institucija pripada.

(4) Reviziju financijskih izvještaja i reviziju za potrebe Hrvatske narodne banke mora obavljati isto revizorsko društvo.

(5) Iznimno, u slučaju iz članka 174. stavka 4. točke 2. ovoga Zakona reviziju financijskih izvještaja i reviziju za potrebe Hrvatske narodne banke mogu obavljati različita revizorska društva.

Zaštita neovisnosti revizora

Članak 171.

(1) U slučaju raskida ugovora o obavljanju revizije financijskih izvještaja kreditna institucija, odnosno revizorsko društvo dužni su Hrvatskoj narodnoj banci pisano obrazložiti razloge za raskid.

(2) Isto revizorsko društvo ne može obavljati reviziju financijskih izvještaja kreditne institucije ako je u godini za koju su sastavljeni financijski izvještaji istoj kreditnoj instituciji pružalo usluge iz područja financija, računovodstva, unutarnje revizije, procjenjivanja vrijednosti kreditne institucije, njezine imovine i obveza, poreznog i ostalog poslovnog savjetovanja te obavljalo za nju poslove sudskog vještačenja.

(3) Zabrana obavljanja usluga revizije iz stavka 2. ovoga članka odnosi se na sva povezana društva kreditne institucije, kao i revizorskog društva.

Obveze revizorskog društva

Članak 172.

(1) Revizorsko društvo dužno je nakon obavljene revizije sastaviti pismo preporuka upravi i dostaviti ga upravi kreditne institucije i Hrvatskoj narodnoj banci.

(2) Revizorsko društvo dužno je pisano i bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o:

1) utvrđenim nezakonitostima ili činjenicama i okolnostima koje mogu na bilo koji način ugroziti daljnje poslovanje kreditne institucije

2) okolnostima koje su razlog za ukidanje odobrenja za rad iz članka 69. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona

3) materijalno značajnoj razlici u procjeni rizika prisutnih u poslovanju kreditne institucije i vrednovanju bilančnih i izvanbilančnih stavki i stavki računa dobiti i gubitka

4) težem kršenju internih akata

5) znatnijoj slabosti u ustroju sustava unutarnjih kontrola ili propustima u primjeni sustava unutarnjih kontrola i

6) činjenicama koje bi mogle dovesti do mišljenja s rezervom, negativnog mišljenja ili suzdržavanja od izražavanja mišljenja na financijske izvještaje.

(3) Revizorsko društvo dužno je pisano obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj činjenici iz stavka 2. ovoga članka za koju sazna u postupku obavljanja revizije financijskih izvještaja društva koje kontrolira kreditna institucija.

(4) Dostava podataka Hrvatskoj narodnoj banci iz stavaka 1. do 3. ovoga članka ne znači kršenje revizorove obveze o čuvanju povjerljivih informacija koja proizlazi iz zakona kojim se uređuje revizija ili iz ugovora.

Odbijanje revizorskog izvješća

Članak 173.

(1) Ako isto revizorsko društvo obavi reviziju financijskih izvještaja kreditne institucije suprotno članku 170. ili članka 171. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka neće prihvatiti izvješće o reviziji financijskih izvještaja kreditne institucije za tu godinu.

(2) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da revizija financijskih izvještaja nije obavljena ili da revizorsko izvješće nije sastavljeno u skladu s ovim Zakonom, podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje revizija i pravilima revizorske struke ili ako obavljenom supervizijom poslovanja kreditne institucije ili na drugi način utvrdi da revizorsko mišljenje o financijskim izvještajima kreditne institucije iz članka 168. ovoga Zakona nije zasnovano na istinitim i objektivnim činjenicama, ona može odbiti revizorsko izvješće i zahtijevati od kreditne institucije da reviziju obave ovlašteni revizori drugog revizorskog društva, a na trošak kreditne institucije.

(3) Odbijanje revizorskog izvješća o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja kreditne institucije ima za posljedicu odbijanje ocjene iz članka 174. ovoga Zakona.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka Hrvatska narodna banka neće sljedeće dvije kalendarske godine prihvaćati revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja koje je izdalo isto revizorsko društvo.

(5) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje razloge za odbijanje revizorskog izvješća iz stavka 2. ovoga članka.

Sadržaj revizije za potrebe Hrvatske narodne banke

Članak 174.

(1) Za potrebe Hrvatske narodne banke revizorsko društvo daje ocjenu o:

1) pridržavanju pravila o upravljanju rizicima

2) obavljanju poslova funkcije kontrole rizika, funkcije praćenja usklađenosti i funkcije unutarnje revizije

3) stanju informacijskog sustava i adekvatnosti upravljanja informacijskim sustavom i

4) pravilnosti, točnosti i potpunosti izvješća koja se dostavljaju Hrvatskoj narodnoj banci.

(2) Ocjena iz stavka 1. ovoga članka opisna je i kreće se u rasponu od potpuno zadovoljavajuće do potpuno nezadovoljavajuće (potpuno zadovoljavajuće, zadovoljavajuće, nezadovoljavajuće, u potpunosti nezadovoljavajuće).

(3) Hrvatska narodna banka može od revizorskog društva zatražiti dodatne informacije u vezi s obavljenom revizijom.

(4) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da ocjena nije dana u skladu s ovim Zakonom, podzakonskim propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, zakonom kojim se uređuje revizija i pravilima revizorske struke ili ako obavljenom supervizijom poslovanja kreditne institucije ili na drugi način utvrdi da ocjena nije zasnovana na istinitim i objektivnim činjenicama, može:

1) zahtijevati od revizora da svoju ocjenu ispravi odnosno dopuni ili

2) odbiti ocjenu i zahtijevati od kreditne institucije da ocjenu daju ovlašteni revizori drugog revizorskog društva, a na trošak kreditne institucije.

(5) Odbijanje ocjene iz stavka 1. ovoga članka nema za posljedicu odbijanje revizorskog izvješća o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja kreditne institucije za tu godinu ako je revizorsko izvješće o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja prihvaćeno od strane Hrvatske narodne banke.

(6) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje sadržaj revizije za potrebe Hrvatske narodne banke, kao i razloge za odbijanje ocjene iz stavka 1. ovoga članka.

XVI. SUPERVIZIJA KREDITNIH INSTITUCIJA

XVI.1. OPĆE ODREDBE

Supervizija

Članak 175.

(1) U smislu ovoga Zakona supervizija je provjera posluje li kreditna institucija u skladu s pravilima o upravljanju rizicima, drugim odredbama ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 te propisima donesenima na temelju ovoga Zakona, odnosno Uredbe kao i drugim zakonima kojima se uređuje pružanje bankovnih i financijskih usluga koje pruža kreditna institucija i propisima donesenima na temelju tih zakona, kao i ostalim propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija, vlastitim pravilima, standardima i pravilima struke, a što uključuje proces procjene kreditne institucije.

(2) Hrvatska narodna banka ovlaštena je obavljati superviziju kreditnih institucija:

1) obavljanjem nadzora prikupljanjem i analizom izvješća i informacija, kontinuiranim praćenjem poslovanja kreditnih institucija i drugih osoba koje su prema odredbama ovoga Zakona, i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, ili drugih zakona i propisa donesenih na temelju tih drugih zakona ili primjenjivim propisima Europske unije dužne izvještavati Hrvatsku narodnu banku

2) obavljanjem neposrednog nadzora nad poslovanjem kreditne institucije

3) nalaganjem supervizorskih mjera (uključujući i supervizorske mjere u fazi rane intervencije) i

4) izdavanjem mišljenja, odobrenja, suglasnosti i procjenjivanjem kreditne institucije u skladu s ovim Zakonom, Uredbom (EU) br. 575/2013 i drugim propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

(3) Hrvatska narodna banka donosi podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete i način provedbe supervizije, sadržaj plana supervizije, izricanja supervizorskih mjera te obveze tijela kreditne institucije tijekom i nakon supervizije koju obavlja Hrvatska narodna banka.

Osnovni ciljevi supervizije

Članak 176.

Osnovni su ciljevi supervizije koju obavlja Hrvatska narodna banka održavanje povjerenja u hrvatski bankovni sustav te promicanje i očuvanje njegove sigurnosti i stabilnosti.

Nadzor nad primjenom drugih zakona

Članak 177.

(1) Hrvatska narodna banka osim supervizije obavlja i nadzor kreditnih institucija u vezi s primjenom Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci, propisa donesenih na temelju tog Zakona i drugih zakona i propisa donesenih na temelju tih zakona, za koji je ovlaštena na temelju tih zakona.

(2) Na postupke iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ove glave.

Subjekti supervizije

Članak 178.

(1) Subjekti supervizije su sljedeći:

1) kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i njihove podružnice izvan Republike Hrvatske

2) podružnice kreditnih institucija sa sjedištem u drugoj državi članici koje posluju u Republici Hrvatskoj

3) podružnice kreditnih institucija sa sjedištem u trećoj zemlji koje posluju u Republici Hrvatskoj i

4) kreditne institucije iz države članice u dijelu poslovanja koje se obavlja neposrednim pružanjem usluge na području Republike Hrvatske.

(2) Ovlaštene osobe Hrvatske narodne banke iz članka 183. stavka 2. ovoga Zakona mogu obaviti pregled dijela poslovanja osoba koje su usko povezane s kreditnom institucijom ili osoba na koje je kreditna institucija prenijela znatan dio svojih poslovnih postupaka, a u svrhu postizanja ciljeva supervizije kreditne institucije.

(3) Nadzor nad poslovanjem kreditnih institucija mogu obavljati i druge institucije i nadzorna tijela u skladu s ovlaštenjima na temelju zakona u okviru svojega djelokruga poslovanja.

(4) Ako je za nadzor nad pojedinom osobom iz stavka 2. ovoga članka nadležno drugo nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može sudjelovati u nadzoru poslovanja te osobe uz to nadzorno tijelo ili može od nadzornog tijela zatražiti da joj pribavi potrebne podatke i informacije u svrhu supervizije kreditne institucije.

(5) Sve odredbe o superviziji kreditnih institucija na odgovarajući se način primjenjuju i na nadzor predstavništava kreditnih institucija koja posluju na području Republike Hrvatske.

(6) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne isključuju obavljanje supervizije na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim Zakonom.

Prikupljanje informacija od strane Hrvatske narodne banke

Članak 179.

(1) Kvalificirani imatelji i osobe koje su usko povezane s kreditnom institucijom ili osobe na koje je kreditna institucija prenijela znatan dio svojih poslovnih postupaka, dužne su na zahtjev Hrvatske narodne banke, a u svrhu postizanja ciljeva supervizije kreditne institucije, dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci odgovarajuća izvješća i informacije.

(2) Za potrebe izvršavanja svojih ovlasti Hrvatska narodna banka može zatražiti dostavljanje informacija, uključujući dostavljanje u određenim vremenskim razmacima i određenom obliku, od sljedećih osoba:

- 1) kreditnih institucija s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 2) financijskog holdinga s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 3) mješovitog financijskog holdinga s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 4) mješovitog holdinga s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 5) osobe koja pripada osobi iz točaka 1. do 4. ovoga stavka
- 6) pružatelja usluge eksternalizacije nekoj od osoba iz točaka 1. do 4. ovoga stavka.

(3) U svrhu utvrđivanja činjenica i okolnosti o osobi iz stavka 2. ovoga članka, nužnih za izvršavanje svojih ovlasti, Hrvatska narodna banka može poduzimati potrebne radnje, i to:

- 1) zatražiti dostavljanje dokumenata od bilo koje pravne ili fizičke osobe za koju ocijeni da ima relevantna saznanja
- 2) obaviti pregled poslovnih knjiga i dokumentacije osoba iz stavka 1. ovoga članka uključujući pribavljanje preslike
- 3) zatražiti pisana i usmena objašnjenja od osoba iz stavka 1. ovoga članka kao i od njihovih radnika
- 4) obaviti razgovore za potrebe prikupljanja informacija s bilo kojom osobom za koju ocijeni da ima relevantna saznanja, uz uvjet njezinog izričitog pristanka.

(4) Hrvatska narodna banka može osobito od članova uprave, nadzornog odbora ili drugih radnika kreditne institucije zatražiti sastavljanje pisanog izvješća o pitanjima iz članka 153. ovoga Zakona ili davanje izjave o tim pitanjima. U zahtjevu za sastavljanje pisanog izvješća ili izjave Hrvatska narodna banka odredit će rok za izradu tih izvješća, koji ne može biti kraći od tri dana.

(5) Hrvatska narodna banka može, uvažavajući druge uvjete zadane propisima Europske unije, obaviti neposredni nadzor nad poslovanjem osobe iz stavka 2. ovoga članka i, uz prethodnu obavijest relevantnom nadležnom tijelu, svih drugih društava uključenih u

superviziju na konsolidiranoj osnovi ako je ona konsolidirajuće nadzorno tijelo, u sjedištu i na ostalim mjestima na kojima osoba posluje.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je za obavljanje neposrednog nadzora na temelju stavka 5. ovoga članka pribaviti odgovarajuće odobrenje pravosudnih tijela, ako je prema nacionalnom pravu države u kojoj se obavlja neposredni nadzor to odobrenje potrebno.

XVI.2. SUPERVIZIJA KREDITNIH INSTITUCIJA SA SJEDIŠTEM U REPUBLICI HRVATSKOJ

Opseg supervizije kreditnih institucija

Članak 180.

(1) Pri obavljanju supervizije Hrvatska narodna banka provjerava zakonitost poslovanja kreditne institucije uključujući organizaciju, strategije, politike, postupke i procedure koje je kreditna institucija donijela radi usklađivanja svojeg poslovanja s propisima, i procjenjuje:

a) rizike kojima kreditna institucija jest ili bi mogla biti izložena

b) rizike koje kreditna institucija predstavlja za financijski sustav, uzimajući u obzir utvrđivanje i mjerenje sistemskog rizika prema članku 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili preporuke Europskog odbora za sistemske rizike, ako je to primjereno

c) rizike koji su utvrđeni provođenjem testiranja otpornosti na stres, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost poslova kreditne institucije.

(2) Na temelju supervizije iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka utvrđuje osiguravaju li organizacija, strategije, politike, postupci i procedure koje je uspostavila kreditna institucija te regulatorni kapital i likvidnost kreditne institucije primjeren sustav upravljanja i pokrivenost rizika.

(3) Hrvatska narodna banka će se pri utvrđivanju učestalosti i intenziteta obavljanja supervizije iz stavka 1. ovoga članka za pojedinu kreditnu instituciju rukovoditi veličinom i značenjem kreditne institucije za bankovni sustav u Republici Hrvatskoj te vrstom, opsegom i složenošću poslova koje kreditna institucija obavlja kao i načelom razmjernosti.

(4) Hrvatska narodna banka superviziju iz stavka 1. ovoga članka obavlja najmanje jedanput godišnje za svaku kreditnu instituciju obuhvaćenu planom supervizije iz članka 182. ovoga Zakona.

(5) Hrvatska narodna banka za potrebe supervizije najmanje jednom godišnje provodi odgovarajuća testiranja otpornosti kreditnih institucija na stres.

Tehnički kriteriji za superviziju

Članak 181.

(1) Pri obavljanju supervizije Hrvatska narodna banka, osim izloženosti kreditnom, tržišnom i operativnom riziku te upravljanja tim rizicima, obuhvatit će najmanje sljedeće:

1) rezultate testiranja otpornosti na stres koji provodi kreditna institucija koja primjenjuje pristup zasnovan na internim rejting-sustavima u skladu s člankom 177. Uredbe (EU) br. 575/2013

2) izloženost koncentracijskom riziku i upravljanje tim rizikom od strane kreditne institucije, uključujući njezinu usklađenost sa zahtjevima određenima u dijelu četvrtom Uredbe (EU) br. 575/2013 i propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

3) robusnost, prikladnost i način primjene politika i postupaka koje kreditna institucija provodi za upravljanje rezidualnim rizikom povezanim s upotrebom priznatih tehnika smanjenja kreditnog rizika

4) opseg u kojem je regulatorni kapital koji kreditna institucija drži adekvatan s aspekta imovine koju je kreditna institucija sekuritizirala, imajući na umu ekonomski sadržaj transakcije kao i stupanj ostvarenog prijenosa rizika

5) izloženost likvidnosnom riziku te upravljanje tim rizikom od strane kreditne institucije, uključujući izradu analiza različitih scenarija, upravljanje instrumentima za smanjenje rizika (posebice razinom, sastavom i kvalitetom zaštitnog sloja likvidnosti), te učinkovite planove za nepredvidive okolnosti

6) utjecaj učinaka diversifikacije i način na koji su ti učinci uključeni u sustav mjerenja rizika

7) rezultate testiranja otpornosti na stres koje provodi kreditna institucija koja upotrebljava interni model za izračun kapitalnih zahtjeva za tržišni rizik u skladu s dijelom trećim glavom IV. poglavljem 5. Uredbe (EU) br. 575/2013

8) geografski položaj izloženosti kreditne institucije

9) model poslovanja kreditne institucije i

10) procjenu sistemskog rizika, u skladu s člankom 180. ovoga Zakona.

(2) U svrhu supervizije iz stavka 1. točke 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka redovito provodi sveobuhvatnu ocjenu ukupnog upravljanja likvidnosnim rizikom od strane kreditne institucije i promiče razvoj dobrih internih metodologija, uzimajući pritom u obzir ulogu te kreditne institucije na financijskom tržištu. Hrvatska narodna banka pratit će kretanja vezana uz profile rizičnosti likvidnosnog rizika, kao što su dizajn i volumen proizvoda, upravljanje rizicima, politike izvora financiranja i koncentracije izvora financiranja. Kada bi ta kretanja mogla dovesti do nestabilnosti pojedine institucije ili financijskog sustava, Hrvatska narodna banka će poduzeti odgovarajuće mjere.

(3) Ako Hrvatska narodna banka u obavljanju supervizije utvrdi da je kreditna institucija pružila implicitnu potporu sekuritizaciji više od jedanput, naložit će kreditnoj instituciji supervizorske mjere, a s obzirom na povećana očekivanja da će kreditna institucija pružiti daljnju potporu svojoj sekuritizaciji, zbog čega neće uspjeti ostvariti značajan prijenos rizika.

(4) Za potrebe utvrđivanja iz članka 180. stavka 3. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka razmatra omogućuju li vrijednosna usklađenja za pozicije ili portfelje u knjizi trgovanja, kako je navedeno u članku 105. Uredbe (EU) br. 575/2013, kreditnoj instituciji da u kratkom

razdoblju proda svoje pozicije ili ih zaštititi od rizika bez ostvarivanja značajnih gubitaka u uobičajenim tržišnim uvjetima.

(5) Osim zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije dužna je obuhvatiti i sljedeće:

1) izloženost kreditne institucije kamatnom riziku koji proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje. Ako utvrdi da je smanjenje ekonomske vrijednosti kreditne institucije proizašlo iz promjena pozicija kojima se ne trguje, a koje su posljedica iznenadne i neočekivane promjene kamatnih stopa od 200 baznih bodova ili promjene definirane smjernicama Europskog nadzornog tijela za bankarstvo, veće od 20% regulatornog kapitala kreditne institucije, Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorske mjere

2) izloženost kreditne institucije riziku prekomjerne financijske poluge, koji se odražava u pokazateljima prekomjerne financijske poluge, uključujući omjer financijske poluge određen u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri utvrđivanju adekvatnosti omjera financijske poluge kreditne institucije, kao i adekvatnosti organizacije, strategije, politike, postupaka i procedura koje je donijela kreditna institucija u svrhu upravljanja rizikom prekomjerne financijske poluge, Hrvatska narodna banka uzet će u obzir model poslovanja te kreditne institucije

3) sustave upravljanja kreditnom institucijom, korporativnu kulturu i vrijednosti te sposobnosti uprave i nadzornog odbora da izvršavaju svoje dužnosti. Kreditna institucija dužna je Hrvatskoj narodnoj banci omogućiti uvid u dnevni red i popratnu dokumentaciju sjednica uprave i nadzornog odbora te odbora nadzornog odbora. Kreditna institucija dužna je Hrvatskoj narodnoj banci omogućiti uvid i u rezultate internih ili eksternih ocjena uspješnosti članova uprave i nadzornog odbora.

Plan supervizije

Članak 182.

(1) Hrvatska narodna banka u skladu s opsegom supervizije iz članka 180. ovoga Zakona, najmanje jednom godišnje donijet će plan supervizije kreditnih institucija.

(2) Kada na temelju supervizije iz članka 180. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka za pojedinu kreditnu instituciju to ocijeni potrebnim, provodit će pojačanu superviziju, između ostalog i na način da će:

1) povećati broj i učestalost neposrednih nadzora te kreditne institucije

2) imenovati povjerenika u skladu s odredbama ovoga Zakona

3) zatražiti dodatno ili učestalije izvještavanje Hrvatske narodne banke od strane te kreditne institucije

4) obavljati dodatne ili učestalije provjere operativnih, strateških ili poslovnih planova te kreditne institucije ili

5) obavljati superviziju pojedinog dijela poslovanja i praćenja rizika za koje je vjerojatno da će se ostvariti.

(3) Hrvatska narodna banka može, u skladu s odredbama ovoga Zakona, obaviti neposredni nadzor poslovanja podružnice kreditne institucije iz druge države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice, bez obzira na plan supervizije nadležnog tijela matične države članice.

Osobe ovlaštene za superviziju

Članak 183.

(1) Superviziju iz članka 175. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona obavljaju radnici Hrvatske narodne banke (u daljnjem tekstu: ovlaštenici po zaposlenju).

(2) Superviziju iz članka 175. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona obavljaju radnici Hrvatske narodne banke na temelju ovlaštenja guvernera Hrvatske narodne banke (u daljnjem tekstu: ovlaštene osobe).

(3) Iznimno, za obavljanje zadataka u vezi s neposrednim nadzorom poslovanja kreditne institucije guverner Hrvatske narodne banke može ovlastiti ovlaštenog revizora, revizorsko društvo ili druge stručno osposobljene osobe.

(4) Osobe iz stavka 3. ovoga članka imaju pri obavljanju zadataka povezanih s neposrednim nadzorom poslovanja kreditne institucije za koje ih je ovlastio guverner Hrvatske narodne banke jednake ovlasti i odgovornosti kao i ovlaštene osobe Hrvatske narodne banke.

Neposredni nadzor poslovanja

Članak 184.

(1) Kreditna institucija dužna je ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, omogućiti da obavi neposredni nadzor nad poslovanjem u sjedištu kreditne institucije i na ostalim mjestima na kojima kreditna institucija, odnosno druga osoba na temelju ovlaštenja kreditne institucije, obavlja djelatnosti i poslove u vezi s kojima Hrvatska narodna banka provodi nadzor.

(2) Kreditna institucija dužna je ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, omogućiti da obavi kontrolu poslovnih knjiga, poslovne dokumentacije te administrativne ili poslovne evidencije, kao i kontrolu informacijske tehnologije i drugih pridruženih tehnologija, u opsegu potrebnom za obavljanje pojedinog nadzora.

(3) Kreditna institucija dužna je ovlaštenoj osobi, na njezin zahtjev, uručiti računalne ispise, preslike poslovnih knjiga, poslovne dokumentacije te administrativne ili poslovne evidencije u papirnatom obliku ili u obliku elektroničkog zapisa na mediju i u obliku koji zahtijeva ovlaštena osoba. Kreditna institucija dužna je ovlaštenoj osobi osigurati standardno sučelje za pristup sustavu za upravljanje bazama podataka kojima se koristi kreditna institucija, u svrhu provođenja nadzora potpomognutog računalnim programima.

(4) Nadzor poslovanja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obavlja ovlaštena osoba tijekom radnog vremena kreditne institucije. Ako je zbog opsega ili prirode nadzora potrebno, kreditna

institucija dužna je omogućiti ovlaštenoj osobi obavljanje nadzora poslovanja i izvan radnog vremena kreditne institucije.

Obavijest o neposrednom nadzoru poslovanja

Članak 185.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je obavijest o neposrednom nadzoru poslovanja dostaviti kreditnoj instituciji najkasnije osam dana prije početka neposrednog nadzora. Obavijest sadrži predmet nadzora, podatke o planiranom početku i trajanju nadzora, ime voditelja nadzora i broj ovlaštenih osoba koje će obaviti nadzor te informacije o tome što kreditna institucija treba pripremiti ovlaštenim osobama za potrebe obavljanja neposrednog nadzora.

(2) Iznimno od odredbe iz stavka 1. ovoga članka, ovlaštena osoba može dostaviti obavijest o neposrednom nadzoru najkasnije uoči početka obavljanja neposrednog nadzora.

Uvjeti za obavljanje neposrednog nadzora

Članak 186.

(1) Kreditna institucija dužna je ovlaštenim osobama osigurati prikladne prostore, u kojima mogu neometano i bez prisutnosti drugih osoba obavljati neposredni nadzor nad poslovanjem.

(2) Kreditna institucija dužna je omogućiti da tijekom neposrednog nadzora u prostorima iz stavka 1. ovoga članka budu prisutne i ovlaštene osobe kreditne institucije, koje na zahtjev ovlaštenih osoba Hrvatske narodne banke mogu dati odgovarajuća objašnjenja u vezi s poslovnim knjigama, poslovnom dokumentacijom, poslovnim događajima te administrativnim odnosno poslovnim evidencijama, koji su predmet nadzora.

Kontrola računalno vođenih poslovnih knjiga i evidencija

Članak 187.

(1) Kreditna institucija koja podatke obrađuje pomoću računala ili vodi svoje poslovne knjige ili drugu evidenciju pomoću računala dužna je, na zahtjev ovlaštene osobe, osigurati uvjete i primjerena pomoćna sredstva za pregled poslovnih knjiga i evidencija te mogućnost ispitivanja jesu li računalom obrađeni podaci obrađeni na primjeren način.

(2) Kreditna institucija dužna je ovlaštenoj osobi predati dokumentaciju iz koje je vidljiv potpun opis rada računovodstvenog sustava. Iz dokumentacije moraju biti vidljivi podsustavi i datoteke računovodstvenog sustava. Dokumentacija mora omogućiti ovlaštenoj osobi uvid u:

- 1) programsko rješenje
- 2) postupke obrade računalom obrađenih podataka
- 3) kontrole koje osiguravaju pravilnu obradu podataka i
- 4) kontrole koje osiguravaju čuvanje povjerljivosti, integriteta i raspoloživosti podataka.

Kontinuirani nadzor odobrenja za upotrebu internih pristupa

Članak 188.

(1) Hrvatska narodna banka redovito, a najmanje svake tri godine, provjerava usklađenost kreditne institucije s propisanim zahtjevima za dobivanje prethodnog odobrenja za primjenu internih pristupa pri izračunu kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013, posebno uzimajući u obzir promjene u poslovanju kreditne institucije kao i primjenu tih pristupa na nove proizvode.

(2) Ako postupkom iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka utvrdi značajne nedostatke u obuhvatu izloženosti riziku internih pristupa kreditne institucije, naložit će kreditnoj instituciji odgovarajuće supervizorske mjere za njihovo otklanjanje ili smanjenje njihovih posljedica, što može uključiti i nalažanje viših multiplikacijskih faktora ili dodatnih kapitalnih zahtjeva.

(3) Hrvatska narodna banka osobito provjerava i procjenjuje primjenjuje li kreditna institucija dobro razvijene i ažurirane tehnike i prakse za interne pristupe.

(4) Ako postupkom iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka utvrdi da interni model koji kreditna institucija primjenjuje za potrebe izračuna kapitalnih zahtjeva za tržišne rizike nije ili više nije dovoljno točan zbog brojnih prekoračenja iz članka 366. Uredbe (EU) br. 575/2013, ukinut će odobrenje za upotrebu internog modela ili naložiti odgovarajuće supervizorske mjere kako bi se osiguralo da se model poboljša u što kraćem roku.

(5) Ako je kreditnoj instituciji odobrena primjena internog pristupa pri izračunu kapitalnih zahtjeva u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013, ali kreditna institucija više ne ispunjava propisane zahtjeve za primjenu tog pristupa, Hrvatska narodna banka zahtijevat će od kreditne institucije ili da dokaže da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, kada je to primjenjivo u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, ili da predstavi plan za pravovremenu ponovnu uspostavu usklađenosti sa zahtjevima te odredi rok za njegovu provedbu. Hrvatska narodna banka zahtijevat će poboljšanje tog plana ako nije vjerojatno da će on dovesti do potpune usklađenosti ili ako je rok neodgovarajući.

(6) Ako u slučaju iz stavka 5. ovoga članka nije vjerojatno da će kreditna institucija biti u mogućnosti ponovno uspostaviti usklađenost u odgovarajućem roku i, kada je to primjenjivo, ne dokaže da je utjecaj neusklađenosti beznačajan, Hrvatska narodna banka ukinut će rješenje kojim je dano odobrenje za korištenje internog pristupa ili izmijeniti rješenje na način da će se odobrenje ograničiti na usklađena područja ili na ona područja u kojima je usklađenost moguće postići u odgovarajućem roku.

Supervizorsko procjenjivanje s referentnom vrijednošću internih pristupa za izračunavanje kapitalnih zahtjeva

Članak 189.

(1) Kreditna institucija koja u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 ima odobrenje za interni pristup za izračunavanje kapitalnih zahtjeva za iznos izloženosti ponderiran rizikom ili za izračunavanje kapitalnih zahtjeva, osim kapitalnog zahtjeva za operativni rizik, dužna je Hrvatskoj narodnoj banci i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti izvješće o

rezultatima izračuna svojih internih pristupa za svoje izloženosti ili pozicije koje su uključene u referentne portfelje. Kreditna institucija dužna je u svom izvješću prikazati rezultate svojih izračuna zajedno s obrazloženjem metodologija primijenjenih pri izračunu.

(2) Referentni portfelj iz stavka 1. ovoga članka jest onaj koji tehničkim standardom propisuje Europska komisija. Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje sadržaj, način i rokove dostave izvješća iz stavka 1. ovoga članka te može propisati specifične portfelje za koje je potrebno izračunati kapitalne zahtjeve.

(3) Hrvatska narodna banka će se prije utvrđivanja specifičnog portfelja iz stavka 2. ovoga članka konzultirati s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo.

(4) Kada Hrvatska narodna banka utvrdi da interni modeli koje primjenjuje kreditna institucija podcjenjuju kapitalne zahtjeve, koji ne proizlaze iz različitih odnosnih rizika izloženosti ili pozicija, naložit će kreditnoj instituciji potrebne mjere.

(5) Potrebne mjere iz stavka 4. ovoga članka moraju biti u skladu s ciljevima primjene internih pristupa te stoga ne smiju:

- a) dovoditi do standardizacije pristupa ili upotrebe preferiranih metoda
- b) stvarati pogrešne poticaje ili
- c) uzrokovati da sve kreditne institucije neosnovano poduzimaju iste aktivnosti.

Završetak postupka supervizije nad kreditnom institucijom

Članak 190.

(1) Nakon obavljene supervizije poslovanja kreditne institucije sastavlja se zapisnik o obavljenoj superviziji.

(2) Hrvatska narodna banka po obavljenoj superviziji kreditne institucije, ovisno o nalazima iz zapisnika, može naložiti kreditnoj instituciji supervizorske mjere prema odredbama ovoga Zakona.

(3) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, ako se nadzor provodi u skladu s odredbama članka 175. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona i nisu utvrđene nezakonitosti u poslovanju kreditne institucije ili slabosti i nedostaci u poslovanju kreditne institucije koji zahtijevaju izricanje supervizorskih mjera, ne sastavlja se zapisnik o obavljenom nadzoru.

(4) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka nakon primitka obavijesti o namjeri uvođenja pristupa ili modela, i njihovih promjena, za koje je potrebno odobrenje iz članka 143. stavka 1., članka 151. stavaka 4. i 9., članka 283., članka 312. stavka 2. i članka 363. Uredbe (EU) br. 575/2013 obavlja kontinuirani nadzor s ciljem procjene tih pristupa ili modela. Pritom je Hrvatska narodna banka na temelju nadzora koji se obavlja prije podnošenja zahtjeva za izdavanje takvog odobrenja dužna sastaviti izvješće o privremenim nalazima. Ako je kreditna institucija podnijela zahtjev za izdavanje odobrenja iz članka 143. stavka 1., članka 151. stavaka 4. i 9., članka 283., članka 312. stavka 2. i članka 363. Uredbe

(EU) br. 575/2013, Hrvatska narodna banka nastavlja obavljati nadzor, nakon čega je dužna sastaviti zapisnik.

Neposredni nadzor nad poslovanjem kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj u drugoj državi članici

Članak 191.

(1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj posluje na području druge države članice, neposredno ili preko podružnice, Hrvatska narodna banka, odnosno osobe koje je ona ovlastila za obavljanje pojedinih poslova nadzora, može obaviti neposredni nadzor poslovanja uključujući provjeru informacija iz članka 202. ovoga Zakona nakon što prethodno obavijesti nadležno supervizorsko tijelo države članice domaćina.

(2) Hrvatska narodna banka može zatražiti od nadležnog tijela države članice domaćina, u kojoj kreditna institucija pruža usluge, da obavi neposredni nadzor nad poslovanjem podružnice te kreditne institucije ili ovlaštenjem guvernera odrediti ovlaštenog revizora ili drugu stručno osposobljenu osobu da obavi neposredni nadzor nad poslovanjem podružnice.

(3) Hrvatska narodna banka može sudjelovati u neposrednom nadzoru nad podružnicom kreditne institucije u državi članici neovisno o tome tko obavlja neposredni nadzor.

(4) Ako je nadležno tijelo države članice domaćina u svrhu očuvanja stabilnosti financijskog sustava države članice domaćina provelo pojedinačni neposredni nadzor poslovanja podružnice kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj te dostavilo Hrvatskoj narodnoj banci prikupljene informacije i nalaze koji su relevantni za procjenu rizika kreditne institucije ili stabilnost financijskog sustava države članice domaćina, Hrvatska narodna banka dužna je sve to uzeti u obzir pri utvrđivanju svojeg plana supervizije iz članka 182. ovoga Zakona te isto tako uzeti u obzir i stabilnost financijskog sustava države članice domaćina.

Mjere nad podružnicom u državi članici domaćinu

Članak 192.

(1) Ako nadležno ili nadzorno tijelo države članice domaćina u kojoj kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj pruža usluge preko podružnice ili neposredno, na temelju informacija primljenih od Hrvatske narodne banke ili drugog nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj ili na temelju suradnje nadležnih tijela u provođenju supervizije, obavijesti Hrvatsku narodnu banku da ta kreditna institucija krši odredbe kojima je u toj državi članici implementirana Direktiva 2013/36/EU ili odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013, ili postoji značajan rizik da se kreditna institucija neće uskladiti s odredbama kojima je implementirana Direktiva 2013/36/EU ili odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013, Hrvatska narodna banka će, ako u Republici Hrvatskoj nije donesena odluka o otvaranju likvidacijskog ili stečajnog postupka nad kreditnom institucijom, bez odgode naložiti kreditnoj instituciji supervizorske mjere za otklanjanje neusklađenosti ili mjere za sprječavanje rizika neusklađenosti i o tome bez odgode obavijestiti tijelo države članice domaćina.

(2) Ako je nadležno ili nadzorno tijelo države članice domaćina u kojoj kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj pruža usluge preko podružnice poduzelo preventivne mjere,

Hrvatska narodna banka može uložiti prigovor na te mjere ili zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Obavještanje nadležnih tijela države članice domaćina

Članak 193.

Ako Hrvatska narodna banka kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ukine odobrenje za pružanje bankovnih i/ili financijskih usluga, odnosno izrekne supervizorsku mjeru zabrane pružanja pojedinih financijskih usluga, dužna je o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države članice u kojoj ta kreditna institucija neposredno ili putem podružnice pruža usluge.

**XVI.3. SUPERVIZIJA KREDITNIH INSTITUCIJA IZ DRUGIH DRŽAVA
ČLANICA KOJE PRUŽAJU USLUGE U REPUBLICI HRVATSKOJ PREKO
PODRUŽNICE ILI NEPOSREDNO**

Ovlasti obavljanja supervizije poslovanja nad podružnicom

Članak 194.

(1) Hrvatska narodna banka ovlaštena je za kreditne institucije sa sjedištem u drugoj državi članici koje na području Republike Hrvatske posluju preko podružnice propisati dostavljanje informacija o svim uslugama koje ta podružnica pruža na području Republike Hrvatske.

(2) Hrvatska narodna banka ovlaštena je informacije koje je prikupila na temelju stavka 1. ovoga članka upotrijebiti za:

1) informativne ili statističke svrhe

2) utvrđivanje značajnosti podružnice u skladu s odredbama ovoga Zakona i

3) provođenje supervizije u skladu s odredbama ove glave.

(3) Podatke koje je prikupila na temelju stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dužna je čuvati kao povjerljive.

(4) Hrvatska narodna može u svrhu očuvanja financijske stabilnosti Republike Hrvatske provesti pojedinačni neposredni nadzor poslovanja podružnice iz druge države članice i zatražiti sve informacije potrebne za superviziju njezina poslovanja. Prije obavljanja neposrednog nadzora, Hrvatska narodna banka savjetovat će se s nadležnim tijelom matične države članice.

(5) Hrvatska narodna banka u slučaju iz stavaka 1. i 9. ovoga članka može postupiti u skladu s ovlastima iz članka 295. ovoga Zakona.

(6) Nakon obavljenog neposrednog nazora Hrvatska narodna banka će nadležnom tijelu matične države članice dostaviti prikupljene informacije i nalaze koji su relevantni za procjenu rizika kreditne institucije ili stabilnost financijskog sustava Republike Hrvatske.

(7) Hrvatska narodna banka obavlja superviziju nad podružnicom kreditne institucije iz druge države članice na način propisan ovim Zakonom.

(8) Pri izricanju mjera podružnici kreditne institucije iz druge države članice Hrvatska narodna banka neće postupati diskriminatorno ili ograničavajuće iz razloga što je kreditna institucija dobila odobrenje u drugoj državi članici.

(9) Ako kreditna institucija sa sjedištem u drugoj državi članici posluje preko podružnice na području Republike Hrvatske, nadležno tijelo matične države članice može:

1) obaviti neposredne provjere informacija iz članka 202. ovoga Zakona samostalno ili posredstvom osobe koju je ono ovlastilo, nakon što prethodno o tome obavijesti Hrvatsku narodnu banku ili

2) zatražiti od Hrvatske narodne banke ili osobe koju je ovlastila Hrvatska narodna banka da obavi neposredni nadzor nad poslovanjem podružnice kreditne institucije te države članice na području Republike Hrvatske.

(10) U slučaju iz stavka 9. točke 2. ovoga članka nadležno tijelo matične države članice može sudjelovati u neposrednom nadzoru nad poslovanjem podružnice kreditne institucije koji provodi Hrvatska narodna banka ili osoba koju je ovlastila Hrvatska narodna banka.

(11) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje sadržaj, način i rokove dostave informacija iz stavka 1. ovoga članka.

Supervizorske mjere nad kreditnom institucijom iz druge države članice

Članak 195.

(1) Ako Hrvatska narodna banka na temelju informacija iz članka 202. ovoga Zakona utvrdi da kreditna institucija iz druge države članice koja pruža usluge u Republici Hrvatskoj krši odredbe članka 88. ovoga Zakona, ili Uredbe (EU) br. 575/2013, te ako postoji značajan rizik da se neće uskladiti s odredbama članka 88. ovoga Zakona ili odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013, Hrvatska narodna banka o tome će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice.

(2) Ako Hrvatska narodna banka smatra da nadležno tijelo matične države članice nije poduzelo mjere za okončanje neusklađenosti ili mjere za sprječavanje rizika neusklađenosti iz stavka 1. ovoga članka ili ako ocijeni da takve mjere neće ni poduzeti, može se zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Mjere za zaštitu općeg dobra i zaštitu deponenata

Članak 196.

(1) Iznimno od odredbi članaka 195. i 197. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka može, u okviru svojih ovlasti, kreditnoj instituciji iz druge države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske naložiti mjere radi sprječavanja ili otklanjanja kršenja propisa

donesenih radi zaštite općeg dobra. Kao krajnju mjeru Hrvatska narodna banka može zabraniti toj kreditnoj instituciji pružanje uzajamno priznatih usluga na području Republike Hrvatske.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječila kreditnu instituciju iz druge države članice koja pruža usluge u Republici Hrvatskoj preko podružnice ili neposredno, a kojoj je nadležno tijelo matične države članice ukinulo odobrenje za rad, da započne daljnje transakcije na području Republike Hrvatske te kako bi zaštitila interese deponenata.

Preventivne mjere

Članak 197.

(1) Prije pokretanja postupka iz članka 195. stavka 1. ovoga Zakona, a prije donošenja mjera od strane nadležnih tijela matične države članice ili odluke upravne vlasti, tijela s javnim ovlastima ili suda matične države članice o reorganizacijskim mjerama u skladu s člankom 332. ovoga Zakona, kada Hrvatska narodna banka u izvanrednim situacijama ocijeni da su ugroženi ili bi mogli biti ugroženi interesi deponenata, investitora i drugih osoba korisnika usluga kreditne institucije iz druge države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske, rješenjem će kreditnoj instituciji naložiti preventivne mjere radi zaštite od financijske nestabilnosti. O poduzetim preventivnim mjerama Hrvatska narodna banka bez odgode će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku komisiju.

(2) Preventivne mjere iz stavka 1. ovoga članka moraju biti razmjerne njihovoj svrsi, a to je preventivna zaštita od financijske nestabilnosti u slučajevima kada su ozbiljno ugroženi ili bi mogli biti ozbiljno ugroženi interesi deponenata, investitora i drugih osoba korisnika usluga kreditne institucije iz druge države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske. Preventivne mjere mogu uključivati privremenu zabranu plaćanja. Hrvatska narodna banka pri izricanju preventivnih mjera iz stavka 1. ovoga članka dužna je voditi računa da vjerovnici u Republici Hrvatskoj kreditne institucije sa sjedištem u drugoj državi članici koja pruža usluge u Republici Hrvatskoj ne dođu u povoljniji položaj iste kreditne institucije u odnosu na vjerovnike iz drugih država članica.

(3) Preventivne mjere iz stavka 1. ovoga članka prestaju kada upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud matične države članice donesu odluku o reorganizacijskim mjerama u skladu s člankom 332. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka obustavit će provođenje preventivnih mjera iz stavka 1. ovoga članka ako smatra da su te mjere postale suvišne jer je nadležno tijelo matične države članice postupilo na temelju obavijesti iz članka 195. stavka 1. ovoga Zakona ili su one prestale na temelju stavka 3. ovoga članka.

Supervizija kreditne institucije iz druge države članice koja neposredno pruža usluge u Republici Hrvatskoj i financijske institucije koja pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske

Članak 198.

(1) Na superviziju kreditne institucije iz druge države članice koja neposredno pruža usluge u Republici Hrvatskoj na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 194. do 197. ovoga Zakona.

(2) Odredbe ove glave na odgovarajući način primjenjuju se i na financijske institucije koje u skladu s člankom 84. ovoga Zakona pružaju uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske.

XVI.4. SUPERVIZIJA PODRUŽNICA KREDITNIH INSTITUCIJA IZ TREĆIH ZEMALJA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Supervizija podružnica kreditnih institucija iz trećih zemalja u Republici Hrvatskoj

Članak 199.

Hrvatska narodna banka obavlja superviziju podružnica kreditnih institucija iz trećih zemalja koje pružaju usluge u Republici Hrvatskoj na način i u opsegu na koji obavlja superviziju kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

XVI.5. NAKNADA ZA SUPERVIZIJU

Godišnja naknada za superviziju

Članak 200.

Za obavljanje supervizije iz članka 175. ovoga Zakona kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i podružnice kreditnih institucija sa sjedištem izvan Republike Hrvatske plaćaju Hrvatskoj narodnoj banci naknadu za superviziju, čiju visinu, osnovicu, način izračuna i način plaćanja podzakonskim propisom uređuje Hrvatska narodna banka.

XVII. SURADNJA S NADLEŽNIM TIJELIMA I RAZMJENA INFORMACIJA

Suradnja između nadležnih i nadzornih tijela Republike Hrvatske

Članak 201.

(1) Hrvatska narodna banka, Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga i nadzorna tijela u Republici Hrvatskoj dostavit će na zahtjev pojedinog nadležnog tijela tom tijelu sve informacije o kreditnoj ili financijskoj instituciji ili investicijskom društvu koje su mu potrebne u postupku provođenja zadataka supervizije i nadzora nad kreditnom ili financijskom institucijom ili investicijskim društvom, u postupku vezanom za izdavanje odobrenja i suglasnosti ili pri odlučivanju o drugim pojedinačnim zahtjevima iz svoje nadležnosti.

(2) Tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su se međusobno obavještavati o ukidanju odobrenja, nezakonitostima i nepravilnostima koje utvrde tijekom obavljanja supervizije i nadzora i o izrečenim mjerama za njihovo otklanjanje ako su ti nalazi i izrečene mjere bitni za rad tog drugog tijela.

(3) Ako neko tijelo u Republici Hrvatskoj koje nije Hrvatska narodna banka ima ovlasti za sanaciju, Hrvatska narodna banka i to tijelo međusobno će razmjenjivati informacije o kreditnoj instituciji koje su potrebne u postupku provođenja sanacije kreditne institucije.

Suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela država članica

Članak 202.

(1) Hrvatska narodna banka i nadležna tijela druge države članice međusobno surađuju u superviziji kreditnih institucija koje, neposredno ili preko podružnice, pružaju usluge na području Republike Hrvatske i na području te druge države članice.

(2) Hrvatska narodna banka i nadležna tijela države članice, osim ostalih obveza obavještavanja utvrđenih ovim Zakonom, međusobno razmjenjuju sve informacije u vezi s:

1) upravljanjem i vlasničkom strukturom kreditnih institucija iz stavka 1. ovoga članka koje mogu olakšati superviziju

2) provjerom ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja i suglasnosti od strane drugih nadležnih tijela i

3) informacijama koje će olakšati superviziju, a osobito superviziju nad likvidnošću, solventnošću, osiguranjem depozita, ograničavanjem velikih izloženosti, drugim činjenicama koje mogu biti od utjecaja na sistemski rizik koji ta kreditna institucija predstavlja, administrativnim i računovodstvenim postupcima i sustavom unutarnjih kontrola.

(3) U slučaju kada je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo matične države članice dužna je, bez odgode, obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina o svim informacijama i nalazima koji se odnose na superviziju likvidnosti poslovanja kreditne institucije preko podružnice, i to na način propisan dijelom šestim Uredbe (EU) br. 575/2013 i odredbama ovoga Zakona kojima se uređuje supervizija na konsolidiranoj osnovi, ako su te informacije i nalazi važni za zaštitu deponenata ili investitora iz države članice domaćina.

(4) U slučaju kada je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo matične države članice dužna je, bez odgode, obavijestiti nadležna tijela svih države članice domaćina o likvidnosnoj poteškoći u kreditnoj instituciji koja je nastupila ili je realno očekivati da će nastupiti. Ova obavijest sadrži podatke o planiranju i primjeni plana oporavka i podatke o svim poduzetim supervizorskim mjerama s te osnove.

(5) Ako je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo matične države članice dužna je na zahtjev nadležnog tijela države članice domaćina obrazložiti na koji su način primljene informacije i nalazi dostavljeni od strane države članice domaćina utjecali na postupanje Hrvatske narodne banke. U slučaju da nadležno tijelo države članice domaćina smatra da Hrvatska narodna banka nije poduzela odgovarajuće mjere, ono može, nakon što obavijesti Hrvatsku narodnu

banku i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, poduzeti odgovarajuće mjere kako bi spriječilo daljnja kršenja, a u cilju zaštite općeg interesa deponenta, investitora i drugih osoba kojima se pružaju bankovne i financijske usluge ili kako bi se zaštitila financijska stabilnost.

(6) Hrvatska narodna banka kao nadležno tijelo matične države članice može, u slučaju da se ne slaže s poduzetim mjerama iz stavka 5. ovoga članka od strane nadležnog tijela države članice domaćina, zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(7) Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ako je nadležno tijelo iz druge države članice odbilo njezin zahtjev za suradnju, a osobito za razmjenu informacija, ili nije postupilo po njemu u primjerenom roku.

Odlučivanje o statusu značajne podružnice kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 203.

(1) Hrvatska narodna banka može konsolidirajućem nadzornom tijelu ili nadležnim tijelima matične države članice uputiti zahtjev da podružnica kreditne institucije iz te države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske dobije status značajne podružnice.

(2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će razloge, a osobito:

1) drži li ta podružnica u Republici Hrvatskoj više od 2% ukupnih depozita određenih zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita

2) može li privremeni ili trajni prestanak pružanja usluga utjecati na sistemsku likvidnost tržišta i na platne sustave i sustave za poravnanje i namiru financijskih instrumenata u Republici Hrvatskoj i

3) veličinu i značajnost podružnice, s obzirom na broj klijenata, za bankovni ili financijski sustav Republike Hrvatske.

(3) Hrvatska narodna banka, nadležno tijelo matične države članice i konsolidirajuće nadzorno tijelo ako je određeno surađivat će u postupku donošenja zajedničke odluke o značajnoj podružnici.

(4) Ako Hrvatska narodna banka i konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležna tijela matične države članice u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka ne donesu zajedničku odluku o značajnosti podružnice, Hrvatska narodna banka će u roku od iduća dva mjeseca o tome donijeti samostalnu odluku. Pri donošenju samostalne odluke Hrvatska narodna banka vodit će računa o stavovima konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice.

(5) Odluke iz stavaka 3. i 4. ovoga članka obvezujuće su, moraju biti u pisanom obliku i obrazložene, a dostavljaju se relevantnim nadležnim tijelima.

(6) Donošenje odluka iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne utječe na ovlasti drugog nadležnog tijela dane ovim Zakonom.

(7) Ako se nadležno tijelo matične države članice nije savjetovalo s Hrvatskom narodnom bankom u vezi s operativnim postupcima propisanim za planove oporavka likvidnosti koje je to tijelo poduzelo ili ako Hrvatska narodna banka nakon provedenog savjetovanja smatra da ti operativni postupci koje je poduzelo nadležno tijelo matične države članice nisu primjereni, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Odlučivanje o statusu značajne podružnice kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 204.

(1) Ako Hrvatska narodna banka zaprimi zahtjev nadležnog tijela druge države članice da podružnicu kreditne institucije iz Republike Hrvatske koja pruža usluge na području te države članice smatra značajnom podružnicom, Hrvatska narodna banka surađivat će s nadležnim tijelom te države članice pri donošenju zajedničke odluke o značajnosti podružnice.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i obrazložena, a dostavlja se relevantnim nadležnim tijelima.

(3) Ako zajednička odluka o značajnosti podružnice nije donesena u roku dva mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, a nadležno tijelo te države članice u roku od iduća dva mjeseca donese odluku da se podružnici iz stavka 1. ovoga članka dodjeljuje status značajne podružnice, ta je odluka obvezujuća i za Hrvatsku narodnu banku.

(4) Hrvatska narodna banka nadležnim će tijelima države članice u kojoj kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajnu podružnicu proslijediti informacije iz članka 288. stavka 5. točaka 3. i 4. ovoga Zakona te u suradnji s tim nadležnim tijelima planirati i koordinirati aktivnosti iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

(5) Ako u kreditnoj instituciji iz stavka 1. nastane izvanredno stanje, Hrvatska narodna banka o tome će bez odgode obavijestiti osobe iz članka 210. stavka 1. točke 1. i članka 211. stavka 1. ovoga Zakona te Europski odbor za sistemske rizike.

(6) Hrvatska narodna banka nadležnim tijelima države članice u kojoj kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajnu podružnicu proslijedit će sljedeće informacije:

1) procjenu rizika kreditne institucije koja ima značajnu podružnicu na pojedinačnoj ili konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 180. stavkom 1. i člankom 181. stavkom 1. ovoga Zakona i ako je primjenjivo procjenu rizika iz članka 284. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i

2) odluke o izrečenim supervizorskim mjerama iz članaka 224. i 225. ovoga Zakona koje su relevantne za tu podružnicu i

3) odluke u vezi s validacijom internih modela koje su relevantne za tu podružnicu.

(7) Hrvatska narodna banka savjetovat će se s nadležnim tijelom države članice u kojoj kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajnu podružnicu o operativnim postupcima propisanim za planove oporavka likvidnosti, ako je to relevantno za likvidnosni rizik u valuti države članice domaćina.

Osnivanje kolegija supervizora za značajne podružnice

Članak 205.

(1) Ako kolegij supervizora iz članka 283. ovoga Zakona nije osnovan, a kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajne podružnice u drugim državama članicama, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora i predsjedati njime kako bi se omogućila suradnja uređena člankom 202. i člankom 282. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona te razmjena informacija iz članka 288. stavka 5. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Nakon konzultacija s relevantnim nadležnim tijelima Hrvatska narodna banka uredit će pisanim aktom osnivanje i rad kolegija iz stavka 1. ovoga članka. Hrvatska narodna banka određivat će koje će od relevantnih nadležnih tijela prisustvovati sastancima ili na drugi način sudjelovati u radu kolegija, vodeći računa o mogućem utjecaju planiranih supervizorskih aktivnosti osobito u odnosu na stabilnost financijskog sustava u njihovim državama i obvezama iz članka 204. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka pravodobno će i redovito obavještavati sve članove kolegija supervizora o planiranim sastancima i glavnim pitanjima koja će biti predmetom rasprave te o zauzetim stavovima i poduzetim mjerama.

Obveza čuvanja povjerljivih informacija

Članak 206.

(1) Radnici Hrvatske narodne banke, revizori i druge stručne osobe koje rade ili su radile po ovlaštenju Hrvatske narodne banke dužni su sve informacije u vezi s kreditnim institucijama koje su saznali tijekom rada za Hrvatsku narodnu banku čuvati kao povjerljive.

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka ne smiju povjerljive informacije učiniti dostupnima nijednoj drugoj osobi ili državnom tijelu, osim u obliku skupnih podataka iz kojih nije moguće prepoznati pojedinačnu kreditnu instituciju.

(3) Obveza čuvanja povjerljivih informacija iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na:

1) dostavljanje povjerljivih informacija koje se priopćavaju za potrebe provođenja kaznenog postupka ili postupka koji mu prethodi, a to pisanim putem zatraži ili naloži nadležni sud, Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Ministarstvo unutarnjih poslova ako mu je to pisanim putem naložilo Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, ili to pisanim putem zatraži ovlašteno tijelo iz druge države članice

2) dostavljanje povjerljivih informacija u slučajevima kad je nad kreditnom institucijom pokrenut stečajni postupak ili je u tijeku postupak prisilne likvidacije ili je u vezi s tim

postupcima pokrenut sudski postupak, osim onih koji se odnose na fizičke ili pravne osobe koje poduzimaju radnje i postupke u svrhu reorganizacije kreditne institucije

3) javno objavljivanje informacija iz članka 215. ovoga Zakona

4) objavu rezultata testiranja otpornosti na stres provedenih u skladu s člankom 180. stavkom 5. ovoga Zakona ili člankom 32. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili

5) zahtjeve Europskoga parlamenta zasnovane na ovlasti za istraživanje iz članka 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(4) Iznimno od stavaka 1. do 3. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije razmjenjivati s nadležnim tijelima iz drugih država članica ili ih prosljeđivati Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo, Europskom odboru za systemske rizike ili Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala na način kako je to uređeno ovim Zakonom, Uredbom (EU) br. 575/2013 i ostalim primjenjivim propisima Europske unije. Obveza čuvanja povjerljivih informacija odnosi se i na taj način razmjene informacija.

Upotreba povjerljivih informacija

Članak 207.

Hrvatska narodna banka može se povjerljivim informacijama koje je saznala tijekom obavljanja supervizije ili drugih poslova iz svoje nadležnosti koristiti samo u sljedećim slučajevima:

1) pri provjeri ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja i suglasnosti o kojima odlučuje na temelju ovoga Zakona

2) pri obavljanju supervizije kreditne institucije, na pojedinačnoj i/ili konsolidiranoj osnovi, osobito u smislu likvidnosti, solventnosti, velikih izloženosti, administrativnih i računovodstvenih procedura, sustava unutarnjih kontrola te izricanja supervizorskih mjera i mjera rane intervencije

3) pri izvršavanju svojih ovlasti za sanaciju

4) u prekršajnim postupcima

5) u postupku pred upravnim sudom koji se vodi protiv rješenja Hrvatske narodne banke

6) u drugim sudskim postupcima zbog povrede propisa Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija ili

7) pri ispunjavanju zahtjeva Europskog parlamenta zasnovanih na ovlasti za istraživanje iz članka 226. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Razmjena informacija između tijela

Članak 208.

(1) Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije proslijediti sljedećim osobama u Republici Hrvatskoj ili u državama članicama u svrhu provođenja supervizije, nadzora i drugih poslova za koje su ovlaštene, i to:

1) tijelima nadležnima za nadzor kreditnih institucija i investicijskih društava te drugim tijelima nadležnima za nadzor financijskih institucija, društava za osiguranje, društava za reosiguranje i financijskih tržišta

2) tijelima nadležnima za očuvanje financijske stabilnosti primjenom makrobonitetnih propisa

3) tijelima koja provode reorganizacijske mjere, kako su definirane člankom 331. ovoga Zakona, radi očuvanja financijske stabilnosti

4) sudu i drugim tijelima ili pravnim osobama ovlaštenima za obavljanje poslova u provođenju postupka likvidacije odnosno stečaja kreditne institucije ili u drugim sličnim postupcima pri izvršavanju njihovih zakonom utvrđenih zadataka

5) revizorima koji obavljaju reviziju investicijskih društava te kreditnih i financijskih institucija pri izvršavanju njihovih zakonom utvrđenih zadataka

6) institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013

7) tijelima koja administriraju sustave za osiguranje depozita i sustave za zaštitu ulagatelja i

8) sanacijskim tijelima i Ministarstvu financija na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(2) Na osobe kojima je Hrvatska narodna banka dostavila povjerljive informacije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka primjenjuje se obveza čuvanja povjerljivih informacija iz članka 206. ovoga Zakona.

Razmjena informacija s osobama ovlaštenima za provedbu nadzora

Članak 209.

(1) Hrvatska narodna banka može razmjenjivati povjerljive informacije s osobama koje su u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama ovlaštene za provedbu nadzora, i to nad:

1) tijelima koja obavljaju poslove u postupku likvidacije, odnosno stečaja kreditne institucije ili u nekom drugom sličnom postupku

2) institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) revizorima koji obavljaju reviziju kreditnih institucija, investicijskih društava, društava za osiguranje i financijskih institucija.

(2) Hrvatska narodna banka razmijenit će povjerljive informacije s tijelima iz stavka 1. ovoga članka ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) informacije se daju samo u svrhu obavljanja nadzornih zadataka tih tijela
- 2) primljene informacije tijela čuvaju kao povjerljive informacije u skladu s člankom 206. ovoga Zakona i
- 3) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se dostaviti bez izričite suglasnosti nadležnog tijela države članice od kojeg je informaciju primila i, ako je primjenjivo, samo za svrhu za koju je suglasnost nadležnog tijela države članice dana.

(3) Hrvatska narodna banka može, radi jačanja stabilnosti i očuvanja cjelovitosti financijskog sustava, razmjenjivati informacije i s drugim nadležnim tijelima i organima u Republici Hrvatskoj i državi članici koji u skladu sa zakonom provode postupke u vezi s kršenjem prava trgovačkih društava ako to u pisanom obliku zatraži ili naloži nadležni sud. Hrvatska narodna banka tim će tijelima priopćiti povjerljive informacije ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) informacije se daju samo u vezi s kršenjem prava trgovačkih društva
- 2) primljene informacije tijela čuvaju kao povjerljive informacije u skladu s člankom 206. ovoga Zakona i
- 3) informacije koje potječu iz druge države članice ne smiju se dostaviti bez izričite suglasnosti nadležnog tijela države članice od kojeg je informaciju primila i ako je primjenjivo, samo u svrhu za koju je suglasnost nadležnog tijela države članice dana.

(4) Ako se osobe iz stavka 1. ovoga članka u obavljanju svojih zadataka koriste uslugama osoba koje nisu zaposlene u javnom sektoru, Hrvatska narodna banka može i s tim osobama razmjenjivati informacije iz stavka 3. ovoga članka pod uvjetima iz istog stavka.

(5) Tijela iz stavka 3. ovoga članka dostavljaju Hrvatskoj narodnoj banci imena i detaljne podatke o odgovornostima osoba kojima Hrvatska narodna banka dostavlja povjerljive informacije.

Razmjena informacija koje se odnose na monetarnu politiku, osiguranje depozita, sistemski rizik i nadzor nad platnim prometom

Članak 210.

(1) Hrvatska narodna banka dostavit će povjerljive informacije u svrhu obavljanja njihovih zadataka sljedećim tijelima u Republici Hrvatskoj ili u drugim državama članicama:

1) središnjim bankama članicama Europskog sustava središnjih banaka i drugim tijelima s ovlastima i odgovornostima za provođenje monetarne politike, kada je ta povjerljiva informacija relevantna za ostvarenje njihovih ciljeva vezanih uz provođenje monetarne politike i održavanje likvidnosti, nadzor nad platnim sustavima, sustavima za poravnanje i namiru financijskih instrumenata te očuvanje stabilnosti financijskog sustava, a osobito u izvanrednim situacijama iz članka 286. ovoga Zakona, kada je takve informacije potrebno dostaviti bez odgode

2) institucionalnim sustavima zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) drugim tijelima nadležnima za nadzor nad platnim sustavima i

4) Europskom odboru za sistemske rizike, Europskom nadzornom tijelu za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje, Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala, ako su te informacije relevantne za ispunjavanje njihovih zadataka propisanih uredbama (EU) br. 1092/2010, (EU) br. 1094/2010 ili (EU) br. 1095/2010.

(2) Hrvatska narodna banka može od tijela iz stavka 1. ovoga članka zatražiti informacije u slučaju kada su te informacije nužne u svrhu obavljanja supervizije ili drugih poslova iz svoje nadležnosti u skladu s člankom 207. ovoga Zakona.

(3) Na osobe iz ovoga članka primjenjuje se obveza čuvanja povjerljivih informacija iz članka 206. ovoga Zakona.

Razmjena informacija s drugim subjektima

Članak 211.

(1) Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije dostaviti ministarstvu nadležnom za financije, odnosno državnom tijelu ovlaštenom za predlaganje zakona iz područja supervizije kreditnih institucija, financijskih institucija, investicijskih društava i društava za osiguranje, samo za potrebe provođenja nadzora iz svoje nadležnosti, te za provođenje preventivnih i sanacijskih mjera za kreditne institucije koje posluju s poteškoćama.

(2) Ako nastupi izvanredno stanje iz članka 286. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka dostavlja informacije relevantne za osobe iz stavka 1. ovoga članka iz svih dotičnih država članica.

(3) Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije povezane s bonitetnom supervizijom dostaviti istražnim povjerenstvima Hrvatskog sabora, Državnom uredu za reviziju i drugim istražnim tijelima ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) tijela imaju na zakonu utemeljene ovlasti za provođenje temeljite kontrole i istraživanja djelovanja Hrvatske narodne banke u obavljanju supervizije kreditnih institucija

2) tijelima su povjerljive informacije neophodne u svrhu ispunjenja njihovih zakonskih ovlasti

3) na radnike ili članove tijela primjenjuje se obveza čuvanja povjerljivih informacija iz članka 206. ovoga Zakona

4) ako su povjerljive informacije dobivene od nadležnih tijela druge države članice, one se ne smiju učiniti dostupnima bez izričite suglasnosti tih nadležnih tijela i mogu se upotrijebiti samo u svrhu za koju su dane

5) ako povjerljive informacije sadrže osobne podatke, pri korištenju tih podataka ta su tijela dužna postupati u skladu s propisom kojim se uređuje zaštita osobnih podataka.

(4) Informacije dobivene u skladu s člankom 194. stavcima 4. i 6., člankom 206. stavkom 4. i člankom 208. ovoga Zakona kao i informacije dobivene tijekom obavljenog neposrednog nadzora iz članka 194. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka ne smije priopćiti tijelima iz stavaka 3. i 5. ovoga članka bez izričite suglasnosti nadležnog tijela koje je informaciju dalo ili nadležnih tijela države članice u kojoj je obavljen neposredni nadzor.

(5) Hrvatska narodna banka može povjerljive informacije iz članaka 206., 207. i 212. ovoga Zakona dostaviti društvu za poravnanje koje obavlja poslove poravnanja i namire, a koje je priznato prema zakonu kojim se uređuje tržište financijskih instrumenata, ako ocijeni da su ti podaci potrebni za stabilno poslovanje s obzirom na rizik neispunjenja ili mogućeg neispunjenja obveza sudionika tog tržišta.

(6) Hrvatska narodna banka može informacije iz članka 206. stavka 4. ovoga Zakona priopćiti tijelima iz stavka 5. ovoga članka samo uz izričitu suglasnost nadležnog tijela od kojeg je informacije primila.

(7) Na osobe iz stavaka 1., 2. i 5. ovoga članka primjenjuje se obveza čuvanja povjerljivih informacija iz članka 206. ovoga Zakona.

Suradnja s nadležnim tijelima trećih zemalja

Članak 212.

(1) Hrvatska narodna banka može sklopiti sporazum s jednim ili više nadležnih tijela trećih zemalja i osobama iz trećih zemalja koje imaju položaj jednak osobama iz članaka 208. i 209. ovoga Zakona radi razmjene informacija, a u svrhu obavljanja supervizije, nadzora ili drugih poslova za koje su ovlašteni.

(2) Hrvatska narodna banka može dostaviti povjerljive informacije i osobama iz trećih zemalja koje imaju položaj jednak tijelima i osobama iz stavka 1. ovoga članka ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako se s njima dogovorila o međusobnoj razmjeni podataka

2) ako za osobe iz treće zemlje u toj državi postoji obveza čuvanja povjerljivih informacija u sadržaju jednakom kao u članku 206. ovoga Zakona

3) ako će se informacija koja je predmetom dostavljanja osobama i tijelima iz stavka 1. ovoga članka upotrijebiti samo u svrhu obavljanja supervizije, nadzora ili drugih poslova za koje je to tijelo ovlašteno i

4) ako se osigura da će informacije primljene od nadležnih tijela države članice biti priopćene trećima samo uz izričitu suglasnost tijela koje je informaciju dalo i korištene samo za svrhu za koju su dane.

Obrada osobnih podataka

Članak 213.

Na prikupljanje, obradu i korištenje osobnih podataka primjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti osobnih podataka te Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Obavješćivanje tijela Europske unije

Članak 214.

(1) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju o:

1) odbijanju zahtjeva kreditne institucije za osnivanje podružnice u drugoj državi članici, propustu u prosljeđivanju informacija te o preventivnim mjerama iz članka 197. ovoga Zakona i

2) preuzimanju i prijenosu nadležnosti iz članka 280. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europski odbor za bankarstvo o svakom odobrenju za rad podružnice izdanom kreditnoj instituciji sa sjedištem u trećoj zemlji.

(3) Hrvatska narodna banka sastavljat će popis matičnih financijskih holdinga u RH iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i matičnih mješovitih financijskih holdinga u RH iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona i proslijediti ga odgovarajućim nadležnim tijelima drugih država članica, Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i Europskoj komisiji.

(4) Hrvatska narodna banka obavijestit će o postupcima iz članka 299. stavka 3. ovoga Zakona ostala nadležna tijela uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku komisiju.

(5) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo o:

1) uvjetima za dobivanje odobrenja za rad kreditne institucije

2) izdavanju, poništavanju i ukidanju odobrenja za rad kreditnim institucijama kao i o razlozima za poništavanje ili ukidanje odobrenja za rad

3) odbijanju zahtjeva kreditne institucije za osnivanje podružnice u drugoj državi članici, propustu u prosljeđivanju informacija i preventivnim mjerama iz članka 197. ovoga Zakona

4) podacima koje je kreditna institucija objavila u skladu s člankom 450. stavkom 1. točkama g), h) i i) Uredbe (EU) br. 575/2013

5) podacima o radnicima čiji ukupni godišnji primici prelaze iznos utvrđen propisom iz članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona

6) preuzimanju i prijenosu nadležnosti iz članka 280. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona

7) tijelima s kojima će, u skladu s člankom 209. ovoga Zakona, razmjenjivati povjerljive informacije

8) svim odlukama u prekršajnom postupku, o podnesenim pravnim lijekovima i tijeku postupka

9) postojanju i sadržaju bilateralnih sporazuma iz članka 287. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona

10) nalazima supervizije ako se utvrdi da kreditna institucija može predstavljati sistemski rizik uređen člankom 23. Uredbe (EU) br. 1093/2010

11) načinu obavljanja supervizije kreditnih institucija

12) metodologiji na kojoj se temelje odluke iz članka 180. stavka 5., članka 181., članka 188., članka 220. stavka 1., članka 224. i članka 225. ovoga Zakona

13) sastancima koji se odnose na izradu i usklađivanje aktivnosti vezanih uz planove oporavka i sanacije, a osobito o datumu i mjestu održavanja, glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o aktivnostima koje se razmatraju i

14) nastanku izvanrednog stanja, uključujući situaciju iz članka 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili nepovoljnog tržišnog kretanja, koje bi moglo ugroziti likvidnost tržišta ili stabilnost financijskog sustava u bilo kojoj državi članici.

(6) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsku komisiju, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, Europski odbor za bankarstvo i druga tijela Europske unije i o drugim pitanjima kada je to propisano pravnom stečevinom Europske unije.

(7) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će drugim relevantnim nadležnim tijelima i Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti sve informacije o grupi kreditnih institucija iz članka 67. stavka 1. točaka 2. i 3., članka 97. stavaka 5., 6. i 7. te članka 101. ovoga Zakona, a osobito informacije o pravnim odnosima u grupi kreditnih institucija te o upravljačkoj i organizacijskoj strukturi grupe kreditnih institucija.

(8) Hrvatska narodna banka može Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo dostaviti informacije dobivene od tijela iz članka 212. ovoga Zakona.

Javno objavljivanje informacija Hrvatske narodne banke

Članak 215.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti sljedeće informacije:

1) tekstove zakona, odluka, uputa i općih smjernica u području bonitetne regulative, a koji su doneseni u Republici Hrvatskoj

2) način korištenja mogućnostima i diskrecijskim pravima navedenima u propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

3) opće kriterije i metodologije koje se primjenjuju pri superviziji kreditnih institucija iz članka 181. ovoga Zakona

4) agregirane statističke podatke o ključnim aspektima provedbe bonitetnog okvira koje je Hrvatska narodna banka prikupila na temelju propisa uključujući broj i vrstu naloženih supervizorskih mjera te o izrečenim kaznama za prekršaje propisane ovim Zakonom

5) popise priznatih burza i vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika te

6) izreke rješenja iz članka 30. ovoga Zakona.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na način koji omogućuje usporedbu između pristupa prihvaćenih od nadležnih tijela u različitim državama članicama. Ove informacije bit će redovito ažurirane i dostupne na mrežnim stranicama Hrvatske narodne banke.

(3) Osim informacija iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može objaviti i druge informacije iz svoje nadležnosti.

(4) Hrvatska narodna banka na svojim mrežnim stranicama objavljuje odluke o izrečenim pravomoćnim kaznama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, prekršajnih sudova i drugih tijela nadležnih za vođenje prekršajnih postupaka, a koje su donesene u postupcima u kojima je Hrvatska narodna banka ovlaštena tužitelj. Odluke se objavljuju bez odgode, a nakon što je osoba na koju se kazna odnosi o tome obaviještena.

(5) Hrvatska narodna banka može objaviti rješenje koje donosi u izvršavanju svojih ovlasti. Kada Hrvatska narodna banka objavi takvo rješenje, dužna je objaviti i odluku upravnog suda donesenu povodom tužbe na to rješenje.

(6) Podaci koji predstavljaju bankovnu tajnu na temelju odredbi ovoga Zakona izuzet će se od objava iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(7) Odluke o izrečenim kaznama kreditnim institucijama i odgovornim osobama kreditnih institucija, prekršajnih sudova i drugih tijela nadležnih za vođenje prekršajnih postupaka Hrvatska narodna banka objavit će na anonimizirani način u sljedećim slučajevima:

1) ako je kazna izrečena odgovornim osobama kreditne institucije, a Hrvatska narodna banka je prethodno procijenila da objava osobnog podataka nije razmjerna

2) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskog tržišta ili su u tijeku istražne radnje u kaznenom postupku ili

3) ako bi objavljivanje za uključene kreditne institucije ili fizičke osobe prouzročilo nerazmjernu štetu koju je moguće utvrditi.

(8) Objave iz stavaka 4. i 7. ovoga članka ostaju na mrežnim stranicama najmanje pet godina.

Posebni zahtjevi javnog objavljivanja informacija Hrvatske narodne banke

Članak 216.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je javno objaviti sljedeće informacije povezane s izloženošću prenesenom kreditnom riziku koje je uređeno dijelom petim Uredbe (EU) br. 575/2013:

1) opće kriterije i metodologije donesene radi nadzora nad primjenom članaka 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013 i

2) sažeti opis nalaza nadzora i poduzetih mjera u slučajevima nepoštivanja odredbi članaka 405. do 409. Uredbe (EU) br. 575/2013, i to jedanput godišnje.

(2) Ako se Hrvatska narodna banka koristi diskrecijskim pravom iz članka 7. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, dužna je objaviti sljedeće podatke:

1) kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje postoje li tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brz prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza

2) broj matičnih kreditnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 te broj onih koje imaju društva kćeri u trećoj zemlji

3) na agregiranoj osnovi za Republiku Hrvatsku:

– ukupni iznos regulatornog kapitala, na konsolidiranoj osnovi, matičnih kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, koje se koriste diskrecijskim pravom određenim člankom 7. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, a koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji

– stopu ukupnog kapitala, na konsolidiranoj osnovi, matičnih kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, koje se koriste diskrecijskim pravom određenim u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji i

– stopu ukupnog kapitala, koja se zahtijeva prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, na konsolidiranoj osnovi, matičnih kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj, koje se koriste diskrecijskim pravom određenim u članku 7. stavku 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.

(3) Ako se Hrvatska narodna banka koristi diskrecijskim pravom iz članka 9. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, dužna je objaviti sve sljedeće podatke:

1) kriterije koje primjenjuje za utvrđivanje da ne postoje tekuće ili predviđene značajne praktične ili pravne prepreke za brz prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza

2) broj matičnih kreditnih institucija koje ostvaruju korist od diskrecijskog prava određenog u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 te broj onih koje imaju društva kćeri u trećoj zemlji i

3) na agregiranoj osnovi za Republiku Hrvatsku:

– ukupni iznos regulatornog kapitala matičnih kreditnih institucija koje se koriste diskrecijskim pravom određenim člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji

– stopu ukupnog kapitala matičnih kreditnih institucija koje se koriste diskrecijskim pravom određenim člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji

– stopu ukupnog kapitala, koja se zahtijeva prema članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, matičnih kreditnih institucija koje se koriste diskrecijskim pravom određenim u članku 9. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, u obliku regulatornog kapitala koji se drži u društvima kćerima u trećoj zemlji.

XVII.a SPORAZUMI O FINANCIJSKOJ POTPORI GRUPE

Sporazum o financijskoj potpori grupe

Članak 216.a

(1) Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH, matični financijski holding u RH, matični financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH, matični mješoviti financijski holding u RH, matični mješoviti financijski holding u EU-u sa sjedištem u RH, matični mješoviti holding u RH, matični mješoviti holding u EU-u sa sjedištem u RH i njihovo društvo kći, koje je kreditna institucija, investicijsko društvo ili financijska institucija, a koje je uključeno u superviziju na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim Zakonom, mogu sklopiti sporazum o financijskoj potpori grupe kreditnih institucija u RH kako bi se osigurala međusobna financijska potpora kada jedna ili više potpisnica ispune uvjete za ranu intervenciju u skladu s člankom 235. ovoga Zakona.

(2) Kreditna institucija može, kako bi se osigurala međusobna financijska potpora kada jedna ili više potpisnica ispune uvjete za ranu intervenciju u skladu s člankom 235. ovoga Zakona, sklopiti sporazum o financijskoj potpori grupe kreditnih institucija u EU-u sa sljedećim društvima:

- 1) matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem izvan Republike Hrvatske
- 2) matičnim financijskim holdingom u EU-u sa sjedištem izvan Republike Hrvatske
- 3) matičnim mješovitim financijskim holdingom u EU-u sa sjedištem izvan Republike Hrvatske
- 4) matičnim mješovitim holdingom u EU-u sa sjedištem izvan Republike Hrvatske
- 5) društvom kćeri društava iz točke od 1. do 4. ovoga stavka, koje je kreditna institucija, investicijsko društvo ili financijska institucija.

(3) Društva iz stavaka 1. i 2. ovoga članka mogu sklopiti sporazum o financijskoj potpori grupe samo ako u vrijeme njegova predlaganja ili sklapanja niti jedna od potpisnica sporazuma nije u fazi rane intervencije.

(4) Odredbe ove glave ne odnose se na ostale ugovore o financiranju unutar grupe kreditnih institucija u RH ili grupe kreditnih institucija u EU-u kod kojih niti jedna od njegovih potpisnica u trenutku sklapanja nije bila u fazi rane intervencije, a koji nisu sklopljeni s ciljem osiguranja međusobne financijske potpore kada jedna ili više potpisnica ispune uvjete za ranu intervenciju u skladu s člankom 235. ovoga Zakona.

(5) Sklapanje sporazuma iz stavaka 1. ili 2. ovoga članka nije uvjet kreditnoj instituciji za davanje financijske potpore drugoj članici grupe kreditnih institucija koja ima financijske poteškoće ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- 1) ako je o tome u pojedinačnom slučaju sama donijela odluku
- 2) ako je davanje takve financijske potpore u skladu s politikom grupe kreditnih institucija i
- 3) ako to nije rizik za cijelu grupu kreditnih institucija.

(6) Sklapanje sporazuma iz stavaka 1. ili 2. ovoga članka nije uvjet kreditnoj instituciji koja je članica grupe kreditnih institucija u RH ili grupe kreditnih institucija u EU-u za poslovanje na području Republike Hrvatske.

(7) Sporazumom iz stavka 1. ili 2. ovoga članka može se osigurati financijska potpora:

- 1) matičnog društva društvu kćeri
- 2) društva kćeri matičnom društvu
- 3) društva kćeri drugom društvu kćeri iste grupe ili
- 4) unutar članica grupe kreditnih institucija na bilo koji drugi način koji nije obuhvaćen točkama 1. do 3. ovoga stavka.

(8) Davatelj financijske potpore može kroz jednu ili više transakcija dati potporu osobito na jedan od sljedećih načina:

- 1) davanjem kredita ili zajma
- 2) izdavanjem garancije ili pružanjem jamstva
- 3) osnivanjem založnog prava ili prijenosom prava vlasništva nad imovinom radi osiguranja ili
- 4) kombinacijom točaka 1. do 3. ovoga stavka.

(9) Načini financijske potpore iz stavka 8. ovoga članka odnose se na pravne poslove između potpisnica sporazuma o financijskoj potpore grupe kao i na pravne poslove s trećim osobama.

(10) Sporazumom o financijskoj potpore grupe davatelj financijske potpore može zahtijevati od korisnika potpore da se obveže na davanje financijske potpore tom davatelju potpore.

(11) U sporazumu o financijskoj potpori grupe potpisnice sporazuma dužne su ugovoriti način izračuna kamate i druge naknade, za svaku transakciju učinjenu u skladu sa sporazumom, pri čemu će se visina kamate i druge naknade odrediti u vrijeme davanja financijske potpore. Pri sklapanju toga sporazuma i definiranju izračuna kamata i drugih naknada potpisnice sporazuma dužne su voditi računa o sljedećem:

1) da je sklopljeni sporazum odraz njihove slobodne volje

2) da svaka potpisnica sporazuma djeluje u svojem najboljem interesu pri čemu se u obzir mogu uzeti sve izravne ili neizravne koristi koje potpisnica sporazuma može steći kao posljedicu davanja financijske potpore

3) da svaki korisnik financijske potpore mora svakom davatelju financijske potpore dati sve relevantne informacije prije određivanja kamata i drugih naknada za davanje financijske potpore i prije donošenja odluke o davanju financijske potpore

4) da pri određivanju kamata i drugih naknada za davanje financijske potpore davatelj financijske potpore može u obzir uzeti informacije kojima raspolaže zbog činjenice da je član iste grupe kreditnih institucija kao i korisnik financijske potpore, a koje nisu javno dostupne i

5) da način izračuna kamata i drugih naknada za davanje financijske potpore ne mora uzeti u obzir očekivani privremeni učinak na cijene na tržištu koji proizlazi iz događaja koji ne proizlaze iz poslovanja te grupe kreditnih institucija.

(12) Samo potpisnica sporazuma o financijskoj potpori grupe može ispuniti obvezu temeljem toga sporazuma. Obveza temeljem sporazuma o financijskoj potpori grupe može se ispuniti samo potpisnici toga sporazuma.

Provjera predloženog sporazuma kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 216.b

(1) Matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH i kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je Hrvatskoj narodnoj banci kao konsolidirajućem nadzornom tijelu podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za sklapanje sporazuma o financijskoj potpori grupe kreditnih institucija u RH (u daljnjem tekstu: sporazum o potpori u RH). Zahtjevu se prilažu prijedlog teksta sporazuma s nazivima članica grupe kreditnih institucija u RH koje namjeravaju biti potpisnice sporazuma.

(2) Hrvatska narodna banka će bez odgađanja proslijediti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka nadležnom tijelu druge države članice u kojoj je sjedište društva kćeri koje namjerava biti potpisnica sporazuma o potpori.

(3) Hrvatska narodna banka i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište društva kćeri koje namjeravaju biti potpisnice sporazuma o potpori u RH surađivat će radi donošenja zajedničke odluke o ispunjavanju uvjeta za sklapanje sporazuma o potpori iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona, uzimajući u obzir mogući utjecaj provedbe toga sporazuma u svakoj od država članica u kojima je sjedište bilo koje članice grupe kreditnih institucija u RH, uključujući njegove fiskalne učinke.

(4) Zajednička odluka iz stavka 3. ovoga članka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka primila zahtjev iz stavka 1. ovoga članka. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku podnositelju zahtjeva.

(5) Ako je donesena zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka o tome da su uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona ispunjeni, Hrvatska narodna banka će na temelju te odluke izdati odobrenje za sklapanje sporazuma o potpori u RH i dostaviti ga podnositelju zahtjeva.

(6) Ako je donesena zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka o tome da uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona nisu ispunjeni, Hrvatska narodna banka će na temelju te odluke odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za sklapanje sporazuma o potpori u RH i odluku o odbijanju zahtjeva dostaviti podnositelju zahtjeva.

(7) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 4. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Ako zajednička odluka iz stavka 4. ovoga članka nije donesena u roku, Hrvatska narodna banka će samostalno odlučiti o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka, vodeći računa o stavovima i izdvojenim mišljenjima koje su iznijela druga nadležna tijela. Hrvatska narodna banka ovu odluku dostavlja podnositelju zahtjeva i nadležnim tijelima država članica u kojima je sjedište društava kćeri koje namjeravaju sklopiti sporazum.

(9) Hrvatska narodna banka može u roku od četiri mjeseca od dana kada je zaprimila zahtjev iz stavka 1. ovoga članka zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(10) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako u roku četiri mjeseca od dana kada je Hrvatska narodna banka primila zahtjev iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) Kreditna institucija iz stavka 1. ovoga članka ne smije sklopiti sporazum o potpori u RH bez odobrenja Hrvatske narodne banke.

Provjera predloženog sporazuma kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 216.c

(1) Ako je nadležno tijelo druge države članice ujedno i konsolidirajuće nadzorno tijelo za grupu kreditnih institucija u EU-u, Hrvatska narodna banka sudjelovat će na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela u postupku donošenja zajedničke odluke o ispunjavanju uvjeta iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona za sklapanje sporazuma o financijskoj potpori grupe kreditnih institucija u EU-u (u daljnjem tekstu: sporazum o potpori u EU-u), uzimajući u obzir mogući utjecaj provedbe toga sporazuma u svakoj od država članica u kojima je

sjedište bilo koje članice grupe kreditnih institucija u EU-u, uključujući njegove fiskalne učinke.

(2) Kreditna institucija dužna je o namjeri sklapanja sporazuma o potpori u EU-u obavijestiti Hrvatsku narodnu banku te ne smije sklopiti takav sporazum ako konsolidirajuće nadzorno tijelo nije njezinoj matičnoj kreditnoj instituciji izdalo odobrenje za sklapanje sporazuma o potpori u EU-u.

(3) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(4) Hrvatska narodna banka može u roku od četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo primilo zahtjev za izdavanje odobrenja za sklapanje sporazuma o potpori, zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Suglasnost glavne skupštine za sklapanje sporazuma o potpori

Članak 216.d

(1) Nakon izdavanja odobrenja Hrvatske narodne banke ili drugog relevantnog konsolidirajućeg nadzornog tijela matičnoj kreditnoj instituciji za sklapanje sporazuma o potpori, uprava kreditne institucije koja namjerava sklopiti taj sporazum o potpori dužna je za sklapanje toga sporazuma dobiti suglasnost glavne skupštine.

(2) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka proizvodi pravne učinke samo u odnosu na članicu grupe kreditnih institucija čija je glavna skupština ovlastila upravu društva da samostalno odluči o tome da to društvo bude korisnik ili davatelj financijske potpore u skladu s uvjetima iz sporazuma.

(3) Ako glavna skupština ovlasti upravu društva u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ne primjenjuju se odredbe statuta društva ili odluka nadzornog odbora kojom je određeno da se određene vrste poslova mogu obavljati samo uz prethodnu suglasnost toga odbora ako bi takve odredbe ili odluke ograničavale upravu u donošenju odluke da bude korisnik ili davatelj financijske potpore.

(4) Glavna skupština može opozvati ovlaštenje iz stavka 2. ovoga članka i u tom slučaju sporazum o potpori ne proizvodi pravne učinke za to društvo.

(5) Odluku glavne skupštine o davanju ovlaštenja upravi i odluku o njegovu opozivu kreditna institucija dužna je bez odgađanja dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci i svim potpisnicama istog sporazuma.

(6) Uprava članice grupe kreditnih institucija koja je potpisnica sporazuma dužna je najmanje jednom godišnje izvijestiti glavnu skupštinu o provedbi sporazuma i provedbi svake odluke donesene u skladu s tim sporazumom.

(7) Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH i kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužne su osigurati da sve članice

grupe kreditnih institucija u RH koje namjeravaju sklopiti sporazum, a nisu kreditne institucije ili investicijska društva, postupaju u skladu s odredbama ove glave.

Dostavljanje sporazuma o potpori sanacijskim tijelima

Članak 216.e

- (1) Kreditna institucija dužna je bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o sklapanju sporazuma o potpori i dostaviti presliku sporazuma.
- (2) Hrvatska narodna banka dužna je dostaviti sporazum o potpori iz stavka 1. ovoga članka Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.
- (3) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, sporazum iz stavka 1. ovoga članka dostavit će sanacijskim tijelima država članica u kojima je sjedište članica grupe kreditnih institucija u RH potpisnica sporazuma.

Uvjeti za davanje potpore

Članak 216.f

- (1) Kreditna institucija može dati potporu samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - 1) ako će dana potpora znatno smanjiti financijske poteškoće korisnika potpore
 - 2) ako je cilj potpore očuvanje i obnavljanje financijske stabilnosti grupe u cjelini ili bilo koje potpisnice sporazuma te ako je u interesu davatelja potpore
 - 3) ako se potpora daje u skladu s uvjetima, uključujući kamate i druge naknade, iz članka 216.a stavka 11. ovoga Zakona
 - 4) ako je, na temelju informacija dostupnih upravi davatelja potpore u vrijeme kada je donesena odluka o potpori, razumno očekivati da će korisnik potpore platiti kamatu i naknadu za potporu i ako je potpora dana u obliku zajma ili kredita, vratiti zajam ili kredit. Ako je potpora dana u obliku jamstva ili garancije ili u bilo kojem drugom obliku, isti uvjeti moraju se primjenjivati na obvezu koja proizlazi za korisnika potpore ako je izvršeno plaćanje temeljem jamstva, garancije ili provedbom drugog oblika potpore
 - 5) ako davanje potpore ne bi ugrozilo likvidnost ili solventnost davatelja potpore
 - 6) ako davanje potpore ne bi bilo prijetnja financijskoj stabilnosti Republike Hrvatske ili financijskoj stabilnosti druge države članice u kojoj je sjedište druge potpisnice sporazuma
 - 7) ako davatelj potpore, u vrijeme davanja potpore, ispunjava zahtjeve vezane uz kapital i likvidnost iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i glave VII. ovoga Zakona te sve zahtjeve naložene u skladu s člancima 220., 224., 225., 228. i 285. ovoga Zakona te ako davanje potpore ne uzrokuje kršenje tih zahtjeva

8) ako davatelj potpore u vrijeme davanja potpore ispunjava zahtjeve o velikoj izloženosti sukladno odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013 i ovoga Zakona te ako davanje potpore ne uzrokuje kršenje tih zahtjeva i

9) ako davanje potpore ne bi ugrozilo mogućnost sanacije davatelja potpore.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kreditna institucija može dati potporu ako nije ispunjen uvjet iz stavka 1. točke 7. ili 8. ovoga članka pod uvjetom da je dobila odobrenje Hrvatske narodne banke iz članka 216.h stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka podzakonskim propisom detaljnije će propisati uvjete iz stavka 1. ovoga članka i uvjete pod kojima Hrvatska narodna banka može usvojiti ili djelomično usvojiti zahtjev iz članka 216.h stavka 3. ovoga Zakona.

Odluka o davanju i primanju potpore

Članak 216.g

(1) Odluku o davanju potpore donosi uprava davatelja potpore. Takva odluka mora biti detaljno obrazložena te u njoj moraju biti naznačeni cilj predložene potpore i opis načina na koji su ispunjeni uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Odluku o primanju potpore donosi uprava korisnika potpore.

Odobrenje Hrvatske narodne banke za davanje potpore

Članak 216.h

(1) Kreditna institucija može dati potporu u skladu s potpisanim sporazumom o potpori ako je za davanje potpore dobila odobrenje Hrvatske narodne banke. Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku ako njezino društvo kći namjerava dati potporu.

(2) Kreditna institucija koja namjerava dati potporu dužna je prethodno o tome obavijestiti:

a) konsolidirajuće nadzorno tijelo

b) nadležno tijelo korisnika potpore i

c) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(3) Zahtjev za davanje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka smatra se urednim ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

a) zahtjev sadrži sve pojedinosti predložene potpore i njihovo obrazloženje

b) zahtjevu je priložen primjerak odluke uprave o davanju potpore iz članka 216.g stavka 1. ovoga Zakona i

c) kreditna institucija dostavila je Hrvatskoj narodnoj banci presliku sporazuma o potpori u skladu s člankom 216.e stavkom 1. ovoga Zakona.

(4) Hrvatska narodna banka donijet će najkasnije u roku od pet radnih dana od dana dostave urednog zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka rješenje kojim odlučuje o zahtjevu, a ako u tom roku ne odluči o zahtjevu, smatra se da je izdala odobrenje za davanje financijske potpore.

(5) Hrvatska narodna banka dat će odobrenje kreditnoj instituciji za davanje potpore ako su ispunjeni uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona.

(6) Ako procijeni da uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona nisu ispunjeni, Hrvatska narodna banka odbit će zahtjev iz stavka 3. ovoga članka. Ako su prema procjeni Hrvatske narodne banke uvjeti iz članka 216.f stavka 1. ovoga Zakona djelomično ispunjeni, Hrvatska narodna banka može djelomično usvojiti zahtjev iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako uvjeti iz članka 216.f stavka 1. točke 7. ili 8. ovoga Zakona nisu ispunjeni, Hrvatska narodna banka može usvojiti ili djelomično usvojiti zahtjev iz stavka 3. ovoga članka. U tom slučaju Hrvatska narodna banka dužna je u rješenju odrediti rok u kojem je kreditna institucija dužna ponovno uskladiti poslovanje sa zahtjevima iz tih točaka. Ako kreditna institucija u ostavljenom roku ponovno uskladi poslovanje sa zahtjevima iz članka 216.f stavka 1. točke 7. ili 8. ovoga Zakona, prekršajni postupak neće se pokrenuti.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je o odluci iz stavka 5., 6. ili 7. ovoga članka bez odgađanja obavijestiti:

- 1) konsolidirajuće nadzorno tijelo,
- 2) nadležno tijelo korisnika potpore i
- 3) Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(9) Ako je Hrvatska narodna banka primila odluku konsolidirajućeg nadzornog tijela ili drugog nadležnog tijela o odbijanju ili djelomičnom usvajanju zahtjeva za davanje potpore, može u roku od dva dana predmet uputiti Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo i zatražiti pomoć u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(10) Ako je zahtjev za davanje potpore, na osnovi sporazuma o potpori koji je uključen u plan oporavka, odbijen ili djelomično usvojen od strane bilo kojeg nadležnog tijela potpisnice sporazuma:

1) Hrvatska narodna banka će kao konsolidirajuće nadzorno tijelo samostalno ili na zahtjev drugog nadležnog tijela potpisnice sporazuma kojoj je potpora odbijena ili djelomično usvojena, pokrenuti ponovnu procjenu plana oporavka grupe kreditnih institucija u skladu sa člankom 154.b ovoga Zakona

2) Hrvatska narodna banka za pojedinu će članicu grupe za koju je nadležno tijelo, a koja je dužna izrađivati plan oporavka na pojedinačnoj osnovi, naložiti dostavu izmijenjenog plana oporavka.

(11) Ako Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, a zahtjev za potporu kreditnoj instituciji u Republici Hrvatskoj je odbijen ili je djelomično usvojen i plan oporavka grupe kreditnih institucija uključuje sporazum o potpori, Hrvatska narodna banka može od konsolidirajućeg nadzornog tijela zatražiti ponovnu procjenu plana oporavka grupe kreditnih institucija u skladu s člankom 154.c ovoga Zakona.

(12) Ako Hrvatska narodna banka donese odluku iz stavka 5., 6. ili 7. ovoga članka ili ako kao konsolidirajuće nadzorno tijelo primi od drugog nadležnog tijela obavijest o odobrenju, ograničenju ili zabrani pružanja financijske potpore, dužna je o tome bez odgađanja obavijestiti ostale članice kolegija supervizora i ostale članice sanacijskog kolegija.

Obavješćavanje o odluci o davanju financijske potpore i objava informacija

Članak 216.i

(1) Nakon dobivanja odobrenja Hrvatske narodne banke iz članka 216.h ovoga Zakona kreditna institucija dužna je odluku o davanju financijske potpore dostaviti:

- 1) Hrvatskoj narodnoj banci
- 2) konsolidirajućem nadzornom tijelu
- 3) nadležnom tijelu korisnika potpore i
- 4) Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo.

(2) Kada Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo primi od kreditne institucije odluku o davanju financijske potpore, dužna je o tome bez odgađanja obavijestiti ostale članice kolegija supervizora i članice sanacijskog kolegija.

(3) Kreditna institucija dužna je javno objaviti i najmanje jednom godišnje ažurirati informacije:

- 1) o tome je li sklopila sporazum o potpori
- 2) o općim uvjetima sklopljenog sporazuma o potpori i
- 3) o nazivima drugih potpisnica sporazuma.

(4) Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH i kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je za svaku članicu grupe kreditnih institucija u RH koja nije kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj javno objaviti i najmanje jednom godišnje ažurirati informacije iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Javna objava iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s člancima 431. do 434. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Primjena odredaba ovoga Zakona na sporazum o potpori i na izmjene sporazuma o potpori

Članak 216.j

(1) Na sporazum o potpori iz ove glave Zakona ne primjenjuju se članci 146.a, 146.b i 147. ovoga Zakona.

(2) Odredbe ove glave primjenjuju se i na svaku izmjenu sporazuma o potpori.

XVIII. SUPERVIZORSKE MJERE

XVIII.1. OPĆE ODREDBE

Supervizorske mjere

Članak 217.

(1) Cilj supervizorskih mjera Hrvatske narodne banke jest pravodobno poduzimanje aktivnosti za poboljšanje sigurnosti i stabilnosti poslovanja kreditne institucije te otklanjanje utvrđenih nezakonitosti.

(2) Supervizorske mjere provode se:

1) sporazumom o razumijevanju ili

2) rješenjem.

(3) Supervizorske mjere Hrvatske narodne banke moraju biti učinkovite, razmjerne i usmjerene na postizanje svrhe opće i specijalne prevencije.

Sporazum o razumijevanju

Članak 218.

(1) Hrvatska narodna banka, po obavljenoj superviziji, može s kreditnom institucijom sklopiti sporazum o razumijevanju ako utvrdi slabosti ili nedostatke u poslovanju kreditne institucije koje nemaju značenje kršenja propisa, ako po obavljenoj superviziji ocijeni potrebnim da kreditna institucija poduzme radnje i postupke za poboljšanja u poslovanju ili ako je prema podacima kojima raspolaže opravdano očekivati da će u sljedećih 12 mjeseci doći do kršenja propisa.

(2) Hrvatska narodna banka može predložiti kreditnoj instituciji sklapanje sporazuma o razumijevanju:

1) ako je kreditna institucija započela uklanjanje slabosti ili nedostataka tijekom ili neposredno nakon obavljanja supervizije

2) ako je kreditna institucija spremna obvezati se na otklanjanje slabosti ili nedostataka u predloženim rokovima i na predloženi način

3) ako se iz dosadašnjeg ponašanja kreditne institucije u odnosu prema mjerama, primjedbama i uputama Hrvatske narodne banke može zaključiti da će uredno ispuniti obveze koje će sporazumom preuzeti ili

4) ako se iz dosadašnjeg poslovanja kreditne institucije, učestalosti utvrđenih slabosti, nedostataka ili nezakonitosti u poslovanju može zaključiti da će kreditna institucija u svojem budućem poslovanju osigurati zakonitost, sigurnost i stabilnost poslovanja.

(3) Sporazumom o razumijevanju obvezno se određuje:

1) rok i način postupanja kreditne institucije radi otklanjanja slabosti ili nedostataka u poslovanju kreditne institucije i

2) rok, odnosno dinamika kojom će kreditna institucija izvješćivati Hrvatsku narodnu banku o izvršavanju obveza preuzetih sporazumom o razumijevanju.

Posljedice neispunjenja obveza preuzetih sporazumom o razumijevanju

Članak 219.

Ako kreditna institucija ne ispuni obveze koje je preuzela sporazumom o razumijevanju u roku i na način utvrđen tim sporazumom, Hrvatska narodna banka donijet će rješenje i izreći opomenu iz članka 43. ovoga Zakona odgovornoj osobi iz uprave kreditne institucije.

XVIII.2. OTKLANJANJE NEZAKONITOSTI UTVRĐENIH SUPERVIZIJOM KREDITNE INSTITUCIJE

Rješenje o nalaganju supervizorskih mjera

Članak 220.

(1) Hrvatska narodna banka pravovremeno će rješenjem naložiti kreditnoj instituciji supervizorske mjere ako u okviru svojih supervizorskih ovlasti utvrdi:

1) da je kreditna institucija svojim radnjama ili propuštanjem određenih radnji postupila protivno ovom Zakonu, Uredbi (EU) br. 575/2013 ili drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

2) da je prema podacima kojima raspolaže opravdano očekivati da će u sljedećih 12 mjeseci doći do kršenja odredbi ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije

3) slabosti ili nedostatke u poslovanju kreditne institucije koje nemaju značenje kršenja propisa ili

4) da je potrebno da kreditna institucija poduzme radnje i postupke za poboljšanje poslovanja.

(2) Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka obvezno se određuje rok i način postupanja kreditne institucije radi otklanjanja nezakonitosti, odnosno slabosti ili nedostataka u poslovanju kreditne institucije.

(3) Kreditna institucija može, najkasnije 15 dana prije isteka roka iz stavka 2. ovoga članka, obrazloženim zahtjevom zatražiti produljenje roka. Ako je rok iz stavka 2. ovoga članka jednak ili kraći od 15 dana, kreditna institucija ne može zatražiti produljenje roka. Hrvatska narodna banka najkasnije do isteka roka utvrđenog rješenjem odlučit će o produljenju tog roka.

(4) Kreditna institucija dužna je izvršiti supervizorske mjere na način i u rokovima kako je naloženo rješenjem Hrvatske narodne banke.

Rješenje tijekom neposrednog nadzora

Članak 221.

Iznimno od članka 220. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka može donijeti privremeno rješenje i tijekom neposrednog nadzora te naložiti kreditnoj instituciji poduzimanje mjera, koje je kreditna institucija bez odgode dužna provesti ako:

1) ovlaštena osoba pri obavljanju neposrednog nadzora utvrdi da kreditna institucija nije organizirala poslovanje ili ne vodi poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju i ostalu poslovnu evidenciju na način koji u svakom trenutku omogućuje provjeru posluje li kreditna institucija u skladu s propisima i pravilima o upravljanju rizicima

2) kreditna institucija obavlja poslove na način koji može pogoršati ili ugroziti njezinu likvidnost ili solventnost

3) kreditna institucija obavlja poslove na način da je opravdano očekivati da će do sastavljanja zapisnika o provedenom neposrednom nadzoru ili neposredno nakon sastavljanja zapisnika doći do kršenja odredbi ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije ili

4) ne postoji mogućnost nastavka neposrednog nadzora u kreditnoj instituciji.

Izvjешće ovlaštenog revizora o otklanjanju nezakonitosti

Članak 222.

Ako pri obavljanju supervizije Hrvatska narodna banka utvrdi da kreditna institucija postupa protivno propisima kojima se uređuje vođenje poslovnih knjiga, odnosno administrativnih i drugih evidencija koje je kreditna institucija dužna voditi, odnosno ako utvrdi druge značajnije nezakonitosti, rješenjem može naložiti kreditnoj instituciji da Hrvatskoj narodnoj banci u određenom roku dostavi izvješće ovlaštenog revizora o otklanjanju tih nezakonitosti.

Izvješćivanje Hrvatske narodne banke o izvršenju rješenja

Članak 223.

(1) Rješenjem o nalažanju supervizorskih mjera Hrvatska narodna banka može naložiti kreditnoj instituciji i da u određenom roku izvijesti Hrvatsku narodnu banku o izvršenju naloženih mjera.

(2) Kreditna institucija dužna je u roku iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti Hrvatsku narodnu banku o izvršenju mjera te tome priložiti dokumente i druge dokaze. U slučajevima iz članka 222. ovoga Zakona kreditna institucija dužna je dostaviti i izvješće ovlaštenog revizora o otklanjanju nezakonitosti.

(3) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da naložene mjere nisu izvršene ili nisu izvršene u roku i na način kako je to naložila rješenjem, rješenjem može kreditnoj instituciji naložiti novu supervizorsku mjeru.

XVIII.3. VRSTE SUPERVIZORSKIH MJERA

Vrste supervizorskih mjera

Članak 224.

(1) Hrvatska narodna banka može, osim ostalih mjera naloženih ovim Zakonom, kreditnoj instituciji supervizorskim mjerama osobito:

1) naložiti da razriješi predsjednika, člana ili članove uprave i da imenuje novoga predsjednika, člana ili članove uprave kreditne institucije

2) naložiti privremenu zabranu:

– davanja kredita i pružanja priznatih i ostalih financijskih usluga osobama s neodgovarajućom kreditnom sposobnošću

– zaključivanja poslova s pojedinim dioničarima, članovima uprave, članovima nadzornog odbora, prokuristima, društvima koja su usko povezana s kreditnom institucijom i s njom povezanim osobama

– stjecanja udjela u investicijskim fondovima

– primanja novih depozita i drugih povratnih sredstava od javnosti ili

– uvođenja novih proizvoda

3) naložiti privremenu zabranu ili ograničiti isplatu dividende ili bilo kojeg drugog oblika isplate dobiti te obračun i isplatu raspodjela imateljima instrumenata dodatnog osnovnog kapitala ako zabrana ili ograničenje ne predstavlja nastanak statusa neispunjavanja obveze kreditne institucije

- 4) ograničiti poslovanje ili širenje mreže poslovnica kreditne institucije ili naložiti napuštanje djelatnosti koje čine pretjerane rizike za stabilnost kreditne institucije
- 5) ograničiti rast imovine i izvanbilančnih rizičnih stavki kreditne institucije
- 6) naložiti smanjenje troškova poslovanja, uključujući ograničenje plaća i drugih primitaka članova uprave, članova nadzornog odbora i radnika kreditne institucije
- 7) naložiti mjere kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja kreditne institucije, a koji mogu sadržavati najniže odnosno najviše kamatne stope, rokove dospijeca potraživanja i obveza te druge uvjete
- 8) naložiti prodaju materijalne i ostale imovine kreditne institucije
- 9) naložiti prodaju dionica ili poslovnih udjela ili likvidaciju društva kćeri kreditne institucije
- 10) naložiti promjenu područja poslovanja, odnosno strukture usluga koje pruža kreditna institucija
- 11) naložiti primjenu posebnih politika rezerviranja ili postupanja s imovinom u odnosu na izračun kapitalnih zahtjeva
- 12) naložiti da u daljnjem poslovanju smanjuje rizike koji su povezani s njezinim aktivnostima, proizvodima ili sustavima
- 13) naložiti da imenuje odgovarajuće odbore za pojedina područja poslovanja koji su u nadležnosti nadzornog odbora
- 14) naložiti poboljšavanje ili ograničavanje primjene pojedinog internog pristupa ili modela iz članka 114. ovoga Zakona
- 15) naložiti da iznos varijabilnih primitaka ograniči na postotak neto prihoda kada ti primici nisu u skladu s održavanjem adekvatne razine regulatornog kapitala
- 16) naložiti da neto dobit upotrijebi za jačanje regulatornog kapitala
- 17) naložiti da razriješi nositelja ključne funkcije i imenuje novoga
- 18) naložiti da provede mjeru prema preporuci Vijeća za financijsku stabilnost
- 19) naložiti druge mjere u okviru provođenja nadzora u skladu s člankom 177. ovoga Zakona
- 20) naložiti da ima dodatni regulatorni kapital, u obliku koji odredi Hrvatska narodna banka, povrh onoga zahtijevanog u skladu s glavom VII. ovoga Zakona i Uredbom (EU) br. 575/2013 vezano uz elemente rizika i rizike koji nisu obuhvaćeni člankom 1. te Uredbe
- 21) naložiti da predstavi plan za ponovnu uspostavu usklađenosti s bonitetnim zahtjevima u skladu s ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. i odrediti rok za njegovu provedbu, uključujući poboljšanja tog plana vezano uz opseg i rok

- 22) naložiti obvezu češćeg i/ili dodatnog izvješćivanja Hrvatske narodne banke, uključujući izvješćivanje o pozicijama kapitala i likvidnosti
 - 23) naložiti ispunjenje posebnih zahtjeva za likvidnost, uključujući ograničenja ročnih neusklađenosti između imovine i obveza
 - 24) naložiti javnu objavu dodatnih informacija
 - 25) ograničiti odobravanje kredita
 - 26) naložiti smanjenje, odnosno ograničiti izloženosti kreditne institucije
 - 27) naložiti poboljšanje postupaka naplate dospjelih potraživanja
 - 28) naložiti pravilno vrednovanje bilančnih i izvanbilančnih stavki
 - 29) naložiti poboljšanje sustava upravljanja u skladu s člankom 101. ovoga Zakona
 - 30) naložiti poboljšanje strategija i postupaka procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala
 - 31) naložiti poboljšanje računovodstvenog i informacijskog sustava
 - 32) naložiti poboljšanje sustava unutarnjih kontrola i unutarnjeg revidiranja
 - 33) naložiti drugu mjeru koju smatra primjerenom i razmjernom kako bi kreditna institucija uskladila svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.
- (2) Pri izricanju supervizorske mjere Hrvatska narodna banka će, kada je to primjenjivo, naložiti kreditnoj instituciji da prekine s protupravnim postupanjem i da više ne ponavlja takvo postupanje.

Posebni zahtjevi za likvidnost

Članak 225.

- (1) Za potrebe određivanja odgovarajuće razine zahtjeva za likvidnost na osnovi obavljene supervizije iz članka 180. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka odlučuje o potrebi nalaganja posebnih zahtjeva za likvidnost kojima su obuhvaćeni likvidnosni rizici kojima je kreditna institucija izložena ili bi mogla biti izložena.
- (2) Pri odlučivanju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka vodit će računa o sljedećem:
- 1) modelu poslovanja kreditne institucije
 - 2) sustavima, procesima i mehanizmima kreditne institucije iz ovoga Zakona, a osobito zahtjevima za likvidnost
 - 3) nalazu supervizije koja je provedena u skladu s člankom 180. ovoga Zakona

4) sistemskom likvidnosnom riziku koji prijeti stabilnosti financijskog tržišta Republike Hrvatske.

Sazivanje glavne skupštine od strane Hrvatske narodne banke

Članak 226.

Brisan.

Prisustvovanje predstavnika Hrvatske narodne banke na glavnoj skupštini kreditne institucije

Članak 227.

(1) Predstavnik Hrvatske narodne banke može prisustvovati glavnoj skupštini i ima pravo obraćati se dioničarima kreditne institucije prije glasovanja.

(2) Predstavnik Hrvatske narodne banke iz stavka 1. ovoga članka određuje guverner Hrvatske narodne banke svojom odlukom.

Kapital iznad minimalno propisanog

Članak 228.

(1) Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorsku mjeru iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona u sljedećim slučajevima:

1) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajući sustav upravljanja u skladu s odredbama članka 101. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima

2) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke i odgovarajući sustav unutarnjih kontrola za utvrđivanje, upravljanje, praćenje i izvještavanje velikih izloženosti u skladu s odredbama članka 393. Uredbe (EU) br. 575/2013

3) ako kreditna institucija nije uspostavila ili ako dosljedno ne provodi odgovarajuće strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s odredbama članka 113. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima

4) ako rizici ili elementi rizika nisu obuhvaćeni kapitalnim zahtjevima na način koji je propisan odredbama glave VII. ovoga Zakona kojima se uređuju zaštitni slojevi kapitala ili Uredbom (EU) br. 575/2013

5) ako postoji vjerojatnost da će rizici kreditne institucije biti podcijenjeni unatoč usklađenosti s odredbama ovoga Zakona ili odredbama Uredbe (EU) br. 575/2013

6) ako je supervizijom na temelju članka 181. stavka 4. ili članka 188. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona utvrdila da će neusklađenost sa zahtjevima za primjenu dotičnih pristupa vjerojatno dovesti do neadekvatnih kapitalnih zahtjeva

7) ako nije vjerojatno da će se primjenom drugih supervizorskih mjera postići dostatno poboljšanje organizacije, strategija, politika, postupaka i procedura u odgovarajućem roku

8) ako je kreditna institucija obavijestila Hrvatsku narodnu banku u skladu s člankom 377. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 da rezultati testiranja otpornosti na stres iz tog članka značajno prelaze njezine kapitalne zahtjeve za portfelj namijenjen trgovanju korelacijama.

(2) Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti supervizorsku mjeru iz članka 224. stavka 1. točke 20. ovoga Zakona osobito u sljedećim slučajevima:

1) ako je kreditna institucija izloženost prema osobama iz članka 146. ovoga Zakona ugovorila bez jednoglasne odluke svih članova uprave ili bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora ili pod uvjetima koji su povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije

2) ako prelazi ograničenje izloženosti prema osobama iz članka 146. ovoga Zakona koje je rješenjem odredila Hrvatska narodna banka.

(3) Odluku iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka temelji na:

1) ocjeni kvalitativnih i kvantitativnih odrednica procesa i postupka procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s odredbama članka 113. ovoga Zakona

2) ocjeni sustava upravljanja u skladu s odredbama članka 101. ovoga Zakona i propisima o upravljanju rizicima

3) nalazima obavljene supervizije i

4) ocjeni sistemskog rizika.

XVIII.4. POVJERENIK

Povjerenik Hrvatske narodne banke

Članak 229.

(1) Hrvatska narodna banka može imenovati povjerenika u kreditnoj instituciji kad ocijeni da je potrebna detaljnija procjena i praćenje financijskog stanja te uvjeta poslovanja kreditne institucije. Hrvatska narodna banka može opozvati povjerenika tijekom njegova mandata i imenovati drugog povjerenika.

(2) Odlukom o imenovanju povjerenika Hrvatska narodna banka može imenovati jednog ili više njegovih pomoćnika, od kojih će jednog od njih odrediti za zamjenika povjerenika.

(3) Za povjerenika može se imenovati radnik Hrvatske narodne banke ili druga osoba.

(4) Povjerenik i pomoćnici povjerenika imaju pravo na naknadu za svoj rad, koju isplaćuje Hrvatska narodna banka.

(5) Hrvatska narodna banka odredit će u odluci o imenovanju povjerenika sadržaj izvješća o financijskom stanju iz članka 231. ovoga Zakona, koje je povjerenik dužan sastaviti.

(6) Odlukom o imenovanju povjerenika i njegovih pomoćnika određuje se njihov mandat, koji ne može biti dulji od 12 mjeseci.

Ovlasti povjerenika

Članak 230.

(1) Kreditna institucija dužna je na sjednice uprave, nadzornog odbora i njihovih tijela pozvati povjerenika te mu pravodobno dostaviti svu dokumentaciju potrebnu za praćenje sastanka, a povjerenik ima pravo biti nazočan na tim sjednicama i sudjelovati u njihovu radu, ali nema pravo glasa.

(2) Povjerenik ima pravo sazivati sjednice uprave, nadzornog odbora kreditne institucije i njihovih tijela, predlagati dnevni red i davati prijedloge odluka, a članovi tih tijela dužni su se odazvati.

(3) Povjerenik, odnosno pomoćnik povjerenika ne može prenijeti svoje ovlasti na druge osobe, a za svoj rad odgovoran je Hrvatskoj narodnoj banci.

(4) Kreditna institucija i sva njezina tijela dužni su povjereniku i njegovim pomoćnicima staviti na raspolaganje svu potrebnu dokumentaciju i omogućiti im uvid u poslovne knjige.

Izvješće povjerenika o financijskom stanju kreditne institucije

Članak 231.

(1) Povjerenik je dužan u roku 30 dana od imenovanja izraditi izvješće o financijskom stanju i uvjetima poslovanja kreditne institucije s procjenom njezine financijske stabilnosti i mogućnostima za njezino daljnje poslovanje (u daljnjem tekstu: izvješće o financijskom stanju) i dostaviti ga Hrvatskoj narodnoj banci.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dostavit će kreditnoj instituciji na očitovanje.

(3) Kreditna institucija dužna je očitovati se na izvješće iz stavka 1. ovoga članka u roku pet radnih dana od njegova primitka.

Dužnost povjerenika u vezi s dodatnim izvještavanjem

Članak 232.

(1) Povjerenik je bez odgode dužan obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svim okolnostima koje po njegovoj ocjeni mogu utjecati na neizvršavanje naloženih supervizorskih mjera i o svim okolnostima koje po njegovoj ocjeni mogu utjecati na pogoršanje financijskog stanja kreditne institucije ili mogu utjecati na ispunjenje uvjeta za ranu intervenciju iz članka 235. ovoga Zakona.

(2) Ako povjerenik u bilo kojem trenutku utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome sastaviti posebno izvješće i podnijeti ga Hrvatskoj narodnoj banci.

Postupanje Hrvatske narodne banke na temelju izvješća povjerenika o financijskom stanju kreditne institucije

Članak 233.

(1) Na temelju izvješća o financijskom stanju Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti supervizorsku mjeru iz članka 224., 225., 226. i 228. ovoga Zakona.

(2) Ako Hrvatska narodna banka na temelju izvješća o financijskom stanju ocijeni da su ispunjeni uvjeti iz članka 235. ovoga Zakona, naložit će mjere u skladu s člankom 235.a ovoga Zakona.

Prestanak ovlasti povjerenika

Članak 234.

Ovlasti povjerenika, odnosno pomoćnika prestaju:

- 1) istekom razdoblja navedenog u odluci o imenovanju
- 2) opozivom njegova imenovanja
- 3) uvođenjem posebne uprave
- 4) imenovanjem likvidatora
- 5) otvaranjem stečajnog postupka ili
- 6) uvođenjem sanacijske uprave.

XIX. POSTUPAK I MJERE RANE INTERVENCIJE

XIX.1. RANA INTERVENCIJA

Uvjeti za ranu intervenciju

Članak 235.

(1) Hrvatska narodna banka rješenjem će utvrditi da je kreditna institucija u fazi rane intervencije ako je ispunjen bilo koji sljedeći uvjet:

1) ako je kreditna institucija svojim radnjama ili propuštanjem određenih radnji postupila protivno ovom Zakonu, Uredbi (EU) br. 575/2013 ili drugim propisima kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije, i to u mjeri koja ugrožava ili bi mogla ugroziti njezinu likvidnost, solventnost ili održivost poslovanja ili

2) ako je prema podacima kojima raspolaže opravdano očekivati da će kreditna institucija u bliskoj budućnosti prekršiti odredbe ovog Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 ili drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije, u mjeri koja bi mogla ugroziti njezinu likvidnost, solventnost ili održivost poslovanja, a zbog, osobito, naglog pogoršanja

financijskog stanja kreditne institucije, uključujući pogoršanje likvidnosti, narušenu adekvatnost kapitala, porast razine financijske poluge, porast udjela loših plasmana, povećanje koncentracije izloženosti, narušenu održivost poslovnog modela ili narušenu djelotvornost i pouzdanost sustava upravljanja i unutarnjih kontrola.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis kojim pobliže uređuje uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Hrvatska narodna banka dužna je, bez odgađanja, rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostaviti Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

Supervizorske mjere u fazi rane intervencije

Članak 235.a

(1) Ako su ispunjeni uvjeti iz članka 235. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka može, osim ostalih mjera iz ovoga Zakona, osobito:

- 1) naložiti kreditnoj instituciji provedbu jedne ili više mjera iz plana oporavka
- 2) ako su se okolnosti na kojima se temelji plan oporavka promijenile, naložiti kreditnoj instituciji izmjenu plana oporavka i dostavu izmijenjenog plana oporavka
- 3) naložiti kreditnoj instituciji detaljno razmatranje financijskog stanja kreditne institucije, izradu plana aktivnosti za rješavanje utvrđenih slabosti i određivanje vremenskog okvira za njegovu provedbu
- 4) naložiti kreditnoj instituciji izradu plana pregovora o restrukturiranju duga kreditne institucije s pojedinim ili svim vjerovnicima, u skladu s planom oporavka gdje je to primjenjivo
- 5) naložiti kreditnoj instituciji promjenu poslovne strategije
- 6) naložiti kreditnoj instituciji promjenu organizacijskog ustroja
- 7) naložiti kreditnoj instituciji dostavljanje svih potrebnih informacija kako bi se nadopunio sanacijski plan i kreditna institucija pripremila za moguću sanaciju te za vrednovanje imovine i obveza kreditne institucije u skladu sa Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava
- 8) naložiti kreditnoj instituciji sazivanje glavne skupštine s dnevnim redom koji odredi Hrvatska narodna banka i s prijedlogom odluka koje na njoj treba donijeti
- 9) sazvati glavnu skupštinu kreditne institucije na način iz članka 235.b ovoga Zakona, utvrditi dnevni red i prijedlog odluka koje na njoj treba donijeti ako kreditna institucija nije provela naloženu mjeru iz točke 8. ovoga stavka
- 10) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje osobe koja obavlja funkciju člana višeg rukovodstva kreditne institucije ako nema dovoljno dobar ugled ili ako nema odgovarajuća stručna znanja, sposobnosti ili iskustvo za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti

11) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje jednog ili više članova višeg rukovodstva u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona

12) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost jednom ili više članova uprave ili nadzornog odbora u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona i imenovati jednog ili više zamjenskih članova uprave

13) imenovati administratora u skladu s člankom 235.d ovoga Zakona i

14) donijeti odluku o uvođenju posebne uprave u skladu s člankom 236. ovoga Zakona.

(2) Na postupak nalaganja mjera iz ovog članka na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na supervizorske mjere.

(3) U postupku povodom tužbe protiv rješenja o nalaganju mjera iz ovog članka nadležni upravni sud ne može izreći privremenu mjeru odgode izvršenja.

Sazivanje glavne skupštine od strane Hrvatske narodne banke

Članak 235.b

(1) Ako je Hrvatska narodna banka naložila kreditnoj instituciji mjeru iz članka 235.a stavka 1. točke 8. ovoga Zakona, a kreditna institucija nije izvršila naloženu mjeru na način i u rokovima naloženima rješenjem, Hrvatska narodna banka može sazvati glavnu skupštinu i utvrditi dnevni red i prijedlog odluka koje na njoj treba donijeti. Za potrebe te glavne skupštine izvješće o poslovanju kreditne institucije sastavit će Hrvatska narodna banka na temelju obavljene supervizije i učinit će ga dostupnim dioničarima.

(2) Kad Hrvatska narodna banka na temelju stavka 1. ovoga članka saziva glavnu skupštinu radi povećanja i smanjenja temeljnoga kapitala, izvješće iz članka 263. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima sastavlja i podnosi Hrvatska narodna banka.

(3) Glavna skupština sazvat će se najmanje 30 dana prije dana njezina održavanja. U taj se rok ne uračunava dan objave poziva.

(4) Na dnevni red koji predloži Hrvatska narodna banka dioničari ne mogu dati protuprijedlog ni prijedlog dopune dnevnog reda.

Razrješenje višeg rukovodstva i uprave kreditne institucije te imenovanje zamjenskog člana uprave kreditne institucije

Članak 235.c

(1) Hrvatska narodna banka može poduzeti mjere iz stavka 2. ovoga članka ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako kreditna institucija značajno krši zahtjeve iz ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija ili ako postoje značajni nedostaci u poslovanju kreditne institucije i

2) ako se unatoč mjerama naloženima u skladu s člankom 235.a stavkom 1. točkama 1. do 10. ovoga Zakona financijsko stanje kreditne institucije nije poboljšalo ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da mjera iz članka 235.a stavka 1. točaka 1. do 10. ovoga Zakona ne bi bila dovoljna za poboljšanje stanja kreditne institucije.

(2) Pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka može:

1) naložiti kreditnoj instituciji razrješenje pojedinog člana ili svih članova višeg rukovodstva neovisno o tome ima li dovoljno dobar ugled ili odgovarajuća stručna znanja, sposobnosti ili iskustvo za ispunjavanje obveza iz svoje nadležnosti

2) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije predsjednika odnosno člana uprave kreditne institucije neovisno o ispunjavanju uvjeta iz članka 38. ovoga Zakona ili

3) ukinuti rješenje kojim je dana suglasnost za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije neovisno o ispunjavanju uvjeta iz članka 45. ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. točke 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka može imenovati zamjenskog člana uprave koji zamjenjuje razriješenog člana uprave sa svim pravima i obvezama koje je taj član imao. Hrvatska narodna banka može opozvati zamjenskog člana uprave tijekom njegova mandata i imenovati drugog zamjenskog člana uprave.

(4) Rješenjem o imenovanju jednog ili više zamjenskih članova uprave utvrđuju se:

– ovlasti i dužnosti koje zamjenski član uprave obavlja

– razdoblje na koje je imenovan

– rokovi redovitog izvješćivanja i

– mogu se utvrditi određeni poslovi koje zamjenski član uprave može poduzeti samo uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(5) Hrvatska narodna banka imenuje zamjenskog člana uprave na razdoblje koje ne može biti duže od 12 mjeseci i može ga produžiti za još 12 mjeseci ako ocijeni da i dalje postoji neki od uvjeta iz stavka 1. ovoga članka. U slučaju produženja mandata zamjenskog člana uprave Hrvatska narodna banka dioničarima će učiniti dostupnim obrazloženje takve odluke.

(6) Zamjenskim članom uprave može biti imenovana osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja i sposobnosti za obavljanje svojih dužnosti te koja nije u sukobu interesa. Na zamjenskog člana uprave ne primjenjuju se odredbe glave II.4. ovoga Zakona osim odredbi članka 36. stavaka 4. do 6. i članka 41. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona.

(7) Zamjenski član uprave može biti radnik Hrvatske narodne banke ili druga osoba te ima pravo na naknadu za svoj rad, koju isplaćuje Hrvatska narodna banka.

(8) Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o uvođenju zamjenskog člana uprave odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

(9) Ovlasti zamjenskog člana uprave prestaju:

1) istekom razdoblja navedenog u odluci o imenovanju

2) opozivom njegova imenovanja

3) uvođenjem posebne uprave

4) imenovanjem likvidatora

5) otvaranjem stečajnog postupka ili

6) uvođenjem sanacijske uprave.

(10) Prava i obveze zamjenskog člana uprave počinju danom donošenja odluke o uvođenju zamjenskog člana uprave bez obzira na upis u sudski registar.

(11) Odgovornost za štetu koju zamjenski član uprave prouzroči pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(12) Za štetu iz stavka 11. ovoga članka odgovara Hrvatska narodna banka.

(13) Hrvatska narodna banka ovlaštena je davati zamjenskom članu uprave pisane naloge i upute.

(14) Hrvatska narodna banka može rješenjem o imenovanju zamjenskog člana uprave odrediti da uprava kreditne institucije ne može donijeti određenu odluku ako za nju ne glasa zamjenski član uprave.

(15) Ako je Hrvatska narodna banka rješenjem o imenovanju zamjenskog člana uprave odredila da uprava ne može donijeti određenu odluku ako za nju ne glasa zamjenski član uprave, ta činjenica se upisuje u sudski registar kao ograničenje u ovlasti zastupanja osoba ovlaštenih za zastupanje kreditne institucije upisanih u sudski registar.

(16) Prijedlog za upis u sudski registar ograničenja iz stavka 15. ovoga članka podnosi Hrvatska narodna banka.

(17) Članovi uprave, članovi nadzornog odbora i svi radnici kreditne institucije dužni su surađivati sa zamjenskim članom uprave.

Administrator

Članak 235.d

(1) Hrvatska narodna banka može imenovati administratora ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako kreditna institucija značajno krši zahtjeve iz ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija ili ako postoje značajni nedostaci u poslovanju kreditne institucije i

2) ako se unatoč mjerama naloženima u skladu s člankom 235.c ovoga Zakona financijsko stanje kreditne institucije nije poboljšalo ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da mjera iz članka 235.c ovoga Zakona ne bi bila dovoljna za poboljšanje stanja kreditne institucije.

(2) Administratorom može biti imenovana osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja i sposobnosti za obavljanje svojih dužnosti te koja nije u sukobu interesa. Na imenovanje administratora primjenjuje se članak 229. stavci 2. do 6. ovoga Zakona. Hrvatska narodna banka može opozvati administratora tijekom njegova mandata i imenovati drugog administratora.

(3) Administrator iz stavka 1. ovoga članka osim dužnosti i ovlasti u skladu s člancima 230. do 232. ovoga Zakona ima i najmanje jednu od sljedećih ovlasti:

1) davanje prethodne suglasnosti na određene odluke uprave i nadzornog odbora kreditne institucije ili

2) savjetovanje uprave i nadzornog odbora kreditne institucije prije donošenja odluka.

(4) Rješenjem o imenovanju administratora utvrđuju se ovlasti i dužnosti koje on obavlja, određuje se razdoblje na koje je imenovan i rokovi redovitog izvješćivanja. Hrvatska narodna banka može odrediti određene poslove koje administrator može poduzeti samo uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(5) U slučaju iz stavka 3. točke 1. ovoga članka uprava i nadzorni odbor ne mogu donositi odluke samostalno, a odluke donesene bez prethodne suglasnosti administratora ništete su.

(6) U slučaju iz stavka 3. točke 2. ovoga članka uprava i nadzorni odbor dužni su se pri donošenju odluke savjetovati s administratorom.

(7) Ako je Hrvatska narodna banka rješenjem o imenovanju administratora odredila da pojedine radnje ili odluke uprava ili nadzorni odbor kreditne institucije može poduzeti ili donijeti samo uz prethodnu suglasnost administratora, ta se činjenica upisuje u sudski registar kao ograničenje u ovlasti zastupanja osoba ovlaštenih za zastupanje kreditne institucije upisanih u sudski registar.

(8) Prijedlog za upis u sudski registar ograničenja iz stavka 7. ovoga članka podnosi Hrvatska narodna banka.

(9) Hrvatska narodna banka imenuje administratora za razdoblje koje ne može biti duže od 12 mjeseci i može ga produžiti za još 12 mjeseci ako ocijeni da i dalje postoji neki od uvjeta iz članka 235. stavka 1. ovoga Zakona. U slučaju produženja mandata administratora Hrvatska narodna banka dioničarima će učiniti dostupnim obrazloženje takve odluke.

(10) Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o imenovanju administratora odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

(11) Odgovornost za štetu koju administrator ili pomoćnici administratora prouzroče pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(12) Za štetu iz stavka 11. ovoga članka odgovara Hrvatska narodna banka.

(13) Ovlasti administratora, odnosno pomoćnika prestaju:

- 1) istekom razdoblja navedenog u odluci o imenovanju
- 2) opozivom njegova imenovanja
- 3) uvođenjem posebne uprave
- 4) imenovanjem likvidatora
- 5) otvaranjem stečajnog postupka ili
- 6) uvođenjem sanacijske uprave.

XIX.2. IMENOVANJE POSEBNE UPRAVE

Odluka o uvođenju posebne uprave

Članak 236.

(1) Hrvatska narodna banka može donijeti odluku o uvođenju posebne uprave u kreditnu instituciju ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

1) ako kreditna institucija značajno krši zahtjeve iz ovoga Zakona, Uredbe (EU) br. 575/2013 i drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija ili ako postoje značajni nedostaci u poslovanju kreditne institucije i

2) ako se unatoč mjerama naloženima u skladu s člankom 235.d ovoga Zakona financijsko stanje kreditne institucije nije poboljšalo ili ako Hrvatska narodna banka ocijeni da mjera iz članka 235.d ovoga Zakona ne bi bila dovoljna za poboljšanje stanja kreditne institucije.

(2) Hrvatska narodna banka može u odluci o uvođenju posebne uprave imenovati i pomoćnike posebne uprave koji će obavljati pomoćne, administrativne i tehničke poslove po nalogu posebne uprave. Pomoćnici posebne uprave nisu članovi posebne uprave.

(3) Rješenjem o uvođenju posebne uprave:

- utvrđuju se razlozi za uvođenje posebne uprave
- imenuju se predsjednik i pojedini članovi posebne uprave te se može utvrditi opseg poslova kojima upravlja pojedini član posebne uprave
- imenuju se pomoćnici posebne uprave
- određuje se razdoblje na koje je imenovana posebna uprava
- određuju se sadržaj i rokovi dostave izvješća iz članka 244. ovoga Zakona i

– mogu se odrediti određeni poslovi koje posebna uprava može poduzeti samo uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(4) Hrvatska narodna banka imenuje posebnu upravu za razdoblje koje ne može biti duže od 12 mjeseci i može ga produžiti za još 12 mjeseci ako ocijeni da i dalje postoji uvjet iz stavka 1. ovoga članka. U slučaju produženja mandata posebne uprave Hrvatska narodna banka dioničarima će učiniti dostupnim obrazloženje takve odluke.

Pravno sredstvo protiv odluke o uvođenju posebne uprave

Članak 237.

Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o uvođenju posebne uprave kreditnoj instituciji odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

Članovi i pomoćnici posebne uprave

Članak 238.

(1) Članove i pomoćnike posebne uprave imenuje na dužnost i razrješuje dužnosti Hrvatska narodna banka.

(2) Posebna uprava kreditne institucije ima najmanje dva člana, od kojih je jedan imenovan predsjednikom posebne uprave.

(3) Hrvatska narodna banka može tijekom razdoblja posebne uprave razriješiti imenovanog člana ili pomoćnika posebne uprave te imenovati novog člana ili pomoćnika posebne uprave, čiji mandat može trajati najduže do isteka započetog mandata posebne uprave.

(4) Prava i obveze članova posebne uprave počinju danom dostave kreditnoj instituciji rješenja o uvođenju posebne uprave bez obzira na upis u sudski registar.

(5) Članovi posebne uprave zastupaju kreditnu instituciju pojedinačno.

(6) Članom posebne uprave može biti imenovana osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja i sposobnosti za obavljanje svojih dužnosti te koja nije u sukobu interesa. Na članove posebne uprave ne primjenjuju se odredbe glave II.4. ovoga Zakona osim odredbi članka 36. stavaka 4. do 6., članka 41. stavaka 1. do 3. te članka 48. i 49. ovoga Zakona.

(7) Članovi i pomoćnici posebne uprave mogu biti radnici Hrvatske narodne banke ili druge osobe te imaju pravo na naknadu za svoj rad, koju isplaćuje Hrvatska narodna banka.

(8) Mandat posebne uprave prestaje:

1) istekom razdoblja navedenog u odluci o uvođenju

2) razrješenjem posebne uprave

3) imenovanjem likvidatora

- 4) otvaranjem stečajnog postupka
- 5) uvođenjem sanacijske uprave ili
- 6) imenovanjem zamjenika članova uprave u skladu s člankom 245. ovoga Zakona.
- (9) Danom prestanka mandata posebne uprave prestaje i mandat pomoćnika posebne uprave.

Upis u sudski registar i objavljivanje odluke o uvođenju posebne uprave

Članak 239.

- (1) Odluka o uvođenju posebne uprave upisuje se u sudski registar. Istodobno se u sudski registar upisuje promjena osoba ovlaštenih za zastupanje kreditne institucije.
- (2) Prijedlog za upis podataka iz stavka 1. ovoga članka podnosi posebna uprava u roku tri radna dana od dana donošenja odluke o uvođenju posebne uprave kreditnoj instituciji. Odluka kojom je posebna uprava imenovana prilaže se prijedlogu.
- (3) Hrvatska narodna banka bez odgode će odluku o uvođenju posebne uprave dostaviti kreditnoj instituciji, članovima uprave i članovima nadzornog odbora.

Pravne posljedice odluke o uvođenju posebne uprave

Članak 240.

- (1) Danom dostave kreditnoj instituciji rješenja o uvođenju posebne uprave prestaju sva prava i ovlasti dotadašnje uprave i nadzornog odbora te se dodjeljuju posebnoj upravi.
- (2) Danom dostave kreditnoj instituciji rješenja o uvođenju posebne uprave prestaju svi ugovori na temelju kojih su dotadašnji članovi uprave bili zaposleni u toj kreditnoj instituciji.

Odgovornost za štetu

Članak 241.

- (1) Odgovornost za štetu koju posebna uprava ili pomoćnici posebne uprave prouzroče pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.
- (2) Za štetu iz stavka 1. ovoga članka odgovara Hrvatska narodna banka.

Dužnost suradnje dosadašnjih članova uprave i drugih radnika kreditne institucije

Članak 242.

- (1) Dosadašnji članovi uprave i druge ovlaštene osobe s posebnim ovlaštenjima i odgovornostima kreditne institucije dužni su posebnoj upravi i pomoćnicima posebne uprave odmah omogućiti pristup cjelokupnoj poslovnoj i ostaloj dokumentaciji kreditne institucije te sastaviti izvješće o primopredaji poslovanja.

(2) Dosadašnji članovi uprave kreditne institucije dužni su posebnoj upravi ili pojedinom članu posebne uprave dati sva obrazloženja ili dodatna izvješća o poslovanju kreditne institucije.

(3) Svi radnici kreditne institucije dužni su surađivati s posebnom upravom i pomoćnicima posebne uprave.

(4) Član posebne uprave ima pravo udaljiti osobu koja onemogućuje njegov rad te, ovisno o okolnostima pojedinog slučaja, zatražiti pomoć nadležnog tijela unutarnjih poslova.

Poslovi posebne uprave

Članak 243.

(1) Posebna uprava vodi poslove kreditne institucije.

(2) Hrvatska narodna banka ovlaštena je davati posebnoj upravi pisane naloge i upute.

(3) U vođenju poslova kreditne institucije posebna uprava mora se pridržavati ograničenja koja su joj postavljena na osnovi rješenja Hrvatske narodne banke o njezinu imenovanju.

(4) Ako za mandata posebne uprave kreditna institucija prenosi ugovore o depozitu ili ugovore o kreditu na drugu kreditnu instituciju, takav prijenos može se izvršiti bez prethodne suglasnosti druge ugovorne strane ugovora koji se prenosi.

Dužnosti posebne uprave

Članak 244.

(1) Posebna uprava dužna je nakon imenovanja, u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, sastaviti i dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci izvješće o financijskom stanju i uvjetima poslovanja kreditne institucije zajedno s procjenom njezine financijske stabilnosti i mogućnostima za njezino daljnje poslovanje.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, posebna uprava nije dužna sastaviti i dostaviti izvješće iz stavka 1. ovoga članka ako je izvješće sastavio povjerenik na temelju članka 231. stavka 1. ovoga Zakona ili administrator na temelju članka 235.d stavka 3. ovoga Zakona neposredno prije imenovanja posebne uprave.

(3) Posebna uprava dužna je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti dodatna izvješća i informacije o svim pitanjima važnima za provođenje supervizije, odnosno nadzora te procjene financijskog stanja i mogućnosti daljnjeg poslovanja kreditne institucije.

(4) Posebna uprava dužna je bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o svim okolnostima koje mogu utjecati na pogoršanje financijskog stanja kreditne institucije.

(5) Posebna uprava dužna je postupati po nalogima i uputama Hrvatske narodne banke i redovito izvještavati Hrvatsku narodnu banku o izvršenju naloga i uputa.

(6) Hrvatska narodna banka može naložiti posebnoj upravi da sazove glavnu skupštinu dioničara kreditne institucije s utvrđenim dnevnim redom i prijedlogom odluka.

(7) Za trajanja mandata posebne uprave glavna skupština kreditne institucije može se sazvati samo po nalogu ili uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke. Posebna uprava sazvat će glavnu skupštinu najkasnije u roku od osam dana od dana primitka naloga ili suglasnosti Hrvatske narodne banke iz stavka 6. ovoga članka.

(8) Na održavanje glavne skupštine dioničara primjenjuju se odredbe članka 235.b stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Imenovanje zamjenika članova uprave iz redova nadzornog odbora

Članak 245.

(1) Ako je glavna skupština kreditne institucije u koju je uvedena posebna uprava donijela odluku o izboru, odnosno imenovanju članova novoga nadzornog odbora, do imenovanja novih članova uprave, ali ne duže od tri mjeseca, prava i dužnosti uprave kreditne institucije obnašaju dva člana nadzornog odbora koje kao zamjenike članova uprave imenuje nadzorni odbor. Nadzorni odbor dužan je imenovati zamjenike članova uprave u roku dva radna dana od dana svog imenovanja i o tome bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(2) Ako je statutom kreditne institucije predviđeno da nadzorni odbor ima tri člana, glavna skupština mora u novi nadzorni odbor izabrati odnosno imenovati pet članova, od kojih dva s mandatom do imenovanja novih članova uprave.

XIX.3. NALAGANJE MJERA U FAZI RANE INTERVENCIJE ZA GRUPU KREDITNIH INSTITUCIJA

Nalaganje mjera u fazi rane intervencije ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 245.a

(1) Ako je ispunjen bilo koji uvjet za ranu intervenciju ili uvjet za imenovanje administratora ili posebne uprave matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo obavještava Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i savjetuje se s drugim nadležnim tijelima uključenima u kolegij supervizora o ispunjenju navedenih uvjeta i o namjeri donošenja mjere iz članka 235.a stavka 1. ovoga Zakona toj kreditnoj instituciji.

(2) Hrvatska narodna banka može matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH naložiti mjeru iz članka 235.a stavka 1. ovoga Zakona nakon primitka očitovanja od drugih nadležnih tijela uključenih u kolegij supervizora ili nakon isteka roka za očitovanje. Hrvatska narodna banka utvrđuje rok za očitovanje, koji ne može biti duži od pet dana. Hrvatska narodna banka prije donošenja odluke o tim mjerama dužna je uzeti u obzir njihov učinak na članice grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama.

(3) Hrvatska narodna banka o mjeri iz stavka 2. ovoga članka obavještava druga nadležna tijela uključena u kolegij supervizora i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(4) Ako nadležno tijelo druge države članice u kojoj je sjedište društva kćeri matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH namjerava donijeti bilo koju od mjera predviđenih posebnim propisom koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članaka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU u to društvo kćer i o tome je obavijestilo Hrvatsku narodnu banku kao konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može dati mišljenje o namjeravanom donošenju mjera i procijeniti učinak tih mjera na matičnu kreditnu instituciju u EU-u sa sjedištem u RH, na grupu kreditnih institucija u RH i na druge članice te grupe, te o tome obavijestiti to nadležno tijelo najkasnije u roku od tri dana od dana primitka obavijesti.

(5) Ako Hrvatska narodna banka namjerava naložiti mjeru iz članka 235.a stavka 1. ovoga Zakona matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH i ako je dobila obavijest jednog ili više nadležnih tijela drugih država članica iz stavka 4. ovoga članka, Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavit će tim nadležnim tijelima obavijest o svim namjeravanim mjerama i surađivat će s tim nadležnim tijelima u donošenju zajedničke odluke o mogućnosti usklađivanja primjene mjera predviđenih posebnim propisom koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članaka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU, u dvije ili više kreditnih institucija ili investicijskih društava iste grupe kreditnih institucija u RH, s ciljem lakše provedbe mjera za poboljšanje financijskog položaja dotične kreditne institucije ili investicijskog društva. Zajednička odluka donosi se u roku od pet dana od dana kada je Hrvatska narodna banka dostavila obavijest o svim namjeravanim mjerama, a mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će tu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH. Hrvatska narodna banka na temelju zajedničke odluke donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u RH za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(6) Ako je Hrvatska narodna banka dobila obavijest iz stavka 4. ovoga članka od više nadležnih tijela drugih država članica, Hrvatska narodna banka kao konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavit će tim nadležnim tijelima obavijest o svim namjeravanim mjerama i surađivat će s tim nadležnim tijelima u donošenju zajedničke odluke o mogućnosti usklađivanja primjene mjera predviđenih posebnim propisom koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članaka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU, u dvije ili više kreditnih institucija ili investicijskih društava iste grupe kreditnih institucija u RH, s ciljem lakše provedbe mjera za poboljšanje financijskog položaja dotične kreditne institucije ili investicijskog društva. Zajednička odluka donosi se u roku od pet dana od dana kada je Hrvatska narodna banka dostavila obavijest o svim namjeravanim mjerama, a mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će tu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(7) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 5. ili 6. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem odluke iz stavka 4. ovoga članka, a nadležno tijelo druge države članice u kojoj je sjedište društva kćeri matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH namjerava donijeti mjere predviđene posebnim propisom koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članka 27. stavka 1. točke a), koje se odnose na točke 4., 10., 11. i 19. odjeljka A. Priloga, članka 27. stavka 1. točke e) ili članka 27. stavka 1. točke g) Direktive 2014/59/EU, u roku za savjetovanje iz stavka 4. ovoga članka, Hrvatska

narodna banka može zatražiti posredovanje Europskoga nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(9) Ako zajednička odluka iz stavka 5. ovoga članka nije donesena u roku, Hrvatska narodna banka samostalno će odlučiti o donošenju mjere za matičnu kreditnu instituciju u EU-u sa sjedištem u RH, vodeći računa o stavovima i izdvojenim mišljenjima koje su iznijela druga nadležna tijela te o potencijalnom utjecaju tih mjera na stabilnost financijskog sustava relevantnih država članica. Hrvatska narodna banka ovu odluku dostavlja matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH.

(10) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako u roku od pet dana od dana kada je Hrvatska narodna banka dostavila obavijest o namjeravanim mjerama navedenima u stavku 8. ovoga članka bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraži posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od tri dana, Hrvatska narodna banka donijet će mjeru za matičnu kreditnu instituciju u EU-u sa sjedištem u RH u skladu s tom odlukom. Rok od pet dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) Iznimno od stavka 5. i 9. ovoga članka, ako u roku od pet dana od dana kada je Hrvatska narodna banka dostavila obavijest o svim namjeravanim mjerama navedenima u stavku 8. ovoga članka Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraži posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od tri dana, Hrvatska narodna banka donijet će mjeru za matičnu kreditnu instituciju u EU-u sa sjedištem u RH u skladu s tom odlukom. Rok od pet dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Nalaganje mjera u fazi rane intervencije ako Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 245.b

(1) Ako je nadležno tijelo druge države članice ujedno i konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela može dati svoje mišljenje u postupku donošenja odluke o nalaganju mjera predviđenih posebnim propisom koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članaka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU za matičnu kreditnu instituciju u EU-u.

(2) Ako Hrvatska narodna banka namjerava donijeti mjeru iz članka 235.a stavka 1. ovoga Zakona za kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, koja je društvo kći matične kreditne institucije u EU-u, dužna je o tome obavijestiti konsolidirajuće nadzorno tijelo i Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(3) Hrvatska narodna banka, nakon savjetovanja s konsolidirajućim nadzornim tijelom koje ne može trajati duže od tri dana, samostalno će donijeti odluku iz stavka 2. ovoga članka, vodeći računa o mišljenju konsolidirajućeg nadzornog tijela. O toj odluci Hrvatska narodna banka obavijestit će konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela uključena u kolegij supervizora te Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo.

(4) Ako više nadležnih tijela namjerava naložiti mjere predviđene posebnim propisima koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članka 27. ili 29. Direktive 2014/59/EU u više od jedne kreditne institucije ili investicijskog društva iz grupe kreditnih institucija u EU-u, Hrvatska narodna banka će na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela sudjelovati pri donošenju zajedničke odluke o mogućnosti usklađivanja primjene mjera ili imenovanja istog privremenog upravitelja predviđenih posebnim propisima, a koje mjere svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU u više kreditnih institucija ili investicijskih društava te grupe. Zajednička odluka donosi se u roku od pet dana od primitka obavijesti konsolidirajućeg nadzornog tijela o namjeri nalaganja neke od tih mjera u više članica grupe. Hrvatska narodna banka donijet će na temelju zajedničke odluke rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u EU-u za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(5) Hrvatska narodna banka može u postupku donošenja zajedničke odluke iz stavka 4. ovoga članka zatražiti pomoć Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(6) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem odluke iz stavka 3. ovoga članka, koja se odnosi na mjere iz članka 235.a ovoga Zakona koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članka 27. stavka 1. točke a), koje se odnose na točke 4., 10., 11. i 19. odjeljka A. Priloga, članka 27. stavka 1. točke e) ili članka 27. stavka 1. točke g) Direktive 2014/59/EU, i ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo zatražilo posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010, i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od tri dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Ako odluka Europskog nadzornog tijela za bankarstvo nije donesena u roku od tri dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka donijet će samostalnu odluku o nalaganju tih mjera kreditnoj instituciji za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(7) Ako zajednička odluka iz stavka 4. ovog članka nije donesena u roku, Hrvatska narodna banka samostalno će odlučiti o donošenju mjere za kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je društvo kći matične kreditne institucije u EU-u.

(8) Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 u predviđenom roku za savjetovanje, a po primitku obavijesti konsolidirajućeg nadzornog tijela o namjeri nalaganja mjera predviđenih posebnim propisom koje svojim sadržajem odgovaraju mjerama iz članka 27. stavka 1. točke a), koje se odnose na točke 4., 10., 11. i 19. odjeljka A. Priloga, članka 27. stavka 1. točke e) ili članka 27. stavka 1. točke g) Direktive 2014/59/EU matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u, ako se ne slaže s tim prijedlogom konsolidirajućeg nadzornog tijela.

(9) Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 u roku od pet dana od dana obavijesti konsolidirajućeg nadzornog tijela ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 4. ovoga članka. Ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od tri dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Ako odluka Europskog nadzornog tijela za bankarstvo nije donesena u roku od tri dana od primitka zahtjeva za posredovanje, Hrvatska narodna banka donijet će samostalnu odluku o nalaganju tih mjera kreditnoj

instituciji za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo. Rok od pet dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

XIX.4. POSEBNO RUKOVODSTVO I REORGANIZACIJA POSLOVANJA PODRUŽNICE KREDITNE INSTITUCIJE IZ TREĆE ZEMLJE

Odluka o uvođenju posebnog rukovodstva u podružnici kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 246.

(1) Hrvatska narodna banka donijet će odluku o uvođenju posebnog rukovodstva u podružnici kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: odluka o posebnom rukovodstvu) u sljedećim slučajevima:

1) ako je podružnici kreditne institucije iz treće zemlje naloženo provođenje supervizorskih mjera, a ona ih u roku određenom za njihovo provođenje nije počela provoditi ili ih nije provela, zbog čega bi daljnje poslovanje te podružnice moglo ugroziti njezinu likvidnost odnosno solventnost te je nužna zaštita interesa njezinih vjerovnika

2) ako podružnica kreditne institucije iz treće zemlje unatoč naloženim supervizorskim mjerama nije dosegla bilo koju stopu kapitala iz članka 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili

3) ako je ugrožena ili bi daljnje poslovanje podružnice kreditne institucije iz treće zemlje moglo ugroziti njezinu likvidnost odnosno solventnost te je nužna zaštita interesa njezinih vjerovnika.

(2) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, ako Hrvatska narodna banka utvrdi postojanje činjenica koje s velikom vjerojatnošću upućuju na poboljšanje stanja u podružnici, može odgoditi donošenje odluke o posebnom rukovodstvu.

(3) Odluka o posebnom rukovodstvu donosi se u obliku rješenja. U tom se rješenju utvrđuju razlozi za uvođenje posebnog rukovodstva u konkretnom slučaju, imena članova posebnog rukovodstva, opseg poslova koje obavlja i/ili kojima upravlja pojedini član posebnog rukovodstva te razdoblje trajanja posebnog rukovodstva, koje ne smije biti duže od jedne godine računajući od dana donošenja rješenja.

(4) Hrvatska narodna banka ovlaštena je davati posebnom rukovodstvu naloge za vođenje poslovanja te podružnice.

Pravno sredstvo protiv odluke o posebnom rukovodstvu

Članak 247.

(1) Protiv odluke Hrvatske narodne banke o posebnom rukovodstvu dosadašnje rukovodstvo podružnice, kao i kreditna institucija iz treće zemlje (osnivač), ovlašteni su podnijeti tužbu upravnom sudu u roku 30 dana od dana dostave navedene odluke.

(2) Nadležni upravni sud o tužbi iz stavka 1. ovoga članka odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

Primjena odredbi ovoga Zakona na posebno rukovodstvo podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 248.

Na posebno rukovodstvo podružnice kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 238., 239., 242., 243., 244. i 245. ovoga Zakona.

Pravne posljedice odluke o posebnom rukovodstvu

Članak 249.

Danom dostave podružnici odluke o posebnom rukovodstvu prestaju sve ovlasti dosadašnjih osoba odgovornih za vođenje poslova te podružnice, osim ovlasti iz članka 237. stavka 1. i članka 256. ovoga Zakona.

XX. LIKVIDACIJA KREDITNE INSTITUCIJE

XX.1. REDOVNA LIKVIDACIJA KREDITNE INSTITUCIJE

Pokretanje postupka redovne likvidacije

Članak 250.

- (1) Glavna skupština dioničara kreditne institucije može donijeti odluku o prestanku kreditne institucije.
- (2) Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka uprava i nadzorni odbor kreditne institucije dužni su obaviti prethodne konzultacije s Hrvatskom narodnom bankom.
- (3) Likvidatori kreditne institucije u redovnoj likvidaciji dužni su obavijestiti Hrvatsku narodnu banku o odluci iz stavka 1. ovoga članka prvog radnog dana nakon njezina donošenja.
- (4) Likvidatori kreditne institucije u redovnoj likvidaciji dužni su uz obavijest iz stavka 3. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti nalog za prijenos sredstava s računa kreditne institucije u redovnoj likvidaciji koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci na transakcijski račun otvoren u drugoj kreditnoj instituciji. Nakon prijena sredstava Hrvatska narodna banka zatvorit će taj račun kreditne institucije u redovnoj likvidaciji.
- (5) Odluku iz stavka 1. ovoga članka likvidatori su dužni bez odgode objaviti u »Narodnim novinama« i najmanje dva dnevna lista u Republici Hrvatskoj.

Likvidatori kreditne institucije u redovnoj likvidaciji

Članak 251.

- (1) Kreditna institucija u redovnoj likvidaciji mora imati najmanje dva likvidatora.

(2) Likvidatorom kreditne institucije u redovnoj likvidaciji može biti imenovana samo fizička osoba koja ispunjava uvjete za imenovanje za člana uprave kreditne institucije u skladu s ovim Zakonom.

Dužnosti likvidatora

Članak 252.

(1) Likvidatori kreditne institucije u redovnoj likvidaciji dužni su okončati poslove koji su u tijeku, naplatiti tražbine, unovčiti imovinu te kreditne institucije i podmiriti obveze prema vjerovnicima.

(2) U mjeri u kojoj to zahtijeva provođenje likvidacije, likvidatori mogu ulaziti u nove poslove.

Primjena odredbi ovoga Zakona tijekom provođenja redovne likvidacije

Članak 253.

(1) Na kreditnu instituciju u redovnoj likvidaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način primjene odredbi ovoga Zakona u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka.

Utvrđivanje postojanja stečajnog razloga od strane likvidatora

Članak 254.

Ako tijekom provođenja redovne likvidacije kreditne institucije likvidatori procijene da je nastupio neki od razloga iz Stečajnog zakona, dužni su bez odgode podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u redovnoj likvidaciji i o tome odmah obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

Zabrana promjene djelatnosti kreditne institucije u redovnoj likvidaciji

Članak 254.a

Kreditna institucija koja je pokrenula postupak redovne likvidacije ne može promijeniti djelatnost na način da prestane pružati bankovne usluge i nastavi poslovati, već mora završiti postupak likvidacije i provesti brisanje u sudskom registru.

XX.2. PRISILNA LIKVIDACIJA KREDITNE INSTITUCIJE

Pokretanje postupka prisilne likvidacije

Članak 255.

(1) Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo donosi odluku o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije pod uvjetom da je u sanacijskom planu utvrđeno da sanacija te kreditne institucije nije u javnom interesu ili ako je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odlučila da ne postoje uvjeti za otvaranje postupka sanacije te kreditne institucije, i to u sljedećim slučajevima:

1) ako je kreditnoj instituciji poništeno ili ukinuto rješenje kojim je dano odobrenje za rad, a nisu ispunjeni stečajni razlozi iz članka 266. ovoga Zakona ili

2) ako procijeni da bi provođenje redovne likvidacije moglo izazvati štetu za vjerovnike kreditne institucije.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka istodobno će s donošenjem odluke o poništenju ili ukidanju rješenja kojim je dano odobrenje za rad donijeti i odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije.

(3) Hrvatska narodna banka donosi odluku o pokretanju prisilne likvidacije u obliku rješenja u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka istekom dana u kojem je donesena procjena o štetnosti provođenja redovne likvidacije za vjerovnike.

(4) Odluka o pokretanju postupka prisilne likvidacije kreditne institucije mora u izrijeci sadržavati dan, sat i minutu pokretanja postupka prisilne likvidacije, koji je istodoban s trenutkom donošenja te odluke.

Pravno sredstvo protiv odluke o prisilnoj likvidaciji

Članak 256.

Nadležni upravni sud o tužbi podnesenoj protiv rješenja Hrvatske narodne banke o pokretanju prisilne likvidacije kreditnoj instituciji odlučit će hitno, a najkasnije u roku od 30 dana od njezina primitka.

Objava odluke o prisilnoj likvidaciji

Članak 257.

(1) Hrvatska narodna banka odluku o prisilnoj likvidaciji kreditne institucije dostavit će Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, i to istog dana kada je odluka i donesena.

(2) Odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije Hrvatska narodna banka objavit će u »Narodnim novinama« i najmanje dva dnevna lista koji izlaze u Republici Hrvatskoj.

(3) Likvidator kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji dužan je odmah po svom imenovanju objaviti odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije na mrežnim stranicama kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji.

Likvidatori u postupku prisilne likvidacije

Članak 258.

(1) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dužna je u roku od 24 sata od primitka odluke iz članka 255. ovoga Zakona imenovati dva ili više likvidatora. Likvidator je dužan u roku od tri radna dana od donošenja odluke o njegovu imenovanju podnijeti prijavu za upis u sudski registar te odluke i prijavu promjene osoba ovlaštenih za zastupanje.

(2) Likvidatorom može biti imenovana samo osoba koja ima odgovarajuća stručna znanja, sposobnost i iskustvo potrebne za vođenje poslova kreditne institucije, te koja ispunjava uvjete za člana uprave prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

(3) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka je ovlaštena davati likvidatorima pisane naloge i upute.

(4) Likvidatori su dužni postupati po nalogima i uputama Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i redovito je izvještavati o izvršenju naloga i uputa, a posebice o ekonomskom i financijskom stanju kreditne institucije i mjerama koje je provela pri izvršavanju svojih dužnosti.

(5) Likvidatori su dužni bez odgode obavijestiti Državnu agenciju za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka i Hrvatsku narodnu banku o svim okolnostima koje mogu negativno utjecati na postupak prisilne likvidacije.

(6) Odgovornost za štetu koju likvidatori prouzroče pri obavljanju dužnosti u okviru ovoga Zakona postoji samo ako je šteta prouzročena namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(7) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može razriješiti likvidatora i imenovati novog.

(8) Na suradnju dosadašnjih članova uprave i drugih radnika kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji s likvidatorom na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 242. ovoga Zakona.

Pravne posljedice prisilne likvidacije

Članak 259.

(1) Danom dostave odluke o imenovanju likvidatora kreditnoj instituciji prestaju sve ovlasti članova uprave i članova nadzornog odbora kreditne institucije te ovlasti glavne skupštine dioničara.

(2) Tijekom postupka prisilne likvidacije ovlasti nadzornog odbora kreditne institucije i glavne skupštine dioničara izvršava Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(3) Danom dostave kreditnoj instituciji odluke o imenovanju likvidatora prestaju svi ugovori na temelju kojih su dotadašnji članovi uprave bili zaposleni u toj kreditnoj instituciji.

Privremene zabrane nakon donošenja odluke o pokretanju prisilne likvidacije

Članak 259.a

(1) Odluka o pokretanju prisilne likvidacije nad kreditnom institucijom ima sljedeće posljedice:

1) privremenu zabranu provedbe osnova za plaćanje na teret računa kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji i na teret računa klijenata te kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima

2) privremenu zabranu kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji da obavlja plaćanja sa svih svojih računa za svoje potrebe i da prima uplate na svoje račune

3) privremenu zabranu kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji da pruža platne usluge za svoje klijente

4) privremenu zabranu kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji da obavlja isplate i prijenos s računa svojih klijenata.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dopuštene su sljedeće uplate kojima dužnici ispunjavaju svoje obveze prema kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji:

1) gotovinske uplate kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji i

2) uplate na transakcijski račun koji kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji vodi kod druge kreditne institucije u skladu s člankom 259.b stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na transakcijski račun iz stavka 2. točke 2. ovoga članka likvidator može izvršiti gotovinske uplate.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka provodi na računu kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji konačnu namiru obračunatih platnih transakcija preko drugog platnog sustava do trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom. Postupak namire provodi se sukladno propisanim pravilima rada platnog sustava iz novčanih sredstava koja je kreditna institucija izdvojila za te potrebe kod Hrvatske narodne banke prije trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za sve uplate na račune koje kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji ima otvorene u drugim kreditnim institucijama, u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, izvršene protivno stavku 1. i 2. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 6. ovoga članka kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji dužna je izvršiti povrat novčanih sredstava platitelju ili poduzeti razumne mjere radi prijenosa novčanih sredstava korisniku iz te platne transakcije. Novčana sredstva kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji koja su primljena na ovaj način ne ulaze ni u likvidacijsku, ni u stečajnu masu kreditne institucije.

(6) Hrvatska narodna banka dužna je obavijest o odluci iz stavka 1. ovoga članka odmah objaviti na svojim mrežnim stranicama. Obavijest mora sadržavati podatke o danu, satu i minuti kako su navedeni u izrijeci odluke iz stavka 1. ovoga članka. Hrvatska narodna banka dužna je tu obavijest bez odgode objaviti u najmanje dva dnevna lista Republike Hrvatske uz informaciju o posljedicama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(7) Dan, sat i minuta navedeni u izrijeci odluke iz stavka 1. ovoga članka jest trenutak otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom u smislu zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(8) Obavijest o odluci iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka dužna je bez odgode dostaviti Financijskoj agenciji, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji telefaksom ili elektroničkom poštom.

(9) Likvidator u ime kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji i vjerovnici te institucije ovlašteni su pobijati sve isplate, prijenose i platne transakcije izvršene protivno privremenim zabranama iz stavka 1. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 6. ovoga članka, osim plaćanja izvršenih u skladu sa stavcima 2. i 10. ovoga članka.

(10) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, likvidator može uz suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka vršiti plaćanja iz gotovinskih sredstava kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji i s računa iz stavka 2. točke 2. ovoga članka samo ako su takva plaćanja nužna radi očuvanja imovine kreditne institucije.

(11) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka prestaju zatvaranjem računa koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci ili danom, satom i minutom otvaranja stečajnog postupka.

(12) Ako sud odbaci ili odbije prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, privremene zabrane iz stavka 1. ovoga članka prestaju istekom roka od dva radna dana od dana kada je kreditnoj instituciji u prisilnoj likvidaciji dostavljeno rješenje o odbacivanju ili odbijanju prijedloga.

Dužnosti likvidatora

Članak 259.b

(1) Likvidator je dužan sljedeći radni dan od imenovanja otvoriti transakcijski račun kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji za potrebe članka 259.a stavka 2. točke 2. ovoga Zakona kod druge kreditne institucije ili, ako već ima otvorene transakcijske račune, odrediti jedan transakcijski račun za tu svrhu i o tome bez odgađanja obavijestiti Hrvatsku narodnu banku i dužnike kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji.

(2) Kreditna institucija kod koje kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji zatraži otvaranje računa iz stavka 1. ovoga članka, otvara taj račun na temelju odluke Hrvatske narodne banke o pokretanju prisilne likvidacije i odluke o imenovanju likvidatora i prije njihova upisa u sudski registar. Nakon provedenog upisa likvidacije u sudski registar, kreditna institucija u prisilnoj likvidaciji dužna je bez odgađanja dostaviti rješenje o tom upisu kreditnoj instituciji kod koje je otvorila transakcijski račun.

(3) Likvidator je dužan najkasnije u roku od 15 radnih dana od dana donošenja odluke iz članka 259.a stavka 1. ovoga Zakona izraditi početnu likvidacijsku bilancu i na temelju

pregovora s vjerovnicima u vezi s načinom i rokovima ispunjenja njihovih tražbina izraditi procjenu provedivosti likvidacije te ih bez odgađanja dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci i Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(4) Ako u roku iz stavka 3. ovoga članka nije nastupila nedostupnost depozita, Hrvatska narodna banka može na zahtjev likvidatora produžiti rok iz stavka 3. ovoga članka za dodatnih 15 radnih dana.

(5) Likvidator može procijeniti da je likvidacija provediva samo ako je takva procjena potkrijepljena obvezujućim sporazumom koji je likvidator sklopio s vjerovnicima čije su tražbine presudne za provedbu likvidacije, a o načinu i rokovima ispunjenja tražbine, i ako je za takvu procjenu dobio prethodnu suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

Nastavak prisilne likvidacije

Članak 259.c

(1) Ako je procijenio da je likvidacija provediva, likvidator je dužan provesti prisilnu likvidaciju kreditne institucije, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o trgovačkim društvima u dijelu kojim se uređuje likvidacija trgovačkih društava.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, likvidator je, uz procjenu iz članka 259.b stavka 3. ovoga članka, dužan Hrvatskoj narodnoj banci dostaviti nalog za prijenos sredstava s računa kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci na transakcijski račun iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ako likvidator nije u roku od pet radnih dana od isteka roka iz članka 259.b stavka 3. ili 4. ovoga Zakona dostavio Hrvatskoj narodnoj banci nalog iz stavka 2. ovoga članka, a nije podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji, Hrvatska narodna banka izvršit će prijenos sredstava s računa te kreditne institucije koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci na transakcijski račun iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona te nakon toga zatvoriti račun te kreditne institucije koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci.

(4) Ako likvidator nije u roku od pet radnih dana od isteka roka iz članka 259.b stavka 3. ili 4. ovoga Zakona obavijestio Hrvatsku narodnu banku o transakcijskom računu iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona, a nije podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji, Hrvatska narodna banka zatvorit će račun kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji koji se vodi u Hrvatskoj narodnoj banci te će sredstva s tog računa proslijediti toj kreditnoj instituciji nakon dobivanja obavijesti o transakcijskom računu iz članka 259.b stavka 1. ovoga Zakona.

Izvjeshće o tijeku postupka prisilne likvidacije

Članak 260.

Na zahtjev Hrvatske narodne banke likvidatori su dužni dostaviti izvješće o tijeku postupka likvidacije.

Utvrđivanje postojanja stečajnog razloga od strane likvidatora

Članak 261.

(1) Likvidatori su dužni podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u prisilnoj likvidaciji:

1) ako početnom likvidacijskom bilancom i procjenom provedivosti likvidacije utvrde postojanje nekog od stečajnih razloga iz Stečajnog zakona odnosno ako utvrde neprovedivost likvidacije, i to najkasnije sljedeći radni dan od utvrđenja i

2) ako tijekom provođenja prisilne likvidacije procijene da je nastupio neki od stečajnih razloga iz Stečajnog zakona, bez odgađanja.

(2) O podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka likvidatori su dužni bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(3) Vjerovnik kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji može podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka iz razloga navedenih u Stečajnom zakonu, ali tek nakon isteka roka iz članka 259.b stavka 3. ili 4. ovoga Zakona.

Primjena odredbi ovoga Zakona i Zakona o trgovačkim društvima tijekom provođenja prisilne likvidacije

Članak 262.

(1) Na kreditnu instituciju nad kojom se provodi postupak prisilne likvidacije na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o trgovačkim društvima u dijelu kojim se uređuje likvidacija trgovačkih društava.

(2) Na kreditnu instituciju u postupku prisilne likvidacije na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona.

(3) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način primjene odredbi ovoga Zakona u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka.

Zabrana promjene djelatnosti kreditne institucije u prisilnoj likvidaciji

Članak 262.a

Kreditna institucija nad kojom je pokrenut postupak prisilne likvidacije ne može promijeniti djelatnost na način da prestane pružati bankovne usluge i nastavi poslovati, već mora završiti postupak likvidacije i provesti brisanje u sudskom registru.

Donošenje odluke o pokretanju postupka prisilne likvidacije za članice grupe kreditnih institucija

Članak 262.b

(1) Na donošenje odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 265.b ovoga Zakona.

(2) Na donošenje odluke o pokretanju prisilne likvidacije kreditne institucije koja je matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH pri čemu barem jedna članica grupe ima sjedište u drugoj državi članici, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 265.a ovoga Zakona.

XX.3. LIKVIDACIJA PODRUŽNICE KREDITNE INSTITUCIJE IZ TREĆE ZEMLJE

Primjena odredbi ovoga Zakona tijekom provođenja likvidacije nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 263.

(1) Na podružnicu kreditne institucije iz treće zemlje nad kojom se provodi postupak likvidacije na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 251. do 262. ovoga Zakona.

(2) Osim u slučaju razloga iz članka 255. stavka 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka donijet će odluku o pokretanju prisilne likvidacije nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje i u slučaju kada podružnica kreditne institucije iz treće zemlje nije postupila po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona.

XXI. STEČAJ KREDITNE INSTITUCIJE

XXI.1. STEČAJ KREDITNE INSTITUCIJE

Primjena odredbi Stečajnog zakona

Članak 264.

Na stečaj kreditnih institucija primjenjuju se odredbe Stečajnog zakona, osim ako nije drukčije propisano ovim Zakonom.

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka

Članak 265.

Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom može podnijeti samo Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo zbog razloga navedenih u članku 266. ovoga Zakona ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odlučila da ne postoje uvjeti za provođenje postupka sanacije te kreditne institucije.

*Donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ako je
Hrvatska narodna banka sanacijsko tijelo za grupu*

Članak 265.a

(1) Ako je Hrvatska narodna banka sanacijsko tijelo za grupu, Savjet Hrvatske narodne banke donosi odluku o obavještanju sanacijskog kolegija o namjeri podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH ako Hrvatska narodna banka utvrdi da ta kreditna institucija propada ili će vjerojatno propasti jer su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija te kreditne institucije nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da ta kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava ispunjeni, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odlučila da ne postoje uvjeti za provođenje postupka sanacije te kreditne institucije.

(2) Hrvatska narodna banka će bez odgađanja obavijestiti članove sanacijskog kolegija o odluci iz stavka 1. ovoga članka. Ta obavijest mora sadržavati informacije:

1) da matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH propada ili će vjerojatno propasti i

2) da Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo za grupu namjerava podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tom kreditnom institucijom.

(3) Ako je Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijenila da otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH neće utjecati na to da bilo koja članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispuni uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranja stečajnog postupka, Savjet Hrvatske narodne banke donijet će samostalnu odluku iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona te o istom obavijestiti druge članove sanacijskog kolegija.

(4) Hrvatska narodna banka će pri donošenju odluke iz stavka 3. ovoga članka voditi računa o financijskoj stabilnosti relevantnih država članica.

(5) Ako Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija za grupu procijeni da će otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH utjecati na to da bilo koja članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispuni uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranje stečajnog postupka i da je potrebno donijeti program sanacije za grupu iz članka 30. stavka 3. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i stavka 7. istoga članka, Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka izradit će program sanacije za grupu, koji uzima u obzir otvaranje stečajnog postupka nad matičnom kreditnom institucijom u EU-u sa sjedištem u RH, i postupiti u skladu s člankom 30. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(6) Savjet Hrvatske narodne banke može, neovisno o programu sanacije za grupu iz stavka 5. ovoga članka, samostalno donijeti odluku iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Uzimajući u obzir žurnost situacije postupci u skladu s ovim člankom provode se bez odgode.

*Donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ako
Hrvatska narodna banka nije sanacijsko tijelo za grupu*

Članak 265.b

(1) Ako Hrvatska narodna banka nije sanacijsko tijelo za grupu, Savjet Hrvatske narodne banke donosi odluku o obavještanju sanacijskog kolegija o namjeri podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u ako Hrvatska narodna banka utvrdi da ta kreditna institucija propada ili će vjerojatno propasti jer su ispunjeni uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

1) ako je donesenim sanacijskim planom utvrđeno da sanacija te kreditne institucije nije nužna u javnom interesu i ako je sanacijskim planom predviđeno da ta kreditna institucija neće biti sanirana u slučaju da su uvjeti iz članka 28. stavka 1. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava ispunjeni, već će se nad njom pokrenuti stečajni postupak odnosno postupak prisilne likvidacije ili

2) ako je Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo odlučila da ne postoje uvjeti za provođenje postupka sanacije te kreditne institucije.

(2) O odluci iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka će bez odgađanja obavijestiti sanacijsko tijelo za grupu, konsolidirajuće nadzorno tijelo ako isto nije sanacijsko tijelo za grupu i članove sanacijskog kolegija za tu grupu. Obavijest mora sadržavati sljedeće informacije:

1) da kreditna institucija koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u propada ili će vjerojatno propasti i

2) da Hrvatska narodna banka namjerava podnijeti prijedlog za pokretanje stečajnog postupka nad tom kreditnom institucijom.

(3) Ako Hrvatska narodna banka nije sanacijsko tijelo za grupu odgodit će donošenje odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u do zaprimanja obavijesti od sanacijskog tijela za grupu iz stavka 4. ovoga članka, a najkasnije 24 sata od dostave obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, odnosno do usvajanja zajedničke odluke iz stavka 6. ovoga članka. Iznimno, rok od 24 sata može se produžiti uz prethodnu suglasnost Hrvatske narodne banke.

(4) Ako je sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijenilo da otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u, neće utjecati na to da bilo koja članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispuni uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranja stečajnog postupka, te o tome obavijestilo Hrvatsku narodnu banku, Savjet Hrvatske narodne banke donijet će odluku o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Ako je sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijenilo da otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u utječe na to da jedna ili više članica grupe u drugoj državi članici zbog toga ispunjava uvjete za pokretanje sanacije odnosno otvaranje stečajnog postupka, te ako je u roku od 24 sata nakon zaprimanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka predložilo program sanacije za grupu koji uključuje sanaciju kreditne institucije koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u i podnijelo ga sanacijskom kolegiju, Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka sudjelovat će u donošenju zajedničke odluke o programu sanacije za grupu na način kako je uređeno člankom 31. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(6) Ako je donesena zajednička odluka sanacijskog kolegija o programu sanacije za grupu kojom nije obuhvaćena sanacija kreditne institucije koja je društvo kći u grupi kreditnih institucija u EU-u ili ako ta zajednička odluka nije donesena, Savjet Hrvatske narodne banke samostalno će donijeti odluku o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka iz članka 267. stavka 1. ovoga Zakona nad tom kreditnom institucijom te istu dostaviti sanacijskom tijelu za grupu i drugim relevantnim sanacijskim tijelima.

(7) Uzimajući u obzir žurnost situacije postupci u skladu s ovim člankom provode se bez odgode.

Stečajni razlozi

Članak 266.

(1) Stečaj nad kreditnom institucijom na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka koji je podnijela Hrvatska narodna banka može se otvoriti samo ako se utvrdi postojanje kojeg od sljedećih stečajnih razloga:

1) ako je imovina kreditne institucije manja od njezinih obveza ili postoje objektivne okolnosti na temelju kojih se utvrđuje da će imovina kreditne institucije uskoro biti manja od njezinih obveza ili

2) ako kreditna institucija nije u mogućnosti ispunjavati svoje obveze o njihovu dospijeću ili postoje objektivne okolnosti na temelju kojih se utvrđuje da ih kreditna institucija uskoro neće moći ispunjavati.

(2) Smatra se da je uvjet iz stavka 1. točke 2. ovoga članka ispunjen osobito u sljedećim slučajevima:

1) ako je Hrvatska narodna banka donijela rješenje o nedostupnosti depozita iz članka 70. ovoga Zakona, a nedostupnost depozita nije nastupila kao posljedica donošenja odluke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u skladu s člankom 267. ovoga Zakona

2) ako je račun kreditne institucije po nalogu Financijske agencije u skladu sa zakonom kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima blokiran duže od dva radna dana

3) ako kreditna institucija unatoč naloženim supervizorskim mjerama iz ovoga Zakona ili unatoč mjerama koje je provela posebna uprava ne ispunjava uvjete vezane uz regulatorni kapital u skladu s člancima 92. i 93. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili

4) ako Hrvatska narodna banka u sklopu svojih supervizorskih ovlasti ocijeni da je sposobnost kreditne institucije za pravodobno ispunjenje novčanih obveza ugrožena i ako ocijeni da postoji vjerojatnost da kreditna institucija neće biti sposobna ispunjavati svoje dospjele novčane obveze.

Privremene zabrane

Članak 267.

(1) U skladu sa Zakonom o Hrvatskoj narodnoj banci odluku o podnošenju ili povlačenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom donosi Savjet Hrvatske narodne banke. Odluka mora sadržavati dan, sat i minutu njezina donošenja.

(2) Odluka Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom ima sljedeće posljedice:

1) privremenu zabranu provedbe osnova za plaćanje na teret računa kreditne institucije i na teret računa klijenata te kreditne institucije prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima

2) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja plaćanja sa svih svojih računa za svoje potrebe i da prima uplate na svoje račune

3) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da pruža platne usluge za svoje klijente

4) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja isplate i prijenos s računa svojih klijenata.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dopuštene su sljedeće uplate kojima dužnici ispunjavaju svoje obveze prema kreditnoj instituciji:

1) gotovinske uplate kreditnoj instituciji i

2) uplate na transakcijski račun koji kreditna institucija vodi kod druge kreditne institucije u skladu s člankom 268. točkom 4. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na transakcijski račun iz stavka 3. točka 2. ovoga članka posebna uprava može izvršiti gotovinske uplate.

(5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka provodi na računu kreditne institucije konačnu namiru obračunatih platnih transakcija preko drugog platnog sustava do trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom. Postupak namire provodi se sukladno propisanim pravilima rada platnog sustava iz novčanih sredstava koja je kreditna institucija izdvojila za te potrebe kod Hrvatske narodne banke prije trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, za sve uplate na račune koje kreditna institucija ima otvorene u drugim kreditnim institucijama, u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, izvršene protivno stavcima 2. i 3. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 8. ovoga članka kreditna institucija dužna je izvršiti povrat novčanih sredstava platitelju ili poduzeti razumne mjere radi uplate novčanih sredstava korisniku iz te platne transakcije. Novčana sredstva kreditne institucije koja su primljena na ovaj način ne ulaze u stečajnu masu kreditne institucije.

(7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, dopuštena su plaćanja koja proizlaze iz obveza kreditne institucije kao sudionika u sustavu poravnanja sukladno zakonu koji uređuje tržište kapitala, a koja plaćanja je kreditna institucija dužna provesti pod uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuje tržište kapitala.

(8) Hrvatska narodna banka dužna je obavijest o odluci Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom odmah objaviti na svojim mrežnim stranicama. U obavijesti je dužna navesti dan, sat i minutu donošenja odluke. Hrvatska narodna banka dužna je tu obavijest bez odgode objaviti u najmanje dva dnevna lista Republike Hrvatske uz informaciju o posljedicama iz stavka 2. ovoga članka.

(9) Dan, sat i minuta navedeni u odluci Savjeta o podnošenju prijedloga za otvaranje jest trenutak otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom u smislu zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(10) Obavijest o odluci Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom Hrvatska narodna banka dužna je bez odgode dostaviti Financijskoj agenciji, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i kreditnoj instituciji telefaksom ili elektroničkom poštom.

(11) Stečajni upravitelj kreditne institucije u ime kreditne institucije i stečajni vjerovnici ovlašteni su pobijati sve isplate, prijenose i platne transakcije izvršene protivno privremenim zabranama iz stavka 2. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 8. ovoga članka, osim plaćanja izvršenih u skladu sa stavkom 3. i 16. ovoga članka.

(12) Ako je u trenutku donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u toj kreditnoj

instituciji bila imenovana posebna uprava prema članku 236. stavku 1. ovoga Zakona, ona nakon dostave obavijesti iz stavka 8. ovoga članka nastavlja s radom s dužnostima iz članka 268. ovoga Zakona.

(13) Ako u trenutku donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u toj kreditnoj instituciji nije bila imenovana posebna uprava prema članku 236. stavku 1. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka istodobno će imenovati posebnu upravu.

(14) Hrvatska narodna banka može povući prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

(15) Pravne posljedice odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka prestaju:

1) danom, satom i minutom otvaranja stečajnog postupka ili

2) istekom roka od dva radna dana od dana kad je Hrvatskoj narodnoj banci dostavljeno rješenje o odbacivanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, rješenje o obustavi postupka ili rješenje o odbijanju otvaranja stečajnog postupka.

(16) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, posebna uprava može uz suglasnost Hrvatske narodne banke vršiti plaćanja iz gotovinskih sredstava kreditne institucije i s računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka samo ako su takva plaćanja nužna radi očuvanja imovine kreditne institucije.

(17) Za trajanja privremenih zabrana iz stavka 2. ovoga članka, ako kreditna institucija nema dovoljno gotovinskih sredstava ili sredstava na računu iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, sva plaćanja nužna radi očuvanja imovine kreditne institucije u ime i za račun kreditne institucije podmirit će Hrvatska narodna banka.

(18) Kreditna institucija kod koje je kreditna institucija za koju je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka zatražila otvaranje računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, otvara taj račun na temelju obavijesti iz stavka 8. ovoga članka i odluke o imenovanju posebne uprave i prije njihova upisa u sudski registar.

Dužnosti posebne uprave

Članak 268.

Posebna uprava nakon dostave obavijesti iz članka 267. stavka 7. ovoga Zakona dužna je:

1) zaštititi i održavati imovinu kreditne institucije

2) nastaviti s vođenjem poslova kreditne institucije

3) na zahtjev stečajnog suca ispitati mogu li se imovinom kreditne institucije pokriti troškovi stečajnog postupka i

4) bez odgađanja otvoriti transakcijski račun kod druge kreditne institucije za potrebe primanja uplata iz članka 267. stavka 3. ovoga Zakona ili, ako već ima otvorene transakcijske

račune, odrediti jedan transakcijski račun za tu svrhu te o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

Prijedlog Hrvatske narodne banke za otvaranje stečajnog postupka

Članak 269.

(1) Hrvatska narodna banka dužna je nadležnom trgovačkom sudu podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka najkasnije sljedećeg radnog dana nakon donošenja odluke Savjeta Hrvatske narodne banke o podnošenju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

(2) U prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka Hrvatska narodna banka navest će činjenice i okolnosti iz kojih proizlazi postojanje kojeg od stečajnih razloga iz članka 266. ovoga Zakona.

(3) Kada Hrvatska narodna banka podnese prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, ne provodi se prethodni postupak. Stečajni sudac dužan je u roku osam dana od primitka prijedloga za otvaranje stečajnog postupka zakazati ročište radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka.

(4) Stečajni sudac dužan je u roku 30 dana od dana podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka ili odbiti prijedlog za otvaranje tog postupka.

Izjava o pristupanju dugu

Članak 270.

Na postupak otvaranja stečaja ne primjenjuju se odredbe Stečajnog zakona kojima se uređuje pristupanje dugu.

Pozivanje Hrvatske narodne banke

Članak 271.

Ako prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nije podnijela Hrvatska narodna banka, stečajni će sudac na sva ročišta u prethodnom postupku pozvati i Hrvatsku narodnu banku radi očitovanja te joj dostaviti sve donesene odluke.

Imenovanje stečajnog upravitelja

Članak 272.

(1) Za stečajnog upravitelja kreditne institucije može se imenovati osoba koja osim uvjeta predviđenih Stečajnim zakonom ima i znanje i iskustvo iz područja bankarskog poslovanja.

(2) Stečajni će sudac prije imenovanja stečajnog upravitelja kreditne institucije saslušati predstavnika Hrvatske narodne banke i Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka o okolnosti osobe koja će biti imenovana za stečajnog upravitelja.

Povrat sredstava obvezne pričuve

Članak 273.

(1) Nakon otvaranja stečajnog postupka nad kreditnom institucijom i uvođenja u dužnost, stečajni upravitelj dužan je, u roku tri dana od otvaranja stečajnog postupka, podnijeti zahtjev Hrvatskoj narodnoj banci za povrat sredstava obvezne pričuve.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je postupiti po zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka, i to pri prvom sljedećem obračunskom razdoblju.

Tražbine stečajnih vjerovnika viših isplatnih redova

Članak 274.

(1) U tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze tražbine radnika i prijašnjih radnika kreditne institucije nastale do dana otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa u bruto iznosu, otpremnine do iznosa propisanog zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine s osnove naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti.

(2) U tražbine drugog višeg isplatnog reda ulaze tražbine Hrvatske narodne banke.

(3) U tražbine trećeg višeg isplatnog reda ulaze tražbine osiguranih depozita i tražbine Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka s osnove osiguranih depozita u skladu s posebnim zakonom.

(4) U tražbine četvrtog višeg isplatnog reda ulaze tražbine podložnih depozita fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji prelaze iznos pokrića predviđen zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita i depoziti fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji bi bili podložni depoziti da nisu položeni u podružnici kreditne institucije sa sjedištem u Europskoj uniji, koja se nalazi u trećoj zemlji.

(5) U tražbine petog višeg isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema kreditnoj instituciji osim onih:

– koje su razvrstane u niže isplatne redove i

– kod kojih je između vjerovnika i kreditne institucije ugovoreno da će se vjerovnik u stečajnom postupku namirivati nakon svih drugih vjerovnika viših i nižih isplatnih redova i na način kako je ugovoreno.

(6) Nakon namirenja tražbina vjerovnika iz članka 274. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, stečajni upravitelj dužan je bez odgađanja provesti djelomičnu diobu u korist vjerovnika iz članka 274. stavka 3. ovoga Zakona.

(7) Djelomična dioba za tražbine vjerovnika iz članka 274. stavka 3. ovoga Zakona provodi se za iznos koji je na ispitnom ročištu priznao stečajni upravitelj, na način da se gotovinska sredstava s računa stečajnog dužnika uplate u korist Fonda osiguranja depozita. Isplate u korist tog računa stečajni upravitelj dužan je izvršavati najmanje jednom mjesečno sve do trenutka isplate cjelokupnog iznosa njezine tražbine ili do trenutka zaključenja stečajnog

postupka a za sve pravne i druge radnje kojima bi se odgodila ta isplata stečajni upravitelj dužan je dobiti prethodnu suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka.

(8) Ako pri prvoj djelomičnoj diobi kojom je obuhvaćena tražbina vjerovnika iz članka 274. stavka 3. ovoga Zakona ista nije isplaćena u cijelosti, za kasnije mjesečne djelomične diobe nije potrebna suglasnost odbora vjerovnika odnosno suglasnost stečajnog suca.

(9) Stečajni upravitelj dužan je pri diobi iz stavka 7. ovoga članka voditi računa o tome da se iz stečajne mase:

– osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase i za tu svrhu izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti i

– izdvoje sredstva za osporene tražbine za koje je vjerovnik tražbine iz članka 274. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, stečajnom upravitelju podnio dokaz o podnesenoj tužbi radi utvrđenja te tražbine odnosno da je preuzeo prije pokrenutu parnicu.

Obavješćivanje Hrvatske narodne banke

Članak 275.

Stečajni sudac rješenje o obustavi i zaključenju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom dostavlja i Hrvatskoj narodnoj banci.

Zabrana promjene djelatnosti kreditne institucije u stečaju

Članak 275.a

Kreditna institucija nad kojom je otvoren stečajni postupak ne može promijeniti djelatnost na način da prestane pružati bankovne usluge i nastavi poslovati, već mora završiti stečajni postupak i provesti brisanje u sudskom registru.

XXI.1.a STEČAJ KREDITNE INSTITUCIJE U SANACIJI

Stečaj kreditne institucije u sanaciji

Članak 275.b

(1) Prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom u sanaciji može podnijeti samo Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka kao sanacijsko tijelo, iz razloga navedenih u članku 266. ovoga Zakona.

(2) O podnošenju prijedloga iz stavka 1. ovoga članka Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka bez odgađanja dužna je obavijestiti Hrvatsku narodnu banku telefaksom ili elektroničkom poštom.

(3) Iznimno od odredbi Stečajnoga zakona, ako je nad kreditnom institucijom u sanaciji otvoren stečajni postupak pravne radnje prijenosa imovine, prava ili obveza s kreditne

institucije u sanaciji na drugi subjekt koje su nastale primjenom instrumenta sanacije ili izvršavanjem ovlasti za sanaciju ili državnih instrumenata financijske stabilizacije, ne mogu se pobijati niti oglasiti ništetnim.

(4) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može zahtijevati od stečajnog upravitelja kreditne institucije koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji, korištenje prostora i opreme te nastavak pružanja onih usluga koji su potrebni društvu primatelju za učinkovito obavljanje poslova koji su na njega preneseni u skladu s člankom 85. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

(5) Stečajni upravitelj dužan je stečajni postupak nad kreditnom institucijom koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji provesti u razumnom roku, a u skladu s načelima sanacije iz članka 7. Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i na način da omogući društvu primatelju nastavak prenesenih aktivnosti u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(6) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može od suda koji vodi stečajni postupak nad kreditnom institucijom koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji, zatražiti da na primjereni rok odredi mirovanje stečajnog postupka, ako je to potrebno radi učinkovitog provođenja sanacije.

(7) Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka može povući prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Privremene zabrane za kreditnu instituciju u sanaciji

Članak 275.c

(1) Nakon primitka obavijesti Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka iz članka 275.b stavka 2. ovoga Zakona Hrvatska narodna banka na svojim će mrežnim stranicama objaviti informaciju o nastupanju privremenih zabrana iz stavka 2. ovoga članka, koja sadrži dan, sat i minutu nastupanja privremenih zabrana. Hrvatska narodna banka dužna je tu obavijest bez odgode objaviti u najmanje dva dnevna lista Republike Hrvatske uz informaciju o posljedicama iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Objava iz stavka 1. ovoga članka ima sljedeće posljedice:

1) privremenu zabranu provedbe osnova za plaćanje na teret računa kreditne institucije i na teret računa klijenata te kreditne institucije prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima

2) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja plaćanja sa svih svojih računa za svoje potrebe i da prima uplate na svoje račune

3) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da pruža platne usluge za svoje klijente

4) privremenu zabranu kreditnoj instituciji da obavlja isplate i prijenos s računa svojih klijenata.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka dopuštene su sljedeće uplate kojima dužnici ispunjavaju svoje obveze prema kreditnoj instituciji u sanaciji:

1) gotovinske uplate kreditnoj instituciji u sanaciji i

2) uplate na transakcijski račun koji kreditna institucija u sanaciji vodi kod druge kreditne institucije u skladu s člankom 275.d točkom 4. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, na transakcijski račun iz stavka 3. točka 2. ovoga članka sanacijska uprava može izvršiti gotovinske uplate.

(5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka provodi na računu kreditne institucije u sanaciji konačnu namiru obračunatih platnih transakcija preko drugog platnog sustava do trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom. Postupak namire provodi se sukladno propisanim pravilima rada platnog sustava iz novčanih sredstava koja je kreditna institucija u sanaciji izdvojila za te potrebe kod Hrvatske narodne banke prije trenutka otvaranja postupka zbog insolventnosti.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, za sve uplate na račune koje kreditna institucija u sanaciji ima otvorene u drugim kreditnim institucijama, u Republici Hrvatskoj ili izvan nje, izvršene protivno stavcima 2. i 3. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija u sanaciji dužna je izvršiti povrat novčanih sredstava platitelju ili poduzeti razumne mjere radi uplate novčanih sredstava korisniku iz te platne transakcije. Novčana sredstva kreditne institucije u sanaciji koja su primljena na ovaj način ne ulaze u stečajnu masu te kreditne institucije.

(7) Dan, sat i minuta objave Hrvatske narodne banke iz stavka 1. ovoga članka jest trenutak otvaranja postupka zbog insolventnosti nad tom kreditnom institucijom u smislu zakona kojim se uređuje konačnost namire u platnim sustavima.

(8) Obavijest o nastupanju privremenih zabrana Hrvatska narodna banka dužna je bez odgode dostaviti Financijskoj agenciji, Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i kreditnoj instituciji telefaksom ili elektroničkom poštom.

(9) Stečajni upravitelj kreditne institucije koja je prije otvaranja stečajnog postupka bila u sanaciji u ime kreditne institucije i stečajni vjerovnici ovlašteni su pobijati sve isplate, prijenose i platne transakcije izvršene protivno privremenim zabranama iz stavka 2. ovoga članka nakon trenutka iz stavka 1. ovoga članka, osim plaćanja izvršenih u skladu sa stavkom 3. i 11. ovoga članka.

(10) Pravne posljedice objave Hrvatske narodne banke iz stavka 1. ovoga članka prestaju:

1) danom, satom i minutom otvaranja stečajnog postupka ili

2) istekom roka od dva radna dana od dana kad je Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka dostavljeno rješenje o odbacivanju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, rješenje o obustavi postupka ili rješenje o odbijanju otvaranja stečajnog postupka.

(11) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, sanacijska uprava može uz suglasnost Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka vršiti plaćanja iz gotovinskih sredstava

kreditne institucije u sanaciji i s računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka samo ako su takva plaćanja nužna radi očuvanja imovine kreditne institucije u sanaciji.

(12) Kreditna institucija kod koje je kreditna institucija u sanaciji za koju je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka zatražila otvaranje računa iz stavka 3. točke 2. ovoga članka, otvara taj račun na temelju objave iz stavka 1. ovoga članka.

Dužnosti sanacijske uprave

Članak 275.d

Sanacijska uprava nakon objave iz članka 275.c stavka 1. ovoga Zakona dužna je:

- 1) zaštititi i održavati imovinu kreditne institucije u sanaciji
- 2) nastaviti s vođenjem poslova kreditne institucije u sanaciji
- 3) na zahtjev stečajnog suca ispitati mogu li se imovinom kreditne institucije u sanaciji pokriti troškovi stečajnog postupka i
- 4) bez odgađanja otvoriti transakcijski račun kod druge kreditne institucije za potrebe primanja uplata iz članka 275.c stavka 3. ovoga Zakona ili, ako već ima otvorene transakcijske račune, odrediti jedan transakcijski račun za tu svrhu te o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

Primjena ostalih odredaba na stečaj kreditne institucije u sanaciji

Članak 275.e

Na stečaj kreditne institucije u sanaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članaka 264. i 266. te članaka od 269. do 275.a ovoga Zakona.

XXI.2. STEČAJ PODRUŽNICE KREDITNE INSTITUCIJE IZ TREĆE ZEMLJE

Primjena odredbi ovoga Zakona na stečaj podružnice kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 276.

Na stečaj podružnice kreditne institucije iz treće zemlje na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članaka 264. do 275. ovoga Zakona kojima se uređuje stečaj kreditne institucije.

XXII. SUPERVIZIJA NA KONSOLIDIRANOJ OSNOVI

Supervizija na konsolidiranoj osnovi

Članak 277.

Hrvatska narodna banka uz superviziju kreditne institucije u Republici Hrvatskoj na pojedinačnoj osnovi provodi i superviziju grupe kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj na konsolidiranoj osnovi.

Grupa kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj

Članak 278.

(1) Grupu kreditnih institucija u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: grupa kreditnih institucija u RH) čine kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi, unutar koje barem jedna institucija ima položaj:

1) matične kreditne institucije u RH

2) matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH

3) matičnog financijskog holdinga u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke

4) matičnog financijskog holdinga u EU-u sa sjedištem u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke

5) matičnog mješovitog financijskog holdinga u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke

6) matičnog mješovitog financijskog holdinga u EU-u sa sjedištem u RH kojem je društvo kći barem jedna kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke ili

7) kreditne institucije koja je dobila odobrenje za rad od Hrvatske narodne banke koja je s drugom kreditnom institucijom, investicijskim društvom ili financijskom institucijom povezana zajedničkim vođenjem na način iz članka 15. stavka 1. točaka 1. i 3. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka može rješenjem odrediti da u pojedinim slučajevima grupu kreditnih institucija u RH čine i kreditne institucije, investicijska društva i financijske institucije povezane na način iz članka 15. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(3) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i ako su istom matičnom financijskom holdingu u RH, matičnom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH ili matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u RH, osim kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, društva kćeri i kreditne institucije iz drugih država.

(4) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i ako je kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj društvo kći u odnosu na više financijskih holdinga ili više mješovitih financijskih holdinga koji imaju sjedišta u Republici Hrvatskoj i drugim državama članicama, i ako je svakom od tih holdinga društvo kći kreditna institucija u svakoj od tih država članica, i ako ta kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima najveći bilančni iznos u odnosu na kreditne institucije u drugim državama članicama.

(5) Grupa kreditnih institucija u RH postoji i ako su istom matičnom financijskom holdingu u EU-u ili istom matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u drugoj državi članici društva kćeri jedna ili više kreditnih institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, odnosno ako su istom matičnom financijskom holdingu u EU ili istom matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u sa sjedištem u drugoj državi članici, osim kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, društva kćeri i kreditne institucije iz drugih država članica, pod uvjetom da nijedno od društava kćeri kreditnih institucija nije dobilo odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište tog financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga i da kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima najveći bilančni iznos u odnosu na kreditne institucije u drugim državama članicama.

Posebni primjeri uključivanja u grupu kreditnih institucija u RH

Članak 279.

(1) Hrvatska narodna banka može naložiti matičnoj kreditnoj instituciji u RH, matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH, pravnoj osobi koja nije kreditna institucija, investicijsko društvo ili financijska institucija, odnosno kreditnoj instituciji koja je s takvom pravnom osobom povezana na način iz članka 15. ovoga Zakona, da u grupu kreditnih institucija u RH uključi sve članove grupe te da u skladu s ovim Zakonom i propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije, provede konsolidaciju svih članova grupe, neovisno o njihovoj djelatnosti, ako je to potrebno za potpuno i objektivno prikazivanje financijskog stanja i rezultata poslovanja kreditne institucije.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka rješenjem će odrediti način provođenja konsolidacije.

Preuzimanje i prijenos nadležnosti za superviziju na konsolidiranoj osnovi

Članak 280.

(1) Hrvatska narodna banka može u slučajevima iz članka 278. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica preuzeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi od nadležnog tijela države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe.

(2) Hrvatska narodna banka može u pojedinim slučajevima iz članka 278. stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, uzevši u obzir relativnu važnost aktivnosti pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH u drugim državama članicama, u dogovoru s nadležnim tijelima tih država članica prenijeti nadležnost za superviziju na konsolidiranoj osnovi na nadležno tijelo države članice u kojoj je sjedište druge kreditne institucije članice grupe.

(3) Prije donošenja odluke o prijenosu nadležnosti iz stavka 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka dat će mogućnost matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u, matičnom financijskom holdingu u EU-u, matičnom mješovitom financijskom holdingu u EU-u ili kreditnoj instituciji s najvećim bilančnim iznosom da dade svoje mišljenje o toj odluci.

Uključivanje holdinga u superviziju na konsolidiranoj osnovi

Članak 281.

(1) Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona odnosno matični financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona dužni su matičnoj kreditnoj instituciji u RH, matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u sa sjedištem u RH odnosno kreditnoj instituciji iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona:

1) dostaviti podatke potrebne za konsolidaciju

2) osigurati odgovarajuće postupke unutarnjih kontrola za provjeru ispravnosti tih podataka i informacija te

3) dostaviti podatke koji su bitni za utvrđivanje opsega konsolidacije.

(2) Matična kreditna institucija u RH, matična kreditna institucija u EU-u sa sjedištem u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona dužna je osigurati da joj društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding i matični financijski holding dostavljaju podatke koji su potrebni za konsolidaciju. Ako matični mješoviti financijski holding ili matični financijski holding ne dostave podatke potrebne za konsolidaciju, kreditna institucija o tome će bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(3) Društva kćeri članice grupe kreditnih institucija u RH, matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona i matični financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona dužni su Hrvatskoj narodnoj banci, kao nadležnom tijelu koje je odgovorno za superviziju na konsolidiranoj osnovi, omogućiti obavljanje supervizije poslovanja radi provjere informacija iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Matično društvo kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja nije uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi matičnog društva na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013 dužno je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije potrebne za superviziju te kreditne institucije.

(5) Pravna osoba iz članka 19. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja je društvo kći matične kreditne institucije u RH, matične kreditne institucije u EU-u sa sjedištem u RH, mješovitog financijskog holdinga iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ili financijskog holdinga iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona, koja nije uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi dužna je na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti informacije potrebne za superviziju pojedinačnih kreditnih institucija u grupi kreditnih institucija u RH i omogućiti obavljanje neposrednog nadzora poslovanja radi provjere dobivenih informacija.

(6) Ako osoba iz stavka 5. ovoga članka ima sjedište u drugoj državi članici, tada se supervizija poslovanja iz stavka 5. ovoga članka obavlja u skladu s člankom 295. ovoga Zakona.

Dodatni poslovi supervizije na konsolidiranoj osnovi

Članak 282.

(1) U slučajevima kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska će narodna banka, osim ispunjavanja postojećih obveza iz ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013, još i:

1) koordinirati prikupljanje i distribuciju relevantnih i bitnih informacija između nadležnih tijela iz drugih država koja su uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi u sklopu redovitih aktivnosti i izvanrednih stanja

2) planirati i koordinirati obavljanje supervizije, osobito u vezi s aktivnostima supervizije na konsolidiranoj osnovi, a u suradnji s drugim nadležnim tijelima iz drugih država u sklopu redovitih aktivnosti i

3) planirati i koordinirati obavljanje supervizije, a u suradnji s drugim nadležnim tijelima iz drugih država i, ako je to potrebno, u suradnji sa središnjim bankama Europskog sustava središnjih banaka, u pripremi za izvanredna stanja i tijekom izvanrednih stanja, uključujući nepovoljna kretanja u kreditnim institucijama ili na financijskim tržištima, primjenjujući, ako je moguće, uspostavljene kanale komuniciranja za upravljanje krizom. Planiranje i koordiniranje supervizije uključuje važnije mjere iz članka 288. stavka 5. točke 4. ovoga Zakona, pripreme zajedničkih ocjena stanja, provođenje planova postupanja u kriznim situacijama i obavještanje javnosti.

(2) Kada nadležna tijela koja su uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi ne surađuju s Hrvatskom narodnom bankom na način koji osigurava ispunjavanje obveza iz stavka 1. ovoga članka u slučajevima kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(3) U slučajevima kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, a konsolidirajuće nadzorno tijelo ne ispunjava obveze ekvivalentne obvezama iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Kolegij supervizora

Članak 283.

(1) Ako bilo koja članica grupe kreditnih institucija u RH ima sjedište u drugoj državi članici, a Hrvatska narodna banka je konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora za provođenje obveza iz članaka 282., 284. i 286. ovoga Zakona. Kada u trećoj zemlji postoji članica grupe ili članica grupe u trećoj zemlji ima podružnicu, Hrvatska će narodna banka, vodeći računa o odredbama članka 209. ovoga Zakona i usporedivosti

zakonodavstava, osigurati suradnju i koordinirati aktivnosti s relevantnim nadležnim tijelom treće zemlje.

(2) Hrvatska narodna banka, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i druga nadležna tijela preko kolegija supervizora:

1) razmjenjuju informacije, pri čemu se razmjenjena informacija s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo provodi u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010

2) dogovaraju podjelu radnih zadataka i dobrovoljni prijenos odgovornosti gdje je to prikladno

3) izrađuju planove supervizije na osnovi ocjene rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija

4) povećavaju djelotvornost supervizije otklanjanjem višestrukih istovjetnih supervizorskih zahtjeva, a osobito u vezi s dobivanjem informacija iz članaka 286. i 288. stavka 6. ovoga Zakona

5) dosljedno primjenjuju bonitetne zahtjeve u skladu s odredbama ovoga Zakona, posebnih propisa kojima se prenosi Direktiva 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 na sve članice grupe kreditnih institucija vodeći računa o nacionalnim propisima drugih država članica u dijelu iskorištenih mogućnosti i nacionalnih diskrecija u skladu s propisima Europske unije kojima se uređuje poslovanje kreditne institucije i

6) obavljaju poslove iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona vodeći računa o aktivnostima radnih tijela osnovanih za to područje.

(3) Hrvatska narodna banka usko će surađivati s ostalim nadležnim tijelima iz kolegija nadzornih tijela i Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo vodeći računa o ovlastima nadležnih tijela. Osnivanje i rad kolegija ne utječu na ovlasti Hrvatske narodne banke propisane ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013.

(4) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će na temelju članka 287. ovoga Zakona u suradnji s drugim nadležnim tijelima pisanim sporazumom urediti osnivanje i rad kolegija.

(5) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, može u rad kolegija uključiti:

– nadležna tijela iz Republike Hrvatske ili drugih država članica u kojima je sjedište neke od članica grupe kreditnih institucija u RH

– nadležna tijela iz drugih država članica u kojima kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajne podružnice i

– središnje banke iz drugih država članica, ako je prikladno.

(6) Osim tijela iz stavka 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može, kada je to prikladno i ako je prema mišljenju svih nadležnih tijela koja su članice kolegija osigurano ispunjenje

obveze čuvanja povjerljivih informacija istovjetno obvezi čuvanja povjerljivih informacija iz članka 208. ovoga Zakona, u rad kolegija uključiti i nadležna tijela iz trećih zemalja.

(7) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona predsjedava sastancima kolegija i odlučuje koja nadležna tijela sudjeluju na sastancima i/ili u pojedinim aktivnostima kolegija. Hrvatska narodna banka vodit će računa o tome da sve članice kolegija budu potpuno i na vrijeme obaviještene:

– o mjestu i vremenu održavanja sastanaka te o osnovnim pitanjima koja će biti predmet rasprave na tim sastancima i aktivnostima koje će se razmatrati te

– o aktivnostima koje su poduzete na tim sastancima ili o provedenim mjerama.

(8) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, vodit će računa o značajnosti planiranih supervizorskih aktivnosti za članice kolegija, a osobito o potencijalnom utjecaju tih aktivnosti na stabilnost njihova financijskog sustava te o obvezama iz članka 204. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona.

(9) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona će u skladu s odredbama ovoga Zakona vezanima uz povjerljivost informacija izvješćivati o radu kolegija u normalnim i izvanrednim situacijama Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i dostavljat će mu sve informacije koje su osobito važne za usklađivanje supervizorskih postupaka.

(10) U slučaju neslaganja između nadležnih tijela o funkcioniranju kolegija supervizora, Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(11) Ako Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. 1093/2010 sudjeluje u radu kolegija supervizora, smatrat će se nadležnim tijelom.

Zajedničke odluke o specifičnim bonitetnim zahtjevima u slučajevima kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 284.

(1) Kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo, ona i nadležna tijela drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH surađivat će radi donošenja zajedničke odluke:

1) iz područja supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala kako bi utvrdili adekvatnu visinu konsolidirane razine regulatornog kapitala na razini grupe kreditnih institucija u RH koja odgovara njezinu financijskom stanju i profilu rizičnosti, i o nalaganju dodatnog iznosa regulatornog kapitala u skladu s člankom 224. stavkom 1. točkom 20. ovoga Zakona svakoj pojedinoj članici grupe kreditnih institucija u RH i na konsolidiranoj razini i

2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, kao i uz adekvatnost organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o mjerama koje su pojedinoj kreditnoj instituciji naložene u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska će narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala grupe kreditnih institucija u RH nadležnim tijelima drugih država članica u kojima je sjedište drugih društava koja su uključena u grupu kreditnih institucija u RH podnijeti izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja grupe kreditnih institucija u RH.

(3) Hrvatska narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene podnijet će izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika grupe kreditnih institucija u RH.

(4) Zajednička odluka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka bit će donesena u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, pri čemu se u obzir uzima i procjena relevantnih nadležnih tijela drugih država članica o rizičnosti poslovanja članica grupe kreditnih institucija u RH u njihovoj nadležnosti. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u.

(5) Zajednička odluka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka bit će donesena u roku od mjesec dana od dana podnošenja izvješća iz stavka 3. ovoga članka, pri čemu se u obzir uzima i procjena relevantnih nadležnih tijela drugih država članica o rizičnosti poslovanja članica grupe kreditnih institucija u RH u njihovoj nadležnosti. Ova odluka mora biti u pisanom obliku i obrazložena. Hrvatska narodna banka dostavit će ovu odluku matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u.

(6) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je na zahtjev nadležnog tijela druge države članice zatražiti savjet od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo. Hrvatska narodna banka može i samostalno zatražiti savjet.

(7) Ako zajednička odluka nije donesena u roku iz stavka 4. ili stavka 5. ovoga članka, Hrvatska narodna banka sama će donijeti odluku iz stavka 1. ovoga članka na konsolidiranoj razini, vodeći računa o procjenama rizičnosti poslovanja pojedinih članica grupe kreditnih institucija u RH koje su izradila za njih nadležna tijela. Hrvatska narodna banka donijet će odluku za svaku pojedinu članicu grupe za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(8) Iznimno od stavka 7. ovoga članka, ako u roku od četiri mjeseca od dana podnošenja izvješća iz stavka 2. ovoga članka, odnosno mjesec dana od dana podnošenja izvješća iz stavka 3. ovoga članka, a prije donošenja zajedničke odluke, Hrvatska narodna banka ili bilo koje nadležno tijelo drugih država članica zatraže posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku u roku od mjesec dana, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca odnosno rok od mjesec dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(9) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka odluke svih nadležnih tijela za pojedine članice grupe bit će spojene u jedinstveni dokument, koji će sadržavati obrazloženje svake pojedine odluke, a u vezi s procjenom rizičnosti poslovanja svake pojedine članice grupe kreditnih institucija u RH, te stavove i izdvojena mišljenja iznesene tijekom roka iz stavka 4. ili stavka 5. ovoga članka. Ovaj dokument Hrvatska narodna banka dostavit će svim nadležnim tijelima iz stavka 1. ovoga članka i matičnoj kreditnoj instituciji u EU-u.

(10) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka pojedina nadležna tijela dužna su uzeti u obzir savjet Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i obrazložiti svako značajno odstupanje od tog savjeta.

(11) Hrvatska narodna banka na temelju odluka iz stavaka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka donijet će rješenje i dostaviti ga članici grupe kreditnih institucija u RH za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(12) Hrvatska narodna banka odluke iz stavka 4., 5., 7. ili 8. ovoga članka preispitat će najmanje jednom godišnje.

(13) Iznimno od stavka 12. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna je preispitati odluke iz stavka 1. ovoga članka ako je nadležno tijelo druge države članice Hrvatskoj narodnoj banci podnijelo pisani i obrazloženi zahtjev. U postupku mogu sudjelovati samo Hrvatska narodna banka i nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev.

Zajedničke odluke o specifičnim bonitetnim zahtjevima u slučajevima kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 285.

(1) Ako je nadležno tijelo druge države članice ujedno i konsolidirajuće nadzorno tijelo, Hrvatska narodna banka sudjelovat će na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela u postupku donošenja zajedničke odluke:

1) iz područja supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala kako bi utvrdili adekvatnu visinu konsolidirane razine regulatornog kapitala na razini relevantne grupe kreditnih institucija koja odgovara njezinu financijskom stanju i profilu rizičnosti, i o nalaganju dodatnog iznosa regulatornog kapitala u skladu s člankom 224. stavkom 1. točkom 20. ovoga Zakona svakoj pojedinoj članici relevantne grupe kreditnih institucija i na konsolidiranoj razini i

2) o nalaganju mjera za rješavanje svih značajnih nalaza vezanih uz provedenu superviziju likvidnosti, kao i uz adekvatnost organizacije i upravljanja likvidnosnim rizikom, kao i o mjerama koje su pojedinoj kreditnoj instituciji naložene u skladu s člancima 224. i 225. ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka na temelju provedene supervizije i procjene adekvatnosti uspostavljenog postupka procjenjivanja i održavanja internog kapitala članice relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, sastavit će izvješće o procjeni rizičnosti njezina poslovanja i izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika te ga dostaviti konsolidirajućem nadzornom tijelu.

(3) Ako je zajednička odluka iz stavka 1. ovoga članka donesena, Hrvatska će narodna banka na temelju nje donijeti rješenje i dostaviti ga članici relevantne grupe kreditnih institucija za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo.

(4) Ako postoje različita mišljenja u vezi s donošenjem zajedničke odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može podnijeti zahtjev konsolidirajućem nadležnom tijelu da zatraži savjet od Europskog nadzornog tijela za bankarstvo.

(5) Nakon što je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, na zahtjev konsolidirajućeg nadzornog tijela, dalo savjet u vezi s donošenjem odluke iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka dužna ga je uzeti u obzir pri donošenju odluke iz stavka 6. ovoga članka te obrazložiti svako značajno odstupanje od tog savjeta.

(6) Ako zajednička odluka iz stavka 1. točke 1. ovoga članka nije donesena u roku četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija, odnosno ako zajednička odluka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka nije donesena u roku od mjesec dana od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće koje sadržava procjenu profila likvidnosnog rizika, Hrvatska narodna banka donijet će odluku iz stavka 1. ovoga članka za svaku pojedinu članicu grupe ili na potkonsolidiranoj osnovi za grupu za koju je Hrvatska narodna banka nadležno tijelo, vodeći računa o stavovima i izdvojenom mišljenju konsolidirajućeg nadzornog tijela.

(7) Iznimno od stavka 6. ovoga članka, ako su Hrvatska narodna banka ili drugo nadležno tijelo države članice u roku od četiri mjeseca od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće o procjeni rizičnosti poslovanja relevantne grupe kreditnih institucija, odnosno ako zajednička odluka iz stavka 1. točke 2. ovoga članka nije donesena u roku od mjesec dana od dana kada je konsolidirajuće nadzorno tijelo podnijelo izvješće koje sadrži procjenu profila likvidnosnog rizika, a prije donošenja zajedničke odluke, zatražili posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo i ako je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo donijelo odluku, Hrvatska narodna banka donijet će odluku u skladu s tom odlukom. Rok od četiri mjeseca odnosno rok od mjesec dana smatra se rokom za mirenje u smislu Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(8) Hrvatska narodna banka može podnijeti pisani i obrazloženi zahtjev konsolidirajućem nadzornom tijelu za preispitivanje odluke iz stavka 1. ovoga članka.

(9) Hrvatska narodna banka odluke iz stavka 6. ili 7. ovoga članka preispitat će najmanje jednom godišnje.

Obavještavanje o izvanrednom stanju

Članak 286.

(1) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo i ako nastupi izvanredno stanje, uključujući situaciju iz članka 18. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili nepovoljna tržišna kretanja, koje bi moglo ugroziti likvidnost tržišta ili stabilnost financijskog sustava u bilo kojoj državi članici u kojoj su članice te grupe kreditnih institucija dobile odobrenje za rad ili u kojima značajne podružnice kreditne institucije iz Republike Hrvatske pružaju usluge, Hrvatska narodna banka odmah će u skladu s odredbama ovoga Zakona kojima se uređuje razmjena povjerljivih informacija o tome obavijestiti Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo, osobe iz članka 210. stavka 1. točke 1. i članka 211. stavka 1. ovoga Zakona te Europski odbor za sistemske rizike te proslijediti im informacije koje su bitne za njihov rad koristeći se pritom uspostavljenim kanalima komuniciranja.

(2) Kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo, a u okviru svojih zakonom danih ovlasti procijeni da bi moglo nastupiti izvanredno stanje iz stavka 1. ovoga

članka, obavijestit će o tome konsolidirajuće nadzorno tijelo u drugoj državi članici koristeći se pritom uspostavljenim kanalima komuniciranja.

(3) Ako su Hrvatskoj narodnoj banci u vezi sa supervizijom na konsolidiranoj osnovi za koju je nadležna potrebne informacije o grupi kreditnih institucija, a te su informacije već dostavljene drugom nadležnom tijelu, tada će Hrvatska narodna banka, ako je to moguće, te informacije zatražiti od tog nadležnog tijela kako bi se izbjeglo udvostručivanje izvještavanja za različita nadležna tijela koja su uključena u superviziju.

Sporazumi o koordinaciji i suradnji

Članak 287.

(1) Radi omogućavanja i uspostave djelotvorne supervizije na konsolidiranoj osnovi Hrvatska narodna banka s drugim će nadležnim tijelima država članica uključenima u tu superviziju pisano sklopiti sporazume o koordinaciji i suradnji.

(2) Sporazumima iz stavka 1. ovoga članka mogu se konsolidirajućem nadzornom tijelu povjeriti dodatni poslovi, a mogu se specificirati i procedure u postupku donošenja odluka i za suradnju s drugim nadležnim tijelima.

(3) Hrvatska narodna banka može bilateralnim sporazumom u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010 prenijeti nadležnost za superviziju društva kćeri koje je kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj nadležnom tijelu koje je izdalo odobrenje za rad i koje nadzire njezinu matičnu kreditnu instituciju.

(4) Hrvatska narodna banka može bilateralnim sporazumom u skladu s člankom 28. Uredbe (EU) br. 1093/2010 preuzeti nadležnost za superviziju kreditne institucije iz države članice koja je društvo kći kreditnoj instituciji sa sjedištem u Republici Hrvatskoj od nadležnog tijela koje je izdalo odobrenje za rad i koje nadzire tu kreditnu instituciju.

Razmjena informacija među nadležnim tijelima država članica

Članak 288.

(1) Hrvatska narodna banka surađivat će s nadležnim tijelima drugih država članica te će im dostavljati informacije koje su bitne ili koje su relevantne za obavljanje supervizije u skladu s ovim zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. U tom smislu Hrvatska narodna banka drugom će nadležnom tijelu:

1) na njegov zahtjev dostaviti sve informacije koje su relevantne ili se odnose na obavljanje supervizije koju obavlja to nadležno tijelo ili

2) na vlastitu inicijativu dostaviti sve informacije koje su bitne ako bi mogle značajno utjecati na procjenu financijskog stanja kreditne institucije ili financijske institucije u drugoj državi članici.

(2) Hrvatska narodna banka surađivat će s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo u svrhu primjene ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013, a u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, te će mu dostavljati sve informacije nužne za ostvarivanje njegovih zadataka

prema Uredbi (EU) br. 1093/2010, a na način uređen člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

(3) Hrvatska narodna banka može zatražiti posredovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo:

a) ako joj nadležno tijelo nije dostavilo bitne informacije i

b) ako joj je drugo nadležno tijelo odbilo zahtjev ili nije u razumnom roku udovoljilo zahtjevu za suradnju, a posebno za razmjenu relevantnih informacija.

(4) Ako je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo matične kreditne institucije u EU-u, kreditne institucije koju kontrolira matični mješoviti financijski holding u EU-u ili kreditne institucije koju kontrolira matični financijski holding u EU-u, dužna je nadležnim tijelima iz drugih država članica koja nadziru institucije koje su društva kćeri tim institucijama dostaviti sve relevantne informacije. Pri određivanju opsega relevantnih informacija treba uzeti u obzir važnost tih institucija koje su društva kćeri za financijski sustav države članice čije nadležno tijelo nadzire instituciju koja je društvo kći.

(5) Bitnim informacijama, u smislu ovoga članka, smatraju se materijalno značajne informacije za procjenu financijske stabilnosti pojedine članice grupe u drugoj državi članici, a osobito:

1) značajni podaci o pravnim odnosima u grupi te o upravljačkoj i organizacijskoj strukturi grupe, uključujući sve regulirane i neregulirane subjekte, neregulirana društva kćeri i značajne podružnice koji pripadaju grupi te matična društva, u skladu s člankom 67. stavkom 1. točkama 2. i 3., člankom 97. stavcima 5. i 6. i člankom 101. ovoga Zakona, kao i značajni podaci o tijelima nadležnima za nadzor reguliranih subjekata u grupi

2) značajnije procedure za prikupljanje podataka od kreditnih institucija u grupi i za kontrolu tih podataka

3) nepovoljna kretanja u kreditnoj instituciji ili u drugoj članici grupe koja bi mogla ozbiljno utjecati na druge kreditne institucije u grupi te

4) prekršaji i važnije mjere koje je nadležno tijelo izreklo kreditnoj instituciji, uključujući nalaganje dodatnih kapitalnih zahtjeva na temelju članaka 224. i 228. ovoga Zakona i nalaganje bilo kojeg ograničenja za primjenu naprednog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(6) Ako Hrvatska narodna banka provodi superviziju kreditne institucije koju kontrolira matična kreditna institucija u EU-u i ako su joj potrebne informacije koje se odnose na provedbu pristupa i metodologija navedenih u ovom Zakonu i Uredbi (EU) br. 575/2013, tada će, ako je to moguće, od konsolidirajućeg nadzornog tijela zatražiti informacije dostupne tom tijelu.

Suradnja s nadležnim tijelima država članica koja su uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi

Članak 289.

(1) Hrvatska narodna banka savjetovat će se prije donošenja odluke koja je važna za obavljanje supervizije drugih nadležnih tijela država članica s tim nadležnim tijelima o:

1) promjenama u dioničkoj, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi kreditne institucije u grupi za koje je potrebno odobrenje nadležnog tijela i

2) važnijim mjerama koje namjerava izreći kreditnoj instituciji u skladu s ovim Zakonom, uključujući nalaganje dodatnog iznosa regulatornog kapitala i nametanje bilo kojeg ograničenja za primjenu naprednog pristupa za izračun kapitalnih zahtjeva prema članku 312. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka savjetovat će se s konsolidirajućim nadzornim tijelom.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatska narodna banka ne mora se savjetovati u hitnim slučajevima ili onda kada takvo savjetovanje može ugroziti djelotvornost odluke. U takvim će slučajevima Hrvatska narodna banka bez odgađanja obavijestiti druga nadležna tijela o donesenoj odluci.

Propisi o superviziji na konsolidiranoj osnovi

Članak 290.

Hrvatska narodna banka u vezi sa supervizijom na konsolidiranoj osnovi može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

1) obveze matične kreditne institucije u RH ili kreditne institucije sa sjedištem u RH koja je društvo kći matičnom financijskom holdingu u RH ili društvo kći matičnom mješovitom financijskom holdingu u RH

2) uvjete za uključenje i isključenje pojedinih osoba iz grupe kreditnih institucija u RH

3) odredbe o načinu konsolidacije za potrebe provođenja supervizije na konsolidiranoj osnovi

4) oblik i sadržaj konsolidiranih financijskih i nadzornih izvještaja, kao i način i rokove izvještavanja Hrvatske narodne banke

5) način određivanja matične kreditne institucije i

6) način i uvjete izvještavanja o unutargrupnim transakcijama za mješoviti holding i njegova društva kćeri.

Obveze mješovitog holdinga i njegovih društava kćeri u vezi sa supervizijom na konsolidiranoj osnovi

Članak 291.

(1) U slučaju kada je mješoviti holding matično društvo u odnosu na jednu ili više kreditnih institucija, taj će mješoviti holding i njegova društva kćeri na zahtjev Hrvatske narodne banke dostaviti, izravno ili preko kreditnih institucija koje su društva kćeri, sve informacije potrebne za superviziju kreditnih institucija koje su društva kćeri.

(2) Hrvatska narodna banka, ili druga osoba na temelju ovlaštenja guvernera Hrvatske narodne banke, može obaviti neposredni nadzor radi provjere informacija dobivenih od mješovitog holdinga i njegovih društava kćeri.

(3) U slučaju kada je mješoviti holding ili neko od njegovih društava kćeri društvo za osiguranje, tada se može primijeniti postupak nadzora propisan člankom 294. ovoga Zakona.

(4) U slučaju kada mješoviti holding ili jedno od njegovih društava kćeri nema sjedište u istoj državi članici kao i kreditna institucija koja je društvo kći, neposredni će se nadzor radi provjere informacija obaviti u skladu s postupcima iz članka 295. ovoga Zakona.

Nadzor nad unutargrupnim transakcijama

Članak 292.

(1) Neovisno o zahtjevima iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013, u slučaju kada je mješoviti holding matično društvo u odnosu na jednu ili više kreditnih institucija, Hrvatska će narodna banka, u okviru svojih ovlasti za superviziju kreditnih institucija, provoditi nadzor nad svim transakcijama između kreditnih institucija i mješovitog holdinga i njegovih društava kćeri.

(2) Kreditne institucije iz stavka 1. ovoga članka dužne su:

1) utvrditi primjerene postupke upravljanja rizicima i uspostaviti sustav unutarnjih kontrola, uključujući sustav izvještavanja i računovodstvene postupke, radi adekvatnog utvrđivanja, mjerenja, praćenja i kontrole unutargrupnih transakcija s matičnim mješovitim holdingom i njegovim društvima kćerima i

2) izvijestiti Hrvatsku narodnu banku o svakoj značajnoj unutargrupnoj transakciji s matičnim mješovitim holdingom i njegovim društvima kćerima osim onih iz 394. Uredbe (EU) 575/2013.

(3) Postupci i značajne unutargrupne transakcije iz stavka 2. ovoga članka predmet su nadzora Hrvatske narodne banke.

Razmjena informacija za potrebe supervizije na konsolidiranoj osnovi

Članak 293.

(1) U slučaju kada matično društvo i bilo koja od kreditnih institucija koje su društva kćeri nemaju sjedište u istoj državi članici, ali bilo koje od tih društava ima sjedište u Republici Hrvatskoj, Hrvatska narodna banka s nadležnim tijelima drugih država članica razmjenjivat će sve potrebne informacije za provođenje ili olakšavanje provođenja supervizije na konsolidiranoj osnovi.

(2) U slučaju kada Hrvatska narodna banka ne provodi superviziju na konsolidiranoj osnovi, može na zahtjev nadležnog tijela druge države članice odgovornog za provođenje supervizije zatražiti od matičnog društva bilo koju informaciju potrebnu za provođenje supervizije na konsolidiranoj osnovi i proslijediti te podatke nadležnim tijelima drugih država članica.

(3) Hrvatska narodna banka nije nadležna za superviziju na pojedinačnoj osnovi za financijski holding, mješoviti financijski holding, druge financijske institucije, društva za pomoćne usluge, mješoviti holding i njegova društva kćeri koja nisu kreditne institucije te društva koja nisu uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi, a za koje se prikupljaju ili posjeduju informacije iz stavka 2. ovoga članka.

Suradnja nadzornih tijela u slučaju kada je jedno od društava kćeri društvo za osiguranje ili društvo ovlašteno za pružanje investicijskih usluga

Članak 294.

(1) U slučaju kada kreditna institucija, financijski holding, mješoviti financijski holding ili mješoviti holding kontrolira jedno ili više društava kćeri koja su društva za osiguranje ili društva ovlaštena za pružanje investicijskih usluga, koja podliježu izdavanju odobrenja za rad, Hrvatska narodna banka surađivat će s nadzornim tijelima odgovornima za nadzor tih društava.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka s nadzornim će tijelima razmjenjivati informacije koje bi mogle olakšati obavljanje njihovih zadaća te omogućiti nadzor nad aktivnostima i općim financijskim položajem nadziranih društava.

(3) Informacije dobivene u okviru supervizije na konsolidiranoj osnovi, a osobito svaka razmjena informacija između nadzornih tijela, podliježu obvezi čuvanja povjerljivih informacija.

Ovlasti u obavljanju neposrednog nadzora

Članak 295.

(1) Nadležno tijelo druge države članice poslat će Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za obavljanje neposrednog nadzora ako želi u posebnim slučajevima obaviti neposredni nadzor poslovanja radi provjere informacija koje se odnose na sljedeća društva sa sjedištem u Republici Hrvatskoj:

– kreditnu instituciju

- mješoviti financijski holding
- financijski holding
- drugu financijsku instituciju
- društvo za pomoćne usluge
- mješoviti holding
- društva kćeri iz članka 294. stavka 1. ovoga Zakona ili
- društva kćeri kreditne institucije, mješovitog financijskog holdinga ili financijskog holdinga, koja nisu uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi.

(2) Hrvatska narodna banka može, ako je to u okviru njezinih nadležnosti propisanih ovim Zakonom, postupiti na temelju zahtjeva nadležnog tijela druge države članice na sljedeći način:

- 1) samostalno obaviti neposredni nadzor nad poslovanjem
- 2) omogućiti ovlaštenim osobama nadležnog tijela druge države članice obavljanje neposrednog nadzora nad poslovanjem na temelju pisane suglasnosti guvernera Hrvatske narodne banke dane u skladu sa sporazumom ili
- 3) na temelju ovlaštenja guvernera Hrvatske narodne banke odrediti ovlaštenog revizora ili drugu stručno osposobljenu osobu da obavi neposredni nadzor nad poslovanjem.

(3) U slučaju kada nadležno tijelo druge države članice ne obavlja neposredni nadzor nad poslovanjem iz stavka 1. ovoga članka, ima mogućnost sudjelovanja u neposrednom nadzoru koji obavlja Hrvatska narodna banka ili ovlašteni revizor, odnosno druga stručno osposobljena osoba na temelju ovlaštenja guvernera Hrvatske narodne banke.

(4) Hrvatska narodna banka poslat će zahtjev za obavljanje neposrednog nadzora nadležnom tijelu druge države članice ako želi u posebnim slučajevima obaviti neposredni nadzor poslovanja radi provjere informacija koje se odnose na sljedeća društva sa sjedištem u drugoj državi članici:

- kreditnu instituciju
- mješoviti financijski holding
- financijski holding
- drugu financijsku instituciju
- društvo za pomoćne usluge
- mješoviti holding

– društva kćeri iz članka 294. stavka 1. ovoga Zakona ili

– društva kćeri kreditne institucije, mješovitog financijskog holdinga ili financijskog holdinga, koja nisu uključena u superviziju na konsolidiranoj osnovi.

Nalaganje supervizorskih mjera financijskom holdingu, mješovitom financijskom holdingu i mješovitom holdingu

Članak 296.

Ako financijski holding, mješoviti financijski holding, mješoviti holding ili odgovorne osobe u tim društvima krše propise kojima se uređuje provedba supervizije na konsolidiranoj osnovi, Hrvatska narodna banka naložit će supervizorske mjere.

Primjena propisa na mješoviti financijski holding

Članak 297.

(1) Ako se na mješoviti financijski holding odnose odredbe ovoga Zakona koje su istovjetne odredbama zakona kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata osobito u dijelu supervizije poslovanja, Hrvatska narodna banka, ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo i uz savjetovanje s ostalim tijelima nadležnima za superviziju društava kćeri, može donijeti odluku da se na mješoviti financijski holding primjenjuju samo relevantne odredbe zakona kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata.

(2) Ako se na mješoviti financijski holding odnose odredbe ovoga Zakona koje su istovjetne odredbama zakona kojim se uređuje osiguranje osobito u dijelu nadzora poslovanja, Hrvatska narodna banka, ako je konsolidirajuće nadzorno tijelo i uz suglasnost tijela nadležnog za nadzor društava za osiguranje, može donijeti odluku da se na mješoviti financijski holding primjenjuju samo relevantne odredbe onog zakona kojim se uređuje najznačajniji financijski sektor utvrđen prema zakonu kojim se uređuje dodatna supervizija financijskih konglomerata.

(3) Hrvatska narodna banka obavijestit će Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje o odlukama koje je donijela u skladu sa stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Suradnja s nadležnim tijelima trećih zemalja radi obavljanja supervizije

Članak 298.

(1) Hrvatska narodna banka može sklopiti sporazum s jednim ili više nadležnih tijela trećih zemalja radi obavljanja supervizije na konsolidiranoj osnovi nad:

1) kreditnom institucijom čije matično društvo ima sjedište u trećoj zemlji ili

2) kreditnom institucijom u trećoj zemlji čije matično društvo, bilo ono kreditna institucija, mješoviti financijski holding ili financijski holding, ima sjedište u Republici Hrvatskoj.

(2) Sporazumom iz stavka 1. ovoga članka potrebno je osigurati osnovu za razmjenu informacija potrebnih za superviziju kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi.

(3) Hrvatska narodna banka može predložiti Europskoj komisiji sklapanje sporazuma s jednom ili više trećih zemalja za potrebe provođenja supervizije kreditnih institucija.

Način suradnje s trećim zemljama

Članak 299.

(1) U slučaju kada je kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj društvo kći kreditnoj instituciji, mješovitom financijskom holdingu ili financijskom holdingu sa sjedištem u trećoj zemlji i ne podliježe superviziji na konsolidiranoj osnovi od strane Hrvatske narodne banke ili nadležnog tijela druge države članice, Hrvatska narodna banka, ako je nadležna, provjerit će podliježe li kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je društvo kći superviziji na konsolidiranoj osnovi od strane nadležnog tijela treće zemlje, a koja je istovjetna načelima utvrđenima ovim Zakonom i zahtjevima iz dijela prvog, glave II, poglavlja 2. Uredbe (EU) br. 575/2013. Hrvatska narodna banka izvršit će tu provjeru na zahtjev matičnog društva, druge nadzirane osobe kojoj je odobren rad u državi članici ili na vlastitu inicijativu, pri čemu će se savjetovati s ostalim nadležnim tijelima uključenima u superviziju.

(2) Hrvatska narodna banka dužna je pri provjeri iz stavka 1. ovoga članka uzeti u obzir moguće opće smjernice Europskog odbora za bankarstvo o usklađenosti pravila supervizije na konsolidiranoj osnovi koju provode nadležna tijela trećih zemalja nad kreditnim institucijama čija matična društva imaju sjedište u trećim zemljama s načelima utvrđenima ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013. U tom smislu, Hrvatska narodna banka dužna je savjetovati se s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo prije donošenja odluke.

(3) U slučaju kada se utvrdi da u trećoj zemlji ne postoji supervizija na konsolidiranoj osnovi istovjetna načelima utvrđenima ovim Zakonom i Uredbom (EU) br. 575/2013, Hrvatska će narodna banka, ako je nadležna, na kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je društvo kći na odgovarajući način primijeniti odredbe ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 ili druge odgovarajuće supervizorske postupke koji postižu ciljeve supervizije kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi. Ovi supervizorski postupci, nakon usuglašavanja s ostalim nadležnim tijelima uključenima u superviziju, bit će odobreni od strane nadležnog tijela koje bi bilo odgovorno za superviziju kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi.

(4) Hrvatska narodna banka može u posebnim slučajevima zahtijevati osnivanje financijskog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u jednoj od država članica te da se provede konsolidacija u skladu s ovim Zakonom.

XXIII. ZAŠTITA POTROŠAČA

Značenje pojma

Članak 300.

U smislu odredbi ovoga Zakona, potrošač je svaka fizička osoba koja je klijent kreditne institucije, a koja djeluje izvan područja svoje gospodarske djelatnosti ili slobodnog zanimanja.

Ključne informacije o uslugama

Članak 301.

(1) Kreditna institucija dužna je za svaku uslugu koja je u ponudi za potrošače izraditi obrazac koji sadrži ključne informacije o usluzi i učiniti ga dostupnim na hrvatskom jeziku i na pogodnom mjestu u poslovnim prostorijama u kojima se pružaju usluge potrošačima.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje minimalni sadržaj obrasca iz stavka 1. ovoga članka.

Ugovaranje usluga

Članak 302.

(1) Kreditna institucija dužna je s potrošačem zaključiti ugovor o pružanju pojedine bankovne usluge iz članka 7. ovoga Zakona u pisanom obliku, na hrvatskom jeziku i najmanje jedan primjerak ugovora predati potrošaču. U slučaju zaključivanja ugovora o kreditu, kreditna institucija dužna je, osim potrošaču, predati po jedan primjerak ugovora i svim drugim sudionicima kreditnog odnosa (sudužnicima, založnim dužnicima i jamcima).

(2) Prije zaključivanja ugovora o pružanju bankovnih ili financijskih usluga kreditna institucija dužna je potrošaču dati sve informacije koje su mu potrebne da bi usporedio različite ponude radi donošenja odluke o sklapanju ugovora. Informacije koje je kreditna institucija dužna dati potrošaču moraju obuhvaćati barem informacije propisane zakonom kojim se uređuje potrošačko kreditiranje, odnosno drugim propisima kojima se reguliraju pojedine bankovne i financijske usluge.

(3) Prije zaključivanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka kreditna institucija dužna je potrošaču predočiti, odnosno učiniti dostupnima sve bitne uvjete ugovora iz kojih su jasno vidljiva prava i obveze ugovornih strana, a na zahtjev potrošača kreditna institucija dužna mu je osigurati nacrt ugovora iz stavka 2. ovoga članka bez naknade. Kreditna institucija nije dužna osigurati nacrt ugovora ako je u vrijeme podnošenja zahtjeva potrošača ocijenila da ne želi zaključiti taj pravni posao, o čemu bez odgode treba pisanim putem izvijestiti potrošača.

(4) Uz nacrt ugovora kreditna institucija dužna je potrošaču bez naknade dati i presliku ili elektroničku verziju članaka iz relevantnih Općih uvjeta poslovanja, Politike kamatnih stopa, Tarife naknada kao i svih ostalih akata kreditne institucije koji mogu posredno ili neposredno utjecati na financijski položaj potrošača. Uz svaki od članaka kreditna institucija dužna je dati kratko objašnjenje načina na koji oni mogu utjecati na financijski položaj potrošača.

(5) Prije zaključivanja ugovora o kreditu kreditna institucija dužna je i drugim sudionicima kreditnog odnosa predočiti, odnosno učiniti dostupnima sve bitne informacije o uvjetima ugovora iz kojih će im biti vidljiva prava i obveze ugovornih strana te ih upozoriti na pravnu prirodu sudužništva odnosno jamstva, kao i na pravo kreditne institucije da poduzme naplatu svojih potraživanja od sudužnika i jamaca.

(6) Kreditna institucija u depozitno-kreditnim poslovima s potrošačima koji se odnose na usluge s valutnom klauzulom dužna je primijeniti srednji tečaj Hrvatske narodne banke odgovarajuće valute u odnosu na kunu koji važi na dan transakcije.

Objavljivanje općih uvjeta poslovanja

Članak 303.

(1) Kreditna institucija dužna je opće uvjete poslovanja, koji sadržavaju informacije o uvjetima pružanja usluga, učiniti potrošačima dostupnima, na hrvatskom jeziku i na pogodnom mjestu u poslovnim prostorijama u kojima se pružaju usluge potrošačima.

(2) Osim obveznog informiranja potrošača na način iz stavka 1. ovoga članka o uvjetima pružanja usluga, kreditna institucija može i na drugi prikladan način te informacije učiniti dostupnima.

(3) Kreditna institucija dužna je izmjene i dopune općih uvjeta poslovanja učiniti dostupnima na način iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, i to najmanje petnaest dana prije nego što one stupe na snagu.

(4) Pod informacijama iz stavka 1. ovoga članka, a koje se odnose na odobravanje kredita, podrazumijevaju se podaci o:

1) važećim nominalnim godišnjim stopama redovnih i zateznih kamata

2) načinu obračuna kamata (primjena relativne ili konformne kamatne stope)

3) uvjetima pod kojima se mogu mijenjati stope redovnih i zateznih kamata tijekom korištenja, odnosno otplate kredita

4) valutama u kojima se može nominirati ili uz koje se može vezati glavnica i pojašnjenja koja se odnose na rizik promjene tečaja tih valuta

5) naknadama, odnosno provizijama koje (osim kamata po deklariranoj nominalnoj stopi) kreditna institucija zaračunava korisniku kredita, uključujući i objašnjenje povezano s mogućom promjenjivosti tih naknada, odnosno provizija za trajanja ugovora o kreditu s potrošačem

6) efektivnim kamatnim stopama koje odražavaju ukupnu cijenu pojedine vrste kredita, izračunatima u skladu s propisima Hrvatske narodne banke

7) iznosu otplate glavnice i kamata (uključujući i druge troškove) za pretpostavljeni iznos kredita, rokove otplate, broj i visinu otplatnih obroka (otplatni plan)

- 8) uvjetima polaganja depozita kod kreditne institucije, ako je to uvjet za odobravanje kredita
 - 9) mogućnostima i uvjetima prijeboja kredita i depozita iz prethodne točke
 - 10) instrumentima osiguranja otplate kredita i drugim uvjetima koje postavlja kreditna institucija uz posebno isticanje posljedica neizvršenja obveze iz ugovora, raskida odnosno otkaza ugovora te redosljeda aktiviranja instrumenata osiguranja
 - 11) pravu potrošača da odustane od ugovora i zakonskim rokovima za to
 - 12) mogućnostima i uvjetima prijevremenog povrata kredita i
 - 13) vrste troškova koji mogu nastati nakon otkaza kredita i/ili aktiviranja instrumenata osiguranja i/ili pokretanja postupka prisilne naplate.
- (5) Pod informacijama iz stavka 1. ovoga članka koje se odnose na primanje depozita podrazumijevaju se podaci o:
- 1) važećim godišnjim nominalnim kamatnim stopama
 - 2) načinu obračuna kamata (primjena relativne ili konformne kamate stope)
 - 3) valutama u kojima se može nominirati ili uz koje se može vezati depozit i pojašnjenja koja se odnose na rizik promjene tečaja tih valuta
 - 4) uvjetima pod kojima se mogu mijenjati kamatne stope
 - 5) najmanjem iznosu koji se prima kao depozit
 - 6) naknadama za vođenje računa i drugim sličnim naknadama, odnosno provizijama ako ih kreditna institucija zaračunava na teret deponenta, uključujući i objašnjenje u vezi s mogućom promjenjivosti tih naknada za trajanja ugovora o depozitu
 - 7) efektivnim kamatnim stopama koje odražavaju ukupan prinos na depozit, izračunatima u skladu s propisima Hrvatske narodne banke
 - 8) osnovnim informacijama o osiguranju depozita
 - 9) mogućnosti isplate oročenog depozita prije isteka roka oročenja sa svim posljedicama takvog postupanja
 - 10) načinu postupanja s depozitima nakon isteka roka oročenja i
 - 11) uvjetima raspolaganja sredstvima maloljetnih osoba.
- (6) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje dodatne obveze za kreditne institucije koje se odnose na opće uvjete poslovanja.

Propis o sadržaju ugovora

Članak 304.

Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje:

- 1) jedinstveni način izračunavanja i iskazivanja cijene kredita i depozita (efektivne kamatne stope iz članka 303. stavka 4. točke 6. i stavka 5. točke 7. ovoga Zakona)
- 2) ostale obvezne elemente ugovora o kreditu i depozitu, kao i priloga uz te ugovore
- 3) sadržaj i oblik u kojem se daju informacije iz članka 302. stavka 2. ovoga Zakona
- 4) tipske obrasce ugovora za pojedine kreditne i depozitne usluge i
- 5) odredbe koje ugovori o depozitu i kreditu ne smiju sadržavati.

Obavještavanje potrošača

Članak 305.

(1) Kreditna institucija dužna je na ugovoreni način, a najmanje jedanput na godinu bez naknade obavijestiti potrošača o stanju njegova kredita, odnosno o stanju depozita. U takvoj obavijesti kod kredita posebno moraju biti iskazana dospjela nepodmirena dugovanja dužnika prema kreditnoj instituciji, informacija o tome u kojem roku kreditna institucija šalje prvu i drugu opomenu o dugu i upozorenje o otkazu kredita. Takvu obavijest kreditna institucija dužna je jednom godišnje bez naknade uputiti na adrese sudužnika i jamca. Kreditna institucija dužna je obavijest o stanju kredita dostavljati na način iz ovoga stavka sve do trenutka pokretanja sudskog postupka za naplatu kredita.

(2) Kreditna institucija dužna je u trenutku otkaza kredita bez naknade obavijestiti korisnika kredita, sudužnika i jamca o:

– ukupnom iznosu i strukturi dugovanja prema sljedećim stavkama: glavnica, kamata, naknade i drugi troškovi i

– osnovanosti pojedinačnih stavki za koje se traži naplata, uz naznaku koje su stavke podložne uvećanju i po kojoj pripadajućoj kamatnoj stopi.

(3) Ako se potrošač – kreditni dužnik i kreditna institucija nakon nastupa kašnjenja u otplati dugovanja ne dogovore o načinu daljnje otplate najduže u roku dva mjeseca, kreditna institucija dužna je obavijestiti sudužnika, založnog dužnika i jamca o stanju duga i ostaviti im rok 15 dana od dana slanja preporučenom pošiljkom obavijesti da tu obvezu podmire u novcu. Ova odredba ne isključuje pravo kreditne institucije da pokrene postupak prisilne naplate u trenutku evidentiranja dospjelih, a neplaćenih potraživanja.

(4) U slučaju kada su ugovorene promjenjive kamatne stope, kreditna institucija dužna je obavijestiti potrošača o promjeni tih stopa na ugovoreni način obavještavanja potrošača, najmanje 15 dana prije nego što se one počnu primjenjivati, a kod ugovora o kreditu dužna mu je dostaviti i izmijenjeni otplatni plan. Kod promjene kamatnih stopa kreditna institucija je dužna u istoj obavijesti potrošaču dužna predočiti i objasniti kretanje parametara zbog kojih je došlo do promjene kamatne stope.

(5) Ako kreditna institucija na ugovoreni način obavještavanja ne obavijesti potrošača o promjeni kamatne stope najmanje 15 dana prije njezine primjene, dužna je odgoditi primjenu nove kamatne stope do idućeg obračunskog razdoblja.

(6) Ako potrošač, korisnik kredita, nakon primitka obavijesti o promjeni kamatne stope nije suglasan s navedenom promjenom, ima pravo u roku tri mjeseca od primitka obavijesti na prijevremeno vraćanje kredita bez obveze plaćanja bilo kakve naknade kreditnoj instituciji, uključujući i ugovorenu naknadu za raniji povrat kredita. U tom slučaju kreditna institucija nema pravo na naknadu štete zbog ranijeg povrata.

Promjenjiva kamatna stopa

Članak 306.

Na ugovor o kreditu, neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita koji kreditna institucija odobrava potrošaču, primjenjuju se odredbe Zakona o potrošačkom kreditiranju kojima se uređuje promjenjiva kamatna stopa.

Ugovaranje kamatnih stopa

Članak 307.

(1) Ako kreditna institucija nudi ugovaranje promjenjive kamatne stope, dužna je upozoriti potrošača na sve rizike promjenjivosti kamatne stope te jasno i nedvojbeno, u ugovoru o kreditu i/ili depozitu, ugovoriti parametre koji utječu na promjenu ugovorene kamatne stope.

(2) Kratkoročni depoziti i kratkoročni krediti ne smiju biti ugovoreni s promjenjivom kamatnom stopom. Kratkoročne usluge u smislu ovoga Zakona usluge su koje se ugovaraju na rok do 12 mjeseci.

(3) Promotivne kamatne stope (akcijske) mogu biti ugovorene samo na kratkoročne usluge. Promotivne (akcijske) kamatne stope one su koje se nude pri prodaji usluga na točno određeni rok istekom kojeg se visina te kamatne stope korigira na visinu tržišne (trenutačno važeće) kamatne stope.

Naknade

Članak 308.

(1) Za trajanja ugovornog odnosa kreditna institucija ne smije naplatiti potrošaču naknadu koja nije bila sadržana u Tarifi naknada u vrijeme zaključenja ugovora.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje listu aktivnosti koje je kreditna institucija u depozitno-kreditnom poslovanju s potrošačima dužna obavljati bez naknade.

Prigovori potrošača

Članak 309.

(1) Hrvatska narodna banka ovlaštena je u okviru svojih nadležnosti nad kreditnim institucijama pratiti pridržava li se kreditna institucija objavljenih internih akata kojima se reguliraju poslovni odnosi kreditne institucije i klijenta, ugovora koje je sklopila sa svojim klijentima, odredbi ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu potrošača, odredbi propisa donesenih na temelju ovoga Zakona i odredbi posebnih zakona kojima se uređuje zaštita potrošača.

(2) Hrvatska narodna banka može od kreditnih institucija zatražiti dostavu dodatnih podataka, izvještaja i drugih akata koje ocijeni potrebnim za provedbu zaštite potrošača.

(3) Ako potrošač smatra da se kreditna institucija ne pridržava uvjeta iz ugovora o pružanju bankovnih, odnosno financijskih usluga, može svoj prigovor na postupke kreditne institucije uputiti:

1) odgovarajućoj organizacijskoj jedinici kreditne institucije

2) organizacijskoj jedinici kreditne institucije koja je zadužena za rješavanje prigovora potrošača

3) unutarnjoj reviziji u kreditnoj instituciji

4) društvu ili udruzi za zaštitu potrošača ili

5) drugim nadležnim tijelima.

(4) Kreditna institucija dužna je povjeriti poslove rješavanja prigovora potrošača najmanje jednoj osobi koja je u radnom odnosu s tom kreditnom institucijom. Kreditna institucija sa sjedištem izvan Republike Hrvatske koja na području Republike Hrvatske pruža usluge preko podružnice dužna je poslove rješavanja prigovora potrošača iz Republike Hrvatske povjeriti najmanje jednoj osobi koja je u radnom odnosu s tom kreditnom institucijom, a koja radi u podružnici u Republici Hrvatskoj. Kreditna institucija dužna je imenovati odgovornu osobu za poslove rješavanja prigovora potrošača.

(5) Ako je potrošač nezadovoljan odgovorom ili rješenjem kreditne institucije na njegov uloženi prigovor, može o tome obavijestiti Hrvatsku narodnu banku.

(6) Hrvatska narodna banka ne rješava pojedinačne prigovore potrošača, odnosno klijenata kreditne institucije.

(7) Hrvatska narodna banka prati periodično kretanje broja prigovora potrošača po pojedinoj kreditnoj instituciji. Podatke o prigovorima potrošača kreditne su institucije dužne dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci na način i u rokovima koje ona odredi.

Izvensudsko rješavanje sporova

Članak 310.

(1) U svim sporovima između potrošača koji je korisnik bankovnih i/ili financijskih usluga i kreditne institucije pružatelja bankovnih i/ili financijskih usluga koji nastanu u primjeni

odredbi ovoga Zakona može se podnijeti prijedlog za mirenje Centru za mirenje Hrvatske gospodarske komore.

(2) Mirenje pred Centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s Pravilnikom o mirenju Hrvatske gospodarske komore.

(3) Hrvatska gospodarska komora, uz suglasnost ministra financija, donijet će odluku o troškovima mirenja u potrošačkim sporovima, kojom će odrediti visinu naknada i nagrada te ostalih troškova postupka mirenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Nagodba koja se sklopi u postupku mirenja pred Centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave.

(5) Sredstva za troškove mirenja pred Centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka osigurat će se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Mjere zaštite potrošača

Članak 311.

Hrvatska narodna banka može rješenjem kreditnoj instituciji odrediti mjere i rokove za njihovo ispunjenje radi osiguravanja zaštite potrošača u skladu s odredbama ovoga Zakona, Zakona o potrošačkom kreditiranju i drugih srodnih propisa.

Primjena posebnog zakona

Članak 312.

Osim na temelju odredbi članaka 300. do 311. ovoga Zakona, zaštita prava potrošača kreditne institucije provodi se i na temelju posebnih zakona kojima se uređuje zaštita potrošača, pri čemu je potrebno postupati u skladu s odredbama ovoga Zakona koje se odnose na obvezu čuvanja bankovne tajne.

XXIII.a ZAŠTITA DEPONENATA

Isplata depozita

Članak 312.a

(1) Kreditna institucija koja donese odluku o isplatama kojima se smanjuju stavke redovnog osnovnog kapitala iz članka 26. stavka 1. točke c), e) i f) Uredbe (EU) br. 575/2013 dužna je na svojim mrežnim stranicama i u najmanje dva dnevna lista u Republici Hrvatskoj bez odgode objaviti obavijest o toj odluci i ta obavijest mora sadržavati najmanje sljedeće:

- 1) odluku o smanjenju stavki redovnog osnovnog kapitala
- 2) iznos redovnog osnovnog kapitala kreditne institucije prije odluke o smanjenju
- 3) iznos za koji kreditna institucija smanjuje redovni osnovni kapital

- 4) iznos redovnog osnovnog kapitala kreditne institucije nakon odluke o smanjenju
- 5) postotak za koji se smanjuje redovni osnovni kapital kreditne institucije
- 6) izjavu uprave kreditne institucije da će nakon smanjenja redovnog osnovnog kapitala kreditna institucija ispunjavati sve svoje obveze prema deponentima i ispunjavati sve zahtjeve iz propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija i
- 7) uputu deponentima o načinu ostvarivanja njihovih prava iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Kreditna institucija dužna je deponentu koji to zatraži isplatiti depozit i kamate koje su obračunate do dana isplate, bez naplate naknada i troškova, sve u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva deponenta, pod uvjetom da je zahtjev deponenta podnesen u roku od šest mjeseci od dana posljednje objave obavijesti o smanjenju stavki redovnog osnovnog kapitala iz stavka 1. ovoga članka kao i da depozit ispunjava sve sljedeće uvjete:

- 1) ugovor o depozitu sklopljen je prije objave obavijesti iz stavka 1. ovoga članka
- 2) depozit nije dospio u trenutku podnošenja zahtjeva i
- 3) depozit nije u cijelosti osiguran.

(3) Kreditna institucija može provesti smanjenje stavki redovnog osnovnog kapitala iz stavka 1. ovoga članka i isplatiti planirani iznos dioničarima ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- 1) proteklo je šest mjeseci od posljednje objave odluke o smanjenju stavki redovnog osnovnog kapitala u smislu stavka 1. ovoga članka i
- 2) ispunjeni su zahtjevi svih deponenata iz stavka 2. ovoga članka na način i u rokovima iz ovoga članka.

(4) U smislu ove glave deponent jest imatelj ili u slučaju zajedničkog računa svaki od imatelja depozita, a depozit ima značenje depozita na način definiran zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita.

Odgoda provođenja isplate

Članak 312.b

(1) Kreditna institucija nije dužna ispuniti zahtjeve iz članka 312.a ovoga Zakona ako odluči provesti isplatu na osnovi smanjenja stavki redovnog osnovnog kapitala nakon isteka roka od dvije godine od dana donošenja odluke o smanjenju stavki redovnog osnovnog kapitala.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija dužna je odluku o smanjenju stavki redovnog osnovnog kapitala i odluku o roku isplate bez odgode objaviti na svojim mrežnim stranicama.

Tretman smanjenja stavki redovnog osnovnog kapitala

Članak 312.c

Kreditna institucija dužna je s iznosom za koji je odlučila smanjiti stavke redovnog osnovnog kapitala iz članka 312.a stavka 1. ovoga Zakona postupati kao sa stavkama koje kreditnoj instituciji više nisu dostupne za neograničenu i trenutačnu upotrebu za pokriće rizika ili gubitaka, te se on ne smije iskazivati kao dio redovnog osnovnog kapitala kreditne institucije.

XXIV. ŠTEDNE BANKE

Štedna banka

Članak 313.

(1) Štedna banka je kreditna institucija koja je od Hrvatske narodne banke dobila odobrenje za rad kao štedna banka i koja je osnovana kao dioničko društvo sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Tvrtka štedne banke mora sadržavati riječi »štedna banka«.

(3) Riječi »štedna banka« ili izvedenice tih riječi ako su one sadržane u nazivu tvrtke može upisati u sudski registar i upotrebljavati u pravnom prometu samo pravna osoba koja je dobila odobrenje za rad kao štedna banka od Hrvatske narodne banke.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, riječi »štedna banka« u tvrtki može upotrebljavati u pravnom prometu i štedna banka koja je u skladu s člankom 317. ovoga Zakona dobila odobrenje za rad kao banka.

Primjena drugih propisa

Članak 314.

Osim odredbi članka 22. i članka 74. do 82. ovoga Zakona, na štedne se banke na odgovarajući način primjenjuju ostale odredbe ovoga Zakona, propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te drugih propisa kojima se uređuje poslovanje kreditnih institucija.

Djelatnost štedne banke

Članak 315.

(1) Štedna banka može pružati bankovne usluge iz članka 7. ovoga Zakona.

(2) Štedna banka, osim bankovnih usluga iz stavka 1. ovoga članka, može pružati i financijske usluge za koje od Hrvatske narodne banke dobije odobrenje za pružanje tih usluga, i to:

1) izdavanje garancija ili drugih jamstava

2) odobravanje kredita, uključujući potrošačke kredite te hipotekarne kredite ako je to dopušteno posebnim zakonom

3) trgovanje za svoj račun:

– instrumentima tržišta novca

– prenosivim vrijednosnim papirima

– stranim sredstvima plaćanja, uključujući mjenjačke poslove

4) platne usluge u zemlji u skladu s posebnim zakonima

5) usluge vezane uz poslove kreditiranja, npr. prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti pravnih i fizičkih osoba koje samostalno obavljaju djelatnost

6) obavljanje poslova povezanih s prodajom polica osiguranja u skladu s propisima kojima se uređuje osiguranje

7) izdavanje drugih instrumenata plaćanja i upravljanje njima ako se pružanje tih usluga ne smatra pružanjem usluga u smislu točke 4. ovoga stavka, a u skladu s posebnim zakonom

8) iznajmljivanje sefova

9) posredovanje pri sklapanju poslova na novčanom tržištu i

10) druge usluge slične uslugama iz točaka 1. do 9. ovoga stavka koje su navedene u odobrenju za rad štedne banke.

(3) Štedna banka ne smije poslovati izvan Republike Hrvatske niti osnivati podružnice i predstavništva izvan Republike Hrvatske.

Povlaštene dionice štedne banke

Članak 316.

Štedna banka ne smije izdavati povlaštene dionice.

Odobrenje za rad štednoj banci koja namjerava poslovati kao banka

Članak 317.

(1) Štedna banka koja namjerava poslovati kao banka dužna je dobiti odobrenje Hrvatske narodne banke za rad kao banka.

(2) Na postupak izdavanja odobrenja štednoj banci za rad kao banci na odgovarajući način primjenjuju se odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje postupak za izdavanje odobrenja za rad.

(3) U postupku odlučivanja o izdavanju odobrenja iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka može od predsjednika i članova uprave zatražiti prezentaciju o vođenju poslova banke.

(4) Hrvatska narodna banka odlučuje o izdavanju odobrenja iz stavka 1. ovoga članka na temelju:

- 1) dokumenata dostavljenih uz zahtjev za odobrenje za rad
- 2) prezentacije iz stavka 3. ovoga članka i
- 3) ostalih podataka i informacija kojima raspolaže.

(5) Danom izdavanja odobrenja za rad iz stavka 1. ovoga članka prestaje važiti odobrenje za rad koje je institucija dobila kao štedna banka.

XXV. STAMBENE ŠTEDIONICE

Stambene štedionice

Članak 318.

Na stambene štedionice osnovane prema odredbama Zakona o stambenoj štednji i državnom poticanju stambene štednje primjenjuju se odredbe ovoga Zakona ako drugim zakonima nije drukčije propisano.

Zaštita naziva

Članak 319.

Riječi »stambena štedionica« ili izvedenice tih riječi ako su one sadržane u nazivu tvrtke može upisati u sudski registar ili upotrebljavati u pravnom prometu samo stambena štedionica iz članka 318. ovoga Zakona, osim ako to drugim zakonom nije dopušteno.

XXVI. UDRUŽENJE KREDITNIH INSTITUCIJA

Udruženje kreditnih institucija

Članak 320.

(1) Kreditne institucije mogu se udružiti u udruženje osnovano kao gospodarsko interesno udruženje ili kao neki drugi oblik udruživanja gospodarskih subjekata u skladu s posebnim zakonom.

(2) Osim zadataka koji su određeni njegovim statutom, udruženje kreditnih institucija može:

- 1) organizirati razmjenu informacija o kreditnoj sposobnosti za potrebe zaštite od kreditnog rizika i
- 2) provoditi stručno usavršavanje radnika kreditnih institucija i izdavati potvrde o završenom stručnom usavršavanju.

(3) Kreditne institucije ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore s drugim kreditnim institucijama ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti načelo slobodnog tržišnog natjecanja.

(4) Udruženje kreditnih institucija dužno je, na zahtjev Hrvatske narodne banke, dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci svoj statut, kao i sve sporazume, ugovore i druge opće akte.

Kreditni registar

Članak 321.

(1) Hrvatska narodna banka može prikupiti informacije od osoba koje su na temelju ovoga Zakona ovlaštene pružati bankovne usluge na području Republike Hrvatske i organizirati razmjenu informacija za potrebe zaštite od kreditnog rizika.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje načine i uvjete prikupljanja informacija za potrebe zaštite od kreditnog rizika.

XXVII. NAČIN I POSTUPAK ODLUČIVANJA HRVATSKE NARODNE BANKE

XXVII.1. OPĆE ODREDBE

Povrat u prijašnje stanje

Članak 322.

U upravnom postupku koji vodi Hrvatska narodna banka ne može se zahtijevati povrat u prijašnje stanje.

Rješenje

Članak 323.

Rješenja koja u upravnom postupku donosi Hrvatska narodna banka moraju biti u pisanom obliku i obrazložena. Protiv takvih rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor.

Izmjena rješenja

Članak 324.

(1) Hrvatska narodna banka u obavljanju supervizije poslovanja kreditne institucije može, na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti, izmijeniti rješenje.

(2) Hrvatska narodna banka može izmijeniti rješenje u slučajevima kada su nakon izdavanja odobrenja nastupile nove okolnosti koje utječu ili mogu utjecati na poslovanje kreditne institucije.

(3) U slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatska narodna banka uzet će u obzir sve činjenice i okolnosti koje su nastale nakon donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka, odnosno izdavanja odobrenja.

Odgovornost za štetu

Članak 325.

Hrvatska narodna banka, radnici Hrvatske narodne banke ili bilo koja osoba koju je ovlastila Hrvatska narodna banka ne odgovaraju za štetu koja nastane tijekom obavljanja dužnosti u okviru ovoga Zakona, Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci, Uredbe (EU) br. 575/2013 i propisa donesenih na temelju tih zakona i Uredbe, osim ako se dokaže da su određenu radnju učinili ili propustili učiniti namjerno ili krajnjom nepažnjom.

XXVII.2. POSTUPAK IZDAVANJA ODOBRENJA

Pokretanje postupka za izdavanje odobrenja

Članak 326.

Hrvatska narodna banka može postupak za izdavanje odobrenja pokrenuti na zahtjev stranke, po službenoj dužnosti ili na zahtjev drugog nadležnog tijela ako je to propisano ovim Zakonom ili Uredbom (EU) br. 575/2013.

Rokovi

Članak 327.

(1) Hrvatska narodna banka mora u roku šest mjeseci od dana podnošenja urednog zahtjeva odlučiti o:

1) zahtjevu za izdavanje odobrenja za rad, kao i o svim drugim zahtjevima iz članka 66. ovoga Zakona i

2) zahtjevu za izdavanje odobrenja o pripajanju, spajanju ili razdvajanju kreditnih institucija.

(2) Rok za donošenje odluke i obavijest o odluci iz stavka 1. ovoga članka ne može biti duži od 12 mjeseci od dana primitka zahtjeva.

Izvršenje rješenja

Članak 328.

Rješenja Hrvatske narodne banke izvršna su u trenutku njihove dostave strankama u postupku, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

XXVIII. REORGANIZACIJSKE MJERE, LIKVIDACIJSKI I STEČAJNI POSTUPCI S MEĐUNARODNIM ELEMENTOM

XXVIII.1. OPĆE ODREDBE

Opća odredba

Članak 329.

Odredbe Stečajnog zakona kojim se uređuje međunarodni stečaj na odgovarajući način primjenjuju se i u slučaju stečajnog postupka otvorenog nad kreditnom institucijom ili njezinom podružnicom, ako odredbama ovoga Zakona nije drukčije određeno.

Doseg primjene

Članak 330.

Odredbe ove glave primjenjuju se na kreditne institucije sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i na njihove podružnice u drugim državama članicama, kreditne institucije iz druge države članice i na njihove podružnice u Republici Hrvatskoj i na podružnice kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da kreditna institucija iz treće zemlje ima podružnicu na području barem još jedne države članice.

Značenje pojedinih izraza

Članak 331.

Pojedini izrazi upotrijebljeni za potrebe ove glave, a u skladu s pravom svake države članice, imaju sljedeće značenje:

- »upravitelj« označuje svaku osobu ili tijelo koje je postavila upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud radi provođenja reorganizacijskih mjera
- »upravne vlasti, agencije i druga tijela s javnim ovlastima ili sudovi« označuju upravne vlasti, agencije, tijela s javnim ovlastima ili sudove država članica koji su nadležni za reorganizacijske mjere ili likvidacijske, odnosno stečajne postupke
- »likvidator« označuje svaku osobu ili tijelo koje je imenovala upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud radi provođenja likvidacijskog postupka

- »likvidacijski postupak« označuje postupak koji je otvorila upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud neke države članice i koji se vodi pod njezinim odnosno njegovim nadzorom s ciljem unovčenja imovinskih vrijednosti, uključujući i postupke koji se okončavaju nagodbom ili nekom drugom sličnom mjerom
- »stečajni upravitelj« označuje svaku osobu ili tijelo koje je imenovano od strane upravne vlasti, tijela s javnim ovlastima, suda ili vjerovnika, čija je zadaća da upravlja stečajnom masom i unovčava je, odnosno da nadzire poslovnu djelatnost stečajnog dužnika
- »stečajni postupak« označuje postupak koji je otvorio sud ili drugo tijelo neke države članice nakon utvrđenja postojanja stečajnog razloga, a čija je posljedica potpuna ili djelomična zapljena imovine dužnika i imenovanje stečajnog upravitelja, koji se vodi pod nadzorom dotičnog suda, odnosno tijela te čiji je cilj skupna namira vjerovnika stečajnog dužnika, odnosno uređenje pravnog odnosa dužnika i njegovih vjerovnika, a osobito radi održavanja njegove djelatnosti
- »reorganizacijska mjera« označuje mjeru čija je svrha očuvati ili obnoviti financijsko stanje kreditne institucije, a koja bi mogla utjecati na ranije stečena prava trećih strana, uključujući mjere koje obuhvaćaju mogućnost suspenzije plaćanja, suspenzije mjera izvršenja ili smanjenje tražbina; te mjere uključuju primjenu instrumenata sanacije i izvršavanja ovlasti za sanaciju u skladu sa Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava i posebnim propisima kojima se uređuje sanacija institucija, a kojima se prenose odredbe Direktive 2014/59/EU
- »nadležno tijelo« znači nadležno tijelo kako je uređeno člankom 4. stavkom 1. točkom 40. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili sanacijsko tijelo kako je uređeno Zakonom o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava glede mjera reorganizacije koje se poduzimaju u skladu s tim zakonom.

XXVIII.2. REORGANIZACIJSKE MJERE

Pravni učinci odluke o reorganizacijskim mjerama

Članak 332.

Reorganizacijske mjere koje su upravna vlast, agencija i druga tijela s javnim ovlastima ili sudovi naložili kreditnoj instituciji iz druge države članice, a koja ima podružnicu u Republici Hrvatskoj, provode se prema pravu matične države članice i imaju bez ograničenja pravni učinak na području Republike Hrvatske prema trećim osobama koji nastupa istodobno s nastupanjem pravnih učinaka u matičnoj državi članici.

Obavješćavanje nadležnih tijela država članica domaćina

Članak 332.a

(1) Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o uvođenju reorganizacijske mjere nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka dužna je o toj odluci, kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti nadležno tijelo države članice domaćina te podružnice, i to prije uvođenja te mjere, a ako to nije moguće, neposredno nakon njezina uvođenja.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju primjene sanacijskih mjera u skladu s posebnim zakonom.

Obavješćavanje nadležnog tijela matične države članice

Članak 332.b

Ako se u Republici Hrvatskoj kao državi članici domaćinu donosi odluka o uvođenju reorganizacijskih mjera nad podružnicom kreditne institucije iz druge države članice, Hrvatska narodna banka dužna je o toj odluci obavijestiti nadležno tijelo matične države članice.

Javno obavješćavanje

Članak 332.c

(1) Ako bi provođenje reorganizacijskih mjera u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici moglo utjecati na prava trećih u državi članici domaćinu i ako je protiv odluke o uvođenju reorganizacijskih mjera u Republici Hrvatskoj moguća žalba ili drugi pravni lijek, Hrvatska narodna banka odnosno Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, objavit će obavijest o odluci o uvođenju reorganizacijske mjere u Službenom listu Europske unije i u dva dnevna lista svake države članice domaćina kako bi se olakšalo korištenje prava na žalbu ili drugog pravnog lijeka.

(2) Obavijest o odluci o uvođenju reorganizacijske mjere iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka odnosno Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka u najkraćem će roku dostaviti Uredu za publikacije Europske unije kao i u dva nacionalna dnevna lista svake države članice domaćina.

(3) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka objavit će se na službenom jeziku, odnosno službenim jezicima relevantne države članice, pri čemu se u toj obavijesti navodi koja je svrha i pravna osnova za donošenje reorganizacijske mjere, rokovi za podnošenje žalbe ili drugog pravnog lijeka, jasno naznačen datum kada ti rokovi istječu te potpuna adresa tijela ili suda nadležnog za odlučivanje o žalbi ili drugom pravnom lijeku.

(4) Reorganizacijska mjera iz stavka 1. ovoga članka izvršna je bez obzira na aktivnosti iz stavaka 1. do 3. ovoga članka i ima pravni učinak u odnosu na vjerovnike, osim ako je drukčije propisano.

XXVIII.3. LIKVIDACIJSKI I STEČAJNI POSTUPCI

XXVIII.3.1. Likvidacijski i stečajni postupak nad kreditnom institucijom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i kreditnom institucijom iz druge države članice

Međunarodna nadležnost za otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

Članak 333.

Kada je Hrvatska narodna banka donijela odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije, odnosno kada je nadležni trgovački sud u Republici Hrvatskoj donio odluku o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, ti će se postupci provoditi i u podružnici kreditne institucije koja posluje na području druge države članice i imat će pravni učinak prema trećim osobama.

Poseban stečajni postupak

Članak 334.

Nad podružnicom kreditne institucije iz druge države članice u Republici Hrvatskoj nije dopušteno otvoriti poseban stečajni postupak iz članka 302. Stečajnog zakona.

Priznanje odluke o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

Članak 335.

Odluka o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz druge države članice koju je donijela upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud matične države članice priznat će se u Republici Hrvatskoj bez daljnjih postupaka i pravni učinci te odluke nastupit će u Republici Hrvatskoj istodobno s nastupanjem pravnih učinaka u matičnoj državi članici.

Obavješćavanje drugih nadležnih vlasti

Članak 336.

(1) Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o otvaranju postupka prisilne likvidacije nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, Hrvatska narodna banka dužna je o toj odluci, kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti nadležno nadzorno tijelo države članice domaćina te podružnice, i to prije otvaranja tog postupka, a ako to nije moguće, neposredno nakon njegova otvaranja.

(2) Ako nadležni trgovački sud u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donese odluku o otvaranju stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, dužan je o toj odluci, kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku, koja će tu obavijest bez odgode dostaviti nadležnom nadzornom tijelu države članice domaćina te podružnice, i to prije otvaranja tog postupka, a ako to nije moguće, neposredno nakon njegova otvaranja.

Javno obavješćavanje

Članak 337.

Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, likvidator, odnosno stečajni upravitelj objavit će izrijek odluke o otvaranju postupka likvidacije, odnosno stečajnog postupka u Službenom listu Europske unije i u dva dnevna lista svake države članice domaćina, i to na službenom jeziku, odnosno službenim jezicima države članice domaćina.

Obavještavanje poznatih vjerovnika

Članak 338.

(1) Ako se u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici donosi odluka o otvaranju likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom koja ima podružnicu u drugoj državi članici, likvidator, odnosno nadležni trgovački sud bez odgode će o toj odluci obavijestiti i pojedinačno poznate vjerovnike koji svoje prebivalište, boravište ili sjedište imaju u drugim državama članicama.

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka posebno će se naznačiti rokovi koji se moraju poštivati, koje su posljedice propuštanja rokova, kome se tražbine prijavljuju, što prijava mora sadržavati, koje se isprave prilažu prijavi te koje su daljnje mjere propisane. Iz obavijesti mora jasno proizlaziti jesu li privilegirani vjerovnici i stvarnopravnim sredstvima osiguranja osigurani vjerovnici (vjerovnici koji su pridržali pravo vlasništva i razlučni vjerovnici) dužni prijaviti svoje tražbine.

(3) Za obavijest iz stavka 2. ovoga članka, koja se šalje na službenom jeziku, odnosno službenim jezicima države članice u kojoj vjerovnik ima svoje prebivalište, boravište ili sjedište, upotrebljava se obrazac koji, osim podataka navedenih u stavku 2. ovoga članka, u zaglavlju na svim službenim jezicima Europskog gospodarskog prostora sadrži riječi: »Poziv za prijavu i obrazloženje tražbine. Poštivati rokove!«.

(4) Središnje tijelo državne uprave nadležno za pravosuđe dužno je propisati obrazac obavijesti iz stavka 3. ovoga članka u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravo na prijavu tražbina stranih vjerovnika

Članak 339.

(1) Vjerovnik kreditne institucije nad kojom je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi članici, a koji svoje prebivalište, uobičajeno boravište ili sjedište ima u nekoj drugoj državi članici te vjerovnik s javnopravnim tražbinama ovlaštenu su u dotičnom likvidacijskom, odnosno stečajnom postupku koji se vodi u Republici Hrvatskoj prijaviti svoju tražbinu.

(2) S tražbinama vjerovnika iz stavka 1. ovoga članka postupa se na isti način i one imaju isti ispladni red kao i ekvivalentne tražbine koje su prijavili vjerovnici koji svoje prebivalište, boravište ili sjedište imaju u Republici Hrvatskoj.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka prijavljuju svoju tražbinu u skladu s uputama dobivenima u obavijesti iz članka 338. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Vjerovnik može svoju tražbinu prijaviti na službenom jeziku, odnosno jednom od službenih jezika države članice u kojoj ima prebivalište, boravište ili sjedište pod uvjetom da prijava njegove tražbine i njezino obrazloženje nosi naslov »Prijava i obrazloženje tražbine« na hrvatskom jeziku. Likvidator, odnosno stečajni upravitelj može zahtijevati od vjerovnika da priloži ovjerovljene prijevode na hrvatski jezik prijave i obrazloženja tražbine.

Redovito obavještavanje vjerovnika

Članak 340.

Likvidator u likvidacijskom postupku, odnosno odbor vjerovnika u stečajnom postupku nad kreditnom institucijom dužan je redovito u pisanom obliku obavještavati vjerovnike o tijeku likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka.

Mjerodavno pravo

Članak 341.

(1) Likvidacijski, odnosno stečajni postupak nad kreditnom institucijom iz druge države članice provodi se u skladu s propisima matične države članice u kojoj je takav postupak otvoren, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Pravo matične države članice osobito uređuje:

1) koje imovinske vrijednosti pripadaju masi i kako treba postupati s imovinskim vrijednostima koje je kreditna institucija stekla nakon otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

2) ovlaštenja kreditne institucije i ovlaštenja likvidatora, odnosno stečajnog upravitelja

3) pretpostavke za valjanost prijeloja

4) kakav učinak ima otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na ugovore kreditne institucije koje nije u potpunosti ispunila nijedna od ugovornih strana (»tekući ugovori«)

5) pravne učinke pokretanja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na pojedinačne postupke za ostvarivanje tražbina koje su pokrenuli vjerovnici, osim pravnih učinaka na parnice u tijeku prema članku 356. ovoga Zakona

6) koje se tražbine mogu prijaviti u likvidacijski, odnosno stečajni postupak i kako treba postupati s tražbinama koje su nastale nakon otvaranja dotičnog postupka

7) prijavu, ispitivanje i utvrđivanje tražbina

8) diobu utrška dobivenog unovčenjem imovine kreditne institucije, isplatni red tražbina i prava vjerovnika koji su nakon otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na temelju stvarnog prava ili prijeboja djelomično namireni

9) pretpostavke i pravne učinke zaključenja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka, posebno nagodbom

10) prava vjerovnika nakon zaključenja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka

11) tko snosi troškove likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka, uključujući i troškove koji proizlaze iz njega i

12) koje su pravne radnje ništave, pobjodne, odnosno relativno ništave jer oštećuju ukupnost vjerovnika.

Činidbe u korist kreditne institucije

Članak 342.

(1) Osoba koja kreditnoj instituciji koja ima podružnicu u drugoj državi članici, a nad kojom je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak, izravno podmiri svoju obvezu, takvim će ispunjenjem biti oslobođena svoje obveze ako joj otvaranje dotičnog postupka nije bilo poznato.

(2) Ako je obveza izravno podmirena prije javnog obavještanja prema članku 337. ovoga Zakona, smatrat će se da osobi iz stavka 1. ovoga članka nije bila poznata činjenica da je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak sve dok se ne dokaže drukčije.

(3) Ako je obveza izravno podmirena nakon javnog obavještanja prema članku 337. ovoga Zakona, smatrat će se da je osobi iz stavka 1. ovoga članka bila poznata činjenica da je otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak sve dok se ne dokaže drukčije.

Aktivnosti u postupku likvidacije, odnosno stečaja

Članak 343.

Ako je pokrenut postupak likvidacije, odnosno otvoren stečajni postupak i donesena odluka o ukidanju odobrenja za rad kreditnoj instituciji iz druge države članice koja ima podružnicu na području Republike Hrvatske, takva odluka ne sprječava daljnje obavljanje određenih aktivnosti podružnice te kreditne institucije u Republici Hrvatskoj ako je to nužno ili primjereno za svrhu likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka.

Učinci postupka tijekom redovne likvidacije

Članak 344.

Ako propisi matične države članice ne sprječavaju da se u kreditnu instituciju iz druge države članice u kojoj je pokrenut postupak redovne likvidacije uvedu reorganizacijske mjere ili da se otvori stečajni postupak nad njom, uvođenje reorganizacijskih mjera, odnosno otvaranje

stečajnog postupka imat će isti pravni učinak i na podružnicu te kreditne institucije na području Republike Hrvatske.

XXVIII.3.2. Likvidacija i stečaj nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje

Podružnica kreditne institucije iz treće zemlje

Članak 345.

(1) Ako Hrvatska narodna banka namjerava donijeti odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije, odnosno ako trgovački sud u Republici Hrvatskoj namjerava donijeti odluku o otvaranju stečajnog postupka nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje u Republici Hrvatskoj, o toj će odluci kao i o njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti nadležno nadzorno tijelo matične države kreditne institucije iz treće zemlje.

(2) Ako se u Republici Hrvatskoj donese odluka o otvaranju stečajnog postupka nad podružnicom kreditne institucije iz treće zemlje koja ima podružnicu i u nekoj drugoj državi članici, nadležni trgovački sud u Republici Hrvatskoj dužan je o toj odluci kao i njezinim konkretnim pravnim učincima bez odgode obavijestiti Hrvatsku narodnu banku, koja će tu obavijest bez odgode dostaviti nadležnom nadzornom tijelu matične države kreditne institucije iz treće zemlje i nadležnom nadzornom tijelu te druge države članice, i to prije otvaranja tog postupka, a ako to nije moguće, neposredno nakon njegova otvaranja.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka, odnosno nadležni trgovački sud, likvidatori, odnosno stečajni upravitelji nastojat će surađivati i uskladiti radnje s drugim nadležnim nadzornim tijelima.

XXVIII.4. ZAJEDNIČKE ODREDBE ZA REORGANIZACIJSKE MJERE I LIKVIDACIJSKE, ODNOSNO STEČAJNE POSTUPKE NAD KREDITNIM INSTITUCIJAMA IZ DRŽAVA ČLANICA

Pravni učinci na određene ugovore i prava

Članak 346.

Glede pravnih učinaka neke reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na:

1) ugovore o radu i radne odnose isključivo je mjerodavno pravo države članice koje je mjerodavno za ugovor o radu

2) ugovore koji ovlašćuju na korištenje ili stjecanje neke nekretnine te za određivanje je li neka imovina nekretnina ili pokretnina isključivo je mjerodavno pravo države članice na čijem se području ta nekretnina nalazi

3) prava na nekoj nekretnini, brodu ili zrakoplovu, a koji se upisuju u javnu knjigu, isključivo je mjerodavno pravo države članice pod čijim se nadzorom ta javna knjiga vodi.

Stvarna prava trećih

Članak 347.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka ne utječe na stvarno pravo vjerovnika ili trećeg na materijalnoj ili nematerijalnoj, pokretnoj ili nepokretnoj imovini kreditne institucije iz Republike Hrvatske ili druge države članice i na točno određenim predmetima, i na određenoj skupini neodređenih predmeta čiji se sastav mijenja, koji se u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nalaze na području neke druge države članice.

(2) Pravima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito:

1) pravo da se unovči ili da unovčiti predmet te da se iz utrška ili uporabe predmeta namiri, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke

2) isključivo pravo naplatiti tražbinu, posebno na temelju založnog prava na nekoj tražbini ili na temelju cesije te tražbine radi osiguranja

3) pravo zahtijevati predaju određenog predmeta od svakog koji taj predmet posjeduje ili se koristi njime protivno volji ovlaštenika te

4) stvarno pravo uživanja plodova iz određenog predmeta.

(3) Pravo koje je upisano u javnu knjigu i koje ima učinak prema trećima stjecanja prava u smislu stavka 1. ovoga članka izjednačeno je sa stvarnim pravom.

(4) Odredba stavka 1. ovoga članka ne priječi isticanje ništavosti, pobojnosti ili relativne ništavosti neke pravne radnje ako je to zakonom matične države članice dopušteno.

Pridržaj prava vlasništva

Članak 348.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u odnosu na kreditnu instituciju iz Republike Hrvatske ili druge države članice koja kupuje neku stvar ne utječe na prava prodavatelja iz pridržaja prava vlasništva, pod uvjetom da se stvar u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno

stečajnog postupka nalazila na području neke druge države članice, a ne one u kojoj je uvedena reorganizacijska mjera ili otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak.

(2) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u odnosu na kreditnu instituciju iz Republike Hrvatske ili druge države članice koja prodaje neku stvar nije osnova za, pod uvjetom da je dostava već uslijedila, raskid ili prestanak kupoprodajnog ugovora te ne sprječava stjecanje vlasništva kupca ako se ta stvar u trenutku uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nalazila na području neke druge države članice, a ne one u kojoj je uvedena reorganizacijska mjera ili otvoren likvidacijski, odnosno stečajni postupak.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne priječi isticanje ništavosti, poboynosti ili relativne ništavosti neke pravne radnje ako je to zakonom matične države članice dopušteno.

Prijeboj

Članak 349.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka ne utječe na ovlaštenje vjerovnika da prebije svoju tražbinu s tražbinom kreditne institucije iz Republike Hrvatske ili druge države članice ako je taj prijeboj dopušten prema pravu koje je mjerodavno za tražbinu kreditne institucije.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne priječi isticanje ništavosti, poboynosti ili relativne ništavosti neke pravne radnje ako je to zakonom matične države članice dopušteno.

Mjerodavno pravo za vlasničkopravne odnose ili druga prava na instrumentima

Članak 350.

(1) Tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice za izvršavanje prava vlasništva ili drugih prava na instrumentima čije postojanje ili prijenos pretpostavlja upis u neku javnu knjigu, račun ili središnji depozitarni sustav koji vodi neka država članica ili koji se nalazi u nekoj državi članici mjerodavno je pravo u kojoj se ta javna knjiga, račun ili središnji depozitarni sustav u koji su dotična prava upisana nalazi.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice za ugovore o povratnoj kupnji vrijednosnih papira mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na takve ugovore.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice na poslove koji se sklapaju na uređenom tržištu mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na takve poslove.

Ugovor o prijeboju i ugovor o netiranju

Članak 351.

Tijekom provođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom iz Republike Hrvatske ili druge države članice za ugovore o prijeboju i ugovore o netiranju mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na takve ugovore.

Upravitelj, likvidator, stečajni upravitelj

Članak 352.

(1) Ako je u drugoj državi članici imenovan upravitelj, likvidator, odnosno stečajni upravitelj nad kreditnom institucijom iz druge države članice, svoje imenovanje dokazuje u Republici Hrvatskoj ovjerenim prijepisom izvornika strane odluke kojom je imenovan ili potvrdom koju je izdala upravna vlast, tijelo s javnim ovlastima ili sud države članice. U Republici Hrvatskoj može se zahtijevati prijevod te odluke, odnosno potvrde na hrvatski jezik bez legalizacije ili neke druge formalnosti.

(2) Upravitelj, likvidator, odnosno stečajni upravitelj imenovan u drugoj državi članici, na području Republike Hrvatske ima sva ovlaštenja koja mu pripadaju prema pravu države članice te može imenovati osobe za provođenje postupka i zastupanje.

(3) Osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pri izvršavanju svojih ovlaštenja dužne su poštivati zakone i propise Republike Hrvatske, a posebice glede načina unovčenja imovine i glede obavještavanja radnika. Ta ovlaštenja ne uključuju ovlaštenje na primjenu prisilnih sredstava ni ovlaštenje da odlučuju u sudskim ili drugim sporovima.

Upis u javne knjige

Članak 353.

(1) Uvođenje reorganizacijske mjere ili otvaranje likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u drugoj državi članici, upisat će se u Republici Hrvatskoj na prijedlog upravitelja, likvidatora, odnosno stečajnog upravitelja te upravne vlasti ili suda države članice u sudski, odnosno obrtni registar, u zemljišne knjige, upisnik brodova, upisnik brodova u izgradnji, upisnik zrakoplova te upisnik prava intelektualnog vlasništva.

(2) Ako je likvidacijski, odnosno stečajni postupak otvoren u Republici Hrvatskoj kao matičnoj državi, tada je likvidator, odnosno stečajni upravitelj dužan predložiti upis otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka u svim državama članicama domaćinima.

(3) Troškovi upisa smatraju se troškovima i izdacima postupka.

Radnje kojima se oštećuje ukupnost vjerovnika

Članak 354.

U slučaju otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka nad kreditnom institucijom sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ne primjenjuje se pravo Republike Hrvatske o ništavosti, pobjonosti ili relativnoj ništavosti pravnih radnji kojima se oštećuje ukupnost vjerovnika ako osoba u čiju je korist pravna radnja poduzeta dokaže da:

1) za pravnu radnju kojom se oštećuje ukupnost vjerovnika nije mjerodavno pravo Republike Hrvatske, već pravo druge države članice i

2) da se ta pravna radnja u konkretnom slučaju prema pravu te druge države članice ne može pobiti.

Zaštita trećih

Članak 355.

(1) Kada se kreditna institucija iz Republike Hrvatske ili druge države članice nakon uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka namiruje prodajom nekretnine, tada se pravni učinak te pravne radnje određuje prema pravu države članice na čijem se području nalazi nekretnina.

(2) Kada se kreditna institucija iz Republike Hrvatske ili druge države članice nakon uvođenja reorganizacijske mjere ili otvaranja likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka namiruje prodajom broda, zrakoplova te instrumenata ili prava na instrumentima čije postojanje i prijenos pretpostavlja upis u javnu knjigu ili na račun ili u središnji depozitarni sustav koji se vodi u dotičnoj državi članici, tada se pravni učinak te pravne radnje određuje prema pravu države članice u kojoj se vodi ta javna knjiga, račun ili središnji depozitarni sustav.

Parnice u tijeku

Članak 356.

Za pravne učinke reorganizacijskih mjera ili likvidacijskog, odnosno stečajnog postupka na parnice u tijeku o stvari koja ulazi ili o pravu koje ulazi u masu, mjerodavno je pravo države članice u kojoj se parnica vodi.

Obveza čuvanja povjerljivih informacija

Članak 357.

(1) Sve osobe, osim sudova, koje su u okviru obavještanja i konzultacija predviđenih člankom 345. ovoga Zakona ovlaštene za davanje i primanje informacija podliježu obvezi čuvanja povjerljivih informacija u skladu s odredbama ovoga Zakona o razmjeni i čuvanju povjerljivih informacija.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju obveze čuvanja povjerljivih informacija iz Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava.

XXVIII.a KONVERZIJA KREDITA DENOMINIRANIH U CHF I DENOMINIRANIH U KUNAMA S VALUTNOM KLAUZULOM U CHF

Predmet konverzije

Članak 357.a

(1) Ovom glavom uređuju se obveze kreditne institucije i korisnika kredita:

- u postupku konverzije kredita denominiranih u CHF u kredite denominirane u EUR
- u postupku konverzije kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR
- u postupku konverzije tražbine nastale zbog prestanka ugovora o kreditu iz podstavaka 1. i 2. ovoga stavka iz tražbine denominirane u CHF u denominiranu u EUR odnosno iz tražbine denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF u denominiranu u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

(2) U smislu ove glave XXVIII.a korisnik kredita je fizička osoba koja obavlja djelatnost slobodnih zanimanja, obrtnik, trgovac pojedinac i nositelj obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva.

(3) Odredbe ove glave primjenjuju se na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF, bez obzira na vrstu i namjenu u kojima dužnikova obveza iz kredita ili obveza vraćanja primljenog nastala zbog prestanka ugovora o kreditu nije ispunjena ili prisilno ostvarena.

(4) Odredbe ove glave ne primjenjuju se na kredite iz stavka 3. ovoga članka za koje je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona provedena konverzija kredita iz CHF u drugu valutu ili kune ili valutne klauzule u CHF u drugu valutnu klauzulu ili kune i na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF kod kojih je dužnikova obveza ispunjena ili prisilno ostvarena.

(5) Odredbe ove glave primjenjuju se i na pravnu osobu na koju je prenesena tražbina iz obveznih odnosa navedenih u stavku 1. ovoga članka.

Načelo konverzije kredita

Članak 357.b

Konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

Način izračuna konverzije kredita

Članak 357.c

(1) Konverzija kredita podrazumijeva konverziju radi promjene valute odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i izračunava se na način da se:

1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama kreditne institucije, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita

2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je kreditna institucija primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama korisnika kredita temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF

3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF, uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovoga stavka na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta

4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke 3. ovoga stavka, pri čemu se poštuje redosljed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima kreditne institucije, ali ne obračunavaju zatezne kamate

5. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovoga stavka veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovoga stavka smatra preplatom koja se:

– ako iznos preplate ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga

stavka, koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se sukcesivno kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR namiri preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi, pri čemu ako iznos preplate prelazi više od 50% ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, kreditna institucija i korisnik kredita sporazumom definiraju način iskorištavanja iznosa preplate iznad 50% ukupnog zbroja obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR

– ako iznos preplate prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz točke 3. ovoga stavka, vraća korisniku kredita od strane kreditne institucije u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije od strane korisnika kredita

Iznos preplate iz ove točke preračunava se u kune po tečaju na dan 30. rujna 2015. i na njega kreditna institucija nije dužna obračunati kamatu niti tečajnu razliku, već iste snosi korisnik kredita.

6. ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz točke 4. ovoga stavka manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz točke 3. ovoga stavka namiri kreditnoj instituciji od strane korisnika kredita sukladno sporazumu kreditne institucije i korisnika kredita, a obveze po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR nastave ispunjavati od strane korisnika kredita

7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovoga stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovoga stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovoga stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos utvrđen u točki 6. ovoga stavka namiruje se sukladno sporazumu kreditne institucije i korisnika kredita

8. učinak konverzije utvrdi kao razlika:

– stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama kreditne institucije na dan 30. rujna 2015. izračuna u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 157. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama »Narodne novine« br. 19/15.) odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dopijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 157. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama »Narodne novine« br. 19/15.) i

– iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovoga stavka.

(2) Stavak 1. ovoga članka na odgovarajući način primjenjuje se i na izračun obveze vraćanja primljenog nastale zbog prestanka ugovora o kreditu pri čemu se konverzija provodi na dan 30. rujna 2015. odnosno na dan prestanka ugovora o kreditu.

Informiranje

Članak 357.d

(1) Za potrebe provjere izračuna konverzije, kreditna institucija dužna je izraditi kalkulator na temelju kojeg je izračunata konverzija, a koji uključuje detaljan pregled izračuna svih elemenata izračuna konverzije utvrđene u članku 357.c ovoga Zakona te ga učiniti dostupnim svakom pojedinom korisniku kredita putem svojih mrežnih stranica, a kojem će korisnik kredita pristupiti putem svog osobnog identifikacijskog broja.

(2) Za potrebe provjere izračuna konverzije, kreditna institucija dužna je korisniku kredita omogućiti pristup povijesnom pregledu općih uvjeta kreditiranja, povijesnom pregledu odluka o kamatnim stopama, povijesnom pregledu dnevnih tečajeva primjenjivih na kredite denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF, te na kredite denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR koje je kreditna institucija primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja denominirane u CHF i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u CHF, te na kredite denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

(3) Prije objave kalkulatora iz stavka 1. ovoga članka na mrežnoj stranici, kreditna institucija dužna je pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 357.c ovoga Zakona te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama u roku od 45 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Konverzija kredita

Članak 357.e

(1) Kreditna institucija dužna je u roku od 45 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, preporučenom pošiljkom uz povratnicu dostaviti korisniku kredita izračun konverzije kredita, sa stanjem na dan 30. rujna 2015. izračunatim u skladu s člankom 357.c ovoga Zakona, zajedno s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu.

(2) Također, zajedno s izračunom konverzije kreditna institucija dužna je dostaviti i pregled stanja svih pojedinačnih vrsta tražbina, odnosno izvod otvorenih stavaka od korisnika kredita na temelju ugovora o kreditu denominiranom u CHF i denominiranom u kunama s valutnom klauzulom u CHF koji je predmet konverzije na dan 30. rujna 2015., preračunato u kune po tečaju one vrste koji je kreditna institucija primjenjivala za izračun konverzije.

(3) Kreditna institucija dužna je izračun konverzije iz stavka 1. ovoga članka zajedno s pregledom stanja svih pojedinačnih tražbina od korisnika kredita, odnosno izvodom otvorenih stavaka od korisnika kredita u skladu sa stavkom 2. ovoga članka dostaviti preporučenom pošiljkom s povratnicom i osobama od kojih je zahtijevala ispunjenje obveze iz kredita u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF.

(4) Izračun konverzije iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasan pregled svih promjena i iz njega mora biti razumljivo na koji je način utvrđen iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR iz članka 357.c stavka 1. točke 7. ovoga Zakona, te iznos preplate iz članka 357.c stavka 1. točke 5. ovoga Zakona ako je ista utvrđena,

odnosno manje plaćeni iznos iz članka 357.c stavka 1. točke 6. ovoga Zakona ako je isti utvrđen.

(5) U slučaju prihvata konverzije kredita korisnik kredita je o prijehu izračuna konverzije dužan, preporučenom pošiljkom uz povratnicu ili osobno, obavijestiti kreditnu instituciju u roku od 30 dana od dana primitka izračuna konverzije iz stavka 1. ovoga članka i pregleda stanja svih tražbina kreditne institucije, odnosno izvoda otvorenih stavaka iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Ako korisnik kredita ne prihvati izračun konverzije kredita, ili ne sklopi s kreditnom institucijom sporazum iz članka 357.c stavka 1. točke 6. ovoga Zakona otplata kredita nastavlja se prema važećim ugovorenim uvjetima.

(7) Ako korisnik kredita prihvati izračun konverzije kredita:

– učinak konverzije iz članka 357.c stavka 1. točke 8. ovoga Zakona snosi kreditna institucija, a ista se u poslovnim knjigama kreditne institucije iskazuje kao usklađenje tražbine zbog promjene tečajeva, odnosno rashod temeljem povrata preplate iz članka 357.c stavka 1. točke 5. podtočaka 1. i 2. ovoga Zakona

– razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz članka 357.c stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova iz članka 357.c stavka 1. točke 4. ovoga Zakona, iznos kamate i tečajnih razlika na ime preplate iz članka 357.c stavka 1. točke 5. ovoga Zakona snosi korisnik kredita.

(8) Ako su ugovorom o kreditu denominiranom u CHF i denominiranom u kunama u valutnoj klauzuli u CHF korisniku kredita bile odobrene pogodnosti u vidu smanjene kamatne stope, posebnog tečaja ili druge specifične pogodnosti po odluci kreditne institucije, kreditna institucija nije ih dužna primijeniti na izračun konverzije iz članka 357.c ovoga Zakona, već iste padaju na teret korisnika kredita. Pritom se pogodnostima ne smatraju posebna smanjenja kamatnih stopa, posebni tečaj ili povoljniji uvjeti odobreni određenim istovrsnim skupinama korisnika kredita temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF.

(9) Ako korisnik kredita prihvati izračun konverzije kredita, kreditna institucija neće tražiti dodatne instrumente osiguranja plaćanja, u odnosu na ugovorene, niti postavljati dodatne uvjete korisniku kredita kojima bi se derogirala njegova druga prava.

(10) Svi popratni troškovi konverzije kredita ne smiju se zaračunati korisniku kredita.

Prijelazno razdoblje

Članak 357.f

(1) Korisnik kredita dužan je nastaviti plaćati obroke odnosno anuitete utvrđene otplatnim planom važećim prije konverzije kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF do dana sklapanja novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu.

(2) Razlika između uplaćenog iznosa u prijelaznom razdoblju i iznosa za uplatu po obroku odnosno anuitetu u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđenom novim otplatnim planom iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona utvrdit će se prilikom dospijeca prvog sljedećeg anuiteta odnosno obroka u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR novog otplatnog plana iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, te će se tako utvrđena razlika smatrati preplatom iz članka 357.c stavka 1. točke 5. ovoga Zakona ili manje uplaćenim iznosom iz članka 357.c stavka 1. točke 6. ovoga Zakona.

Prava osobe koja je ispunila obvezu iz kredita

Članak 357.g

(1) Jamac ili druga osoba iz članka 357.e stavka 3. ovoga Zakona od koje je kreditna institucija zahtijevala ili ima pravo zahtijevati ispunjenje obveze iz kredita u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF može s kreditnom institucijom u svoje ime ugovoriti tražbinu u korist korisnika kredita ako je utvrđen iznos preplate iz članka 357.c stavka 1. točke 5. ovoga Zakona i ako korisnik kredita ne prihvati izračun konverzije kredita.

(2) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka korisnik kredita stječe vlastito i neposredno pravo prema kreditnoj instituciji kao da je prihvatio izračun konverzije, a ugovaratelj ima pravo zahtijevati da kreditna institucija ispuni prema korisniku kredita što je ugovoreno u korist tog korisnika kredita.

(3) Ako korisnik kredita izjavi da ne prihvaća ili odbije korist koja je ugovorena za njega, korist pripada ugovaratelju.

(4) Kreditna institucija može isticati korisniku kredita sve prigovore koje ima prema ugovaratelju po osnovi ugovora kojim je ugovorena korist za korisnika kredita.

(5) Ugovorom iz stavka 1. ovoga članka kreditna institucija pristaje umanjiti tražbinu prema korisniku kredita odgovarajućom primjenom načela i pravila iz članaka 357.b do 357.f ovoga Zakona.

Porezni tretman učinka konverzije

Članak 357.h

(1) Učinak konverzije iz članka 357.e stavka 7. ovoga Zakona koji rezultira rashodom u poslovnim knjigama kreditne institucije, porezno je priznati rashod kreditne institucije u smislu posebnog propisa o porezu na dobit, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.

(2) Kreditna institucija dužna je uz prijavu poreza na dobit koja se podnosi za razdoblje u kojem je u poslovnim knjigama evidentiran rashod iz stavka 1. ovoga članka, dostaviti kumulativni sažetak izračuna konverzija iz članka 357.e ovoga Zakona temeljem kojeg je evidentirala rashod u poslovnim knjigama, kao i dokaz iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je rashod porezno tretiran u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

(3) Učinak konverzije iz članka 357.e stavka 7. ovoga Zakona ne smatra se dohotkom korisnika kredita u smislu posebnog propisa o porezu na dohodak.

(4) Ako je korisnik kredita obveznik poreza na dobit i ako je učinak konverzije iz članka 357.e stavka 7. ovoga Zakona, evidentiran u poslovnim knjigama te osobe kao prihod, isti se iskazuje u oporezivim prihodima do visine iznosa koji je u prethodnim prijavama poreza na dobit u tom razdoblju bio iskazan kao porezno priznati rashod usklađenja, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.

(5) Korisnik kredita iz stavka 4. ovoga članka dužan je uz prijavu poreza na dobit za razdoblje u kojem je u poslovnim knjigama evidentiran učinak konverzije iz članka 357.e stavka 7. ovoga Zakona, dostaviti izračun konverzije iz članka 357.e stavka 1. ovoga Zakona temeljem kojeg je evidentirao razliku u poslovnim knjigama, kao i dokaz iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je razlika porezno tretirana u skladu sa stavkom 4. ovoga članka.

(6) Odredbe stavaka 1. do 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na rashod temeljem povrata preplate iz članka 357.c stavka 1. točke 5. podtočaka 1. i 2. ovoga Zakona i povrata iz članka 357.c stavka 2. ovoga Zakona.

Izješće o provedbi konverzije kredita

Članak 357.i

Kreditna institucija dužna je dostaviti Ministarstvu financija u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izvješće o rezultatima provedbe konverzije kredita, koje sadrži najmanje sljedeće podatke:

- broj korisnika kredita koji su prihvatili, odnosno nisu prihvatili konverziju kredita denominiranih u CHF u kredite denominirane u EUR
- broj korisnika kredita koji su prihvatili, odnosno nisu prihvatili konverziju kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR
- broj korisnika kredita koji su prihvatili, odnosno nisu prihvatili konverziju tražbine nastale zbog prestanka ugovora o kreditu denominiranih u CHF i kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF
- stanje kredita denominiranih u CHF i kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF po vrstama kredita, odnosno tražbina nastalih zbog prestanka ugovora o kreditu denominiranih u CHF odnosno kredita denominiranih u kunama s valutnom klauzulom u CHF, na dan prije konverzije i nakon konverzije, zajedno s iznosima učinka konverzije.

XXIX. OBAVJEŠTAVANJE O POVREDI PROPISA

Obavješćavanje o povredi propisa

Članak 358.

(1) Hrvatska narodna banka omogućit će pouzdan način dostavljanja obavijesti o povredi ovoga Zakona i podzakonskih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, Uredbe (EU) 575/2013 i propisa donesenih na temelju te Uredbe.

(2) Hrvatska narodna banka potiče dostavljanje obavijesti o povredi iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U svrhu dostavljanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka:

1) može donijeti procedure kojima pobliže uređuje prihvatanje obavijesti i postupanje u vezi s dostavljenom obavijesti s jasnim pravilima o povjerljivosti podataka o osobi koja je obavijest dostavila i osobi koja je navodno, u skladu s obavijesti, odgovorna za nezakonitost

2) osigurat će odgovarajuću zaštitu radnika kreditne institucije koji je dostavio obavijest iz stavka 1. ovoga članka u svrhu njegove zaštite od moguće diskriminacije ili drugih oblika dovođenja u nepovoljniji položaj.

(4) Hrvatska narodna banka s osobnim će podacima iz obavijesti iz stavka 1. ovoga članka postupati u skladu s propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka.

(5) Iznimno od stavka 3. točke 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može podatke o osobi koja je dostavila obavijest iz stavka 1. ovoga članka upotrijebiti ako je to nužno u svrhu provođenja istrage u kaznenom postupku ili za pokretanja drugih sudskih postupaka.

Obveza kreditne institucije u vezi s obavještanjem o povredi propisa

Članak 359.

(1) Kreditna institucija dužna je propisati interne procedure u skladu s kojima njihovi radnici mogu preko posebnog, neovisnog i samostalnog internog kanala prijaviti svaku eventualnu povredu propisa počinjenu od strane odgovornih osoba ili drugih radnika. Interne procedure moraju sadržavati i način na koji će kreditna institucija rješavati te prijave.

(2) Osobe koje su primile informacije iz stavka 1. ovoga članka dužne su ih čuvati kao povjerljive.

(3) Kreditna institucija ne smije ni na koji način radnike koji su dostavili obavijest o povredi iz stavka 1. ovoga članka ili obavijest iz članka 358. ovoga Zakona, diskriminirati, dovoditi u nepovoljniji položaj u odnosu na druge radnike niti takvo postupanje može biti razlog za otkaz ugovora o radu ili drugog ugovora na temelju kojeg radnik radi u kreditnoj instituciji.

(4) Kreditna institucija može zahtjev za uspostavu kanala iz stavka 1. ovoga članka ispuniti i dogovorom sa socijalnim partnerom.

XXX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji kreditnih institucija

Članak 360.

(1) Za prekršaj kaznit će se banka novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti:

1) ako kreditira ili izdaje garancije, odnosno druga jamstva protivno odredbama članka 21. ovoga Zakona

2) ako stekne udio u drugoj pravnoj osobi protivno odredbama članka 23. ovoga Zakona

3) ako ne osigura da stjecatelj bez suglasnosti ne ostvaruje prava iz dionica za koje mu je naložena prodaja ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o svim promjenama dioničara u skladu s člankom 30. stavkom 8. ovoga Zakona

4) ako prekrši odredbe o upravi iz članka 36. stavka 1., 2., 3., 4., 5. ili 6. ovoga Zakona

5) ako protivno članku 46. stavku 1. ovoga Zakona izabere ili imenuje člana nadzornog odbora bez prethodne suglasnosti

6) ako obavlja djelatnosti protivno članku 59. ovoga Zakona

7) ako bez odobrenja Hrvatske narodne banke provede statusnu promjenu iz članka 63. ovoga Zakona

8) ako bez odobrenja Hrvatske narodne banke osnuje podružnicu u drugoj državi članici, a o tome nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku (članak 75. stavak 1.)

9) ako kao matična kreditna institucija nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku da je financijska institucija koja je njezino društvo kći osnovala podružnicu u drugoj državi članici (članak 76. stavak 1.)

10) ako započne pružati usluge preko podružnice u drugoj državi članici protivno članku 77. ovoga Zakona

11) ako započne neposredno pružati bankovne usluge ili priznate financijske usluge, a da o namjeri pružanja usluga prethodno ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku (članak 80. stavak 1.)

12) ako kao matična kreditna institucija u RH nije prethodno obavijestila Hrvatsku narodnu banku da je financijska institucija koja je njezino društvo kći započela neposredno pružati priznate financijske usluge (članak 80. stavak 2.)

13) ako osnuje podružnicu u trećoj zemlji bez prethodnog odobrenja Hrvatske narodne banke (članak 81. stavak 3.)

14) ako isplaćuje akontaciju dobiti ili dividende, dobit ili dividendu ili obavlja isplate na temelju sudjelovanja uprave, nadzornog odbora i radnika u dobiti društva protivno članku 99. ovoga Zakona

15) ako ugovori isplatu varijabilnih primitaka protivno članku 100. ovoga Zakona

16) ako ne uspostavi ili ne provodi sustav upravljanja u skladu s člankom 101. stavkom 1. ovoga Zakona

17) ako ne uspostavi djelotvorno upravljanje svim rizicima u skladu s člankom 103. ovoga Zakona ili ako postupi suprotno pravilima o upravljanju kreditnim, tržišnim, operativnim i ostalim rizicima iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

18) ako ne izračunava promjenu ekonomske vrijednosti kreditne institucije koja proizlazi iz knjige pozicija kojima se ne trguje, a nastala je kao rezultat standardnog kamatnog šoka, ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o izloženosti kamatnom riziku u knjizi pozicija kojima se ne trguje ili ako postupi suprotno ostalim postupcima i načelima za upravljanje kamatnim rizikom u knjizi banke iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

19) ako ne izračunava likvidnosne pozicije u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona ili ako postupi suprotno ostalim pravilima o upravljanju likvidnosnim rizikom iz istog podzakonskog propisa

20) ako postupi suprotno pravilima o upravljanju informacijskim sustavom i rizicima koji proizlaze iz korištenja informacijskog sustava iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona

21) ako ne raspoređuje izloženosti u skupine prema nadoknadivosti, ako ne provodi vrijednosno usklađivanje, ispravke vrijednosti za bilančne stavke te rezerviranja za izvanbilančne stavke ili ako postupi suprotno ostalim pravilima o praćenju portfelja koji nose kreditni rizik iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 2. ovoga Zakona

22) ako ne utvrđuje grupu povezanih osoba u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona

23) ako postupi suprotno pravilima u vezi s obvezom rezerviranja sredstava za sudske sporove i pravnim rizikom iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 4. ovoga Zakona

24) ako postupi suprotno zahtjevima vezanima uz primitke radnika, ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o primicima ili ako postupi suprotno ostalim pravilima, postupcima i kriterijima u vezi s politikama primitaka iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona

25) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 7. ovoga Zakona ili ako su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

26) ako ne izradi ili Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi plan oporavka ili doneseni plan oporavka ne primjenjuje ili ne ažurira plan oporavka, što je protivno članku 154. stavcima 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona, članku 154.a stavku 1. ovoga Zakona ili ako plan oporavka ne izradi na način i u opsegu propisanom podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona ili ako plan oporavka nema sadržaj propisan

podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona ili ako plan oporavka nije dostavljen na način i u rokovima za njihovu dostavu čime postupaju protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 101. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona

27) ako ne formira rezerve za opće bankovne rizike i ako ne izračunava stanje pojedinačnih i svih otvorenih stavki i najveću dopuštenu razliku između tih stavki i ograničenja kojima se određuju posebni uvjeti poslovanja u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 101. stavka 3. ovoga Zakona

28) ako ne uspostavi sustav unutarnjih kontrola u skladu s člankom 104. stavkom 2., člankom 105. stavcima 1. i 2. te člancima 106. i 107. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 105. stavka 3. ovoga Zakona

29) ako osoba odgovorna za rad kontrolne funkcije ne obavijesti upravu, nadzorni odbor i Hrvatsku narodnu banku u skladu s odredbom članka 108. ovoga Zakona

30) ako ne uspostavi, ne provodi i redovito ne provjerava strategije i postupke procjenjivanja adekvatnosti internog kapitala u skladu s člankom 113. ovoga Zakona

31) ako primjenjuje interne modele ili pristupe ili ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o planiranoj izmjeni internog modela ili prestanku ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja protivno članku 114. ovoga Zakona ili protivno dijelu trećem Uredbe (EU) br. 575/2013

32) ako ne održava protuciklički zaštitni sloj kapitala u skladu s člankom 118. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

33) ako ne održava zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 130. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona

34) ako ne održava zaštitni sloj za GSV kreditne institucije u skladu s člankom 135. stavcima 4. i 5. ovoga Zakona

35) ako ne održava zaštitni sloj za OSV kreditne institucije u skladu s člankom 137. stavcima 5., 6. i 7. ovoga Zakona

36) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom protivno odredbama članka 140. stavka 1. ovoga Zakona

37) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o izračunatom najvećem raspodjeljivom iznosu na način iz članka 140. stavka 2. ovoga Zakona

38) ako ne izračunava ili netočno izračunava najveći raspodjeljivi iznos u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 140. stavka 6. ovoga Zakona

39) ako provodi raspodjele u vezi s redovnim osnovnim kapitalom, stvori obvezu isplate varijabilnih primitaka ili diskrecijskih mirovinskih pogodnosti, isplaćuje varijabilne primitke ili provodi plaćanja po instrumentima dodatnog osnovanog kapitala prije nego što je izračunala najveći raspodjeljivi iznos, čime postupaju suprotno odredbama članka 140. stavka 3.

ovoga Zakona, ili na taj način raspodijeli iznos koji prelazi najveći raspodjeljivi iznos, čime postupaju suprotno članku 140. stavku 5. ovoga Zakona

40) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o namjeri provođenja raspodjele dobiti ili radnji iz članka 140. stavka 3. ovoga Zakona ili ne dostavi propisane informacije, što je suprotno odredbama članka 142. stavka 1. ovoga Zakona

41) ako ne uspostavi, ne provodi i redovito ne provjerava sustave u skladu s člankom 142. stavkom 2. ovoga Zakona

42) ako ne izradi na propisani način plan za očuvanje kapitala ili ga ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci u propisanom roku, što je suprotno odredbama članka 143. stavka 1. ili 3. ovoga Zakona

43) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o zaštitnim slojevima kapitala i mjerama za očuvanje kapitala ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 144. ovoga Zakona

44) ako sklopi pravni posao bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora protivno odredbama članka 147. ovoga Zakona

45) ako postupi suprotno odredbama o ograničenju ulaganja iz članka 148. stavka 1. ovoga Zakona i ako ne izračunava ograničenja ulaganja ili ako postupi suprotno ostalim pravilima u vezi s ograničenjem ulaganja u materijalnu imovinu iz podzakonskog propisa donesenog na temelju članka 101. stavka 2. točke 6. ovoga Zakona

46) ako izvrši ulaganja bez prethodne suglasnosti Hrvatske narodne banke protivno odredbama članka 149. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona

47) ako postupi protivno odredbama o kupoprodaji plasmana iz članka 150. stavaka 2. do 5. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 150. stavka 7. ovoga Zakona

48) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o činjenicama i okolnostima iz članka 151. ovoga Zakona

49) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća i informacije iz članka 153. ovoga Zakona

50) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi izvješća ili ih ne objavi u skladu s odredbama članaka 163. i 164. ovoga Zakona

51) ako ne osigura revidiranje financijskih izvještaja na način iz članka 168. stavka 1. ovoga Zakona

52) ako ovlaštenoj osobi ne omogući obavljanje neposrednog nadzora na način i pod uvjetima iz članaka 184., 186. i 187. ovoga Zakona

53) ako ne postupi prema rješenju koje je Hrvatska narodna banka donijela temeljem odredbi ovog Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013

54) ako ne izvijesti Hrvatsku narodnu banku o datumu održavanja glavne skupštine u roku propisanom za obavještanje dioničara kreditne institucije o održavanju glavne skupštine ili ne dopusti predstavniku Hrvatske narodne banke prisustvovanje na glavnoj skupštini na način iz članka 227. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona

55) ako ne ispuni obvezu u vezi s obavještanjem o povredi propisa na način iz članka 359. ovoga Zakona ili na bilo koji način dovodi u nepovoljniji položaj radnika kreditne institucije koji je dostavio obavijest o povredi propisa

56) ako u razdoblju do donošenja propisa utemeljenih na ovom Zakonu i Uredbi (EU) br. 575/2013 ne postupi u skladu s odredbama podzakonskih propisa iz članka 388. ovoga Zakona

57) ako ne izračunava regulatorni kapital u skladu s dijelom drugim Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela drugog Uredbe (EU) br. 575/2013

58) ako izvrši isplatu imateljima instrumenata uključenih u regulatorni kapital u slučajevima kada je člancima 28., 51. ili 63. Uredbe (EU) 575/2013 zabranjena takva isplata

59) ako joj je stopa redovnog osnovnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je stopa osnovnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je stopa ukupnog kapitala ispod visine propisane člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako joj je regulatorni kapital ispod visine propisane člankom 93. Uredbe (EU) br. 575/2013

60) ako ne izračunava kapitalne zahtjeve u skladu s dijelom trećim Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela trećeg Uredbe (EU) br. 575/2013

61) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o ispunjavanju kapitalnih zahtjeva navedenih u članku 92. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili dostavlja nepotpune ili netočne informacije, čime postupa suprotno članku 99. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkom standardu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 99. Uredbe (EU) br. 575/2013

62) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o gubicima i vrijednostima izloženosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, čime postupa suprotno članku 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkom standardu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 101. Uredbe (EU) br. 575/2013

63) ako ne ispunjava obveze vezane uz knjigu trgovanja iz članaka 102. do 106. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne ispunjava obveze vezane uz knjigu trgovanja i bonitetno vrednovanje u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 105. Uredbe (EU) br. 575/2013

64) ako ne izračunava izloženost ili ne postupa u skladu s ostalim zahtjevima vezanima uz velike izloženosti iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izračunava izloženost ili ne postupa u skladu s ostalim zahtjevima vezanima uz velike izloženosti u skladu s tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela četvrtog Uredbe (EU) br. 575/2013

65) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o velikim izloženostima ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 394. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 394. Uredbe (EU) br. 575/2013

66) ako joj izloženost prelazi ograničenje iz članka 395. Uredbe (EU) br. 575/2013

67) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o prekoračenju najveće dopuštene izloženosti na način propisan člankom 396. Uredbe (EU) br. 575/2013

68) ako je izložena kreditnom riziku po sekuritizacijskoj poziciji, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 405. Uredbe (EU) 575/2013, ili ne postupa u skladu sa zahtjevima iz dijela petog Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjevima vezanima uz izloženosti prenesenom kreditnom riziku iz tehničkog standarda koji je donijela Europska komisija na temelju članka 410. Uredbe (EU) br. 575/2013

69) ponovljeno ili kontinuirano ne održava dovoljno likvidne imovine, što je u suprotnosti s člankom 412. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku prema referentnim datumima na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne izvještava Hrvatsku narodnu banku u rokovima za dostavu izvješća propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne dostavlja potrebna dodatna likvidnosna nadzorna izvješća na način propisan tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013

70) ako ne osigura odgovarajuće ispunjavanje dugoročnih obveza pomoću niza instrumenata stabilnih izvora financiranja u skladu s člankom 413. Uredbe (EU) br. 575/2013

71) ako ne obavijesti i ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci plan za pravovremenu ponovnu usklađenost, čime je postupila protivno članku 414. Uredbe (EU) br. 575/2013

72) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o likvidnosti ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 415. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 415. Uredbe (EU) br. 575/2013

73) ako ne razvije metodologije i postupke za izračun i iskazivanje tržišne vrijednosti i korektivnih faktora za dionice ili udjele u investicijskim fondovima u skladu s člankom 418. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013

74) ako ne izračunava omjer financijske poluge u skladu s člankom 429. Uredbe (EU) br. 575/2013

75) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o omjeru financijske poluge ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s člankom 430. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ako ne dostavlja podatke na jedinstvenom obrascu za izvješćivanje, ako podatke ne dostavlja prema uputama za upotrebu navedenih obrazaca, ako podatke ne dostavlja prema datumima izvješćivanja ili ako ih ne dostavlja u skladu s

rješenjima informacijske tehnologije a kako je to propisano tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 430. Uredbe (EU) br. 575/2013

76) ako ne objavljuje informacije ili dostavlja netočne ili nepotpune informacije, što je u suprotnosti s člankom 431. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju odredbe iz dijela osmog Uredbe (EU) br. 575/2013

77) ako postupi protivno podzakonskom propisu koji je Hrvatska narodna banka donijela na temelju ovlaštenja iz Uredbe (EU) br. 575/2013

78) ako postupi protivno delegiranom aktu koji je donijela Europska komisija na temelju članka 456., 457., 459. i 460. Uredbe (EU) br. 575/2013

79) ako postupi protivno podzakonskom propisu koji je Hrvatska narodna banka donijela radi provedbe provedbenih i regulatornih tehničkih standarda, usklađivanja sa smjernicama i preporukama koje je izdalo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 ili usklađivanja s upozorenjima i preporukama koje je izdao Europski odbor za sistemske rizike u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1092/2010

80) ako ima inicijalni kapital u iznosu manjem od propisanog člankom 19. ovoga Zakona

81) ako sklopi pravni posao s osobom u posebnom odnosu pod uvjetom koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije što je protivno članku 146.a stavku 1. ovoga Zakona ili ako sklopi pravni posao prema kojem ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu prelazi 50.000,00 kuna bez jednoglasne odluke svih članova uprave ili bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora, što je protivno članku 146.a stavku 2. ovoga Zakona

82) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o izloženostima prema osobama u posebnom odnosu s kreditnom institucijom ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni, što je u suprotnosti s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 146.c ovoga Zakona

83) ako sklopi sporazum o financijskoj potpori čije sklapanje nije odobrilo konsolidirajuće nadzorno tijelo što je protivno članku 216.b stavku 11. ili 216.c stavku 2. ovog Zakona ili ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o sklapanju sporazuma što je protivno članku 216.e stavku 1. ovoga Zakona

84) ako da potporu bez odobrenja Hrvatske narodne banke što je protivno članku 216.h stavku 1. ovoga Zakona ili ako ne obavijesti o namjeri davanja potpore što je protivno članku 216.h stavku 1. i 2. ovoga Zakona

85) ako ne dostavi odluku o davanju financijske potpore što je protivno članku 216.i stavku 1. ovoga Zakona ili ako javno ne objavi ili najmanje jednom godišnje ne ažurira informacije iz članka 216.i stavka 3. i 4. ovoga Zakona što je protivno članku 216.i stavku 3. i 4. ovoga Zakona

86) ako provede smanjenje stavki redovnog osnovnog kapitala protivno člancima 312.a, 312.b ili 312.c ovoga Zakona i

87) ako ne ažurira ili po potrebi ne izradi novi plan oporavka i dostavi ga Hrvatskoj narodnoj banci, što je protivno članku 152. stavku 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave banke novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se štedna banka novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti štedne banke u prethodnoj poslovnoj godini.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave štedne banke novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 30.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se stambena štedionica novčanom kaznom u iznosu od 180.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti stambene štedionice u prethodnoj poslovnoj godini.

(6) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave stambene štedionice novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(7) Za prekršaj kaznit će se banka novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti ako protivno članku 39. stavku 1. ovoga Zakona imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti ili protivno članku 40. stavku 1. ovoga Zakona imenuje predsjednika uprave bez prethodne suglasnosti.

(8) Za prekršaj kaznit će se stambena štedionica novčanom kaznom u iznosu od 180.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti ako imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti iz članka 39. ili 40. ovoga Zakona.

(9) Za prekršaj kaznit će se štedna banka novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti ako imenuje člana uprave bez prethodne suglasnosti iz članka 39. ili 40. ovoga Zakona.

(10) Za prekršaj iz stavka 7., 8. ili 9. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

Ostali prekršaji kreditnih institucija

Članak 361.

(1) Za prekršaj kaznit će se kreditna institucija novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 kuna do najviše 3% povrijeđene zaštićene vrijednosti:

1) ako povlaštene dionice kreditne institucije prijeđu ograničenje iz članka 22. ovoga Zakona

2) ako ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o prestanku mandata člana uprave i nadzornog odbora te ne navede razloge prestanka mandata protivno članku 35. stavku 4. ovoga Zakona

3) ako prekrši odredbe o radnom odnosu članova uprave iz članka 37. ovoga Zakona

- 4) ako ne donese ili ne provodi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za članove uprave kreditne institucije protivno članku 38. stavku 2. ovoga Zakona ili postupi protivno podzakonskom propisu koji je donijela Hrvatska narodna banka na temelju članka 38. stavka 3. ovoga Zakona
- 5) ako ne donese ili ne provodi primjerenu politiku za izbor i procjenu ispunjenja uvjeta za članove nadzornog odbora kreditne institucije protivno članku 45. stavku 4. ovoga Zakona ili postupi protivno podzakonskom propisu koji je donijela Hrvatska narodna banka na temelju članka 45. stavka 5. ovoga Zakona
- 6) ako ne osigura članovima odbora za rizike ili odbora za rizike i reviziju odgovarajući pristup informacijama u skladu s odredbama članka 52. stavka 5. ovoga Zakona
- 7) ako ne identificira ključne funkcije u skladu s člankom 54. stavkom 1. ovoga Zakona ili ne donese i ne provodi primjerene politike za izbor i procjenu primjerenosti nositelja ključnih funkcija u skladu s člankom 54. stavkom 2. ovoga Zakona ili ne poduzme odgovarajuće mjere kojima će osigurati da nositelj ključne funkcije bude primjeren u skladu s člankom 54. stavkom 3. ovoga Zakona ili postupi protivno podzakonskom propisu koji je donijela Hrvatska narodna banka na temelju članka 54. stavka 4. ovoga Zakona
- 8) ako u roku od najmanje mjesec dana prije provođenja promjene ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku odnosno nadležno tijelo države članice domaćina o promjenama u vezi s poslovanjem podružnice u državi članici (članak 78.)
- 9) ako osnuje predstavništvo izvan Republike Hrvatske, a da o tome nije obavijestila Hrvatsku narodnu banku (članak 82.)
- 10) ako pri provođenju eksternalizacije postupi suprotno člancima 109. do 111. ovoga Zakona
- 11) ako ne poduzima odgovarajuće mjere vezane uz razvoj i upotrebu internih pristupa za izračunavanje kapitalnih zahtjeva u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. ovoga Zakona
- 12) ako ne osigura odvojeno davanje pisane suglasnosti u skladu s odredbom članka 157. stavka 5. ovoga Zakona
- 13) ako vodi poslovne knjige, sastavlja, kontrolira i čuva knjigovodstvene isprave, vrednuje knjigovodstvene stavke, primjenjuje kontni plan ili sastavlja financijske izvještaje suprotno odredbama članaka 159. do 161. ovoga Zakona ili protivno podzakonskim propisima donesenima na temelju članka 162. ovoga Zakona
- 14) ako pri javnom objavljivanju ne postupi u skladu s učestalošću i rokovima javnog objavljivanja propisanim podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 165. ovoga Zakona ili ne objavljuje informacije u skladu s člankom 166. ovoga Zakona
- 15) ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci odluku o imenovanju revizorskog društva u skladu s člankom 169. stavkom 2. ovoga Zakona
- 16) ako ne obavijesti i ne obrazloži Hrvatskoj narodnoj banci raskid ugovora s revizorskim društvom u skladu s člankom 171. stavkom 1. ovoga Zakona

- 17) ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 175. ovoga Zakona
- 18) ako ne ispuni obveze vezane uz nadzor nad unutargrupnim transakcijama, čime postupa suprotno članku 292. stavku 2. ovoga Zakona
- 19) ako ne pruža ključne informacije o uslugama na način iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona ili te informacije ne pruža u skladu s podzakonskim propisom donesenim na temelju članka 301. stavka 2. ovoga Zakona
- 20) ako postupi protivno odredbama o ugovaranju usluga iz članka 302. ovoga Zakona
- 21) ako postupa protivno odredbama o objavljivanju općih uvjeta poslovanja propisanih člankom 303. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona
- 22) ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 304. ovoga Zakona
- 23) ako ne obavijesti potrošača, sudužnika, založnog dužnika ili jamca u skladu s odredbama članka 305. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona
- 24) ako na ugovor o kreditu neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita koji kreditna institucija odobrava potrošaču ne primjenjuje propise u skladu s člankom 306. ovoga Zakona
- 25) ako nudi ugovaranje promjenjive kamatne stope bez prethodnog upozorenja na sve rizike promjenjivosti kamatne stope ili ne ugovori parametre koji utječu na promjenu te kamatne stope, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 1. ovoga Zakona, ili ako sklopi ugovor o kratkoročnom depozitu ili kratkoročnom kreditu s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom, čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 2. ovoga Zakona, ili ugovara promotivne kamatne stope na ugovore koji nisu kratkoročni. čime postupa protivno odredbi članka 307. stavka 3. ovoga Zakona, ili ako naplaćuje naknadu protivno članku 308. ovoga Zakona
- 26) ako u skladu s člankom 309. stavkom 2. ovoga Zakona u utvrđenom roku ne dostavi dodatne podatke, izvještaje i druge akte koje je zatražila Hrvatska narodna banka
- 27) ako ne imenuje odgovornu osobu za poslove rješavanja prigovora potrošača ili ako ne povjeri poslove rješavanja prigovora potrošača najmanje jednoj osobi u skladu s člankom 309. stavkom 4. ovoga Zakona
- 28) ako ne dostavi podatke o prigovorima potrošača na način i u rokovima koje odredi Hrvatska narodna banka (članak 309. stavak 7.)
- 29) ako ne primijeni metodu bonitetne konsolidacije propisanu člankom 18. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili ne provede konsolidaciju u skladu s uvjetima prema kojima se treba provesti konsolidacija propisanim regulatornim tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 18. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013
- 30) ako ne uključi u konsolidaciju društva iz članka 18. stavka 8. Uredbe (EU) br. 575/2013

31) ako isključi iz obuhvata konsolidacije društvo na način protivan odredbi članka 19. stavaka 1. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

32) ako Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi podatke o opsegu svojih repo ugovora i pozajmljivanja vrijednosnih papira i opterećenosti imovine u skladu s člankom 100. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili tehničkim standardom koji je donijela Europska komisija na temelju članka 99. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili su dostavljeni podaci netočni ili nepotpuni

33) ako ne donese politiku u vezi s objavom informacija u skladu s člankom 431. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013

34) ako u pisanom obliku ne obrazloži odluku o rejtingu u skladu s člankom 431. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013

35) ako ne objavljuje informacije u skladu sa zahtijevanom učestalošću iz članka 433. Uredbe (EU) br. 575/2013 i

36) ako ne poštuje odredbe o načinu objave iz članka 434. Uredbe (EU) br. 575/2013.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. točke 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz nadzornog odbora kreditne institucije u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna.

Članak 361.a

(1) Novčanom kaznom od 80.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se kreditna institucija:

– ako konverziju kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR ne provodi na način da se položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR sukladno članku 357.b ovoga Zakona

– ako na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama kreditne institucije, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike uslijed kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 1. ovoga Zakona

– ako umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne primjeni kamatnu stopu jednaku kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je primjenjivao na kredite iste

vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 2. ovoga Zakona

– ako početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, ne zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s člankom 357.c stavkom 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeca glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona

– ako iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (izuzev uplata na ime naplaćenih zatezних kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) ne pretvori u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR s time da takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, pri čemu se poštuje redosljed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima kreditne institucije, ali ne obračunavaju zatezne kamate sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, na način iz članka 357.c stavka 1. točke 4. ovoga Zakona koji je veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne utvrdi kao preplatu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR može zatvoriti preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 1. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne vrati korisniku kredita u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 2. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz članka 357.c točke 4. ovoga Zakona koji je manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne namiri sukladno sporazumu s korisnikom kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 6. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30. rujna 2015., kao razliku novog otplatnog plana utvrđenog sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, a sukladno članku 357.c stavku 1. točki 7. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi učinak konverzije na način propisan u članku 357.c stavku 1. točki 8. ovoga Zakona

– ako u propisanom roku ne izradi kalkulator i ne učini ga dostupnim svakom pojedinom korisniku kredita putem svoje mrežne stranice sukladno članku 357.d stavku 1. ovoga Zakona

– ako prije objave kalkulatora na mrežnoj stranici ne pribavi mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 357.c ovoga Zakona te mišljenje u propisanom roku ne objavi na svojim mrežnim stranicama sukladno članku 357.d stavku 3. ovoga Zakona

– ako korisniku kredita i/ili osobama od kojih je zahtijevao ili imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ne dostavi u propisanom roku i na propisan način izračun konverzije zajedno s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu sukladno članku 357.e stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona

– ako Ministarstvu financija u propisanom roku ne dostavi izvješće o rezultatima provedbe konverzije kredita sukladno članku 357.i ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 80.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se vjerovnik pravna osoba iz članka 357.a stavka 5. ovoga Zakona:

– ako konverziju kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR ne provodi na način da se položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj korisnika kredita s kreditom denominiranim u kunama s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR sukladno članku 357.b ovoga Zakona

– ako na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike uslijed kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 1. ovoga Zakona

– ako umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF ne primjeni kamatnu stopu jednaku

kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 2. ovoga Zakona

– ako početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, ne zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s člankom 357.c stavkom 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove dospijeca glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona

– ako iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (izuzev uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) ne pretvori u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je kreditna institucija na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR s time da takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, pri čemu se poštuje redosljed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR, na način iz članka 357.c stavka 1. točke 4. ovoga Zakona koji je veći od ukupnog iznosa obroka ili anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne utvrdi kao preplatu sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji ne prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona, ne koristi za namirenje budućih obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR koji će dospjeti na način da se kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta koji će dospjeti iznos do najviše 50% dospjelog obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR može zatvoriti preplatom, sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 1. ovoga Zakona

– ako iznos preplate koji prelazi ukupni zbroj obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR preostalih na dan 30. rujna 2015. prema otplatnom planu iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ne vrati korisniku kredita u roku od 60 dana od datuma prihvata konverzije sukladno članku 357.c stavku 1. točki 5. podtočki 2. ovoga Zakona

– ako ukupni uplaćeni iznos utvrđen u EUR i valutnoj klauzuli u EUR na način iz članka 357.c točke 4. ovoga Zakona koji je manji od ukupnog iznosa obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih na način iz članka 357.c stavka 1. točke 3. ovoga Zakona,

ne namiri sukladno sporazumu s korisnikom kredita sukladno članku 357.c stavku 1. točki 6. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30. rujna 2015., kao razliku novog otplatnog plana utvrđenog sukladno članku 357.c stavku 1. točki 3. ovoga Zakona i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno članku 357.c stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, a sukladno članku 357.c stavku 1. točki 7. ovoga Zakona

– ako ne utvrdi učinak konverzije na način propisan u članku 357.c stavku 1. točki 8. ovoga Zakona

– ako u propisanom roku ne izradi kalkulator i ne učini ga dostupnim svakom pojedinom korisniku kredita putem svoje mrežne stranice sukladno članku 357.d stavku 1. ovoga Zakona

– ako prije objave kalkulatora na mrežnoj stranici ne pribavi mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 357.c ovoga Zakona te mišljenje u propisanom roku ne objavi na svojim mrežnim stranicama sukladno članku 357.d stavku 3. ovoga Zakona

– ako korisniku kredita i/ili osobama od kojih je zahtijevao ili imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ne dostavi u propisanom roku i na propisan način izračun konverzije zajedno s prijedlogom novog ili izmijenjenog ugovora o kreditu sukladno članku 357.e stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona

– ako uz prijavu poreza na dobit koja se podnosi za razdoblje u kojem je u poslovnim knjigama evidentiran rashod iz članka 357.h stavka 1. ovoga Zakona, ne dostavi kumulativni sažetak izračuna konverzija iz članka 357.e ovoga Zakona temeljem kojeg je evidentirala rashod u poslovnim knjigama, kao i dokaz iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je rashod porezno tretiran u skladu s člankom 357.h stavkom 1. ovoga Zakona

– ako Ministarstvu financija u propisanom roku ne dostavi izvješće o rezultatima provedbe konverzije kredita sukladno članku 357.i ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba u vjerovniku pravnoj osobi iz članka 357.a stavka 5. ovoga Zakona.

Prekršaji štednih banaka

Članak 362.

(1) Za prekršaj kaznit će se štedna banka novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti:

1) ako joj naziv tvrtke ne sadrži riječi »štedna banka« (članak 313. stavak 2.)

2) ako obavlja djelatnost suprotno odredbama članka 315. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona

- 3) ako osnuje podružnicu ili predstavništvo u inozemstvu (članak 315. stavak 3.) ili
- 4) ako suprotno članku 316. ovoga Zakona u svojem temeljnom kapitalu ima povlaštene dionice.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba iz uprave štedne banke novčanom kaznom u iznosu od 7.500,00 do 20.000,00 kuna.

Ostali prekršaji uprave i nadzornog odbora

Članak 363.

(1) Za prekršaj kaznit će se član uprave kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna:

- 1) ako ne uspostavi i ne provodi djelotvoran i pouzdan sustav upravljanja u skladu s člankom 41. stavcima 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona
- 2) ako bez odgode ne obavijesti nadzorni odbor o okolnostima iz članka 42. ovoga Zakona
- 3) ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci izvješća i informacije na način i u roku iz članka 179. stavka 4. ovoga Zakona ili
- 4) ako je donio odluku o sklapanju pravnog posla s osobom u posebnom odnosu koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije ili je donio odluku o sklapanju pravnog posla čime će ukupna izloženost prema osobi u posebnom odnosu prelaziti 50.000,00 kuna bez jednoglasne odluke svih članova uprave i bez prethodne suglasnosti nadzornog odbora, što je protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj kaznit će se član nadzornog odbora kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 3.500,00 do 20.000,00 kuna:

- 1) ako u roku iz članka 39. stavka 13. ovoga Zakona ne podnese Hrvatskoj narodnoj banci zahtjev za izdavanje prethodne suglasnosti za imenovanje predsjednika, odnosno člana uprave
- 2) ako bez odgode ne donese odluku iz članka 44. stavka 7. ovoga Zakona
- 3) ako ne obavlja svoje dužnosti u skladu s člankom 49. stavkom 1. točkama 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga Zakona
- 4) ako bez odgode ne obavijesti Hrvatsku narodnu banku o nastupu okolnosti iz članka 49. stavka 1. točke 4. ovoga Zakona
- 5) ako ne osnuje odbore u skladu s člankom 50. ovoga Zakona, ako odbori nadzornog odbora ne postupaju u skladu s člancima 51. do 53. ovoga Zakona ili ako postupi protivno podzakonskom propisu donesenom na temelju članka 100. stavka 2. točke 5. ovoga Zakona ili
- 6) ako je dao prethodnu suglasnost za sklapanje pravnog posla s osobom u posebnom odnosu koji je povoljniji od uobičajenih uvjeta kreditne institucije i kojim je ukupna izloženost prema

osobi u posebnom odnosu koja prelazi 50.000,00 kuna, što je protivno odredbama članka 146.a ovoga Zakona.

Prekršaji drugih osoba

Članak 364.

(1) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba koja se koristi riječima »kreditna institucija«, »banka«, »štedna banka«, »stambena štedionica« ili »štedionica«, odnosno izvedenicama tih riječi suprotno odredbama članka 6., članka 313. i članka 319. ovoga Zakona novčanom kaznom od 7.500,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti.

(2) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba iz pravne osobe koja je počinila prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 3.500,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 75.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti ako prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od javnosti suprotno zabrani iz članka 57. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počinila prekršaj iz stavka 3. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 37.500,00 do 100.000,00 kuna ako prikuplja depozite ili druga povratna sredstva od javnosti suprotno zabrani iz članka 57. ovoga Zakona.

(6) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona novčanom kaznom od 375.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti.

(7) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počinila prekršaj iz stavka 6. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(8) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako stekne dionice kreditne institucije na način suprotan odredbi članka 24. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ili ako ne postupi po nalogu Hrvatske narodne banke iz članka 30. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(9) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 13. i 15. ovoga Zakona novčanom kaznom od 375.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti.

(10) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počinila prekršaj iz stavka 9. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(11) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavaka 13. i 15. ovoga Zakona novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(12) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je pravna osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 5. ovoga Zakona novčanom kaznom od 375.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti.

(13) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 12. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(14) Za prekršaj kaznit će se dioničar kreditne institucije koji je fizička osoba ako ne postupi u skladu s odredbom članka 24. stavka 5. ovoga Zakona novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(15) Za prekršaj kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je pravna osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 8. ovoga Zakona, o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni novčanom kaznom od 37.500,00 kuna do najviše 3% povrijeđene zaštićene vrijednosti.

(16) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 15. ovoga članka novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(17) Za prekršaj kaznit će se imatelj kvalificiranog udjela koji je fizička osoba ako Hrvatsku narodnu banku ne obavijesti, ili ne obavijesti u roku iz članka 24. stavka 8. ovoga Zakona o postupku pripajanja, spajanja ili podjele društva u kojem sudjeluje ili o svakoj drugoj statusnoj promjeni novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(18) Ako pravna osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavlja izvješća i informacije ili ne omogući provjeru određenog dijela svojeg poslovanja, kaznit će se novčanom kaznom od 75.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti.

(19) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 18. ovoga članka novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

(20) Ako fizička osoba iz članka 179. stavka 2. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavlja izvješća i informacije ili ne omogući provjeru određenog dijela svojeg poslovanja, kaznit će se novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

Prekršaji članica grupe kreditnih institucija

Članak 365.

(1) Za prekršaj kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 750.000,00 kuna do najviše 10% povrijeđene zaštićene vrijednosti:

1) matični financijski holding i matični mješoviti financijski holding koji ne postupi u skladu s člankom 24. stavkom 10. ovoga Zakona

2) matična kreditna institucija u RH ili kreditna institucija kći iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona, koja je obvezna primijeniti bonitetne zahtjeve na konsolidiranoj osnovi za grupu kreditnih institucija, odnosno podgrupu ako ne ispuni zahtjev iz članka 97. ovoga Zakona, te

matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. ovoga Zakona ako ne ispuni zahtjev iz članka 97. stavaka 4. do 7. ovoga Zakona

3) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako matičnoj kreditnoj instituciji u toj grupi ili kreditnoj instituciji iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona ne izvrše obveze iz članka 281. stavka 1. ovoga Zakona

4) matična kreditna institucija u RH ili kreditna institucija iz članka 97. stavka 2. ovoga Zakona koja ne izvrši obvezu iz članka 281. stavka 2. ovoga Zakona

5) društvo kći koje je članica grupe kreditnih institucija u RH ili matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona ako u skladu s člankom 281. stavkom 3. ovoga Zakona Hrvatskoj narodnoj banci ne omogućuje obavljanje supervizije poslovanja

6) matično društvo kreditne institucije u RH koja je isključena iz konsolidacije matičnog društva, koje ne ispuni obveze iz članka 281. stavka 4. ovoga Zakona

7) osobe kojima je matična kreditna institucija u RH ili matični financijski holding matični mješoviti financijski holding iz članka 278. stavka 1. i stavaka 3. do 5. ovoga Zakona koje nisu uključene u superviziju na konsolidiranoj osnovi, a koje ne ispune obveze iz članka 281. stavka 5. ovoga Zakona

8) pravne osobe koje ne postupe u skladu s podzakonskim propisima donesenima na temelju članka 290. ovoga Zakona

9) mješoviti holding i njegova društva kćeri ako ne izvrše obveze iz članka 291. stavka 1. ovoga Zakona ili

10) matična kreditna institucija u RH ako u skladu s člankom 166. stavcima 1. ili 2. ovoga Zakona javno ne objavi informacije o upravljanju i organizaciji.

(2) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba iz uprave pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

Prekršaji revizorskog društva i ovlaštenog revizora

Članak 366.

(1) Za prekršaj kaznit će se revizorsko društvo novčanom kaznom od 75.000,00 kuna do 500.000,00 kuna:

1) ako ne obavi reviziju financijskih izvještaja i ne sastavi revizorsko izvješće u skladu s člankom 168. stavkom 2. ovoga Zakona

2) ako ne dostavi Hrvatskoj narodnoj banci plan obavljanja revizije u roku i na način propisan u članku 169. stavku 4. ovoga Zakona

3) ako ne obavijesti i ne obrazloži Hrvatskoj narodnoj banci raskid ugovora s kreditnom institucijom u skladu s člankom 171. stavkom 1. ovoga Zakona

4) ako ne ispuni obveze iz članka 172. stavka 1., 2., ili 3. ovoga Zakona ili

5) ako ne obavi reviziju za potrebe Hrvatske narodne banke u skladu s člankom 174. ovoga Zakona i propisima donesenima na temelju stavka 6. istog članka.

(2) Za prekršaj kaznit će se odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 37.500,00 do 100.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se ovlašteni revizor novčanom kaznom od 7.500,00 do 50.000,00 kuna.

Prekršaji u vezi s obvezom čuvanja bankovne tajne

Članak 367.

(1) Za prekršaj kaznit će se kreditna institucija ako krši odredbe iz članka 156. stavka 1. ili članka 157. stavka 1., 2., 5., ili 6. ovoga Zakona o obvezi čuvanja bankovne tajne novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 kuna do najviše 1.000.000,00 kuna.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba iz uprave kreditne institucije novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz članka 157. stavaka 1. i 6. ovoga Zakona kaznit će se pravna osoba novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 do 1.000.000,00 kuna te odgovorna osoba u toj pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz članka 157. stavaka 1. i 6. ovoga Zakona kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

(5) Za prekršaj kaznit će se pravna osoba iz članka 158. stavka 1. ovoga Zakona ako krši odredbe ovoga Zakona o obvezi čuvanja bankovne tajne novčanom kaznom u iznosu od 375.000,00 do 1.000.000,00 kuna.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi iz članka 158. stavka 1. ovoga Zakona novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

(7) Za prekršaj kaznit će se fizička osoba iz članka 158. stavka 2. ovoga Zakona ako krši odredbe članka 156. stavka 1. ovoga Zakona o obvezi čuvanja bankovne tajne novčanom kaznom u iznosu od 18.000,00 do 100.000,00 kuna.

XXXI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

("Narodne novine" 159/2013.)

XXXI.1. ODREDBE O OVLASTIMA HRVATSKE NARODNE BANKE PREMA
KREDITNIM INSTITUCIJAMA KOJE PRUŽAJU USLUGE U REPUBLICI
HRVATSKOJ PREKO PODRUŽNICE ILI NEPOSREDNO DO POČETKA
PRIMJENE ZAHTJEVA ZA LIKVIDNOSNU POKRIVENOST U SKLADU S
DELEGIRANIM AKTOM

*Primjena drugih odredbi ovoga Zakona te ostalih propisa na kreditnu instituciju iz
druge države članice*

Članak 368.

(1) Na kreditnu instituciju iz druge države članice koja neposredno pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske na odgovarajući se način primjenjuju:

- 1) odredbe ovoga Zakona koje se odnose na obvezu čuvanja bankovne tajne (članci 156. i 157.)
- 2) odredbe ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu potrošača (članci 300. do 312.)
- 3) propisi u Republici Hrvatskoj kojima se uređuje sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma
- 4) drugi propisi koji se radi zaštite općeg dobra primjenjuju na području Republike Hrvatske i
- 5) propisi Republike Hrvatske kojima se uređuje vođenje monetarne politike.

(2) Na kreditnu instituciju iz druge države članice koja preko podružnice pruža uzajamno priznate usluge na području Republike Hrvatske, osim odredbi iz prethodnog stavka, na odgovarajući se način primjenjuju:

- 1) odredbe propisa donesenih na temelju ovoga Zakona koje se odnose na izvješća i informacije iz područja praćenja likvidnosnog rizika potrebne za obavljanje poslova iz nadležnosti Hrvatske narodne banke (članak 101. stavak 2. točka 1.)
- 2) propisi koje Hrvatska narodna banka donosi za potrebe monetarne statistike
- 3) propisi koji se odnose na opseg podataka koje moraju objaviti podružnice kreditnih institucija država članica
- 4) odredbe članka 163. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona o revidiranim godišnjim financijskim izvještajima i
- 5) odredbe članka 200. ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju tog članka o godišnjoj naknadi za superviziju.

(3) Hrvatska narodna banka ovlaštena je informacije koje je prikupila na temelju stavaka 1. i 2. ovoga članka upotrijebiti za statističke svrhe.

(4) Hrvatska narodna banka može donijeti podzakonski propis kojim pobliže uređuje način primjene odredbi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Kršenje propisa države članice

Članak 369.

(1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja preko podružnice pruža usluge u drugoj državi članici, unatoč upozorenju nadležnog ili nadzornog tijela države članice domaćina, krši propise te države članice, Hrvatska narodna banka naložit će supervizorske mjere u skladu s ovim Zakonom i o tome ga bez odgode obavijestiti.

(2) Ako kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj posluje na području druge države članice, neposredno ili preko podružnice, Hrvatska narodna banka, odnosno osobe koje je ona ovlastila, može obaviti neposredni nadzor poslovanja nakon što prethodno obavijesti nadležno supervizorsko tijelo države članice domaćina.

(3) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne isključuju obavljanje supervizije na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim Zakonom.

Kršenje pojedinih odredbi Zakona od strane kreditne institucije iz druge države članice

Članak 370.

(1) Ako Hrvatska narodna banka utvrdi da kreditna institucija iz druge države članice koja pruža usluge u Republici Hrvatskoj krši odredbe članka 368. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka naložit će kreditnoj instituciji supervizorske mjere i rokove za otklanjanje tih neusklađenosti.

(2) Ako kreditna institucija u roku iz stavka 1. ovoga članka ne otkloni utvrđene neusklađenosti te Hrvatskoj narodnoj banci ne dostavi dokaze o njihovom otklanjanju, Hrvatska narodna banka o tome će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice.

(3) Ako nadležno tijelo matične države članice ne poduzme nikakve mjere ili su te mjere neprimjerene ili nisu provedive toliko da kreditna institucija nastavlja s kršenjem odredbi članka 368. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka obavijestit će nadležno tijelo matične države članice o mjerama koje će poduzeti kako bi se kreditna institucija spriječila da krši navedene odredbe.

(4) Nakon dostave obavijesti iz prethodnog stavka nadležnom tijelu matične države članice, Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji koja na području Republike Hrvatske krši odredbe članka 368. ovoga Zakona naložiti mjere uključujući zabranu pružanja usluga toj kreditnoj instituciji na području Republike Hrvatske.

Obavješćavanje o poduzimanju preventivnih mjera

Članak 371.

Iznimno od odredbi članka 370. ovoga Zakona, u izvanrednim situacijama kada Hrvatska narodna banka ocijeni da su ugroženi ili bi mogli biti ugroženi interesi deponenata, investitora i drugih osoba korisnika usluga kreditne institucije iz druge države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske, Hrvatska narodna banka će protiv kreditne institucije poduzeti preventivne mjere. O poduzetim preventivnim mjerama Hrvatska narodna banka bez odgode će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i Europsku komisiju.

Supervizija likvidnosti podružnice kreditne institucije iz druge države članice

Članak 372.

(1) Hrvatska narodna banka obavlja superviziju likvidnosti podružnice kreditne institucije iz druge države članice i izriče mjere potrebne za provedbu monetarne politike Republike Hrvatske.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne isključuju obavljanje supervizije na konsolidiranoj osnovi u skladu s ovim Zakonom.

(3) Pri izricanju mjera iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka neće prema podružnici kreditne institucije iz druge države članice postupati diskriminatorno ili ograničavajuće samo zato što je kreditna institucija dobila odobrenje za rad u drugoj državi članici.

Učinci odluka i postupaka na stabilnost financijskog sustava u državama članicama

Članak 373.

Hrvatska narodna banka pri provođenju supervizije, a osobito u izvanrednim situacijama, na temelju raspoloživih informacija vodit će računa o mogućim učincima svojih odluka i postupaka na stabilnost financijskog sustava u relevantnim državama članicama.

Suradnja i razmjena informacija između Hrvatske narodne banke i nadležnih tijela država članica

Članak 374.

(1) Hrvatska narodna banka i nadležna tijela druge države članice međusobno surađuju u superviziji kreditnih institucija koje, neposredno ili preko podružnice, pružaju usluge na području Republike Hrvatske i na području te druge države članice.

(2) Hrvatska narodna banka i nadležna tijela države članice, osim ostalih obveza obavještanja utvrđenih ovim Zakonom, međusobno razmjenjuju sve informacije u vezi s:

1) upravljanjem i vlasničkom strukturom kreditnih institucija iz stavka 1. ovoga članka koje mogu olakšati superviziju

2) provjerom ispunjavanja uvjeta za izdavanje odobrenja i suglasnosti od strane drugih nadležnih tijela i

3) informacijama koje će olakšati superviziju, a osobito superviziju nad likvidnošću, solventnošću, osiguranjem depozita, ograničavanjem velikih izloženosti, drugim činjenicama koje mogu biti od utjecaja na sistemski rizik koji ta kreditna institucija predstavlja, administrativnim i računovodstvenim postupcima i sustavom unutarnjih kontrola.

Odlučivanje o statusu značajne podružnice kada Hrvatska narodna banka nije konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 375.

(1) Hrvatska narodna banka može konsolidirajućem nadzornom tijelu ili nadležnim tijelima matične države članice uputiti zahtjev da podružnica kreditne institucije iz te države članice koja pruža usluge na području Republike Hrvatske dobije status značajne podružnice.

(2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka Hrvatska narodna banka navest će razloge, a osobito:

1) drži li ta podružnica u Republici Hrvatskoj više od 2% ukupnih depozita određenih zakonom kojim se uređuje osiguranje depozita

2) može li privremeni ili trajni prestanak pružanja usluga utjecati na sistemsku likvidnost tržišta i na platne sustave i sustave za poravnanja i namiru financijskih instrumenata u Republici Hrvatskoj i

3) veličinu i značajnost podružnice, s obzirom na broj klijenata, za bankovni ili financijski sustav Republike Hrvatske.

(3) Pri donošenju zajedničke odluke o značajnosti podružnice Hrvatska narodna banka surađivat će s konsolidirajućim nadzornim tijelom ili nadležnim tijelima matične države članice.

(4) Ako Hrvatska narodna banka i konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležna tijela matične države članice u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka ne donesu zajedničku odluku o značajnosti podružnice, Hrvatska narodna banka će u roku od iduća dva mjeseca o tome donijeti samostalnu odluku. Pri donošenju samostalne odluke Hrvatska narodna banka vodit će računa o stavovima konsolidirajućeg nadzornog tijela ili nadležnih tijela matične države članice.

(5) Odluke iz stavaka 3. i 4. ovoga članka obvezujuće su, moraju biti u pisanom obliku i obrazložene, a dostavljaju se relevantnim nadležnim tijelima.

(6) Donošenje odluka iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne utječe na ovlasti nadležnog tijela dane ovim Zakonom.

Odlučivanje o statusu značajne podružnice kada je Hrvatska narodna banka konsolidirajuće nadzorno tijelo

Članak 376.

(1) Ako Hrvatska narodna banka zaprimi zahtjev nadležnog tijela druge države članice da podružnicu kreditne institucije iz Republike Hrvatske koja pruža usluge na području te države članice smatra značajnom podružnicom, Hrvatska narodna banka surađivat će s nadležnim tijelom te države članice pri donošenju zajedničke odluke o značajnosti podružnice.

(2) Ako kolegij supervizora iz članka 283. ovoga Zakona nije osnovan, a kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajne podružnice u drugim državama članicama, Hrvatska narodna banka osnovat će kolegij supervizora i predsjedati njime kako bi se omogućile suradnja i razmjena informacija.

(3) Nakon konzultacija s relevantnim nadležnim tijelima Hrvatska narodna banka uredit će pisanim aktom osnivanje i rad kolegija iz stavka 2. ovoga članka. Hrvatska narodna banka određivat će koje će od relevantnih nadležnih tijela prisustvovati sastancima ili na drugi način sudjelovati u radu kolegija, vodeći računa o mogućem utjecaju planiranih supervizorskih aktivnosti, osobito u odnosu na stabilnost financijskog sustava u njihovim državama.

(4) Hrvatska narodna banka pravodobno će i redovito obavještavati sve članove kolegija supervizora o planiranim sastancima i glavnim pitanjima koja će biti predmetom rasprave te o zauzetim stavovima i poduzetim mjerama.

(5) Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora biti u pisanom obliku i obrazložena, a dostavlja se relevantnim nadležnim tijelima.

(6) Ako zajednička odluka o značajnosti podružnice nije donesena u roku od dva mjeseca od dana zaprimanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, a nadležno tijelo te države članice u roku od iduća dva mjeseca donese odluku da se podružnici iz stavka 1. ovoga članka dodjeljuje status značajne podružnice, ta je odluka obvezujuća i za Hrvatsku narodnu banku.

(7) Hrvatska narodna banka nadležnim će tijelima države članice u kojoj kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ima značajnu podružnicu proslijediti informacije iz članka 288. stavka 5. točaka 3. i 4. ovoga Zakona te u suradnji s tim nadležnim tijelima planirati i koordinirati aktivnosti iz članka 282. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

(8) Ako u kreditnoj instituciji iz stavka 1. nastane izvanredno stanje, Hrvatska narodna banka bez odgode će o tome obavijestiti osobe iz članka 210. stavka 1. točke 1. i članka 211. stavka 1. ovoga Zakona.

Ovlasti obavljanja supervizije poslovanja nad podružnicom

Članak 377.

(1) Ako kreditna institucija sa sjedištem u drugoj državi članici posluje preko podružnice na području Republike Hrvatske, nadležno tijelo matične države članice može:

1) obaviti neposredne provjere informacija iz članka 374. stavka 2. ovoga Zakona samostalno ili posredovanjem osobe koju je ono ovlastilo, nakon što prethodno o tome obavijesti Hrvatsku narodnu banku ili

2) zatražiti od Hrvatske narodne banke ili osobe koju je ovlastila Hrvatska narodna banka da obavi neposredni nadzor nad poslovanjem podružnice kreditne institucije te države članice na području Republike Hrvatske.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Hrvatska narodna banka može izvršiti neposredni nadzor kreditne institucije iz druge države članice, a u vezi s primjenom propisa u skladu s člankom 368. stavkom 2. ovoga Zakona.

XXXI.2. OSTALE PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Odobrenja i suglasnosti koji su na snazi

Članak 378.

Odobrenja i suglasnosti izdani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na snazi.

Postupci

Članak 379.

Svi postupci za dobivanje odobrenja i suglasnosti koji su bili pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama zakona koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Početak primjene protucikličkog zaštitnog sloja

Članak 380.

(1) U razdoblju od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2018. kreditna institucija dužna je izračunavati protuciklički zaštitni sloj kapitala u skladu s člancima 118. do 128. ovoga Zakona samo na osnovi izloženosti u Republici Hrvatskoj i u drugim državama članicama koje primjenjuju protuciklički zaštitni sloj kapitala u istom tom razdoblju i za koje je Hrvatska narodna banka donijela odluku o priznavanju tog prijelaznog razdoblja primjene zahtjeva za protuciklički zaštitni sloj.

(2) Hrvatska narodna banka može donijeti odluku o priznavanju prijelaznog razdoblja primjene zahtjeva za protuciklički zaštitni sloj koje je odredilo imenovano tijelo drugih država članica, a koje je kraće od 31. prosinca 2018.

(3) Ako Hrvatska narodna banka priznaje prijelazno razdoblje primjene zahtjeva za protuciklički zaštitni sloj iz stavka 2. ovoga članka, o tome će obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo i relevantni kolegij supervizora.

Postupak pri određivanju zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u prijelaznom razdoblju

Članak 381.

(1) Ako Hrvatska narodna banka u razdoblju od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2014. odredi ili promijeni stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u visini koja ne prelazi 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, dužna je najkasnije mjesec dana prije nego što objavi odluku u skladu s člankom 382. ovoga Zakona obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica. Ako se obveza održavanja ovoga zaštitnog sloja primjenjuje i na izloženosti iz trećih zemalja, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti i nadležna tijela tih država.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka sadrži detaljan opis sljedećih informacija:

1) sistemski ili makrobonitetni rizik u Republici Hrvatskoj

2) razloge zbog kojih veličina sistemskog ili makrobonitetnog rizika ugrožava stabilnost financijskog sustava u Republici Hrvatskoj te opravdava stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

3) obrazloženje zašto Hrvatska narodna banka smatra da je vjerojatno da će predloženi zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik biti razmjernan i učinkovit za smanjenje rizika

4) procjenu vjerojatnog pozitivnog ili negativnog utjecaja zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na unutarnje tržište, na osnovi dostupnih informacija

5) obrazloženje zašto nijedna od mjera propisanih na osnovi ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uzimajući u obzir članke 458. i 459. te Uredbe, ako bi se naložile pojedinačno ili zajedno, ne bi bila dovoljna za rješavanje pitanja utvrđenog makrobonitetnog ili sistemskog rizika uzimajući u obzir relativnu učinkovitost tih mjera i

6) visinu stope zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik koju Hrvatska narodna banka namjerava propisati.

(3) Ako Hrvatska narodna banka u razdoblju od 1. siječnja 2014. do 31. prosinca 2014. namjerava odrediti ili promijeniti stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik na način da ona bude veća od 3% ukupnog iznosa izloženosti riziku, dužna je prethodno obavijestiti Europsku komisiju, Europski odbor za sistemske rizike, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo te nadležna i imenovana tijela relevantnih država članica. Ako se obveza održavanja ovoga zaštitnog sloja primjenjuje i na izloženosti iz trećih zemalja, Hrvatska narodna banka dužna je obavijestiti i nadležna tijela tih država.

(4) Obavijest iz stavka 3. ovoga članka mora sadržavati sve informacije iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Hrvatska narodna banka može primijeniti stopu iz stavka 3. ovoga članka tek nakon što Europska komisija provedbenim aktom odobri primjenu te stope.

Objava zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik

Članak 382.

(1) Nakon ispunjenja uvjeta za primjenu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik u skladu s člankom 381. ovoga Zakona, Hrvatska narodna banka dužna je u »Narodnim novinama« i na svojim mrežnim stranicama objaviti odluku o primjeni zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, pri čemu objava na mrežnim stranicama sadrži najmanje sljedeće informacije:

- 1) stopu zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik
 - 2) kreditne institucije na koje se zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik primjenjuje
 - 3) obrazloženje za određivanje zaštitnog sloja za strukturni sistemski rizik, osim u slučaju kada bi to obrazloženje moglo narušiti stabilnost financijskog sustava
 - 4) datum od kojeg su kreditne institucije dužne primijeniti zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik
 - 5) nazive država ako se na izloženosti u tim državama primjenjuje zaštitni sloj za strukturni sistemski rizik.
- (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka sadrži informacije iz stavka 1. točaka 1., 2., 4. i 5. ovoga članka.

Zaštitni sloj za GSV kreditne institucije u prijelaznom razdoblju

Članak 383.

GSV kreditna institucija dužna je obvezu iz članka 135. stavka 4. ovoga Zakona primjenjivati od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2018. na sljedeći način:

- 1) u razdoblju od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016. u visini od 25% stope propisane člankom 136. stavkom 4. ovoga Zakona
- 2) u razdoblju od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017. u visini od 50% stope propisane člankom 136. stavkom 4. ovoga Zakona i
- 3) u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. u visini od 75% stope propisane člankom 136. stavkom 4. ovoga Zakona.

Objava odluka

Članak 384.

Odluke koje će postati pravomoćne nakon stupanja na snagu ovoga Zakona objavljuju se u skladu s člankom 215. stavkom 4. ovoga Zakona.

Rokovi za donošenje podzakonskih propisa i za usklađivanje rješenja

Članak 385.

(1) Hrvatska narodna banka u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će podzakonske propise iz članka 38. stavka 3., članka 45. stavka 5., članka 92. stavka

3., članka 113. stavka 4., članka 140. stavka 6., članka 173. stavka 5. i članka 175. stavka 3. ovoga Zakona utemeljene na ovom Zakonu i Uredbi (EU) br. 575/2013.

(2) Hrvatska narodna banka u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladit će s odredbama ovoga Zakona i Uredbe (EU) br. 575/2013 rješenja kojima su naložene supervizorske mjere iz članaka 236. ili 237. Zakona o kreditnim institucijama (»Narodne novine«, br. 117/08., 74/09., 153/09., 108/12. i 54/13.).

Dužnosti kreditne institucije

Članak 386.

(1) Posljednja izvješća prema Odluci o izvješćima o jamstvenom kapitalu i kapitalnim zahtjevima kreditnih institucija (»Narodne novine«, br. 1/09., 41/09., 75/09., 2/10. i 37/12.) kreditna institucija dužna je izraditi sa stanjem na dan 31. prosinca 2013. i dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci, i to na sljedeći način:

- 1) nekonsolidirana nerevidirana privremena izvješća (»NP«) najkasnije do 31. siječnja 2014.
- 2) nekonsolidirana revidirana izvješća (»NR«) u roku od 15 dana od dana primitka revizorskog izvješća, a najkasnije do 30. travnja 2014. i
- 3) konsolidirana revidirana izvješća (»KR«) u roku od 15 dana od dana primitka revizorskog izvješća, a najkasnije do 30. travnja 2014.

(2) Kreditna institucija dužna je javnu objavu sa stanjem na dan 31. prosinca 2013. provesti u skladu s Odlukom o javnoj objavi bonitetnih zahtjeva kreditnih institucija (»Narodne novine«, br. 1/09., 75/09., 2/10., 118/11. i 67/13.) najkasnije do 31. svibnja 2014.

(3) Kreditna institucija dužna je za članove nadzornog odbora koji su na dužnost stupili ili će stupiti do 30. lipnja 2014. napraviti procjenu primjerenosti u skladu s ovim Zakonom i za njih podnijeti zahtjev za davanje prethodne suglasnosti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora kreditne institucije najkasnije do 30. lipnja 2014.

(4) Kreditna institucija dužna je osnovati odbore nadzornog odbora u skladu s člancima 51., 52. i 53. ovoga Zakona najkasnije do 30. lipnja 2014.

(5) Kreditna institucija koja je međunarodno utvrđena kao GSV kreditna institucija dužna je do 1. srpnja 2014. podatke iz članka 164. stavka 1. točaka 4. do 6. ovoga Zakona dostaviti Europskoj komisiji na povjerljivoj osnovi.

Prestanak važenja pojedinih odredbi ovoga Zakona danom stupanja na snagu primjene zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost u skladu s delegiranim aktom

Članak 387.

Danom primjene delegiranog akta iz članka 460. Uredbe (EU) br. 575/2013, a u vezi s primjenom zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost prestaju važiti članci 368. do 377. ovoga Zakona.

Primjena važećih podzakonskih propisa

Članak 388.

Do dana stupanja na snagu propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili Uredbe (EU) br. 575/2013, ostaju na snazi i primjenjuju se u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s Uredbom (EU) br. 575/2013 i ovim Zakonom, sljedeći propisi:

- Odluka o efektivnoj kamatnoj stopi kreditnih institucija i kreditnih unija te ugovaranju usluga s potrošačima
- Odluka o eksternalizaciji
- Odluka o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija
- Odluka o kontnom planu za banke
- Odluka o kupoprodaji plasmana kreditnih institucija
- Odluka o načinu provedbe supervizije kreditnih institucija i izricanju supervizorskih mjera
- Odluka o nadzornim izvještajima kreditnih institucija
- Odluka o naknadi za superviziju kreditnih institucija za 2014. godinu
- Odluka o obvezi rezerviranja sredstava za sudske sporove koji se vode protiv kreditne institucije
- Odluka o ograničavanju izloženosti kreditnih institucija valutnom riziku
- Odluka o ograničenju ulaganja kreditnih institucija u kapital nefinancijskih institucija i materijalnu imovinu
- Odluka o pobližim uvjetima osnivanja, poslovanja i prestanka podružnice kreditne institucije iz treće države u Republici Hrvatskoj
- Odluka o postupku procjenjivanja adekvatnosti internoga kapitala kreditne institucije
- Odluka o predstavništvima kreditne institucije sa sjedištem izvan Republike Hrvatske
- Odluka o primicima radnika
- Odluka o primjeni odredaba zakona i drugih propisa iz nadležnosti Hrvatske narodne banke na kreditne institucije u likvidaciji
- Odluka o primjerenom upravljanju informacijskim sustavom
- Odluka o procjeni primjerenosti predsjednika uprave, člana uprave, člana nadzornog odbora i nositelja ključne funkcije u kreditnoj instituciji

- Odluka o sadržaju i obliku u kojem se potrošaču daju informacije prije dogovaranja pojedine bankovne usluge
- Odluka o sadržaju revizije u kreditnim institucijama
- Odluka o statističkom i bonitetnom izvješćivanju
- Odluka o strukturi i sadržaju godišnjih financijskih izvještaja banaka
- Odluka o sustavu unutarnjih kontrola
- Odluka o upravljanju kamatnim rizikom u knjizi banke
- Odluka o upravljanju likvidnosnim rizikom
- Odluka o upravljanju rizicima i
- Odluka o velikim izloženostima kreditnih institucija.

Prestanak važenja Zakona i pojedinih podzakonskih propisa

Članak 389.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaju važiti:

- 1) Zakon o kreditnim institucijama (»Narodne novine«, br. 117/08., 74/09., 153/09., 108/12. i 54/13.)
- 2) Odluka o adekvatnosti jamstvenoga kapitala kreditnih institucija (»Narodne novine«, br. 1/09., 75/09., 2/10., 118/11. i 67/13.)
- 3) Odluka o izvješćima o jamstvenom kapitalu i kapitalnim zahtjevima kreditnih institucija (»Narodne novine«, br. 1/09., 41/09., 75/09., 2/10. i 37/12.)
- 4) Odluka o jamstvenom kapitalu kreditnih institucija (»Narodne novine«, br. 1/09., 41/09., 75/09., 2/10. i 118/11.)
- 5) Odluka o javnoj objavi bonitetnih zahtjeva kreditnih institucija (»Narodne novine«, br. 1/09., 75/09., 2/10., 118/11. i 67/13.) i
- 6) Odluka o superviziji grupe kreditnih institucija na konsolidiranoj osnovi (»Narodne novine«, br. 1/09., 75/09., 2/10. i 67/13.).

Stupanje na snagu

Članak 390.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 1. siječnja 2014., osim odredbi:

- članaka 191., 192., 194. do 198. i 202. do 205. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu danom primjene delegiranog akta iz članka 387. ovoga Zakona
- članka 189. ovoga Zakona, koji stupa na snagu danom primjene tehničkih standarda o referentnom portfelju iz članka 78. stavka 8. Direktive 2013/36/EU
- članaka 118. do 125., članka 126. stavaka 1. i 2., članaka 127., 128. i 132., članka 164. stavka 1. točaka 4., 5. i 6. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 1. siječnja 2015. i
- članaka 135. do 138. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 1. siječnja 2016.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE
(*"Narodne novine" 19/2015.*)

Prijelazne odredbe u vezi s planovima oporavka

Članak 152.

(1) Na plan oporavka koji je kreditna institucija bila dužna dostaviti Hrvatskoj narodnoj banci do 31. prosinca 2014. primjenjuju se odredbe članka 53. ovoga Zakona kojim je dodan članak 154.a Zakona.

(2) Do donošenja odluke o izradi plana oporavka iz članka 53. ovoga Zakona kojim je dodan članak 154.c Zakona, kreditna institucija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja je članica grupe kreditnih institucija u EU-u dužna je ažurirati postojeći plan oporavka ili po potrebi izraditi novi i dostaviti ga Hrvatskoj narodnoj banci:

1) na pojedinačnoj osnovi ako nije dio grupe kreditnih institucija u RH ili

2) na potkonsolidiranoj osnovi ako je matična kreditna institucija u RH.

(3) Do donošenja odluke o izradi plana oporavka iz članka 53. ovoga Zakona kojim je dodan članak 154.c Zakona na plan oporavka iz stavka 2. toga članka primjenjuju se odredbe članka 53. ovoga Zakona kojim je dodan članak 154.a. Zakona.

Prijelazne odredbe u vezi s izloženostima prema osobama u posebnom odnosu s kreditnom institucijom

Članak 153.

Hrvatska narodna banka može kreditnoj instituciji naložiti supervizorsku mjeru iz članka 80. ovoga Zakona u dijelu kojim je izmijenjen članak 224. stavak 1. točka 20. Zakona ako je kreditna institucija izloženost prema osobama iz članka 146. Zakona ugovorila protivno odredbama toga Zakona.

Prijelazno razdoblje za popis financijskih ugovora

Članak 154.

Kreditna institucija dužna je uspostaviti popis svih financijskih ugovora iz članka 52. ovoga Zakona u dijelu kojim je izmijenjen članak 154. stavak 13. Zakona, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Prijelazne odredbe u vezi s ugovorima s upravom

Članak 155.

Odredba članka 13. ovoga Zakona u dijelu kojim je izmijenjen članak 37. stavak 2. Zakona, ne primjenjuje se na ugovore sklopljene prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

Prijelazne odredbe u vezi s postupcima prisilne likvidacije i stečaja i započeti stečajni postupci

Članak 156.

(1) Iznimno od članka 106. ovoga Zakona kojim je izmijenjen članak 255. Zakona, do donošenja prvog sanacijskog plana na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo može donijeti odluku o pokretanju postupka prisilne likvidacije kreditne institucije neovisno o ispunjenju uvjeta vezanom uz sanacijski plan.

(2) Iznimno od članka 113. ovoga Zakona kojim je dodan članak 262.b Zakona, do donošenja prvog sanacijskog plana na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo postupa sukladno navedenom članku neovisno o ispunjenju uvjeta vezanom uz sanacijski plan.

(3) Iznimno od članka 114. ovoga Zakona kojim je izmijenjen članak 265. Zakona, do donošenja prvog sanacijskog plana na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo može podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad kreditnom institucijom neovisno o ispunjenju uvjeta vezanom uz sanacijski plan.

(4) Iznimno od članka 115. ovoga Zakona kojim su dodani članci 265.a i 265.b Zakona, do donošenja prvog sanacijskog plana na temelju Zakona o sanaciji kreditnih institucija i investicijskih društava, Hrvatska narodna banka kao sanacijsko tijelo za grupu postupa sukladno navedenim člancima neovisno o ispunjenju uvjeta vezanom uz sanacijski plan.

(5) Svi postupci u kojima je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka prije stupanja na snagu ovoga Zakona, a rješenje o otvaranju stečajnog postupka nije doneseno do dana

stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se prema odredbama Zakona koji je važio u vrijeme podnošenja prijedloga.

(6) Svi stečajni postupci otvoreni prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona koji je važio u vrijeme donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka.

Prijelazne odredbe u vezi kredita u CHF i kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF

Članak 157.

(1) Za ugovore o kreditu fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost slobodnih zanimanja, obrtnika, trgovaca pojedinaca te nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava sklopljene u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, za anuitete odnosno obroke u redovitoj otplati, tečaj CHF prema kuni utvrđuje se na razini 6,39 kuna za jedan CHF za razdoblje od jedne godine od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Razlika visine anuiteta odnosno obroka primjenom tečaja iz stavka 1. ovoga članka u odnosu na tečaj slobodno formiran na tržištu stranih sredstava plaćanja na temelju ponude i potražnje je trošak kreditne institucije.

(3) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se na ugovore o kreditu u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF sklopljene prije stupanja na snagu ovoga Zakona neovisno o ukupnom iznosu i vrsti kredita.

Rokovi za donošenje podzakonskih propisa

Članak 158.

(1) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis iz članka 47. ovoga Zakona u dijelu kojim je dodan članak 146.c Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Hrvatska narodna banka donijet će podzakonski propis iz članka 77. ovoga Zakona u dijelu kojim je dodan članak 216.f stavak 3. Zakona i članka 88. ovoga Zakona u dijelu kojim je izmijenjen članak 235. stavak 2. Zakona u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 159.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 117. ovoga Zakona u dijelu kojim je izmijenjen članak 267. stavak 7. Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2016.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE
("Narodne novine" 102/2015.)

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama«, a stupa na snagu 30. rujna 2015.